

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๑๑ (สามัญสมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ห้องชอไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๔๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผม

ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๑๑ (สามัญสมัยแรก) จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามควน ลำดับที่ ๑ ของคุณประเสริฐ หุงส์ เรื่อง ชาวเขาอพยพที่อาศัยอยู่ในศูนย์ที่ป่ากลาง ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณประเสริฐ ครุฑ

นายประเสริฐ หุงส์ (นาน) : ทานประธานที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ หุงส์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน ขอตั้งกระทู้ถามควน ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในขณะนี้ชาวเขาที่ได้รับการสงเคราะห์ให้อาศัยอยู่ในที่จัดสรร ที่ศูนย์ป่ากลาง ตำบลลีลาแลง อำเภอบัว จังหวัดน่านได้กระจายออกไปต่างป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอย ตามคนนำขุนน้ำห้วยทั่วไปในเขตจังหวัดน่าน ดังเช่นในเขตท้องที่อำเภอทุ่งช้าง ชาวเขาจะขึ้นไปต่างป่าถึงขุนห้วยน้ำและขุนห้วยน้ำเลียบ ขุนห้วยน้ำสอง ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวอำเภอ ส่วนทางทิศตะวันตกนั้นก็ขึ้นไปต่างป่าถึงขุนห้วยน้ำสวด ในท้องที่อำเภอบัว ก็ขึ้นไปต่างป่าถึงขุนห้วยน้ำบัว ขุนห้วยน้ำกุน ขุนห้วยน้ำหาร ทางทิศตะวันออกของอำเภอบัว ในท้องที่กิ่งอำเภอแม่อุ้ม ก็ขึ้นไปต่างป่าถึง ขุนห้วยน้ำเตะ ในท้องที่

อำเภอเมืองน่าน ก็มีการกางป่าที่ขุนห้วยเสียนคิดต่อเข้าไปถึงกิ่งอำเภอบ้านหลวง

การกระทำของชาวเขาอพยพพวกที่กล่าวมานี้ ทำให้ผู้นำในลำห้วยของแต่ละห้วยใน
ท้องที่นั้น ๆ แห่ง ซึ่งประชาชนส่วนมากได้อาศัยนำในลำห้วยดังกล่าวนี้ทำฝายน้ำล้น ทำการ
เพาะปลูกมาช้านานเต็มที่แล้ว ตอนนี้ไปจะไม่มีน้ำหน้าฝายอีกแล้ว เพราะชาวเขากางป่า
คนนำขุนห้วยนับเป็นพัน ๆ ไร่ จะมีแม่น้ำในขุนห้วยมาเข้ามาพึ่งฝายน้ำล้นของเขา เพราะ
ไม่มีคนไม้จะเก็บน้ำได้ตามธรรมชาติดังที่เคยเป็นมาก่อน ๆ นั้น จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. ชาวเขาอพยพเข้าไปอยู่ในศูนย์ป่ากลางซึ่งทางรัฐบาลได้ให้การสงเคราะห์
เป็นอย่างดีและกักที่คืนให้ทำกินเป็นพัน ๆ ไร่ โดยที่ประชาชนในท้องที่ใกล้เคียงไม่ได้
เข้าไปยุ่งควยเลย เพราะเหตุใดชาวเขาที่อยู่ในศูนย์ป่ากลางจึงอพยพออกจากศูนย์นั้น

๒. ชาวเขาพวกนี้ส่วนมากจะเป็นเผ่าแมว และกิน ดางป่าเพื่อจะปลูกข้าวโพด
ต้นฤดูฝน พอปลายฤดูฝนก็จะปลูกฝิ่น เป็นความจริงหรือไม่ที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ควบคุมพวก
ชาวเขาพวกนี้มีส่วนได้เสียในการปลูกฝิ่นครั้งนี้ด้วย

๓. ชาวเขาที่กล่าวมานี้มักจะทำตัวเป็นผู้รู้เห็นกฎหมายเสมอ ทำความผิดเมื่อมี
เจ้าหน้าที่ไปจับกุมจะถูกปล่อยเสมอ โดยคำสั่งของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด จะมี
ทางแก้ไขที่ดีกว่านี้ได้อย่างไร ที่จะทำให้ชาวเขาเข้าใจว่าเขาก็คือคนไทยคนหนึ่ง และ
ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้

๔. ขอให้เลิกระบบที่จับแล้วปล่อยโดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่ง โดยเฉพาะนี้
เสีย การตัดสินใจความผิด และการให้ความเป็นธรรมต้องเป็นไปตามกฎหมาย กระผมขอ
ถามท่านก่อนครับ

พันเอก ประทอม ประยูรโภคธราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พันเอก ประทอม
ประยูรโภคธราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. ที่ถามว่าเพราะเหตุใด ชาวเขาอพยพที่เข้าไปอยู่ในศูนย์อพยพป่ากลาง ซึ่ง
ทางรัฐบาลได้ให้การสงเคราะห์เป็นอย่างดี ต้องอพยพออกจากศูนย์นั้น กระทรวงมหาดไทย

ขอเรียนว่า ศูนย์อพยพชาวเขาที่บ้านปากกลาง อันนี้ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๕๑๐ โดยใช้พื้นที่ว่างเปล่าบริเวณเชิงเขาภูคา ตำบลศิลาแลง อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งได้สงวนพื้นที่ไว้ประมาณสองหมื่นไร่ แต่ในจำนวนนั้นนอกจากว่าเป็นพื้นที่ลุ่ม เป็นห้วยเล็ก ๆ และเป็นคอย เป็นเนินเขาต่าง ๆ ประกอบกับพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินลูกรังที่ไร้ประโยชน์ไม่คอยโคกคงเหลือพื้นที่ที่จะใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรไถจริง ๆ ประมาณเพียงหมื่นไร่ ในจำนวนนี้รวมถึงที่ดินที่ราษฎรของคนไทยที่เป็นผู้อยู่อาศัยอยู่เดิมได้ครอบครองทำประโยชน์อยู่แล้ว ก่อนการจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัยของชาวเขาอพยพ ซึ่งมีประชากรชาวเขาที่ได้นำเข้ามาอยู่ในศูนย์นี้เป็นจำนวน ๘,๘๐๐ คนหรือประมาณ ๙๗๐ ครอบครัวแยกเป็นชาวเขาเผ่าแม้วและเยาประมาณ ๑,๒๐๐ คน เผ่าอื่นประมาณ ๓,๒๐๐ คน ในจำนวน ๙๗๐ ครอบครัวนี้รัฐบาลได้จัดสรรที่ดินให้ทำกินครอบครัวละ ๑๐ ไร่ รวมเป็นจำนวน ๙,๗๐๐ ไร่ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นแล้วว่าส่วนที่ดินที่เหลือประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่นี้ก็เป็นที่ดินสำหรับใช้สาธารณประโยชน์ร่วมกัน เช่นจัดตั้งวัด โรงเรียน สนามเด็กเล่นและที่ฝึกสอนการเกษตรกรรม รวมทั้งที่ทำการของศูนย์อพยพด้วย จึงพอสรุปได้ว่าไม่มีที่ดินที่จะเหลืออยู่ที่จะนำมาจัดสรรให้แก่ชาวเขาที่ไปขอความช่วยเหลือจากทางราชการเพิ่มเติมได้อีก ทั้งนี้เพราะว่าในระยะหลังเมื่อพุทธศักราช ๒๕๑๓ นั้นได้มีชาวเขาอพยพลงมาจากหมู่บ้านอีกหลายหมู่บ้านซึ่งหนีภัยจากการคุกคามของ ผกค. ลงมากระดมจำได้ว่าเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๑๓ นั้น มีจำนวนที่อพยพมาประมาณไม่หยอกว่า ๓๐๐ ครอบครัว เพราะฉะนั้นจำนวนผู้อยู่ที่เพิ่มเติมเข้ามาจนทำให้ที่ดินที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะให้การช่วยเหลือได้เต็มที่ แต่อย่างไรก็ตามพวกนี้ก็ได้อาศัยอยู่กันตามมีตามเกิดแล้วก็ประจวบกับในระยะหลังนั้น ก็มีคืนฟ้าอากาศไม่อำนวยก็ทำให้มีความเดือดร้อนในเรื่องการประกอบ การเกษตรและการทำมาหากินอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นพวกที่ไปพยายามออกไปทำการทำไร่ทำนาพงนอกเขตพื้นที่ของศูนย์อพยพนี้ส่วนใหญ่ ก็ทราบว่าเป็นพวกที่ได้ผลออกไปจากศูนย์ที่มาจากด้านหลังคือกลุ่มผู้อยู่มาภายหลัง อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ไปพยายามที่จะดำเนินการดึงตัวกลับมา เพราะว่าออกไปอยู่ภายนอกการควบคุมซึ่งเป็นการผิดระเบียบ แล้วนอกจากนั้นก็ยอมจะไปทำการทำไร่ทำนาพงหรือทำความเสียหายแก่บริเวณเขตป่าสงวนหรือต้นน้ำลำธารต่าง ๆ ดังที่กล่าว

มาแล้ว สำหรับเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในเขต ๓ เป็น
ผู้รับผิดชอบสำหรับศูนย์อพยพนั้น แต่อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้นำเนินการโดยตรง
นั้นก็เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในเขตจังหวัดน่านซึ่งรวมทั้งสามฝ่ายคือ
ทางพลเรือน ตำรวจ ทหาร

๒. ที่ถามว่าชาวเขาพวกนี้ส่วนมากเป็นพวกแม่ พวกกิน กางป่าเพื่อจะปลูก
ข้าวโพดต้นฤดูฝน แล้วพอปลายฤดูฝนก็จะปลูกฝิ่น เป็นความจริงหรือไม่ และเจ้าหน้าที่
ผู้ควบคุมชาวเขาพวกนี้มีส่วนใดเสียในการปลูกฝิ่นด้วยนั้น เรื่องนี้ขอเรียนว่าพื้นที่ที่ชาวเขา
ตั้งศูนย์อพยพของชาวเขาป่าข้างนั้น เป็นพื้นที่ที่อยู่บนเทินราบเชิงเขาภูเขา มีระดับความสูง
จากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๕๐ เมตรเท่านั้น พื้นที่ดังกล่าวนี้ไม่สามารถที่จะทำการ
ปลูกฝิ่นซึ่งเป็นพืชต้องปลูกในอากาศหนาวได้ ซึ่งโดยปกติแล้วจะต้องปลูกในพื้นที่ประมาณ

๑ กิโลเมตรจากระดับทะเลขึ้นไปหรือประมาณ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ฟุตขึ้นไป สำหรับพื้นที่
แห่งนี้ปลูกไม้ไผ่แล้วก็ไม้ปรากฏว่ามีการปลูกฝิ่นด้วย เพราะฉะนั้นสำหรับเรื่องการกล่าวหา
ในข้อนี้ กระผมคิดว่าไม่เป็นความจริงประการใด อย่างไรก็ตามทางราชการก็ได้ ทำการ
ส่งเสริมอาชีพการเกษตรของชาวเขาพวกนี้อยู่แล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าแต่เดิมมานั้นเขาก็มีอาชีพ
ในทำนองนี้มาก่อน แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในศูนย์อพยพแล้วก็พยายามที่จะให้การสนับสนุนใน
เรื่องการประกอบการเกษตรที่ถูกต้องคือพยายามหาพืชทดแทน หรือการอาชีพอื่น ๆ ที่จะไป
เปลี่ยนจากอาชีพเดิม หรือทัศนคติเดิมให้หมดไป สำหรับการช่วยเหลือทางด้านเกษตร
เท่าที่ใดทำอยู่แล้วนั้นก็มีการจัดพืชไร่พืชไม้ยืนต้นให้แก่ชาวเขา โดยการให้นำพืชพันธุ์ไม้ยืนต้น
เหล่านี้ไปปลูกในพื้นที่ที่ได้รับจัดสรรไป เช่น มะม่วง มะนาว หน่อหน่า ถั่วฝักยาว เป็นต้น
เพื่อจะได้เป็นการหารายได้ประจำ พืชอย่างอื่นก็ได้แก่พืชไร่เพื่อให้ชาวเขาสามารถครองชีพ
สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เช่นพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวโพด พันธุ์ถั่วเขียว ซึ่งรวมถึงการให้ปุ๋ย
และยาปราบศัตรูพืชด้วย นอกจากนี้ก็พยายามส่งเสริมในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ เช่น
เป็นต้นว่า โคแจกพันธุ์ไถ้ไปให้เลี้ยงครอบครัวละ ๕๐ ตัว แล้วก็มีเจ้าหน้าที่ให้ความ
ช่วยเหลือทั้งในด้านการวิชาการและการป้องกันโรค นอกจากการเลี้ยงไก่แล้ว ก็มีการส่งเสริม
ให้เลี้ยงสุกร เลี้ยงโค เลี้ยงกระบือต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น โดยได้มีการศูนย์ให้การช่วยเหลือ

ทางวิชาการของเจ้าหน้าที่อยู่ในศูนย์อพยพนั้นด้วย ซึ่งเรื่องนี้ปรากฏว่าทำให้ชาวเขา
 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและก็ได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนอาชีพในเรื่องนี้พอสมควร ตาม
 ที่กล่าวว่า เจ้าหน้าที่กรมกฤษฎาฯ เขามีส่วนไ้ส่วนเสียในการปลูกดินคายนั้น ก็อย่างที่กระผม
 ได้ทราบเรียบร้อยแล้ว เพราะว่าพื้นที่มันปลูกไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้มีการปลูกในพื้นที่นั้น
 เพราะฉะนั้นที่จะว่าเจ้าหน้าที่มีส่วนไ้ส่วนเสียในการสนับสนุนให้ปลูกนั้นก็ไม่น่าจะจริง
 เพราะว่าหากจะมีการนำดินมาจากที่อื่นมาค้าขายหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อันนั้นก็คงเป็นเรื่อง
 ถ้าหากจะมีนั้นก็เป็นเรื่องแบบทั่ว ๆ ไป แมแต่ในกรุงเทพฯ ก็มีพวกยาเสพติดมีของอัน
 ที่ต้องห้ามตามกฎหมายเด็ดขาดเขามาขายก็อย่างนี้เป็นต้น

๓. ที่ถามว่าชาวเขาที่กล่าวมานี้มักจะทำตัวเป็นผู้อยู่เหนือกฎหมาย เมื่อมีการ
 กระทบความผิด เจ้าหน้าที่ไปจับกุมก็มักจะปล่อยโดยคำสั่งของนายอำเภอและตัวราชการ
 จังหวัด จะมีทางแก้ไขให้ดีกว่านี้อย่างไร เพื่อให้เขาเข้าใจว่าเขาเป็นคนไทยคนหนึ่งและ
 ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้น กระผมขอเรียนว่าการจัดการช่วยเหลือในพื้นที่ดังกล่าวนี้
 กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในได้พยายามที่จะดำเนินการอบรมกล่อมเกลาจิตใจและ
 เปลี่ยนทัศนคติของพวกนี้ แต่อย่างไรก็ตามขอเท็จจริงนั้นชาวเขาเหล่านี้ ส่วนมากเป็นผู้ที่
 อยู่ในดงในป่าและอยู่ห่างไกลจากสังคมของคนที่ราบ ก็พวกคนไทยเรามาเป็นเวลา
 ช้านาน ซึ่งบางคนก็อาจจะไม่เคยเข้าเมืองเลย บางคนก็เคยเข้ามาเห็นชนบทธรรมเนียม
 ประเพณีของเรา เพราะฉะนั้นการที่จะดึงบุคคลเหล่านี้จากที่อยู่ในดงในป่าให้เข้ามาทราบ
 ระเบียบของสังคมและประเพณีที่ดีให้สอดคล้องกับประเพณีตลอดจนระเบียบข้อบังคับกฎหมาย
 ของทางราชการนั้น ก็เป็นเรื่องที่ต้องกินเวลาที่จะให้เขาเข้าใจ และจุดประสงค์
 ของเราก็ไม่ต้องการให้เขาเที่ยวแตกหนีไปอีก คือกลับเข้าไปอยู่ในป่าอีก เพราะฉะนั้น
 ในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่พยายามที่จะดำเนินการโดยวิธีอันใดบ้างตามสมควร คือถ้าหากว่า
 บางเรื่องที่ชอบตักเตือนสั่งแจงได้ แนะนำได้ก็ให้คำชี้แจงแนะนำจนกว่าเขาจะเข้าใจ และก็
 เมื่อได้เข้าใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หากกระทบผิดขึ้นเราก็มีการลงโทษ แต่ว่าเท่าที่ปฏิบัติ
 มาแล้วนั้นก็ยังไม่ปรากฏความผิดที่ร้ายแรงในทางอาญาอย่างใด ก็เคยปรากฏมีตัวอย่างอยู่
 ครั้งหนึ่งว่า แก่ได้ถูกจับในฐานะมียาเสพติดคักตัวเข้ามาในตอนแรกซึ่งแก่ก็ไม่เข้าใจ

เพราะว่าเมื่ออยู่ในเวลานั้นแกสามารถจะพกลึกตัวไปไหนและนำมาสูบมาเสพกันได้ แต่เมื่อ
 ลงมาอยู่ในศูนย์อพยพแล้ว เจ้าหน้าที่ไปตรวจพบเขาก็ให้ทำการจับกุม แล้วแกเองแกก็แย่ง
 กันขอ เป็นผู้ต้องหาพร้อมกันถึงสามคน โดยถือว่าของกลางเหล่านั้นเป็นของพวกเขาทั้ง
 สามคน นี่ก็คงดำเนินคดีกันทั้งสามคนดังนี้เป็นต้น ฉะนั้นในเรื่องที่ให้ดำเนินการตาม
 กฎหมายนั้นก็ไต่พยายาคำให้การอยู่แล้ว แล้วก็ในระยะหลัง ๆ นี้ก็รู้สึกว่าเขาก็ได้
 พยายามปฏิบัติตัวให้เขากลับของระเบียบ กฎข้อบังคับของศูนย์ เพราะหลังจากที่ได้จัดตั้ง
 โรงเรียนให้การศึกษาแก่เยาวชนต่าง ๆ ไปแล้ว ก็ปรากฏว่าผลของการศึกษาของเยาวชน
 เหล่านี้ได้มีความรู้ความเข้าใจแล้วก็นำไปช่วยเผยแพร่ ตลอดจนไปชี้แจงกับผู้ปกครองทาง
 บ้านให้มีความเข้าใจออกเข้าใจดีขึ้น บางรายก็ได้ศึกษาจนจบ ป.ศ. สูง ไปแล้วก็มี แล้วก็
 ได้ไปเป็นครูอยู่ในท้องถิ่น ซึ่งนับว่าก็ได้ประโยชน์มากพอสมควร

๘. ที่ถามว่าขอให้เลิกระบอบจับและปล่อยโดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่ง โดย
 ให้การคัดค้านความผิดเป็นไปตามกฎหมายนั้น เรื่องนี้ก็ตามที่กระผมได้ชี้แจงไปแล้วในข้อ ๓
 แต่อย่างไรก็ตาม เท่าที่สอบสวนมาแล้วนั้นก็ยังไม่ปรากฏว่ามีกรณีการทำผิดตามกฎหมาย
 ที่รุนแรงหรือว่าเป็นคดีอุกฉกรรจ์ คงมีแต่การปรับการเคื้อน ฉะนั้นอาจจะมิไปบ้าง
 เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ดี ในเรื่องนี้ทางฝ่ายปกครองก็มีใ้คั้งสนใจ พยายามกำกับกวดขัน
 ขอให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้ประพฤติตนอยู่ใน
 กรอบของกฎหมายอยู่ตลอดเวลา กระผมขอกราบเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

นายประเสริฐ หุงดี (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ และ อาทท. รัฐมนตรี
 กระทรวงมหาดไทย ตามที่ท่านบอกว่า ในท้องถิ่นนั้นปลูกฝิ่นไม่ได้ เป็นการเข้าใจผิดอย่าง
 หนัก และได้รับรายงานเท็จจากผู้อยู่ใ้บังคับบัญชาของท่าน ขุนห้วยน้ำบัว ขุนห้วยน้ำกุน ๒
 ขุนห้วยนี้แหละครับ ฝิ่นจะออกมาจากขุนห้วยนี้ออกมาเป็นต้น ๆ ไม่ได้ออกมาเป็นกิโลกรัม
 เป็นต้น ๆ ผู้ที่คุมครองฝิ่นก็คงจะอยู่ในกระทรวงมหาดไทยนั่นแหละ กระผมมีหลักฐานและมี
 รูปถ่ายด้วยแล้วถ้าจะเปิดเผยแพร่เดี๋ยวนี้มันก็ยังไม่พร้อม คำว่าปลูกไม่ได้มัน ในที่ที่จัดสรรให้
 นั้นปลูกไม่ได้จริง ในที่เชิงคอยเชิงเขาชนิดน้อย และที่นั้นจะมีฝายน้ำล้นอยู่หนึ่ง แห่ง ใน
 ศูนย์ปากกลางมีแทรกเตอร์ มีนักวิชาการชั้นเอกตรวจควบคุมการทำเกษตรกรรม แต่ชาวบ้าน

จะเลิกลอคออกไปได้ไหมนะ มันมีโอกาสที่จะกระทำได้อีก เพราะว่าเมื่อแกออกจากบ้าน
 ตอนเช้าเพื่อไปทำงานในไรก็ตามพื้นที่ที่ไค้จักสรรไประแล้ว ซึ่งเป็นพื้นที่ประมาณหมื่นไร่อยู่ใน
 บริเวณที่ตำบลศิลาแดงนั้น เราก็ไม่สามารถที่จะไปติดคุมกุมตัวแกอยู่ได้ทุกคน หรือทุก
 ครอบครัว เพราะพื้นที่มันกว้างขวางกระจุกกระจาย แถอาจจะออกไปตอนไหนหรือเวลาใด
 อันนี้ไค้ไค้ เพราะไม่ใช่ในลักษณะผู้ต้องหาที่เราจะจับเจ้าหน้าที่ไปควบคุม เรื่องนี้กระผมก็
 ขอรับว่าการที่จะเลิกลอคออกนอกพื้นที่ไปไค้ของพวกนั้นนะ เราไม่มีรั้วรอบขอบเขต ไม่มี
 เจ้าหน้าที่ไปควบคุมกำกับประจำเป็นรายบุคคลไป แถว่าเราเชื่อว่าการที่ไค้การส่งเคราะห์
 อย่างดีพอสมควรแล้วนี้ แถควรจะอยู่ในนี้ แถอย่างไรก็ตามสำหรับการปลูกพืชที่ผิดกฎหมาย
 โดยเฉพาะอย่างเรื่องฝิ่น เรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ปรากฏว่าพวกชาวเขาไค้นิยมมี
 ความต้องการที่จะปลูกพืชชนิดนี้ฝังติดตัวมาเป็นเวลาช้านาน เพราะฉะนั้นในการที่ไค้จะ
 แถบออกไปไค้มัน กระผมอันนี้ไค้ไม่ปฏิเสธ แถอย่างไรก็ตาม มันก็นอกเขตของศูนย์ที่จะ
 รับผิดชอบนะครับ สำหรับผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงก็คือฝ่ายปราบปราม ซึ่งเป็นหน้าที่ของ
 เจ้าหน้าที่ทางฝ่ายตำรวจ ซึ่งเรื่องนี้ไค้ไค้พยายามกำรับกวัดขันในเรื่องการปราบปราม
 ยาเสพติดโดยตั้งสายสืบเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ขึ้นเป็นเขต ๆ นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่
 ปกครองท้องถิ่นประจำ แถก็ได้พยายามดำเนินการปราบปรามอยู่ตลอดเวลาไค้ไค้ในใจ
 ซึ่งเรื่องนี้กระผมเองก็เป็นประธานในการปราบปรามพวกยาเสพติด และพวกของที่ผิด
 กฎหมายอยู่ เราไค้ไค้พยายามดำเนินการอยู่อย่างเต็มที่ แถผลในการปราบปรามก็มีผลคืบหน้า
 บางพอสมควรสำหรับเรื่องนี้ไค้ไค้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า การกระทำผิดกฎหมายนั้น ฝ่ายที่
 กระทำไค้ไค้พยายามที่จะหาช่องทางหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงนี้ ส่วนฝ่ายที่พยายามจะติดตามก็ต้อง
 พยายามสืบคนและติดตามอยู่ตลอดเวลา มันก็เป็นการเล่นเอาเด็กกันอย่างนี้แหละครับ แถ
 ว่าถ้าจับไค้ไค้ทัน เราก็เอาตัวมาลงโทษไค้ไค้ แถว่าถ้าเราเผลอเผลอหรือว่ามีช่องทางจะ
 เล็ดลอคไปไค้ไค้ ซึ่งเราไม่สามารถจะสกัดกันไค้ทุกประตูหรือทุกวิถีทาง หรือทุกวินาทีนะครับ
 อันนี้ไค้ไค้เป็น เรื่องธรรมดาไค้ไค้ไม่พยายามในใจ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับชาวเขานี้ กระผม
 คิดว่าไม่เฉพาะชาวเขาในศูนย์อพยพที่หอรกครับ ชาวเขาที่แกยังอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ โดย
 ทั่วไปของจังหวัดน่านซึ่งมีอยู่กระจัดกระจายอยู่ทุกตำบลทุกหมู่บ้าน พวกนี้แกก็ยังมีทัศนคติ

ในการที่จะดำเนินการปลูกพืชบางอย่างที่เราไม่ต้องการหรือที่ผิดกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่ได้พยายามส่งเจ้าหน้าที่ออกไปช่วยพัฒนาช่วยโฆษณาต่าง ๆ ให้การช่วยเหลือเพื่อจะให้เปลี่ยนทัศนคติในเรื่องนี้ ก็โดยบาง แคว้นบางส่วนเขาก็ยังไม่พยายามที่จะร่วมมือ ทั้งนี้ก็เพราะว่ามีตลาดคือมีผู้มีการจำหน่าย มีผู้ที่ยังพยายามหากินในทางที่มีชอบ ที่ผิดกฎหมายอยู่อีกส่วนหนึ่งที่ได้ส่งเสริมในการให้ทุนรอนตลอดจนการรับซื้อนครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ กระผมคิดว่าถ้าหากได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายทั้งท่านประชาชน ท่านผู้แทนราษฎรนอกเหนือไปจากเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ปราบปรามแล้ว ถ้าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือให้ชาวไร่ชาวไร่ต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมคิดว่าจะทำให้การปราบปรามดีขึ้น เพราะว่า การสืบสวนของฝ่ายเจ้าหน้าที่อย่างเดียวกันบางครั้งก็ไม่ได้โดยเต็มที่ หรือ เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะว่าเมื่อเขาถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่แล้วก็ไม่มีความใคร่ที่จะมาติดต่อกัน เพราะว่าฉะนั้นบางทีเราเข้าไปคลุกคลีหรือพยายามติดต่อกับประชาชนทั่ว ๆ ไป ถ้าหากว่าขอความร่วมมือในเรื่องนี้ส่วนมากก็เียงบ้างไม่เียงบ้าง ทำให้การสืบสวนของฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้ลดลงลงไป เพราะฉะนั้นในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมก็เรียนชี้แจงให้ทราบตามที่กล่าวมาแล้ว สำหรับเจ้าหน้าที่ในศูนย์กลาง ถ้าหากว่าได้ทราบมีพฤติการณ์ที่ไม่ดีหรือให้ความร่วมมือใด ๆ ขึ้นมาแล้ว ขอให้ไปร้องแจ้งให้ทางฝ่ายปกครองหรือถ้าหากว่าไม่สะดวกใจจะแจ้งมาทางกระทรวง กระผมยินดีเสมอที่จะให้ความร่วมมือ ไม่เคยที่จะให้การสนับสนุนผู้ใดกระทำการใด ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนผิดกฎหมาย หรือศีลธรรมของบ้านเมืองเป็นอันขาด กระผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ

นายประเสริฐ พงษ์ดี (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ และ อาทต รัฐมนตรี กระผมขอขอบคุณเป็นอย่างที่ อาทต รัฐมนตรีรับปากว่าให้ช่วยกันปราบปรามและสอบสวน และแจ้งไปที่กรมการปกครอง อันนี้แหละครับ ที่ผมต้องการ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์หรือว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจเหนือผู้ใหญ่ผู้ใดไม่ได้ จะรายงานสิ่งใดไม่ได้ ความผิดพลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้นกับพวกเราโดยวิธีที่ว่าขายยาเสพติดกับทั่วเมืองนาน โดยที่ว่าพวกเขาได้คุ้มครองให้ก็มีผู้ใหญ่หนึ่งแหวะคุ้มครอง ถ้าผู้ใดต้องการผู้ใหญ่นะคุ้มครอง นอกจากการช่วยเหลือและปราบปรามอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าควรที่จะเพลานักลงบ้าง ในการที่ว่า

ช่วยเหลือให้สวัสดิการในการเจ็บป่วย ช่วยเหลือให้อาหาร ชาว... แล้วก็ให้เงินซื้ออาหาร
 ให้ครอบครัวทุกคนไปซื้อของของได้สะดวกสบาย พวกชาวเขาที่มีวิถีชีวิต... ก็มีวิถีชีวิตแบบนี้
 ที่ทำให้ชาวบ้านเขาเดือดร้อน... ภัทรรอดของกระทรวงมหาดไทยของเจ้าหน้าที่ฝ่าย
 ปราบปรามและให้ความช่วยเหลือทุกอย่างในแง่ที่ว่าชนเผ่าชนชาว... และขนูไป
 โรงพยาบาลทำให้ชาวบ้านในละแวกนั้น โกล่เคียงนี้รู้สึกน้อยอกน้อยใจ พวกเขาไม่ใช่
 คนไทย แลว่าพวกอพยพเป็นผู้มีสิทธิ นี้แหละเป็นเรื่องใหญ่ ขอให้ทางกระทรวงมหาดไทย
 แนะนำแล้วก็ลงงบประมาณลงเสียบ้าง อย่าให้มันพุ่มเฟือยไปเรื่องนี้ เพราะพุ่มเฟือยใน
 เรื่องนี้เอาเข้ามาให้กิน แทนที่จะไปเลี้ยงครอบครัว กลับเอาเข้าไปขายหรือเอาไปให้
 สุนัขกินพวกเราไม่ได้กินข้าวที่ฟรี แลงบประมาณเป็นของใคร งบประมาณเป็นของพวก
 เรา รู้สึกว่ามันจะพุ่มเฟือยไปหน่อย นี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งกระผมก็จะถาม
 อีกสักข้อสองข้อมันก็เป็นที่น่าใจอยุ่ว่า เคี้ยวข้าวเขาอพยพเพิ่มเข้ามาอีกเป็นจำนวนหมื่น
 อยู่ที่เขาเกอบัวนั้นแหละ ๓, ๒๐๐ คน อยู่ที่กิ่งอำเภอแมจริม บ้านเขาดาน ๕, ๕๐๐ คน
 กระทรวงมหาดไทยจะมีทางแก้ไขได้อย่างไร มีนโยบายอย่างไรที่จะปฏิบัติกับชาวเขาพวกนี้
 ชาวเขาพวกนี้ส่วนมากเป็นชาวเขาที่แตกทัพมาจากนายพลวังเปา มีบุคคลหลายระดับ
 และกำลังจะทำเรื่องยุ่ง มีทั้งโรคระบาดและการขาดอาหารเพิ่มเติมและถกถวบ้าน
 อย่างยิ่ง นี้แหละครับ กระผมก็ขอถามทางกระทรวง

พันเอก ประถม ประยูรโภคธาต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ขอขอบพระคุณครับ สำหรับเรื่องอาหาร เกี่ยวกับชาวเขาที่แจกพวกแนวศูนย์อพยพที่ปากดงนั้น
 กระผมขอเรียนว่าหลักการในการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ เฉพาะชาวเขาในศูนย์อพยพ
 นั้น ให้การช่วยเหลือเพียงข้าวสารอย่างเดียวและในปีแรกที่อพยพเหล่านี้ยังไม่สามารถ
 ที่จะตั้งตัวในการทำมาหากินในที่ดินที่ทางราชการได้จัดสรรให้ได้ ซึ่งเรื่องนี้ถ้าหากว่าท่าน
 ได้ไปสอบดูข้อเท็จจริงแล้วก็จะเห็นไปอย่างทีกระผมเรียนให้ทราบส่วนที่อยู่ในที่อื่น ๆ ไม่
 นั้น เราถือว่าสามารถที่ทำมาหากินพอเลี้ยงตัวเองได้แล้วโดยอาศัยพื้นที่ที่ให้ เพราะฉะนั้นก็
 ไม่ได้ให้การสงเคราะห์ในเรื่องอาหารใด ๆ พวกที่เขาอยู่อาศัยใหม่ซึ่งอยู่ในระยะปีแรก
 เท่านั้นที่จะให้เรื่องข้าวสารนี้สำหรับคนที่จัดกรรออกป็นนั้นมันก็เป็นเรื่องของศูนย์อพยพ

นะครับ เพราะว่าพี่นี่ก็มีหน่วยทหารที่คงและเจ้าหน้าที่ส่วนอื่น ๆ ตลอดจนโรงเรียนและ
 ชาวบ้าน เพราะฉะนั้นรถทางราชการที่นำออกไปก็คงเป็นรถที่จะไปบรรทุกของโดยเฉพาะ
 ข้าราชการหรืออาหารของหน่วยทหารและทางราชการที่นั้น เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ออกไป
 เมื่อมีการจะต้องนำข่าวสารมาแจกเพิ่มเติมก็จำเป็นจะต้องอาศัยรถของกันและกัน ซึ่งเป็นรถ
 ของทางราชการออกไป เพราะศูนย์นี้ก็เป็นการทำงานโดยทางราชการ ส่วนในกรณีที่มี
 ผู้ป่วยเจ็บนั้นก็มีสถานีพยาบาลเบื้องต้นอยู่แล้วในศูนย์อพยพพักกลางการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ
 หรือในชั้นปัจจุบันพยาบาลก็ได้รักษาตัวเองไม่ได้นำออกไปข้างนอก นอกจากนั้นถ้าหากว่า
 ชั้นรุนแรงหนอยก็ยังอาศัยหน่วยทหารซึ่งเป็นศูนย์สงครามพิเศษมีเจ้าหน้าที่ทำการประจำอยู่ที่นั้น
 นอกจากเป็นการเจ็บป่วยอาการรุนแรงสาหัสชั้นปัจจุบันทันด่วน อันนี้คณะกรรมการเป็น เรื่อง
 ของมนุษยธรรมไม่ว่ารถของใคร ๆ และไม่ว่าจะไปใครถ้ามีการเจ็บป่วยในกรณีนี้ขึ้นมา
 จำเป็นจะต้องสงเคราะห์ช่วยเหลือกันเป็นครั้งคราว แต่คงจะไม่ค่อยช่วยกันประจำ อันนี้
 อยากจะเรียนให้ทราบ สำหรับชาวเขาเผ่าแม้วที่อพยพแตกหนีภัยสงครามเข้ามาตั้งที่อำเภอ
 บัว และที่กิ่งแมจริมจังหวัดน่านนั้น อันนี้ก็เป็นนโยบายของทางรัฐบาลได้กำหนดไว้แน่นอน
 แล้ว เราถือนโยบายที่จะพยายามผลักดันให้เขาออกไป แต่เนื่องจากว่าพวกเหล่านี้ได้เข้ามา
 ฉวยโอกาสเข้ามาเป็นจำนวนมากและตามช่องทางที่เราไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ และนอกจากนั้น
 เหตุการณ์ในราชอาณาจักรลาวก็ยังไม่เป็นที่คลี่คลายว่าจะให้ความปลอดภัย ก็พวกเหล่านี้ได้
 เขาก็ไม่ยอมที่จะออกไป เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้ รัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องกักเก็บตัวไว้
 ในพื้นที่จำกัดโดยเราจะไม่ให้มีการออกไปเพนพ่านหรือออกนอกเขตแล้วมีการสอดประวัติ ทำ
 รายชื่อที่แน่นอนเมื่อเหตุการณ์คลี่คลายแล้วจะต้องส่งตัวออกไป ในเรื่องนี้ขอเท็จจริงมีอยู่ว่า
 ทางฝั่งตะวันออกของจังหวัดน่านนั้น เป็นพื้นที่ที่ชาวเขาเผ่าแม้วได้ตั้งหลักแหล่งอยู่เป็นจำนวน
 มาก คือทางแขวงไชยบุรีและทางแขวงน้ำปาดหรือด่านช้าง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
 ถ้าหากว่าเหตุการณ์คลี่คลายเขามีความมั่นใจว่าออกไปแล้วจะไม่มีอันตราย เขาก็คงจะกลับ
 ไป เขาคงไม่อยากจะอยู่ในเขตเราหรอกครับ เพราะว่าไปอยู่ทางเขตของเขานั้นสามารถ
 ทำมาหากินได้โดยอิสระ แต่ถ้ามายู่ในพื้นที่ของเราจะถูกจำกัดพื้นที่แล้วก็เราไม่ได้ให้สิทธิ
 ให้อะไรในการที่จะทำมาหากินต่าง ๆ เหมือนอย่างคนไทย เพราะฉะนั้นพวกนี้ที่อยู่ในที่จำกัด

ก็คงจะไม่อยู่ แต่ในขณะนั้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการหนีภัยซึ่งเขายังไม่สามารถจะกลับไปได้
 อย่างไรก็ตามในขณะนี้รัฐบาลก็ได้มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศไปดำเนินการติดต่อ
 โดยผ่านทางสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียงจันทน์ โดยให้เอกอัครราชทูตของเรา
 เป็นผู้ติดต่อกับรัฐบาลลาว เพื่อจะขอนำพวกนี้กลับออกไป ซึ่งเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็มีท่าทีว่ายินดี
 จะให้ความร่วมมือแต่เขาเองก็ยังไม่ประกันในความปลอดภัยที่แน่นอนได้ เพราะฉะนั้นก็อาจ
 จะต้องใช้เวลาต่อไปอีกสักเล็กน้อยจนกว่าสถานการณ์ในคณะรัฐบาลของราชอาณาจักรลาวได้
 คลี่คลายเป็นที่แน่นอนแล้ว เขาประกันความปลอดภัยได้แล้ว ก็คงจะสามารถส่งกลับออกไปได้
 โดยไม่ชักช้า กระผมขอเรียนเท่านี้

นายประเสริฐ ทุ่งลี (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ อาทป รัฐมนตรี เรื่อง
 แมวของนายพลวังเปานี้ ถ้าท่านบอกว่าขอเวลาอีกสักเล็กน้อย แล้วจะผลักดันออกไป ถ้าเกิน
 เวลา ๒ เดือนจะทำให้ประชาชนในท้องที่จังหวัดน่าน ที่อำเภอบัว และที่กิ่งอำเภอแม่อจริม
 ตายหมด ตายเป็นโรคระบาด โรคแรกก็คือ โรคหิวาต์ โรคที่สอง ก็คือไข้มาเลเรีย นี่เป็น
 เรื่องใหญ่ครับ ถ้าท่านไม่รีบทำภายในระยะเดือนสองเดือนนี้ราษฎรแถบนี้ตายหมด เกยวน
 มีปัญหาโรคระบาดเข้ามาอยู่ในโรงพยาบาลจังหวัดน่านและเป็นภาระของผู้ปกครองเจ้าหน้าที่
 ที่นั่นต้องขนมาทุกวัน จะต้องพยาบาลกันทุกวัน และก็อ้างว่าไม่มีเงินงบประมาณจะไปจับจ่าย
 ไขสอยไม่มีเงินจะซื้อยาให้ผู้ป่วยเหล่านั้น กระผมไปเห็นแล้วรู้สึกว่าจะพาให้พวกราษฎร
 พวกเราตายหมด ถ้าเนิ่นนานเวลาออกไปสัก ๓ เดือนไม่ได้อีก อย่างมาก ๒ เดือนจะต้อง
 ผลักดันออกไปแล้ว ไข้ที่ระบาคมากที่สุดก็คือ มาเลเรีย ทอม่าก้อหิวาต์ แล้วพวกนี้อยู่ขุนน้ำ
 อยู่บนเขาไม่ยอมอพยพลงมาข้างล่าง ไม่ฟังทั้งนี้ว่าใครจะเป็นเจ้าของประเทศ ไม่มีใคร
 ฟังทั้งนั้น แล้วผู้ปกครองบ้านเมืองก็ชักจะอ่อนไปหน่อย หรือว่าไม่ได้รับคำสั่งจาก อาทป
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่คำสั่งการไป จะปฏิบัติอย่างไร จะให้งบประมาณ
 อย่างไร จะไปอยู่ที่ราบส่วนไหน หรือจะย้ายออกจากที่แหล่งน้ำให้หนีมาอยู่ที่ลุ่มเสียก่อน ไม่มี
 คำสั่งอย่างนี้ ถ้าไม่มีคำสั่งอย่างนี้พวกนั้นก็อยู่บนเขา อยู่บนน้ำ พอลอยบนน้ำโรคระบาคก็ออก
 มา เกยวนโรงพยาบาลเต็มไปช่วยคนป่วยครับ อันนี้เป็นอย่างหนึ่ง แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ อาทป
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่าได้ส่งเคราะห์แก่ชาวให้ชาวเขา อันที่จริงนะ

ศูนย์สงเคราะห์ชาวเขาของกระทรวงมหาดไทยมีอยู่ที่เมืองน่านเหมือนกัน เขาให้ทั้งข้าว
 ทั้งยาและทั้งอาหารทุกอย่าง ไม่รู้ว่าได้รับงบประมาณไปจากที่ไหน กระทรวงมหาดไทยจัดให้
 ไปหรือเปล่าก็ไม่ทราบ ปรากฏว่าชาวหรือว่ายาพวกนั้น ไปถึงชาวเขาน้อยที่สุด • ใน ๑๐
 ของจำนวนที่ให้ไป ข้อนี้ละครับกระผมขอฝากกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทยไว้หน่อยว่า ขอให้ช่วยสอบสวนผู้ที่มีความรับผิดชอบในศูนย์สงเคราะห์ชาวเขาเหล่านั้น ที่
 ต้องทำให้การสงเคราะห์ตกอับไป แล้วเงินตลอดถึงชาวอาหารพวกนั้นไปไม่ถึงชาวเขา เป็น
 วิธีการที่ชาวบ้านตลอดถึงผู้ที่เสียภาษีมองแล้วชักไม่พอใจ เพราะเงินของเขาสูญหายไป
 ไม่มีประโยชน์ พวกเขาค็ดไม่ได้รับ แต่ชาวเขาได้รับอภิสิทธิ์ยิ่งกว่านี้ กระผมก็มีเท่านั้นครับ
 ขอขอบคุณครับ

พันเอก ประทอม ประยูรโกศราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ขอขอบพระคุณครับ กระผมขอเรียนชี้แจง สำหรับเรื่องศูนย์อพยพกับเรื่องศูนย์สงเคราะห์
 ชาวเขาที่จังหวัดน่านนะครับ ก็มีอยู่ ๒ ศูนย์ด้วยกัน สำหรับศูนย์อพยพชาวเขาซึ่งควบคุมโดย
 กอ.รมน. นั้น โดดแยกเฉพาะชาวสารแล้วก็ได้ความสงเคราะห์ในเรื่องการรักษาพยาบาล
 ค่าย ในเรื่องยารักษาโรค ส่วนที่ศูนย์สงเคราะห์ชาวเขาของกรมประชาสงเคราะห์อีกแห่ง
 หนึ่ง อันนี้เป็นการปฏิบัติงานในพื้นที่เขตหลังที่ไม่มั่นคงร้าย แล้วก็เป็นการจัดสรรที่ทาง
 อีกรูปหนึ่ง ในรูปของนิคมสร้างตนเอง อันนี้การให้การช่วยเหลือก็ไปอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งให้
 ทุนรอนในการที่จะประกอบอาชีพค้าขาย เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือต่าง ๆ การสงเคราะห์
 แตกต่างกัน เพราะสำหรับกรมประชาสงเคราะห์ที่ดำเนินการนั้น ถือว่าพวกนี้ได้ผ่าน
 กรรณวิธีในขั้นต้นมาแล้ว ถือว่าเป็นผู้ที่ใกล้ล้มเหลวสมควรที่จะให้การช่วยเหลือมากขึ้นกว่า
 เดิม สำหรับเรื่องที่ท่านบอกว่ามีรั่วไหลเกี่ยวกับสิ่งอุปโภคและส่วนที่ได้ให้สนับสนุนกับชาวเขา
 ในเรื่องยารักษาโรค เรื่องอาหารอะไรต่าง ๆ นั้น อันนี้กระผมก็ขอขอบคุณก็จะคอยติดตาม
 สอบสวนเรื่องนี้ สำหรับเรื่องชาวเขาพวกแม่วอพยพที่หนีภัยสงครามเข้ามาเกี่ยวกับโรคระบาด
 นั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นศูนย์ดำเนินการเกี่ยวกับผู้อพยพ ได้
 สั่งการไปแล้ว และได้แบ่งสรรหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินการอยู่ มีอยู่หลายฝ่าย
 คอยกัน ทั้งในด้านการให้การสงเคราะห์ในการดูแลในการควบคุมตลอดจนในการดำเนินการ

ที่จะให้ติดต่อหาทางส่งกลับนะครับ อันนี้ไต่ตั้งกรรมการไปเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการ
 กำเป็นการอยู่ และทางฝ่ายบ้านเมืองทางฝ่ายปกครองก็ได้ทราบเรื่องนี้แล้วครับ ไม่ใช่ไม่
 ไต่ส่งไปไต่ทราบเรียบร้อยแล้ว ส่วนงบประมาณต่าง ๆ ก็มีอยู่บ้างที่พอดำเนินการ ไม่ใช่
 ไม่มีเลย ส่วนงบประมาณที่ดำเนินการเป็นก้อนใหญ่ นั้น เราก็กำลังดำเนินการรายงานขอ
 อนุมัติจากรัฐบาลอยู่ แต่งงบประมาณนี้แก้ปัญหาได้ทันทีที่มีอยู่แล้วได้ดำเนินการแล้ว แล้วได้
 ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ออกไปดูแลนะครับ อันนี้ขอเรียนให้ทราบว่าไม่ได้มีเงื่อนไข แล้วก็
 พยายามดำเนินการอยู่ตามแผนงานที่ไต่กะกำหนดไว้ คิดว่าคงจะแก้ความเดือดร้อนต่าง ๆ
 ที่จะมาถึงประชาชนที่อยู่ในจังหวัดกันนั้นได้อย่างแน่นอน กระทบขอเรียนชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทบความสำคัญต่อไป ของ คุณสมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ เรื่อง การช่วยเหลือผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร กรมกระทรวงพาณิชย์
 เชิญคุณสมศักดิ์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า สมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ไต่ตั้งกระทู้ตามความมากตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์
 มาเป็นเวลา ๔ เดือนเศษแล้ว กระทู้เพิ่งจะเข้าวันนี้ ขอขอบพระคุณท่านประธานมาก
 ตามปกติกระทู้ควรถูกจะเข้าไม่เกิน ๑ เดือน นี้ราษฎรร้องเรียนคำสั่งสาปแช่งมาว่าไปคุกหัวอยู่
 ที่ไหน โดยเฉพาะราชบุรี นึกว่าไต่เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ทำไมเรื่องหมิ่นจะคาชอยู่แล้ว
 ข้าพเจ้าไต่ทำแล้ว และเมื่อเร็ว ๆ นี้ เขาไต่คำฝากมาถึงรัฐมนตรีวิรัชควยว่าเป็นรัฐมนตรี
 เกษตรทำไมไม่ช่วย ก็ลงไปพูดกับเขาเองซิเขาเป็นรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเสนอแล้ว ให้ไป
 ทางเจ็ดเสมียนเขาคามา ทางวัดแก้วเขาคามาวาทวิรัชก็คุกหัวไปไหน ข้าพเจ้าไต่ทำแล้ว
 ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ จึงขอประธานกราบเรียนให้ทราบ เป็นกระทู้ความที่สุดเป็นลำดับ
 เลขที่ ๘ แต่งานสภาอาจจะมากหรือกระทู้ข้าพเจ้าอาจจะตกหล่นไปมีทราบ ข้าพเจ้าขอ
 ประธานกราบเรียนรัฐบาลที่เคารพยิ่งดังนี้ เรื่องนี้เกือบจะหายไป แต่ทำก็ทำได้ก็เลย
 กลับมาเป็นระยะเวลา ๒ เดือนพันกับเหตุการณณะเมื่อ ๔ เดือนเศษนั้น ผู้เลี้ยงสุกรทั่ว
 ประเทศประสบความยากไร้เต็มที่ ราคาปลายข้าวแพง ราคาหมูถูก ผู้เลี้ยงขาดทุนย่อยยับ
 อับจน หมูเป็นราคาถูก แต่หมูชำแหละราคาแพง กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถจะควบคุม

ราคาหมูโค ทำให้ราษฎรข้าราชการกินหมูแพง ผู้เลี้ยงขายหมูถูก คนโกง บริษัทสหสามัคคี
 รัวรายพุ่งปรี๊ดไปเลย ตั้งแต่เสี้ยกั้ง ตั้งแต่ประกาศ จารุเสถียร หักกินหมูได้วันละล้าน ขบาท
 จนเป็นบริษัทสหสามัคคีจนทุกวันนี้ ชาวเจ้าคือโคตอสูมาโกทำเสร็จครึ่งหนึ่ง เมื่อสมัยจอมพล ป.
 พิบูลสงคราม โคนำราษฎรผู้เลี้ยงหมู ๒,๐๐๐ คนมาชี้หน้ากาประกาศว่า หนาท่านเหมือนหมู
 แล้ว เวลานั้นเป็นพลตรีเท่านั้น เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เลิกกินหมู
 เสียที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์เข้ากระทู้ถามเดอะ ตามเดอะครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : จึงทำสำเร็จในขณะนั้น แต่รัฐบาลยุค
 ปกวัติโดยสฤษดิ์ ราษฎรก็เดือดร้อนต่อมาอีก เลี้ยงหมูขาดทุนย่อยยับ สิ้นเนื้อประกาศตัวเกือบ
 จะตองเป็นโจร ท่านนายกรัฐมนตรีโคกรุดาไปเดินแผนดินใหญ่ที่เมืองจีน เขาให้พันธุ์หมูไป
 ตัวหนึ่งเลี้ยงแล้วก็ขาย รัฐบาลก็แบ่งเงินให้ สมาย บ้านเราคนชนชั้นเลี้ยงคนหนึ่งตั้ง ๑๐ ตัว
 ๒๐ ตัว ๑๐๐ ตัว ๑,๐๐๐ ตัว แต่ไม่ได้รับการเหลียวแล ตกกลางสมายมาก ผู้เลี้ยงขาดทุน
 ย่อยยับ ราคาหมูข้าราชการกินแพง จึงขอประทานกรมเรียนถามรัฐบาลดังนี้ ขอที่ทำนั้น
 ก็เลยบังคับเอาพ่อเจ้าโคเป็นกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ด้วย เพราะมันเลยมานาน
 ก็มีคุณส่งสุข ภัคเกษม เป็นประธาน คุณสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นเลขานุการ มีนายประภัทพงศ์
 เวชชาชีวะ เป็นกรรมการ คุณเริ่มรัฐ มีคุณสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ เป็นหัวหน้าเป็นแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์จะถามใหม่ครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตาม เพราะมันนาน ๔ เดือนกว่าให้ได้
 ระบาย มันก็อันนี้ดูรามานานแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามไปเลย ๆ ครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ราษฎรตายไปแล้ว นี่เกิดแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามเป็นข้อ ๆ ไปเลย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : จึงขอประทานถามดังนี้ว่า เลี้ยงหมูนี้
 คนชนชั้นราษฎรไทยชนชั้นมาก หมกจากการทำอะไรหน่าก็เลี้ยงสัตว์ แต่รัฐบาลแก่ไม่ได้ เลี้ยงหมู
 แล้วยังขาดทุนอีก หมกเนื้อหมกตัว จะให้เป็นโจรหรือ รัฐบาลจะต้องแก้ไขตั้งนี้ซึ่งโคสรุปแล้ว

สรุปผลสั้น ๆ ข้าพเจ้าไม่พูดพลาหม่าเพลง เอาแต่เนื้อหา สรุปแล้วว่าขอประทานโทษ ถ้า
จะสั้น ๆ อ่าน แหมมันไม่เคยอ่าน ว่าแตกคองสค อ่านไม่เป็น อ่านแล้ว มันตีสเทอรับ
(disturb) ที่นี้ก็แหม ท่านประธานผู้ทรงเกียรติเรงรักข้าพเจ้าเหลือเกินเลยที่**ไม่เจอ**
เอาละอ่านไม่เป็น สมศักดิ์ไม่เคยอ่าน รัฐบาลทราบเรื่องนี้หรือไม่ว่าผู้เลี้ยงหมูซากตุน
ย่อยยับอันจน คุ้มปรากฏว่าราคาสุกรชำแหละในปัจจุบันราคาสูงมาก เนื่องจากโรงงาน
ฆ่าสัตว์ของรัฐบาลเป็นบริษัทอภิสิทธิ์กึ่งกันเองกันอย่างมหาศาล แคมผู้เลี้ยงซากตุนย่อยยับ และ
ราคาหมูราษฎรก็กั้นกันคุ้ม ราคาแพง ออกอยาก ข้าราชการที่กำกับแข่งทำให้ผู้เลี้ยงสุกร
ประสบกับการขาดทุน ไม่สามารถจะเลี้ยงสุกรต่อไปได้ เนื่องจากราคาอาหารสุกรราคา
แพง แต่เมื่อส่งให้แก่โรงงานฆ่าสัตว์ก็ถูกกดราคา ราคาถูก ว่า ปลายข้าว**แพงทุกอย่าง**
รัฐบาลไม่สามารถจะควบคุมราคาอาหารสัตว์ได้ เช่น ว่า ปลายข้าว ว่าสั๊ก เป็นต้น
อาหารรักษาโรคก็แพง ราคาพันธุ์หมูก็แพง ทางเกษตรก็ไม่สามารถจะควบคุมได้ ราษฎร
ต้องนำตาตก จึงทำให้ราคาสุกรชำแหละมีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ กระทรวงพาณิชย์ ไม่มีฝีมือ
ที่จะควบคุมราคาหมูชำแหละได้ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนที่อยากจนก็กำกับแข่งทุกวัน
รัฐบาลทราบเรื่องนี้หรือไม่ และมีมาตรการที่จะแก้ไขได้อย่างไร ขอทราบว่รัฐบาลจะ
ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ของโรงงานฆ่าสัตว์ที่ใดกึ่งกันเองบ้าง เมื่อครั้งประกาศวาง
แผนงานมากับอายุเสียทั้ง จนมันนี้จะหลายนับลงไปได้หรือยัง ตลอดจนควบคุมเพื่อไม่ให้
โรงงานฆ่าสัตว์เอาโรคเอาเปรียบกับผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรจะได้หรือไม่ โดยวิธีใด หรือ
จะให้ราษฎรเป็นใจ รัฐบาลจะช่วยเหลือผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรโดยการควบคุมราคา
อาหารสัตว์จะได้หรือไม่ ขอทราบว่รัฐบาลจะไ้มาตรการเกิดซากกึ่งข้าพเจ้า**เคยไปทำ**
มาแล้ว ถ้าผู้ชำนาญการทำไม่ได้ไปแขวนคอกภายใน ๑๕ วันเป็นต้นจะได้หรือไม่ พ่อค้าขาย
สุกรชำแหละที่ขายเกินราคาควบคุมจะจัดการได้หรือไม่ คนเลี้ยงหมู หมูตัวหนึ่งกำไร ๕๐
บาท แต่คนเลี้ยงหมูชำแหละถ้าชำแหละขายได้กำไรตัวละ ๒๐๐ บาท เป็นธรรมดาหรือ
ข้าราชการเพิ่มเงินเดือนมากไม่พอกิน ประกาศบอกว่หมูแพงให้ไปกินไก่ จึงได้มีการปฏิวัติ
รัฐประหารขึ้น จะหาทางส่งเสริมอย่างไร ให้มีการส่งสุกรชำแหละออกไปต่างประเทศ
จะได้คุณการค่าอีกปี ๔ - ๕ พันล้านบาท จะส่งแต่นำตาลอย่างเดียวหรือ ส่งแตข้าว

อย่างเกี่ยวหรือ อัดเข้ากันไปเลย ส่งหมูไปบ้าง ทาวัวซึ่งหมูดอกไปต่างประเทศบ้าง ทั้งหมด
เป็นและหมูฆ่าแหละ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรขอรัฐบาลท่านก็กฤทธิ ปราโมช
ได้โปรดแสดงฝีมือในโชคนี่มีฝีมือเพื่อประเทศชาติและเพื่อเกษตรกรต่อไป

นายไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบ
เรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอตอบกระทูลถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ดังต่อไปนี้ ท่านถามมาว่า ข้อ ๑. รัฐบาลทราบเรื่องให้หรือไม่ และมีมาตรการที่จะแก้ไข
อย่างไร กระผมใคร่ขอตอบดังนี้

ข้อ ๑. ขอตอบว่า รัฐบาลได้สนใจและติดตามความเคลื่อนไหวของสุกรมมาโดย
ตลอดจึงขอเรียนชี้แจงว่า ในปัจจุบันนี้โรงงานฆ่าสัตว์ไม่มีกิสสิทธิ์ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้เข้าใจเพราะในปัจจุบันการค้าสุกรฆ่าแหละเป็นไปโดยเสรีพอค้าสามารถส่งสุกรฆ่าแหละ
เข้ามาจำหน่ายในกรุงเทพมหานครได้ ส่วนในกรุงเทพมหานครเองก็มีโรงงานฆ่าสัตว์อยู่
หลายโรง ฆ่าสุกรออกสู่ตลาด แต่ส่วนมากเป็นการรับจ้างฆ่า ส่วนปัญหาที่ว่า ซื่อสุกรมีชีวิต
ให้ราคาซื้อขายต่ำมากจนผู้เลี้ยงขาดทุนนั้น ข้อนี้เป็นความจริง ทั้งนี้เนื่องจากเกิดภาวะสุกร
ล้นตลาดเพราะในระยะต้นปี ๒๕๑๗ สุกรมีชีวิตมีราคาสูงมาก ผู้เลี้ยงได้กำไร ถึงตัวละ
๕๐๐ - ๗๐๐ บาท จึงนิยมเลี้ยงกันมากจนเกิดภาวะล้นตลาดดังกล่าว เป็นเหตุให้มีการ
แข่งขันเสนอขายสุกรมีชีวิต ผู้รับซื้อจึงสามารถกดราคาซื้อขายได้ สำหรับเรื่องอาหารสัตว์นั้น
รัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือตรึงราคาอยู่แล้ว เช่น การห้ามส่งรำข้าวและอาหารสัตว์สำเร็จรูป
ออกต่างประเทศ เป็นต้น

คำถามข้อ ๒. ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามมาว่า ขอทราบที่รัฐบาลจะศึกษา
รายละเอียดต่าง ๆ ของโรงงานฆ่าสัตว์ ตลอดจนควบคุมเพื่อไม่ให้โรงงานฆ่าสัตว์เอาโรค
เอาเปรียบกับผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์หรือไม่ โดยวิธีใด กระผมขอตอบกระทูลข้อ ๒ ว่า
รัฐบาลได้ศึกษารายละเอียดของโรงงานฆ่าสัตว์แล้วมีความเห็นว่าโรงงานฆ่าสัตว์ในปัจจุบัน
มีได้ทำการค้าสัตว์เป็นแต่เพียงรับจ้างฆ่าเท่านั้นจึงไม่เป็นที่เอารัดเอาเปรียบกับผู้ประกอบ
การเลี้ยงสัตว์ได้

สำหรับข้อที่ ๓ ท่านถามมาว่า รัฐบาลจะช่วยเหลือผู้ประกอบการเลี้ยงสุกร โดยการควบคุมราคาอาหารสัตว์จะทำได้หรือไม่ อันนี้กระผมขอกราบเรียนว่า การช่วยเหลือผู้เลี้ยงสุกรโดยการควบคุมราคาอาหารสัตว์นั้นสามารถจะกระทำได้โดยอาศัยพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร แต่เกรงว่าจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี กล่าวคือสินค้าอาหารสัตว์ส่วนมากเป็นผลผลิตจากเกษตรกรกรม เช่นทางรัฐบาลควบคุมราคาก็จะเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อกรรคาร์รับซื้อจากเกษตรกรเอง อันเป็นผลกระทบกระเทือนต่อรายได้ของเกษตรกร

ส่วนคำถามข้อ ๔ ท่านถามมาว่าขอทราบว่าจะใช้มาตรการเด็ดขาดกับพ่อค้าขายสุกรชำแหละที่ขายเกินราคาควบคุมจะทำได้หรือไม่ กระผมขอเรียนตอบว่า รัฐบาลสามารถที่จะใช้มาตรการเด็ดขาดกับพ่อค้าขายสุกรชำแหละที่ขายเกินราคาควบคุมได้ แต่ในปัจจุบันนี้ราคาในตลาดกรุงเทพฯ ก็ดี หรือราคาในต่างจังหวัดก็ดี ส่วนมากพ่อค้าขายสุกรชำแหละต่ำกว่าราคาควบคุมอยู่แล้ว

ข้อ ๕. ท่านถามมาว่าจะหาทางส่งเสริมอย่างไร ให้มีการส่งสุกรเป็นและสุกรชำแหละออกไปขายขายยังตลาดต่างประเทศเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามา กระผมขอกราบเรียนตอบดังนี้ เรื่องนี้รัฐบาลก็ได้ส่งเสริมการส่งสุกรออกต่างประเทศอยู่แล้ว โดยผู้ส่งออกได้รับการยกเว้นภาษีและการส่งออก แต่เนื่องจากปริมาณและราคาสุกรในต่างประเทศของเราไม่แน่นอน จึงไม่ค่อยเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศในขณะนี้ ส่วนสุกรชำแหละที่จะส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศนั้น ขณะนี้ยังไม่เป็นที่นิยมของต่างประเทศนัก และทางเราก็กังขาดแคลนเรือท่องเที่ยวในการขนส่งอยู่ กระผมจึงขอเรียนตอบเพียงแค่นี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอขอบพระคุณ คุณไชยศิริ เรื่องกายูจนเตรนรัฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านได้ตอบมาด้วยความจริงที่ท่านเพิ่งเป็นรัฐมนตรีใหม่ ๆ แต่ว่าขอเท็จจริงนั้น ท่านยังไม่รู้ชายซึ่ง ข้าพเจ้าจะสรุปผลที่ท่านตอบมาและเรียนกรุณาฝากข้อสังเกตไว้ดังนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คุณทองหยด ก็มาใหม่เหมือนกัน ก็แบ่งงานกันเสียบ้างก็ดี ส่งน้ำศาล ส่งข้าวสุกรชำแหละ เอาข้อที่ ๓ ก่อนว่ายังควบคุมราคาไม่ได้ ก็กระทรวงพาณิชย์มันโง่เขลามา

นานแล้ว ไปตั้งราคาสุกรฆ่าและมันแพงมันเกินไป แลวกก็ทองแก้ไขเสียใหม่ ข้าว น้ำตาล
 ยิ่งควบคุมไม่ได้ เมืองจีนยังขายถึงละ ๕๕ บาท กรุงเทพฯ ๖๐ บาท ชาวไร่ชาวนายัง
 ซื้อข้าวสาร ๖๕ - ๗๐ บาทเป็นต้น แก้ไขเรื่องข้าว เรื่องน้ำตาลกันเสีย และเรื่องหมูควย
 ยิ่งกว่านั้นขอ ๒ ที่ว่าราคาสุกรของเราไม่แน่นอน มันจะแน่นอนได้อย่างไร ของเขามีการ
 พยายามทั้งข้าว ทั้งสุกร ทั้งปออะไรต่าง ๆ หรือสับปะรดของเราไม่มีเสียงตามยถากรรม
 นี้มีหนึ่งให้กำไร ๒ - ๓ เดือน อีก ๒ - ๓ เดือนให้เจ๊งไป ราคามันก็หมุนเวียนใหม่
 พอความมันลด มันใช้ลูกไม้ เขาเรียกว่าข้าว คุกกักทุกจีนเป็น นายทุนมันทำอย่างนั้น
 ผู้เลี้ยงสัตว์กักทุนย่อยยับ ใครโชดักก็ได้กำไร ถ้าวางแผนการโดยเด็ดขาด เราเป็น
 ประเทศเกษตรกร อาหารผักหญ้า ผักบุ้ง ผักโป่ง มีเยอะแยะขายไปถูก ส่งไปดีกว่าที่อื่นอีก
 และถ้าทางราชการไม่กินไม่โกง ส่งไปทางญี่ปุ่น ยักท่า หรือทางจีน ส่งไปฮ่องกง ถูกทาง
 จีนแดงดี ขาหมูผอมกว่าเรา ขาพะเจ้าไปดูแล้ว ทานไปดูเสียควยแต่เขาคอนทน ประเทศเขา
 ไร่ราว ๖๐๐ - ๗๐๐ คน แต่ประเทศชาติยากจน แก้มง่าย ทำให้เห็นเมื่อขาพะเจ้าจะดูทาน หา
 ทางส่งออกไปได้เวลานี้ส่งวัวส่งควาย บริษัทโชคชัย บริษัทนายกังโก่งทั้งนั้น กระทรวง
 เอาตัวละพัน ๆ ของเหล่านี้เป็นเรื่องจริง ที่นี้กักไปเรื่องหมูที่ โรงงานฆ่าสัตว์ที่ว่าไม่มี
 อภิสัทธา นี่ เขาหลอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ รมักระวังค้อยคำหน่อยครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ฆาอย่างเดียวเวลานี้ เวลาที่เรา
 วางแผนงาน ชื่อโรงงานฆ่าสัตว์กว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๕ เปอร์เซ็นต์เป็นของรัฐบาล เอา
 รัฐบาลมีคมีชก นี่เป็นนโยบายของประกาศและชำนาญ แมแต่พรรคประชาธิปัตย์เข้าไป
 บริหารยังพิง ยังแจงออกมาเลยเพราะเขากินเป็นทีมเวิร์กแล้ว พังแจงออกมาเลย ถึงว่า
 ประชาธิปัตย์ก็แต่พูดทำไม่ได้ เพราะมันวางแผนงานมาก่อน ที่นี้เราต้องแก้มันฆาอย่างเดียว
 จริง แควเมื่อไม่ส่งหมูเป็นออกมาแล้วมันจะส่งไปฆาได้อย่างไร มันกกราคา สมมุติว่าหมู
 ๕๐๐ ถ้าจะส่งเขาโรงฆามันเอา ๓๐๐ นี่เป็นเรื่องจริง ต้องเปิดให้ฆาโดยเสรี นี่ฝากขอ
 เสนอแนะไว้เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ก่อน เพราะว่าทานใหม่ ทานก็มาก ทานจะได้ฝาก

ฝีมือให้ประชาชนเห็น ที่นี้ว่าขอสรุปของคณะกรรมการเกษตรนี้

๑. ฝากข้อสังเกตไว้ให้ไปแก้ไข อาหารจำเป็นสำหรับการเลี้ยงสุกร คือ รำข้าว ปลายข้าว รำสกัด รัฐบาลควรควบคุมราคาและไม่ควรให้นำส่งออกเมื่อในนี้ยังขาดแคลน เมื่อเหลือเพื่อแล้วถึงจะให้ส่ง เว้นแต่มีปริมาณเกินความจำเป็นในการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยแล้ว

๒. การค้าสุกรควรกระทำโดยเสรีทั่วประเทศ ส่งขายได้ทุกเขต ไม่จำกัดเขต โดยไม่มีค่านัก ค่านักก็กินกัน คราวนี้ประจวบไปหามละ ๒๐๐ ปีกัด ๔๐๐ รวยอื้อ กรมปศุสัตว์ร่วมกับผู้อำนวยการโรงงานฆ่าสัตว์รายอื้อ ก็ตีฟังไปแล้ว เพราะการค้าสุกรที่กำหนดเขตให้ค่านั้น ทำให้ราคาสุกรไม่เสมอภาคกัน เป็นการไม่ยุติธรรม การค้าโดยเสรีทั่วประเทศจะเป็นประโยชน์ในด้านการหมุนเวียนและการถ่ายเทสุกรไปสู่ตลาด ได้ตามประสงค์

๓. การค้าสุกรกับต่างประเทศควรให้ผู้เลี้ยงหรือสหกรณ์จัดเป็นกลุ่มที่เริ่มนี้ ส่งออกทั้งสุกรเป็นและสุกรชำแหละ โดยทางกระทรวงพาณิชย์แสดงฝีมือบ้างซิ คนอื่นเขาทำมาไม่มีฝีมืออ้างว่าส่งไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ ไม่ได้ก็ลาออกไป ให้คนมีฝีมือเข้าไปหาแทน เพื่อให้ได้เงินตราเข้าประเทศ แก่ดุลการค้าที่เสียเปรียบ คลังจะได้ไม่ต้องมาขึ้นภาษีอย่างโจ่ง ๆ เก็บภาษีที่รั่วไหลเข้ามาและเป็นการส่งเสริมผู้เลี้ยงสุกรทั้งเป็นการพยุงราคาเพื่อให้ผู้เลี้ยงอยู่ได้

๔. ควรให้ผู้เลี้ยงสุกรรวมกลุ่มกันเพื่อรวมกันเป็นสหกรณ์ในภายหลัง เพื่อเป็นการส่งเสริมการเลี้ยง โดยจัดให้มีโรงฆ่าของตนเอง หมายความว่าให้มีโรงฆ่าทั่วประเทศ การที่โรงฆ่าทำไว้ทุกหมายอำเภอ รัฐบาลโรงงานฆ่าสัตว์ให้ไปตั้งแห่ง เคียงมึงกับบิรราชูร ถ้าไม่ขายตามราคานั้นมันไม่รับฆ่า ฆ่า ๑,๐๐๐ ตัวมันก็บอก ๑๐๐ ตัว โกงทั้งอาชีพค้าขาย เราก็ต้องแก้ไขให้มีโรงฆ่าโดยเสรีโดยให้สหกรณ์นี้ทำ ก็จะได้ทุกอย่าง ท่านจะต้องร่วมมือพาณิชย์อย่างเกี่ยวทำไมได้หรอก ต้องรวมทั้งตำรวจ ต้องร่วมมือทั้งองค์การ ต้องร่วมมือทั้งปศุสัตว์ จะบอกให้ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลควรหาทางช่วยเหลือส่งเสริมให้ผู้ทุนแก่ผู้เลี้ยงสุกร ส่งเสริมในค่านวิชาการและจัดหาอาหารสัตว์ให้ในราคาถูก ให้เกษตรกร

คำเนิการอยู่ได้ เป็นเรื่องง่าย ๆ เรื่องหนุ ๆ ว่าหนุตัวหนึ่งเลี้ยงกั้เคื่อน น้ำหนักเท่าไร
ราคาหนุเลี้ยงหนุเท่าไร ราคาอาหารร่ำปลายขาวเท่าไร เมื่อหนุได้ราคาแล้ว ๑๐๐
กิโลกรัม ควรจะขายเท่าไร ส่งราคาควรจะขายเท่าไร ผู้กินควรจะขายเท่าไร เรื่องหนุ ๆ ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ เป็นข้อสังเกตใช่ไหม คุณไม่ถามแล้ว
ใช่ไหม

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ถามครบ ถามทั้ง ๔ ข้อ จะแก้ไข
อย่างไร ๔ ข้อนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิมนต์ข้อสังเกต

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้อสังเกตให้ครบถ้วน ท่านอย่าไป
เถียงแทน เขาเตรียมตอบแล้ว จะดูความสามารถของเขา ขอใ้ถาม ๔ ข้อมา ตอบไม่ได้
จะอภัยให้

นายไชยศิริ เรื่องกาดูจนเศรษฐ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอ
ขอบพระคุณท่านสมาชิก ส.ส. ราชบุรี ผู้ทรงเกียรติและเป็นผู้ที่คว่าหอคติในวงการสภานี้
มานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสมองขอกราบขอบคุดที่ท่านกรุณาไ้แนะนำและตั้งเคื่อน
พร้อมทั้งสั่งสอน ในฐานะที่กระแสมเป็นสมาชิกใหม่ ขอกราบขอบพระคุณด้วยครับ กระแสมขอ
ตอบคำถามของท่านดังนี้ ที่ท่านไ้กล่าวถึงการประชุมกรรมมาธิการนั้น กระแสมก็ขอใ้ใครจะ
เอ่ยข้อซักนี้่ครับ ในที่ประชุมคณะกรรมมาธิการการเกษตรของสภาเรา เมื่อเคื่อนพฤษภาคม
๒๕๑๘ นั้น รู้สึกว่า ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติที่ไ้กรุณาตั้งกระทู้ถามมาไ้ไ้ได้เข้าร่วมประชุม
ด้วย และไ้ไ้มีมติเห็นดีในการประชุมครั้งนั้น มีข้อยู้ติโดยที่ว่า

๑. ให้การค้าสุกรเป็นไปโดยเสรี
๒. ให้มีการเคลื่อนย้ายสุกรโดยเสรีทั่วประเทศ
๓. ข้อยู้ติคือว่า สันนิษฐานโดยผู้เลี้ยงสุกรรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่ม เกษตรกรหรือ กลุ่ม

สหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ไ้ไ้มีใจรับ ไ้ไ้พยายาม
ติดตามผลงานอยู่เสมอ หลังจากนั้นแล้วทางกระทรวงพาณิชย์ยังไ้ไ้ส่งผู้แทนเข้าประชุมที่
สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี เมื่อประมาณเดือนนี้เองครับ โดยรวมกับกระทรวงเกษตรและ

สหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ โดยมีมาตรการที่จะมุ่งแก้ไขเรื่องสุกรดังที่ท่านได้เป็นห่วงและรีบมาเป็นหลัก ขอยุติได้พิจารณาถึงว่าจัดตั้งตลาด การสุกรมีชีวิตและสุกรชำแหละ เรื่องนี้ก็ได้มอบให้องค์การตลาดของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับไปเป็นเจ้าของเรื่อง

๘. มีข้อสรุปว่าจะสนับสนุนให้ผู้เลี้ยงรวมกลุ่มกันเป็นสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรโดยทางรัฐบาลจะสนับสนุนในด้านการเงิน อาหารสัตว์และการตลาด เรื่องนี้ทางธนาคารเพื่อการเกษตร องค์การตลาดและทางบริษัทสามัคคี กทม. ก็ได้รับเรื่องไปพิจารณา ความจริงแล้ว ถ้าหากว่าการเลี้ยงสุกร ยังกระจัดกระจายอยู่เช่นนี้ มิได้รวมอยู่เป็นกลุ่มสหกรณ์ครบใดเช่นนี้อยู่ กระผมเข้าใจว่าราคาสุกรมันก็จะคงมีการขึ้นลงหมุนเวียนกันอยู่ถูกรอบ ๒ - ๓ ป้อย่างเช่นนี้ตลอดไป ในอดีตที่ผ่านมาแล้วนั้นราคาสุกรมันจะแพงลิ่วขึ้นมา แล้วผู้เลี้ยงทั้งหลายก็หันไปเลี้ยงสุกร จนทำให้ภาวะสุกรล้นตลาด ภายหลังจากที่สุกรล้นตลาดแล้วถูกพ่อค้ากดซื้อราคา ผู้เลี้ยงสุกรทั้งหลายก็ประสบภาวะการขาดทุนเช่นนี้ หมุนเวียนอยู่เหมือนกับวัฏจักรเช่นนี้ตลอดทุก ๒ - ๓ ปีครับ เพราะฉะนั้นขอเสนอแนะให้ท่านกรุณาได้แนะนำนั้นทางกระทรวงพาณิชย์ยินดีที่จะรีบไปพิจารณาต่อไปอีกขอไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจแล้วนะครับ เชิญ ฯ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน เพิ่งยกสองเท่านั้น พอใจอะไร ไม่ใช่คาขาย ยิงนา ๆ เอาหรือยิง ตกลงน้ำ ยิ่ง ต้องละเอียดก่อนสถานที่ของละเอียดก่อน ท่านประธานผู้ทรงเกียรติ ข้าพเจ้าไม่เกรงอก ต้องทำที่ตลอดไปเพราะเรายังไม่ดี ต้องพยายามทำที่จนถึงที่สุด เอาความที่ชนะท่าน ท่านประธาน ที่รัฐมนตรีไชยศิริได้กรุณาตอบข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ถูกผู้ขายผิดของรับผิด อะไรไม่รู้ของไม่รู้ ท่านมีแว่ที่จะดีต่อไปภายภาคหน้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย กระทรวงพาณิชย์ควรจะมีแรงงาน ไม่ใช่มีแต่จะเอาน้ำศาล เอาข้าวกัน ท่านเป็นคนหนุ่มมาใหม่ ขอแยกเรื่องหมูเอาดีเอาเคน สมศักดิ์ก็จะช่วยสนับสนุนท่าน ความจริงอันนี้เรื่องกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น ต้องเรื่องพันธุ์หมู เรื่องส่งหมูเป็นเรื่องของคุณทวีชเขา แล้วก็มีพันธุ์หมูมาถึงการส่งหมูชำแหละออก การควบคุมราคากระทรวงพาณิชย์นี้เดี๋ยวและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เพราะกระทรวงนี้มันหักอุตสาหกรรมเกษตร พาณิชยกรรม มันพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทามกันได
 ที่นี้ก่อนนี้ดีกว่า นี่เป็นความจริงว่าทางหาทางแก้ไขเออะครับ ทั้ง เกษตรและพาณิชยกรรม
 ว่าราษฎรเลี้ยงหมูนี้รับรองได้ว่าชาตุน้อยยับ จะไต่กำไรฟลุค ทานทองวางมาตรการ
 หักกรมปลัดที่ว่าเกี่ยว หาพันธุ์หมู ส่งเสริมราคาอาหารสัตว์ให้ดี ความคุมและกคุมเรื่อง
 ตลาดเราก็มีตลาดแล้ว แล้วมันจะไปรอดแล้วหาทางเอ็กซ์พอร์ต (export) ส่งออก
 ไปขายต่างประเทศ แล้วชักคนกลางที่มาจากสหรัฐอเมริกา ชูคอเลือกกินกับราษฎรผู้เลี้ยงหมู
 ทั่วประเทศ เขาเป็นไทย เขาเป็นเกษตรกรทำมาหากิน ชาตุน้อยยับหมดตัว จะให้เขา
 ไปเป็นโจรหรือ เขาไม่ใคร่มาเดินขบวนเลย ราษฎรไม่มา ถูราษฎรมา จังหวัดเดียว พัง
 ขาพเจ้าทามบอกวออย่า ออย่าเขาต้องช่วยรักษาความสุข ความสันติ เราไม่ทำ ไม่ทำ
 เหมือนอย่างคนอื่น ไปถึงที่สุดสมศักดิ์จะนำเอง วออย่างนั้น นี่ยังไม่ถึงที่สุด อย่างนี้เป็นต้น
 เพราะฉะนั้นขอฝากรัฐบาลผู้ทรงเกียรติไว้ด้วย ไต่โปรดเห็นใจช่วยเหลือเกษตรกรชาวไทย
 ผู้ยากไร้ด้วยเถอะครับ ไม่นี้อะไรที่เสนอมานี้ เนื่องจากข้าพเจ้ามีความชำนาญในเรื่องหมู
 นี้มา ๓๐ ปี ไต่แก้ไขประสบการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ครั้งเสรีไทย ชาวจีน สไตรค์ไม่ไห้คาหมู
 ข้าพเจ้าก้ความหมุขาย ตั้งแต่ครั้งอาจารย์หมอมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี
 ยิงกัน เลียะพะ ข้าพเจ้าก้ทำ จอมพล ป. ขึ้นมาแก้ไขไม่ได ก้ทำ เพราะประภาสเริ่ม
 กินโกงวางแผนกับเสี้ยก๊ง ทำจนเสรีจ ปฏิวัติครั้งสฤษดิ์ หนึ่ มันทำให้พวกนายพลไม่ก้คน
 รวยเป็นร้อย ๆ พัน ๆ ล้าน พอไชยศิริใหญ่ไว้ด้วย คุณมารวมกับสมศักดิ์เออะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราษฎร) : จะไต่มีอนาคตคนแจ่มใส

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทูถาม ตามที่คุณสมศักดิ์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราษฎร) : ขอบพระคุณท่านประธาน ขอบพระคุณ
 เมื่อรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีได้เห็นดีเห็นรอบคอบจะไปแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าขอยุติแค่เพียง
 เท่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะถามอีก ๒ นัดด้วย ขอยุติแค่เพียงเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทูถามความลับดับต่อไป ของคุณนิยม วรรณปัญญา
 เรื่อง การป้องกันและปราบปรามศัตรูพืช ตามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เชิญคุณนิยม

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาบรรจุกระทู้ผมเข้าในระเบียบวาระประชุมในวันนี้เพราะ
กระทู้ผมเข้าไปเท่าไร ๆ มันหายตกไปหมดไม่รู้เรื่องอะไรครับ ผมขอตั้งกระทู้ถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากท้องที่จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ
และจังหวัดเพชรบูรณ์ มีการปลูกข้าวโพด ถั่ว ข้าว เป็นจำนวนมากแต่มีศัตรูรบกวนกัดกินพืช
ดังกล่าวเช่น ข้าวโพด และถั่วต่าง ๆ ขณะนี้มีตั๊กแตนกำลังกัดกินเสียหายเป็นจำนวนมาก
กำลังจะขยายบริเวณกว้างขวางออกไปอีกยังจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก เพราะตั๊กแตน
กินทั้งกลางวันกลางคืนไม่หยุด บางคนมีข้าวโพด ๕๐ ไร่ ตอนเช้าไปดูยังไม่เป็นไร ตอน
บ่ายไปดูหมดเสียแล้ว บางที่ตอนหัวค่ำยังไม่กินไปกินตอนกลางคืนหมดเสียแล้ว กัดและกิน
บ้างทิ้งบ้าง ทำให้ราษฎรต้องเสียหายยากจนกันลงทุกวัน ๆ นี้ ในปีที่ผ่านมามีตั๊กแตนกินพืช
เสียหายประมาณหลายพันล้านบาท จึงเป็นเหตุให้ชาวไร่ต้องยากจนหนี้สินรุงรัง ชาวนาก็
เช่นกันถูกหนอนกระทู้อและโรคอื่น ๆ รบกวนทำลายข้าวเสียหายเป็นจำนวนมากมาย โดย
เฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดลพบุรี ตั๊กแตนรู้สึกระรอกที่สุกนอกจากทำลายข้าวโพดแล้วยังทำลาย
พวกพืชอื่น ๆ เช่นมะพร้าว มะม่วง และกล้วย พืชอื่น ๆ ก็กินเช่นเดียวกัน นอกจากพืชแล้ว
แม้แต่เสื่อผ้า ตั๊กแตนก็กินไม่ไว้ กินไม่ไถ่กัดหรือจะกินไปบ้างก็ไม่ทราบจะครับ ถ้ายิ่งเสื่อผ้า
สวย ๆ ยิ่งดีเลยครับ สีดี ๆ ตั๊กแตนชอบมาก ขณะนี้ตั๊กแตนกำลังระบาดเป็นการใหญ่รวมทั้ง
โรคใบลายด้วย ก็มีการระบาดมากเพิ่มขึ้นขยายวงกว้างออกไป ผมจึงใคร่ขอเรียนถาม
าพทรา รัฐมนตรีว่าการเกษตรและสหกรณ์ว่า

- ๑. ท่านได้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของศัตรูพืชเหล่านี้หรือไม่ว่า เกิดขึ้นเพราะเหตุใด
- ๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะมีวางมาตรการและปราบปรามตั๊กแตนโรคใบลาย หนอนกระทู้อให้หมดสิ้นไปโดยเร็วจะใดหรือไม่อย่างไร
- ๓. การป้องกันราข้าวค้าง ท่านจะช่วยหาพันธุ์ที่ป้องกันโรคราน้ำค้างให้ชาวไร่ทำพันธุ์ในฤดูปลูกพืชในปีต่อไปให้เพียงพอได้หรือไม่ การปราบตั๊กแตนท่านจะทำอย่างไร

ให้ตักแทนหมคไป การปราบปรามจะให้หมคสิ้นไปได้เมื่อใด

๔. ท่านจะทำการปราบตักแทนและโรคใบด่างโดยรีบด่วน เพื่อมิให้ชาวไรตองเสียหายในปิ่นและปีต่อไปให้หมคสิ้นไปจะได้หรือไม่อย่างใด ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจจำเป็นได้ลงจากบัลลังก์ไปและไดมอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายหวิช กลิ่นประทุม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมหวิช กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณนิยม วรปัญญา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ดังต่อไปนี้

๑. ศัตรูและโรคพืชของพืชเศรษฐกิจในประเทศได้มีการศึกษาและวิจัยกันมาก นานแล้ว การทำลายของศัตรูพืชและโรคพืชเหล่านั้นได้มีการศึกษาทดลองด้านการป้องกันกำจัดควบคุมกันไปอยู่ตลอดเวลา ส่วนเหตุของศัตรูพืชและโรคพืชนั้นมีหลายประการ บางชนิดก็มีอยู่นานแล้วในประเทศไทย และบางชนิดก็ระบาดมาจากต่างประเทศโดยติดเข้ามาพร้อมกับพืชที่นำเข้ามา หรือวัสดุต่าง ๆ ที่บรรจุพืชหรือสินค้าต่าง ๆ เข้ามา ในปัจจุบันมีการขยายเนื้อที่เพาะปลูกมากขึ้น ทั้งบางท้องที่ก็ได้มีการเพาะปลูกพืชหมุนเวียนและทำการเพาะปลูกปีละหลายครั้ง และขยายเนื้อที่ติดต่อกันเป็นเนื้อที่ ศัตรูพืชและโรคพืชจึงระบาดแพร่ตลอดมา นอกจากนี้การบุกทำลายป่ากันมากเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้สภาพทางนิเวศวิทยาเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ศัตรูพืชขยายพันธุ์เกิดการระบาดขึ้นอย่างกว้างขวาง เพราะศัตรูพืชธรรมชาติหมดไป

ประการที่ ๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นนโยบายและมาตรการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเศรษฐกิจให้โดยดลที่สุด ในขณะนี้ก็ได้จัดตั้งศูนย์ป้องกันและกำจัดตักแทน โดยมีศูนย์ปฏิบัติการรวมอยู่ที่อำเภอไชยบาดาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดของคุณ นิยม วรปัญญา ซึ่งเป็นผู้แทนจังหวัดลพบุรีนั่นเอง เพื่อกำเนิการกำจัดตักแทนในจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะจังหวัดที่มีการปลูกข้าวโพคมากที่สุดได้แก่ ลพบุรี สระบุรี นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ นครราชสีมา และศรีสะเกษ ที่ระบาดทำลายข้าวโพคอยู่

ในขณะนี้ นอกจากนั้นได้จัดตั้งหน่วยป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเพิ่มขึ้น ๑๔ หน่วยตามภาคต่าง ๆ ในขณะนี้เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร เมื่อเกิดการระบาดของศัตรูพืชขึ้นอย่างรุนแรงจนเกินกำลังที่จะช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งแต่ละหน่วยก็มีเจ้าหน้าที่และยาเคมี ตลอดจนเครื่องมือพ่นยาเคมีต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ อย่างไรก็ตามการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชจะมีประสิทธิภาพที่นั่นก็จะต้องได้รับความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างทางราชการกับเกษตรกร โดยรวมทั้งดำเนินการทุกวิถีทาง เช่น รักษาความสะอาดไม่ปล่อยให้วัชพืชขึ้นรกรุงรังในบริเวณที่เพาะปลูกทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวแล้ว เพราะจะเป็นแหล่งที่หลบอาศัยและขยายพันธุ์พืชของศัตรูพืช การให้พันธุ์धानตามหนานการปลูกพืชหมุนเวียน และดำเนินการกำจัดแต่เนิ่น ๆ เมื่อยังมีกำลังที่จะดำเนินการได้ เพราะถ้าจะให้ทางราชการแจกจ่ายยาเคมีต่าง ๆ หรือยากำจัดศัตรูพืชให้กับราษฎรโดยเปล่า เกรงว่าจะไม่ทั่วถึง แต่ถึงอย่างไรก็ตามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้พยายามที่จะส่งเสริมและสนับสนุนที่จะช่วยเหลือให้เปล่ากับราษฎรหรือชาวเกษตรกร ขณะนี้เกษตรกรก็ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มปราบโรคศัตรูพืชชาวโพคอยู่แล้ว ได้ตั้งเป็นกลุ่มขึ้นจำนวน ๑,๔๔๔ กลุ่ม อันึ่ง ทางกระทรวงเกษตร ฯ ก็ได้ตั้งเกษตรกรตำบลอาสาสมัครซึ่งเป็นเกษตรกรขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือพนักงานของรัฐอีกด้วย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ร่วมกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ในด้านการจัดจำหน่ายวัสดุการเกษตร ยาเคมีปราบศัตรูพืชในราคาถูก และมีปริมาณเพียงพอ ตลอดจนได้ให้สินเชื่อการเกษตรแก่เกษตรกรชาวไร่ชาวนาโดยตรงอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดีเมื่อเกิดการระบาดของศัตรูพืชอย่างรุนแรงเกินกำลังที่เกษตรกรจะช่วยเหลือตัวเองแล้ว หน่วยป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามภาคต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยบินเกษตรซึ่งบินพ่นยาฆ่าตักแทนให้เป็นประจำทุกปี ก็จะดำเนินการช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้ง

สำหรับข้อที่ ๓ ที่ท่านสมาชิกถามมานั้น กระผมใคร่ขอตอบดังนี้ โรคราน้ำค้างหรือโรคใบลายของชาวโพคั้น ปัจจุบันไม่มียาเคมีชนิดใดมีประสิทธิภาพสูงในการดำเนินการกำจัดได้แต่อย่างใดก็ นอกจากนั้นชาวโพคพันธุ์ใหม่ที่มีความต้านทานของโรคนี้ เราก็ได้ดำเนินการที่จะปลูกขึ้นเพื่อร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศูนย์วิจัยชาวโพคชาวต่างที่ปากช่อง และได้ศึกษาพันธุ์धानชนิดที่จะต้านทานโรคราน้ำค้างของชาวโพคที่จะมี

ผลคือยู่หลายพันธุ เช่น พันธุ บีเอ็ม เบอร์ ๑ และเบอร์ ๒ และไทยคอมโปรสตีท ซึ่งได้
 ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกอยู่แล้วในขณะนี้ ซึ่งเราเฝ้าดำเนินการที่จะหาพันธุ์ที่จะต่อต้านใบ
 โรคราน้ำค้างนี้เพื่อจะแจกจ่ายให้กับเกษตรกรได้นำไปเพาะปลูกเพื่อจะต่อต้านโรคราน้ำค้าง
 และโรคใบสลายของชาวโพโตโต้ในอนาคต สำหรับการป้องกันและปราบคักแต่นั้น กระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ได้จัดตั้งศูนย์ป้องกันและกำจัดคักแต่นั้นซึ่งตั้งที่เรียนข้างต้นแล้ว หากได้รับความ
 ความร่วมมือจากเกษตรกรเองด้วยแล้ว ก็จะทำให้การกำจัดคักแต่นั้นโดยลึดยิ่งขึ้นเป็นลำดับจน
 ในที่สุดก็จะหมดไป

สำหรับข้อที่ ๔ นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับคำเป็นปรามปรามและ
 ป้องกันศัตรูพืชและโรคพืชเหล่านี้โดยเร่งความอยู่แล้ว คาดว่าจะบรรเทาความเดือดร้อน
 และรักษามลพิษของเกษตรกรมิให้เสียหายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายอันเกิด
 จากคักแต่นั้นในฤดูนี้จะน้อยกว่าในปีก่อน ๆ เป็นอันมาก ขอขอบคุณ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม
 ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ท่านได้กรุณาตอบชี้แจงมา
 ผมรู้สึกพอใจที่ท่านมีความห่วงใยและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมก็ได้เชิญท่านเองไปดูด้วยตนเอง
 ท่านยอมจะเข้าใจแล้ว และเห็นแล้วว่าทองที่จังหวัดลพบุรี และจังหวัดใกล้เคียงนั้นมีบริเวณ
 ที่ปลูกพืชมากน้อยเพียงใดและกำลังประสบภาวะเดือดร้อนอะไร ผมก็เคยเรียนชี้แจงกับ
 ท่าน ณ ที่ไปตรวจสอบที่มาแล้วและท่านก็ได้ติดตามผลให้ตลอดมา ดังนั้นก็ได้รับความกรุณา
 ไปทำฝนเทียมให้หลายครั้ง ทำให้ชาวโพโตเจริงงอกงามดี แต่ขณะที่เจริงงอกงามดีก็ได้รับ
 ก็เป็นอาหารอย่างดีของคักแต่นเลยครับ คักแต่นเลยเกิดความเจริงงอกงามดีตามไปด้วย
 ที่นี้ขณะที่ชาวโพโตกำลังงอกงามนี้รู้สึกคักแต่นโตวันโตคืน แต่การปราบในช่วงนี้ผมคิดว่า
 เป็นการปราบที่ยากลำบาก เพราะในทองที่จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่บริเวณปลูกไร่น้ำไม่ก่อกม
 ถนนหนทาง การเข้าไปลำบาก มีทางเพียงคนเดินเล็ก ๆ เข้าไป ที่นี้การปราบเช่นนี้
 ผมคิดว่าจะให้ผลดีก็อยากจะทำให้เป็นฤดูแล้ง เพราะทุกปีคักแต่นนี้จะมีการรบกวนกักกินพืช
 ทาง ๆ ตลอดมาเป็นเวลา ๑๐ ปีเศษแล้ว ในฤดูแล้งนั้นรถยนต์จะเข้าได้ทั่วถึง และบริเวณ
 ที่จะไม่บังคักแต่นไปรวมตัวก็อาจจะทำได้ โดยบังคับให้เป็นแปลงให้รดน้ำคักแต่นขึ้นเป็น

แปลงเหลือแปลงใดก็ตกแทนจะไปรวมตัวอยู่ที่ยังมีได้ไถ เพราะฉะนั้นการปราบด้วยการใช้
เครื่องบินฉีดยาก็ดี ด้วยการใช้คนทำการฉีดในภาคพื้นดินก็ดี จะได้เกิดผลดี อันนี้จึงขอเรียน
ถามท่านว่า จะทำการปราบในฤดูแล้ง ที่จะถึงต่อไปนี้ให้มีการเด็ดขาดต่อไปจะไถหรือไม่

ประการที่ ๒ การใช้ยาตลอดเหยื่อ ปรากฏว่าได้ผลดีพอสมควรเท่าที่ทดลองมาเป็นที่แล้ว
อันนี้ก็ควรชวน เป็นเจ้าหน้าที่ การทดลองใช้ยาตลอดเหยื่อนี้เป็นการใช้งบประมาณ ที่ถูกมาก
เพราะว่าเหยื่อต่าง ๆ ที่ผสมขึ้นใช้จากเศษอาหาร เช่น กากน้ำตาล แล้วยังสำหรับของสุรา
เป็นการลงทุนน้อยเช่นนี้ อยากจะขอเรียนถามท่านว่า ท่านได้มีโครงการสนับสนุนโครงการ
นี้ไปอย่างไรหรือไม่

ประการที่ ๓ เจ้าหน้าที่ทำการปราบปรามตักแตนนี้เท่าที่ผมไปพบ ปรากฏว่าเป็น
ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างชั่วคราวก็ย่อมมีความหวั่นไหว เพราะไม่มีอะไรเป็นหลักยึดเห็นยว
การทำงานนั้นเกี่ยวกับจ้างเกี่ยวกับเลิก ฉะนั้นประสิทธิภาพการทำงานจึงได้ออกมาก็ย่อมไม่ดี
เท่าที่ควร เพราะการทำงานปราบตักแตนนั้นก็ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและความชำนาญ
เช่นเดียวกัน ผมอยากเรียนถามว่าต่อไปจะปรับให้เป็นลูกจ้างประจำต่อไปจะไถหรือไม่
อย่างไรดี ขอขอบคุณครับ

นายทวิช กติณประทุม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่คุณนิยม วรปัญญา ผู้แทนลพบุรีได้ถาม
มานั้น เรื่องการปราบศัตรูพืชในฤดูแล้งที่จะทำไถหรือไม่นั้น กระผมเองเรื่องนี้ก็ได้ไปตรวจ
ราชการ แล้วก็ไปดูภูมิประเทศของจังหวัดลพบุรีด้วยตนเองแล้ว ก็ร่วมกับคุณนิยม วรปัญญา
ซึ่งเรื่องนี้กระผมก็ได้วางแผนดำเนินการถึงการที่จะตัดทางเข้าไปดำเนินการหรือปราบปราม
อย่างไรก็ได้ เพราะพื้นที่ของจังหวัดลพบุรีนั้นเป็นพื้นที่ติดกัน เรื่องการคมนาคมก็ดี ถนน
หนทางก็ดี ที่จะเข้าไปเห็นกับเหตุการณ์ในตอนที่มีศัตรูพืชระบาดนั้นก็ได้ดำเนินการวางแผน
อยู่แล้ว เรื่องการปราบในฤดูแล้งนั้น เรื่องตักแตนนั้นก็เป็นของที่ยากสำหรับการดำเนินการ
เพราะตักแตนนั้นมันไชอยู่ที่พื้นดิน เราก็จะค้นหาแหล่งในบริเวณพื้นที่อันกว้างขวางนั้นก็ยาก
แก่การที่จะดำเนินการได้อย่างจริงจัง ฉะนั้นทำไถเฉพาะบริเวณที่เราพบเห็น ถ้าจะไถได้
ทั้งหมดในพื้นที่จะปลูกข้าวโพดทั่วบริเวณลพบุรีแล้วก็จะเป็นการยากอยู่ ส่วนเรื่องการ

ปรามในคุกแห่งนี้ก็มีบางแห่งซึ่งอยู่ในเขตเขาที่มีต้นไม้ปกคลุมมีต้นไม้อยู่ เราก็กำเนินการ
 เขาไปดำเนินการปรามปรามชั้นต้นอยู่แล้วในขณะนี้ สำหรับการปรามคุกแทนโดยวิธีการ
 ล้อเหยื่อซึ่งเป็นโครงการใหม่สำหรับพนักงานของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ คุกศึกษา
 ค้นคว้าโดยไม่หยุดยั้งในขณะนี้ ทางบ้านกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็ส่งเสริมและ
 สนับสนุนทุกวิถีทาง เพราะว่าในการปรามปรามคุกแทนหรือพวกศัตรูพืชเหล่านั้น เราก็ได้
 ค้นคว้าวิจัยทุกวิถีทางที่จะวิวัฒนาการที่จะปรามปรามคุกแทน สำหรับที่จะกักกินพืชไร่ของ
 ชาวนาชาวไร่อยู่ในขณะนี้ด้วยหลายวิธีการ ซึ่งใ้กำลังค้นคิดกันอยู่และกักดำเนินการโดยไม่
 หยุดยั้ง รวมทั้งการที่จะขอความร่วมมือในการที่จับคุกแทนซึ่งใ้วางแผนวิธีการ กันอยู่แล้ว
 แล้วผมคิดว่าเรื่องนี้ทางบ้านกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็ส่งเสริมอย่างจริงจัง สำหรับ
 ลูกจ้างชั่วคราวตามที่คุณนิยม วรปัญญา ท่านสมาชิกวุฒิสภาลพบุรีได้เป็นห่วงใยกับพนักงานนั้น
 ทางบ้านกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็นิ่งนอนใจเพื่อจะให้ผลงานนั้นสามารถที่จะทำงาน
 อย่างมีประสิทธิภาพและให้ไกลดอย่างจริงจังกับกรมปราบศัตรูพืชของเกษตรกร ศัตรูพืชที่
 กักกินพืชไร่ของเกษตรกรนั้น เรามองเห็นความสำคัญของพนักงานและก็จะใ้เริ่มพิจารณา
 ว่าควรจะเหมาะสมอย่างไรที่จะรับเข้ามาเป็นลูกจ้างประจำ ซึ่งกระทรวง เกษตรและ
 สหกรณ์ก็ใ้วางแผนการไว้แล้ว พร้อมกับซึ่งเราก้จะให้พนักงานนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 เพื่อทำงานนี้ใ้ใ้โดยลดตามโครงการของการปราบศัตรูพืช ขอขอบคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิยมไม่มีอะไรแล้วนะครับ มีไหม
 นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภา

ผมขอขอบคุณ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรที่ท่านมีความสนใจห่วงใยในหน้าที่ของ
 ท่าน คือท่านทำหน้าที่ช่วยเหลือชาวเกษตรกร แต่ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน
 คุกแทนนี้ประวัติการ เป็นมาของมันเป็นที่น่าหวาดกลัวเป็นอย่างยิ่งครับ ประเทศจีนเท่าที่ผม
 ศึกษาประวัติมา ถูกคุกแทนทำลายย่อยยับมาแล้ว คุกแทนกินพืชคลุมดินหมดก็กลายเป็นทะเล
 ทรายอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ถูกคุกแทนทำลายมาแล้ว ตั้งชื่อคุกแทนว่า "ป่าทังกา"
 นะครับ นอกจากนี้ทั้งทางบ้านอาหรับก็เช่นเดียวกัน ก็เกิดทะเลทรายก็มาจากคุกแทนกักกิน
 พืชคลุมดินหมด เสร็จแล้วเกิดความร้อนระอุก็กลายเป็นทรายไป ประเทศไทยถ้าไม่มีการ

ปรามอย่างจริงจังแล้ว ผมก็คิดว่าไม่ช้าก็จะกลายเป็นทะเลทรายอีก แต่ผมก็มั่นใจที่ได้
 ๗๗๓ รัฐมนตรี เป็นผู้มีความเอาใจใส่ขยันหมั่นเพียรก็ ผมรับทราบไปก่อนแล้วท่านจะวางแผน
 แก้ไขให้ทันตงกระทรวงตามวันนี้ ก็เพราะเห็นว่ากาารเคลื่อนไหวของการจ่ายยาบ้างและการ
 ปรามของเจ้าหน้าที่บาง ยังมีความไม่พร้อมเพียงจึงเป็นห่วงใยและขณะนี้ผู้ที่ตักแตงกกำลัง
 ระบาดมาก เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะได้เรียนถามต่อไปอีกว่า การใช้จ่ายให้ตักแตงเป็นหมื่น
 จะกระทำไ้หรือไม่อย่างไร ถ้ากระทำไ้มีโครงการทดลองแล้วหรือยัง ถ้าทำได้แล้วไ้ผล
 เป็นประการใดบ้าง

ประการที่ ๒ การใช้จ่ายแบบตลอดไป ยาตลอดไปเอาไปตลอดไม่ก็ตัวมันก็จะไ้
 กันไป ตลอดตัวต่อ ๆ ไปก็คิดเดิมเสียกันไปแล้วก็จะตายกันเป็นฝูง ๆ บางแห่งก็ทำลายกัน
 จนหมดไปเลย ไม่ทราบว่าทางกระทรวงเกษตร ๆ มีแผนการอันนี้ไว้บ้างหรือไม่ และถ้า
 ทำไปแล้วไ้ผลเป็นประการใดหรือไม่

ประการที่ ๓ นายาเคมี รู้สึกจะมีการขาดระยะกันอยู่เป็นประจำ ในช่วงระหว่าง
 การปราม เพราะตักแตงที่ผมได้เรียนไว้แล้วว่า ตักแตงนี้ก็กินทำลายพืชไม่เลือกเวลาทั้ง
 กลางวันและกลางคืนก็กินกันตลอดไปตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในนี้ที่ผ่านมาก็เสียหายหลาย
 พันล้าน แต่มีใช้ ๗๗๓ รัฐมนตรีทวิช เป็นรัฐมนตรี คนอื่นที่เป็นมาก่อน แต่ผมก็มิได้ตำหนิ
 ตีเตียนท่าน เพราะว่ามันเป็นหลักธรรมดา การที่ศัตรูเกิดมาใหม่ ๆ หรือมาหนักในช่วงหนึ่ง
 นั้น การวางแผนจะปรามในช่วงระยะเวลาเดือนเดียวหรือสองเดือนนั้นมันก็อาจทำได้ ที่
 นำมาพูดวันนี้ก็อยากไห้ท่านได้เข้าใจรายละเอียดอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้เตรียมตัวไว้รับ
 สถานการณ์อันนี้ และตามที่ปรากฏผมเองได้รับหนังสือร้องเรียนจากราษฎรตลอดมาว่า
 การจ่ายยาขาดระยะ เพราะยานั้นส่งไปไม่ทัน นอกจากนั้นอุปสรรคต่าง ๆ ผมก็ได้ไปติดคอก
 กับท่านรองปลัดกระทรวง ท่านคอกเตอร์เด็งชิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ ท่านก็บอกว่าการใช้เงิน
 นั้นมันก็เพิ่งจะเริ่มดำเนินการก็มา บางปีก็ตั้งไว้บ้างเล็กน้อย บางปีก็ตั้งไว้มากเพราะว่า
 ตักแตงนี้ถ้าปีใดปรามมากแล้ว มันก็จะลดปริมาณลงไปทันทีเป็นปี ๆ ไป แต่อย่างไรก็ดี
 วิธีการจัดซื้อจัดหานี้ ผมไปฟังดูแล้วในกระทรวง รู้สึกว่ามันยุ่งยากเหลือเกิน จึงเป็นเหตุไห้
 ซื้อยาได้ไม่ทัน และยาปรามตักแตงนี้ที่ทราบมาเขาบอกว่าเก็บไว้นานไม่ได้ จะต้องมีการ

ประกวดราคาเป็นครั้งคราว อันนี้อาจจะเวียนผาก ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ฯ สำหรับการซื้อขายปราบตักแตนนี้จะขอให้คณะรัฐมนตรีทำเป็นมติเป็นกรณีพิเศษ
ให้ข้อใดทันกับความต้องการจะได้อะไรหรือไม่ อย่างไร หรือข้อของอย่างไร แล้วอันนี้ผมอยาก
จะขอให้ท่านตอบให้ที่ประชุมทราบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายทวีช กลิ่นประทุม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประชาชนที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องการใช้จ่ายปราบตักแตนให้เป็นหมันนั้น
และก็เรื่องวิธีการต่าง ๆ ซึ่งการปราบปรามตักแตนนั้นทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ไม่ได้ตั้งใจเลยแต่ประการใด ได้คิดค้นวิธีทุกด้านตลอดมา และได้ทดลองตลอดมา
ทั้งนี้เพราะว่าศัตรูพืชนั้นเป็นกรรมพันธุ์ของประเทศไทย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผลผลิตของชาวนาชาวไร่ ซึ่งถูกศัตรูพืชกัดกินนั้น ทางกรมการเกษตรและสหกรณ์เป็น
ห่วงใยเป็นอย่างยิ่งและดำเนินการโดยเร่งด่วนฉับพลัน ตั้งแต่ดำเนินการมา เท่าที่กรม
เข้าไปอยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถ้าปรากฏที่ใดแห่งใดเริ่มมีศัตรูพืชเข้าไปกัดกิน
พืชไร่ ก็ได้สั่งการทันทีทันใดแล้วดำเนินการจัดการเป็นที่เรียบร้อย และการคิดค้นต่าง ๆ
สำหรับการปราบปรามเรื่องยานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพราะ
นับวันการใช้จ่ายปราบปรามนั้น ก็นับวันมีศัตรูพืชเหล่านี้ก็ยอมกันตายขึ้นทุกทีขึ้นทั่วทุก
ต้องพยายามค้นหาหาหาที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น หรือขณะนี้กำลังดำเนินการหาวิธีการ
ปราบปรามแผนใหม่ ซึ่งเราได้ดำเนินการบ้างใกล้จะออกผลออกมา สำหรับเรื่องการ
ซื้อขายเคมีนั้น เราได้มีมติได้รับมติในการซื้อขายโดยเร่งด่วนอยู่แล้ว แล้วทุกครั้งที่มีการ
ซื้อก็อนุมัติโดยกรณีพิเศษทุกครั้งไป ฉะนั้นปัญหาเรื่องยานั้น กรมคิดว่าในฐานะที่กรม
รับผิดชอบอยู่จะพยายามควบคุมอย่างไรใกล้ชิดและวางมาตรการให้มีประสิทธิภาพ และ
ดำเนินการเร่งด่วนทันกับความต้องการทุกระยะของการที่จะปราบปรามและก็ได้เคยหยุด
ยั้งในการที่จะคิดค้นวิธีการใหม่ ๆ เพื่อดำเนินการปราบปราม ฉะนั้นขอให้ท่านชาวนา
ชาวไร่ได้มีความมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลนั้นไม่ได้ทอดทิ้ง และใกล้ชิดกับชาวนาชาวไร่
ตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นกำลังใจของชาวนาชาวไร่ในการที่จะปลูกพืชไร่ ถ้าเมื่อมีปัญห
อย่างนี้แล้วรัฐบาลจะดำเนินการเร่งด่วน และรักษาพืชไร่ให้ทันกับที่ท่านจะไม่ต้องเสีย

ประโยชน์หรือเสียพิไรที่ท่านปลุกมาด้วยแรงของหมกไปจากการที่ศัตรูพิชิตนี้ เพราะฉะนั้น
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะดำเนินการเร่งด่วนทุกวิถีทางตลอดทุกระยะเวลา ขอบคุณครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ผมขอประท้วง เป็นเรื่องความ
ขอบังคับขอ ๓๓

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : กระทั่งไม่เสร็จครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ชักกระตุ๋ต่อไป

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ผมขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แทนพี่น้องชาวจังหวัด
ลพบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสระบุรี จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดชัยภูมิ ผมเองยังมี
ความห่วงใยในเรื่องการปราบคักแตนอยู่ชุกมาก เพราะว่าผมเองได้ประสบแก่ตาตนเอง
ถึงแม้ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านจะไปประสบด้วยตนเอง
แต่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดใกล้เคียงนี้เป็นเนื้อที่กว้างขวางมาก และนอกจากนี้ท่านยัง
ต้องรับภาระถึง ๙๐ จังหวัด เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนฝากไว้ว่า สำหรับยานี้จะครับ
ผมอยากจะให้ท่านหาทางช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการจัดซื้อและส่งไปให้กับศูนย์ ปราบ
คักแตนที่ลำนารายณ์ จังหวัดลพบุรีและเจ้าหน้าที่ ผมอยากจะให้ท่านได้มีการเลือกตัวบุคคล
ที่มีประสิทธิภาพการทำงานและคนที่ทำงานนั้นส่วนมาก ผมเห็นเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ
เพราะว่าทำไปเดี๋ยวไปเจองานก็กว่าก็ลาออกไปเสียแล้ว เพราะเขาบอก ผมได้ไป
สอบถามได้ความว่าเป็นลูกจ้างชั่วคราวไม่รู้อะไรจะเลิกจ้างผมวันไหน ผมจึงต้องออกไป อย่างนี้
เป็นต้น และประการที่ ๓ ส่วนยานพาหนะที่ให้ไปนั้น ผมสังเกตดูแล้วรู้สึกว่าจะมีอายุแก่
เกินไปจนไม่มีประสิทธิภาพในการจะใช้งานแล้วบางคนถามว่าคักแตนชุกมากมี ๑๐ กว่าปีแล้ว
และรถที่ไปใช้ส่วนมากจะเป็นพวกคอกจ ซึ่ง เป็นรถล้าสมัยแล้ว และรถอีกหลายชนิดที่ไปใช้
ก็ล้าสมัย ผมอยากจะเรียนเสนอว่าจะซื้อเป็นรถปิคอัพ ประหยัดทั้งน้ำมันและราคาก็ถูก
และไปได้รวดเร็ว อย่างรถคอกจมี ๒ เพลา วิ่งไปบนถนนก็สีกหรือมาก และไปก็ไปเร็ว
มีคัก น้ำมันก็สิ้นเปลืองมาก เพราะน้ำมันที่ใช้รถล้าสมัย ๒๐ ลิตร จะไปประมาณ ๕๐ - ๖๐
กิโลเมตรเท่านั้น ถ้ารถปิคอัพคันหนึ่งถึงแม้ว่าคักถูกอยู่แล้วก็จริง แต่น้ำมัน ๑ ลิตร ใช้ถึง

๑๔ - ๑๕ กิโลเมตร ถ้าใช้จ่ายในรอบปีหนึ่งจะถูกกว่ากันมาก เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนฝากไว้ด้วย และประการที่ ๔ ปีนี้ผลผลิตเท่าที่ปรากฏ ปรากฏว่าจะได้มากกว่าทุกปีที่ผ่านมา ในฐานะตลาดการค้าของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็สหกรณ์ที่จะส่งพืชออกไปจำหน่ายต่างประเทศนั้น วัสดุจะขึ้นอยู่กับกระทรวงเกษตร ฉะนั้นขอฝากให้ท่านช่วยหาตลาดแก่เป็น ๆ เพื่อไม่ให้พ่อค้าคนกลางต้องกดราคาซื้อจากชาวไร่ถูก ๆ อย่างที่ผ่านมา และขอให้มีการแบ่งปันสรรโคคว่าให้กับสหกรณ์ให้มาก เพื่อจะได้ช่วยพยุงราคาให้กับชาวไร่ต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอปรึกษาท่านประธานเป็นเรื่องความข้องบังคับข้อ ๓๓ (๑) กถาวรคือกระผมได้ฟังการตอบกระทู้และการถามกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว กระผมอยากจะขอถึงไว้สักเล็กน้อย ในฐานะที่กระผมเองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหน้าใหม่ กล่าวคือ ตามหลักของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ในหลักของรัฐธรรมนูญนั้น การตั้งกระทู้ถามนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายรัฐบาล แต่เมื่อสักครู่นี้กระผมได้ตั้ง เกิดจกจากการถามกระทู้และจากการตอบกระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอประทานโทษที่จะต้องเอ่ยถาม คือ คุณนิยมนวมปัญญา ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คุณทวีข กสิณประทุม ท่านถามกันทั้ง ๆ ที่ท่านทั้งสองก็ได้เคยไปคุยเหตุการณรายละเอียดที่กระทู้ถามถามนั้นมาด้วยกันแล้วก็ตามถามในสภา ถ้อยทีถ้อยภาษด้วยที่ถ้อยตอนคล้าย ๆ กันจะเป็นการอาศัยสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เป็นการหาเสียง กระผมจึงขอถึงไว้เพื่อให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองและเพื่อศักดิ์ศรีและศรีราชาของประชาชนที่จะมีต่อรัฐสภาแห่งนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอบไปเป็นกระทู้ถามความลำดับที่ ๔ ..

นายนิยมน วรมัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ สมาชิกนี้รู้สึกก้าวร้าวถึงกระผมครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาก็ไม่ได้ก้าวร้าวอะไร เพียงว่า

ตั้งเป็นข้อสังเกตเท่านั้น ไม่เสียหายใครทั้งสิ้น ๆ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามควนลำดับที่ ๔ ของคุณพิภพ อะสีติรัตน์ กรมรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจรรยาจรตึกซัด ขอเชิญครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ขอทนายครับ ขอ निक เกี่ยวครับ นาที่ เกี่ยวครับ
ทนายประธาน

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
พิภพ อะสีติรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
ความจริงกระทู้ของกระผมนั้น กระผมได้ยื่นตั้งแต่วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๔๘ นี้ก่อนที่จะมี
การเปิดภาคเรียนใหม่ เพราะกระผมเห็นว่า การจรรยาจรในกรุงเทพมหานครนั้นได้ตึกซัด
อยู่เสมอ ถ้ามีการเปิดภาคเรียนแล้วการจรรยาจรจะยิ่งตึกซัดยิ่งขึ้น กระผมจึงได้ตั้งกระทู้
ถามเป็นการควน ท่านประธานก็ได้รับว่าเป็นกระทู้ควน ปรากฏว่ากระทู้นี้ได้รับบรรจุเข้า
ระเบียบวาระในวันนี้ ซึ่งล่วงเลยการเปิดภาคเรียนมาจนกระทั่งจะปิดภาคเรียนอยู่แล้ว
กระผมให้ข้อสังเกตไว้ดังนี้ ต่อไปกระผมขอถามดังนี้ครับ

เนื่องจากการจรรยาจรทางบกในเขตกรุงเทพมหานครตึกซัดหลายแห่งเป็นเวลานาน
มาแล้ว ยังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้นเท่าที่ควร ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งในคานเศรษฐกิจ
สังคม และการปกครอง ทำให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เสียเวลาเรียน และทำให้
ประชาชนเสียเวลาในการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก ประกอบกับระยะนี้ใกล้จะถึงเดือนที่
จะเปิดปีการศึกษาใหม่ คือเปิดไปแล้ว เมื่อถึงระยะนั้น จะทำให้การจรรยาจรในกรุงเทพ
มหานครตึกซัดยิ่งขึ้น กระผมเห็นว่าหากไม่มีการแก้ไขโดยรีบด่วนแล้ว อาจก่อให้เกิดความ
ไม่ปลอดภัยแก่สาธารณชนผู้สัญจรผ่านไป จึงขอเรียนถามว่า

๑. เนื่องจากการจรรยาจรในเขตกรุงเทพมหานครได้ตึกซัดมาเป็นเวลานานแล้วใน
ระยะที่จะเปิดเทอมนี้ คือเปิดไปแล้วนะครับ แต่มันก็ยังตึกซัดอยู่ ท่านจะมีวิธีการแก้ไข
การจรรยาจรไม่ให้ตึกซัดหรือให้ลดลงตัวขึ้นกว่าเดิมได้หรือไม่

๒. ท่านทราบหรือไม่ว่า ในเขตกรุงเทพมหานครนี้ มีถนนรวมทั้งหมวกกี่สาย รวม
พื้นที่ของถนนทั้งหมดเท่าไร และมีรถวิ่งในกรุงเทพมหานครประมาณวันละเท่าไร จำนวน

พื้นที่ของถนนพอเพียงกับจำนวนรถหรือไม่

พันเอก ประคอม ประยูรโภคธาต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม **ประกอบ ประยูรโภคธาต**
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ที่ท่านถามว่าการจราจรในกรุงเทพมหานครได้ติดขัดมาเป็นเวลานานแล้ว
และในระยะเวลาที่จะเปิดเทอมนี้จะมีวิธีการแก้ไขการจราจรไม่ให้ติดขัดหรือให้คล่องตัวขึ้นได้หรือไม่
นั้น กระทรวงมหาดไทยขอเรียนชี้แจงว่า สำหรับในระยะเปิดเทอมนี้ รัฐบาลได้มีวิธีการ
ที่จะให้การแก้ไขการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครไม่ให้ติดขัดและให้คล่องตัวขึ้นดังนี้

๑. รัฐบาลได้ทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้รถใช้ถนนได้ทราบถึง ข้อควรปฏิบัติและ
ขอความร่วมมือในการใช้รถใช้ถนนร่วมกัน อย่างไรก็ตามการที่จะให้การจราจรที่ติดขัดให้
น้อยลงหรือจะให้คล่องตัวขึ้นนั้น ก็จำเป็นต้องจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ขับรถ
และผู้ใช้ถนนให้เคารพต่อกฎจราจรและรู้จักวิธีที่จะใช้ร่วมกัน และก็เป็นเรื่องที่น่า
เสียดายที่ตำรวจจราจรก็ได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้วหลายประการด้วยกัน ซึ่งกระผมขอ
กราบเรียนดังต่อไปนี้ ประการแรกก็ได้มีการห้ามรถบรรทุกทุกชนิดและรถจักรยานยนต์
ต่าง ๆ คือห้ามไม่ให้ออกมาเกินหรือมาแล่นในถนนตั้งแต่เวลา ๗.๐๐ ถึง ๕.๐๐ นาฬิกา
ในตอนเช้า นั้นเวลาหนึ่งและเวลา ๑๖.๐๐ ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา ในตอนเย็นในถนนสายอื่น
เวลาหนึ่ง เพื่อลดจำนวนยานพาหนะที่ไม่จำเป็นจะต้องเดินที่ติดขัดนี้ให้ลดลง เว้นแต่
รถบรรทุกที่มีความจำเป็นจะต้องเดินถนนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่นเป็นต้นวารรถสำหรับ
ส่งอาหารของโรงพยาบาลหรือรถบรรทุกของสดเช่นปลาสด ถ้าหากว่าจะให้รอเวลาอยู่
อาจจะทำให้ชาวของเน่าเสียอันนี้ก็น่าอนิจจังให้ได้ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการห้ามรถบรรทุกทุก
เป็นวิธีการที่ช่วยลดความคับคั่ง ในระยะเวลาของการไปมาในตอนเช้าและตอนบ่ายของ
นักศึกษาและนักเรียนประการต่อไป ก็ได้มีการห้ามจอดรถในถนนสายที่จะเข้าตัวเมืองใน
เวลาเช้าและจากทางที่ออกตัวเมืองในเวลาบ่าย ตลอดจนถนนที่มีการจราจรหนาแน่น
ทั้งนี้เพื่อให้ถนนมีผิวการจราจรกว้างขวางพอที่จะให้รถเดินได้เป็นจำนวนมากขึ้น ประการ

ต่อไปก็จัดการวางตำรวจจราจรเพิ่มขึ้นในจุดที่การจราจรแออัดของเกาะรัตนโกสินทร์
 รถซัดกัน ไคแกบริเวดที่รถจะต้องแยกกันหรือบริเวดที่รถจะต้องเข้ารวมกันเช่นจากทางข้าม
 สะพานใหญ่ ๆ เช่นข้ามลำน้ำเป็นต้น การจราจรจะต้องมารวมกันที่จุดเดียวหรืออาจจะต้อง
 แยกกันเมื่อข้ามไปแล้ว อันนี้ก็เพื่อจะให้การจราจรนั้น ไหลสม่ำเสมอไม่มีการติดขัดก็ได้
 พยายามจัดเจ้าหน้าที่ไปควบคุมเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยใกล้ชิดอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนั้น
 ก็มีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรโดยใช้รถจักรยานยนต์ติดวิทยุ แล้วก็แล่นตระเวนไปตาม
 ถนนสายต่าง ๆ อันนี้ถ้าหากว่าเจอปัญหาที่ทำให้การจราจรติดขัดเฉพาะหน้าขึ้น เช่น
 เป็นต้นว่ารถตายรถเสียหรือรถชนกันหนึ่งจะทำให้ที่กั้นขวางการจราจรได้ในขณะนั้น เจ้าหน้าที่
 เหล่านี้ก็จะไปแก้ปัญหาโดยการที่จะลากจูงเข้าไป หรือว่าใช้วิธีการอย่างอื่นที่จะไม่ให้
 การจราจรในบริเวณนั้นติดขัดลงได้ประการต่อไปก็ได้ใช้ตำรวจจราจรติดเครื่องขยายเสียง
 ทางวิทยุคอยชี้แจงแนะนำแก่ประชาชนที่โชกนมหึมใหญ่ต้อง ตลอดจนมีการตั้งเตือนผู้กระทำผิด
 ที่กั้นขวางการจราจรแนะนำวิธีการขับรถให้ถูกเส้นทาง อันนี้ท่านเองก็จะเห็นว่าการปฏิบัติ
 ในการขับรถของประชาชนนั้น บางครั้งก็กระทำไปโดยไม่คำนึงถึงกฎจราจรหรือว่าความ
 สะดวกที่ผู้อื่นควรจะได้รับด้วย เช่นเป็นต้นว่า ผู้จะเลี้ยวซ้ายในขณะที่เงินทางเป็นขบวนรถ
 หนาแน่นนั้น แต่ว่าไปขับรถเสียในเลน (Lane) ทางขวาเมื่อจะเลี้ยวซ้ายขึ้นมาที่สี่แยก
 นั้นการจราจรในสายนั้นก็ติดขัดหรือว่าผู้จะเลี้ยวขวา แต่ว่าไปขับรถอยู่ในเลนซ้ายเสีย
 อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าในวงเวียนที่เรากำหนดไว้ว่ารถทางขวาจะต้องไปก่อน รถทางซ้าย
 จะต้องหยุด การจราจรจะไคคลี่คลายลงโดยสม่ำเสมอ แต่ปรากฏว่าผู้ขับบางรายก็ไม่ได้
 ถือปฏิบัติเช่นนั้นจะถือเอาตามใจตัวเองบางคนก็อาจจะไปก่อนโดยไม่มีการรั้งรถกันอย่างนี้
 เป็นต้น เราได้จัดเจ้าหน้าที่ไปคอยควบคุมชี้แจงแนะนำ นอกจากนั้นสำหรับตามโรงเรียน
 ต่าง ๆ ที่เป็นโรงเรียนใหญ่ ๆ แล้วก็มีรถไปส่งนักเรียนเป็นจำนวนมาก โรงเรียนเหล่านี้
 ก็ได้พยายามจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรไปอำนวยความสะดวกเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นก็ยังมี
 มีการควบคุมไฟจราจรต่าง ๆ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกที่ให้การจราจรตามจุดต่าง ๆ บน
 ถนนแต่ละสายนั้น ได้มีการเคลื่อนตัวไปโดยสอดคล้องสม่ำเสมอทั้งนี้ก็โดยให้เจ้าหน้าที่
 ตำรวจมีเครื่องมือสื่อสารทางวิทยุ มีตั้งกองอำนวยการอยู่ที่กองตำรวจจราจร ถ้าหากว่า

มีการจราจรตอนไหนก็ตาม เจาหน้าที่ตามจุดต่าง ๆ นี้ก็จะรายงานไปให้ทราบแล้วจะมีการลดเวลาสัญญาณไฟให้สั้นลง หรือตอนไหนที่มีการจราจรน้อยมากก็ให้สั้นลงไปอีก ดังนั้นเป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ระยะเวลาในการที่รถจะผ่านทางนั้นได้สะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นสำหรับในตอนเช้าและตอนบ่ายที่มีการจราจรคับคั่งหรือหนาแน่นในท้องที่ต่าง ๆ นี้ ทางกระทรวงมหาดไทยได้สั่งการไปแล้ว ให้กรมตำรวจแก้ปัญหาที่โดยการจัดนายตำรวจชั้นสารวัตรเข้าไปรับนิโคชมเพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาการจราจรแต่ละเขต และก็เป็นผู้ที่จะประสานงานกับศูนย์อำนวยการจราจรด้วย สำหรับเรื่องการช่วยเหลือความสะดวกของนักเรียนนี้ ทางกระทรวงคมนาคมก็ได้ดำเนินการอยู่แล้วตั้งแต่เปิดเทอม คำเป็นการจัดรถประจำทางโดยเฉพาะสำหรับนักเรียน ซึ่งกระผมเห็นว่าเท่าที่ได้ผ่านมาแล้วรอบเดือนเศษ ๆ หรือ ๒ เดือน ก็ได้ความสะดวกก็ไม่ค่อยจะมีความชุกชุกสักอย่างไรมาก เพราะฉะนั้นนักเรียนได้มีรถโดยเฉพาะเมื่อจะไปก็ไปพร้อมกัน ไม่เหมือนกับเดิมนั้น ต้องแย่งโดยสารไปกับรถโดยสารธรรมดา ซึ่งบางทีรถไปติดเข้าก็ทำให้ต้องพลอยเสียเวลาไปโรงเรียนไม่ทันหรืออะไรอย่างนี้เป็นต้น สำหรับในขณะที่กระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการอยู่ ก็ทำให้รถนักเรียนนี้ได้รับความสะดวกเป็นอย่างมาก แล้วก็ไม่ค่อยจะมีปัญหาติดขัดอย่างใด

สำหรับในข้อที่ ๒ ที่ถามว่ากรุงเทพมหานครมีถนนทั้งหมดรวมกี่สาย รวมทั้งสิ้นของถนนทั้งหมดเท่าไร และมีรถวิ่งในกรุงเทพมหานครวันละเท่าไร จำนวนพื้นที่ของถนนเพียงพอกับจำนวนรถที่มีอยู่หรือไม่ั้น กระผมขอเรียนว่า จากตัวเลขที่ได้สำรวจและรวบรวมแล้ว ปรากฏว่าในเขตกรุงเทพมหานคร มีถนนรวมทั้งสิ้นรวมกัน จำนวนถึง ๒,๕๐๐ สาย อันนี้ก็หมายความว่ารวมทั้งถนนและตรอกซอยด้วยนะครับ ไม่ใช่ถนนใหญ่อย่างเดียว รวมทั้งพื้นที่ของถนนซึ่งคิดเป็นเนื้อที่แล้วประมาณ ๓๐ ตารางกิโลเมตร หรือมีความยาวประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตรนะครับ ความยาวเมื่อรวมทอกกันเข้าทั้งถนนและตรอกซอยที่มีตัวจราจร สำหรับให้รถวิ่งได้และในขณะเดียวกันรถก็ได้จอดเทียบขึ้นเทียบลงแล้ว และที่สถิติที่วิ่งเข้าออกในเขตกรุงเทพมหานคร จากสถิติที่เราได้เก็บแล้วประจำวันนี้จำนวนถึง ๔ แสน ๒ หมื่นคันต่อวัน อันนี้ท่านผู้มีเกียรติจะเห็นว่า ถ้าหากว่าเราเอาจำนวน

รถ ๔ แสน ๒ หมิ้นคันนี้คือความยาวของรถเพียงคันละ ๔ เมตร เพื่อจะเป็นพื้นที่ใช้
 บนถนนนั้นแล้ว จะได้ความยาวออกมามีประมาณ ๑, ๒๕๐ กิโลเมตร ก็หมายความว่า
 จากกรุงเทพมหานครไปถึงสิงคโปร์ นะครับ เพราะฉะนั้นก็จะเห็นว่าถนนที่เรามีอยู่เพียง
 ๕๐๐ กิโลเมตรนี้ก็เพียงพอที่จะให้ยานพาหนะที่มีอยู่ในขณะนี้ สำหรับที่จะวิ่งสัญจรไปมา
 ได้อย่างสะดวกสบาย แต่ว่าเท่าที่ได้สามารถให้การจราจรไปได้ประจำวันนั้น ก็เพราะว่า
 จำนวนรถต่าง ๆ เหล่านี้โค้วิ่งหมุนเวียนเข้าออกกันอยู่ตลอดเวลาประการหนึ่ง อีกประการ
 หนึ่งรถบางคันเช่นพวกที่ไปทำงานตามห้างร้านบริษัทหรือสถานที่ราชการถึง เวลาปฏิบัติงานก็
 ได้จอดเก็บอยู่ในสถานที่นั้น ๆ ก็ไม่ได้ออกมาวิ่งในถนน อันนี้ก็ทำให้พื้นการจราจรว่างลง
 แต่อย่างไรก็ตามในช่วงโมงของการจราจรติดขัดในตอนเช้าและตอนบ่ายนั้น รถส่วนมาก
 จะต้องออกมาใช้ถนนร่วมกันก็ทำให้การจราจรติดขัดได้ และปัญหาอีกก็คือว่าจำนวนถนนมีอยู่
 จำกัดไม่เพียงพอกับจำนวนรถ ซึ่งเรื่องนี้ถ้าพูดถึงการแก้ไขแล้วก็เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้อง
 ความเกี่ยวข้องกับปัญหาอื่น ๆ หลายอัน ไม่เฉพาะแต่เพียงเรื่องรถที่มีมากเท่านั้น จะต้อง
 เกี่ยวข้องถึงการจัดระบบต่าง ๆ ในการจราจร ซึ่งทางเจ้าหน้าที่จราจรก็ได้พยายามดำเนินการ
 การอยู่แล้ว โดยการกำหนดเส้นทางให้มีสอดคล้องกัน แล้วยังไม่ให้รถมีการวิ่งทับทางกัน
 มาก แล้วยังมีการจำกัดเวลารถขนาดใหญ่ หรือรถที่ไม่จำเป็นไม่ให้เข้ามาวิ่งอันนี้ประการหนึ่ง
 สำหรับเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขประการสำคัญซึ่งรัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไปนั้น ก็คือ
 ต้องพยายามที่จะปรับปรุงในเรื่องการขนส่งสาธารณะนี้ให้เป็นการขนส่งหลัก ภายในเมือง
 เพราะว่าการขนส่งสาธารณะนี้เป็นการใช้ประโยชน์ส่วนรวมไ้มากกว่า การที่จะให้ใช้
 รถส่วนตัว แล้วเรื่องนี้ก็ต้องเลยไปถึงการจำกัดรถส่วนตัวให้ลดน้อยลงด้วย ซึ่งสำหรับ
 เรื่องรถส่วนตัวนี้หาหน้หลายก็คงจะได้ทราบที่อยู่แล้ววว่า การที่มีรถส่วนตัวมากนั้นทำให้
 เกะกะกีดขวางการจราจรประการหนึ่ง เพราะบางคนใช้รถเพียงคนเดียวหรือ ๒ คน ก็ใช้
 รถ ๑ คัน อันนี้ก็ทำให้จำนวนรถที่วิ่งอยู่บนพื้นถนนมีจำนวนมากขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากมี
 ทางที่จะจำกัดรถลงได้ก็จะทำให้การจราจรสะดวก และนอกจากนั้น อีกประการหนึ่งก็
 เกี่ยวโยงไปถึงปัญหาทางเศรษฐกิจด้วย เพราะว่าถ้าหากว่าเรามีการซื้อรถส่วนตัวไว้
 มาก ๆ การที่จะส่งเงินตราต่างประเทศไว้พัฒนาบ้านเมืองในด้านอื่น ๆ ก็อาจจะทำให้

ลดลง อันนี้เป็นผลกระทบกระเทือนถึงการเศรษฐกิจของประเทศด้วย เพราะฉะนั้น
กรรมกรขอเรียนชี้แจงให้ท่านผู้มีเกียรติที่ซักถามเพียงเท่านี้

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมกร
พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพ ฯ พรรคประชาธิปัตย์ ขอซักถามครั้งที่ ๑. คำที่ท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบมาทั้งหมดว่า ได้มีการแก้ไขหลายอย่างหลาย
ประการฟังดูแล้วก็น่าจะยินดี แต่ที่ถามทั้งหมดแล้วก็ไม่เห็นการจรรजरมันลดลงตัวขึ้น หรือ
ว่ามันดีขึ้นแต่ประการใด กลับยิ่งหนักขึ้นทุกวัน ๆ ท่านประธานครับ สาเหตุการจรรजरติดขัด
อาจจะมาจากหลายสาเหตุจริง แต่เรื่องสำคัญนั้นมันขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจรรजरด้วย
ซึ่งต้องกระทำกรโดยเฉียบขาดตามกฎหมาย กฎจรรजरโดยเคร่งครัด กรรมจะยก
ตัวอย่างให้เห็นอย่างเช่นตอนที่สี่แยกไฟแดง รถที่กำลังจอดรอไฟแดงกันเป็นแถวนั้น บางคัน
มาที่หลังก็แซงออกทางขวา ออกไปทางเลนขวาที่จะมีรถคันที่สวนทางมาอีกเส้นทางหนึ่ง ก็
ไปจอดอยู่ตรงนั้นไปปิดกั้นทางเดินรถที่จะสวนทางมา นี่เป็นสาเหตุการติดขัดประการที่ ๑ และ
ยิ่งไปกว่านั้นถ้าไปถึงทางสี่แยกไฟแดงได้แล้ว รถที่วิ่งแซงขวาไปนะครับ ไปจอดรออยู่ตรง
นั้น เมื่อไฟเขียวบีบแตรจะเร่งไปทันที ในขณะที่รถกำลังรอไฟแดงอยู่ในเส้นทางของเขานั้น
ยังไม่ได้ไป รถคันนี้จะเร่งไปก่อน ครั้นพอจะออกไปได้ก็ไฟแดงเสียแล้ว ก็ปรากฏว่ารถที่
ปฏิบัติตามกฎจรรजरนั้นกลับไม่ได้ไป แต่ปฏิบัติตามกฎจรรजरกลับได้ไป เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ก็เห็น กรรมกรเห็นอย่างนี้ ก็ปล่อยให้ไปกัน จะเห็นได้ง่าย ๆ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นที่ถนน
เพชรบุรีตัดใหม่ และก็เกิดขึ้นที่หน้ากรมโยธาเทศบาลท่าเฉลิมไทยนี่อยู่เป็นประจำทุกวัน
ทุกเช้า ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปสังเกตจะเห็นได้อย่างที่กรรมกรว่าและ
อีกประการหนึ่งสาเหตุที่ทำให้การจรรजरติดขัดนั้น บางสี่แยกจะมีช่องทางทางเลนซ้ายมือสุด
จะมีรถจรรजरเดี่ยวซ้ายมาตลอด ก็ปรากฏว่ารถบางคันที่จะต้องการไปตรงก็กลับไปได้
เส้นทางนั้น ครั้นไปถึงสี่แยกตัวเองต้องการจะไปตรง แต่ความจริงเลนนั้นต้องเสียซ้าย
ก็ไปจอดอยู่ตรงนั้น รถที่ตามมาข้างหลังเขาต้องการจะเสียซ้ายก็ไปไม่ได้ นี่เป็นสาเหตุ
การจรรजरติดขัดอีกประการหนึ่ง ท่านควรจะเข้มงวดกวดขันอย่างไรครับท่านรัฐมนตรี และ
ยิ่งไปกว่านั้นตามหน้าโรงแรมใหญ่ ๆ มีการจัดงานก็อยู่เสมอ ไม่ว่างจะเป็นงานแต่งงาน

งานอะไรก็แล้วแต่ นั่นเขาจับตามปกติ ว่าอะไรเขาไม่ได้ แต่ปรากฏว่าบุคคลที่ไปในงานต่าง ๆ นั้น รถไปจอดก็ซ้อนคันกันจนเต็มไปหมด การจราจรนั้นก็ติดขัด ในชั้นนี้กระผมขอเรียนถามท่านเท่าไรว่า ท่านจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร

พันเอก ประกอบ ประยูรโภคธาต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ขอขอบพระคุณครับ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการฝ่าฝืนตามสี่แยกต่าง ๆ นั้น อันนี้กระผมขอรับว่าเป็นจริงทั้งนี้ก็อย่างที่โครงการเรียนไว้แล้วว่า การที่จะให้การจราจรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยนั้น ทั้งผู้ใช้รถใช้ถนนจะต้องพยายามให้ความร่วมมือด้วย นี่ละครับเป็นประการสำคัญ คือถ้าจะให้ตำรวจเอะอะดำเนินการก็จับกุมกันเสียเร่กว่าอยู่แล้วเวลานี้ แต่ว่าในช่วงระยะเวลาที่มีความคับคั่งของการจราจรเช่นนั้น ถ้าหากเราจะมี การจับกุมผู้ฝ่าฝืนซึ่งเป็นจำนวนมาก ๆ ในขณะเดียวกันกระผมคิดว่าจะทำให้การจราจรบริเวณนั้นก็กลับติดขัดลงไปใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามเราก็พยายามกวดขันโดยขอร้อง แลวก้ถ้ามีโอกาสที่จะทำได้ก็พยายามจับกุมและทำการดำเนินการปรับ ก็มีทดลองไปอยู่แค่นั้น ที่นี้ประการสำคัญก็คือถ้าหากผู้ใช้รถใช้ถนนได้ให้ความร่วมมือ เคารพในกฎหมาย ไม่แล่นออกนอกทางที่กฎหมายได้กำหนดไว้ให้ ซึ่งการฝ่าฝืนดังกล่าวนี้ที่ท่านได้บอกไว้แล้วว่ กระทำในครั้งเดียวกันก็เป็นจำนวนมาก ๆ อันนี้ละครับ เจ้าหน้าทีที่เราประจำอยู่ตามจุดก็มียู่เพียง ๒ คน ๓ คน ถ้าบางรายมีการฝ่าฝืนเป็นสิบ ๆ รายหรือเป็นร้อย ๆ รายตลอดสายถนนนั้น ถ้าเราไปจับกุมขึ้นในคอนั้น การจราจรจะยิ่งติดขัดใหญ่ เพราะฉะนั้นทางตำรวจจึงได้พยายามใช้วิธีการขอร้องและแนะนำขอความร่วมมือ ถ้าหากว่าผู้ใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ให้ความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมแล้ว กระผมก็คิดว่าปัญหาในเรื่องนี้ก็จะหมดไป อีกประการหนึ่ง สำหรับในชุมชนชนหรือตามสี่แยกต่าง ๆ ที่มีกรจราจรหนาแน่นและคับคั่งนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาที่จะดำเนินการแก้ปัญหาในเรื่องนี้แล้ว ซึ่งเป็นกรแก้ปัญหาในระยาะเรียกว่า ระยาะปานกลาง คือเราพยายามที่จะทำสะพานข้าม เช่นถนนที่ตัดทางรถไฟหรือแยกใหญ่ ๆ อย่างที่ลาดพร้าวหรือว่าตำบลที่เราจะทำเช่น ทางรถไฟมักกะสันหรือบริเวณทางรถไฟยมราช ทั้งนี้เป็นต้นนะครับ ตลอดจนปัญหาไฟนั้นก็มียู่ในโครงการคือพยายามที่จะทำสะพานข้ามเพื่อไม่ให้การจราจรบริเวณที่ติดกันนั้นต้อง เสียเวลา

หยุดชะงักรออยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้ดำเนินการในเรื่องนี้แล้วก็คงจะผ่อนคลายเป็นดี
 ในเรื่องนี้ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการตามเรื่องนี้ ก็จำเป็นจะต้องใช้งบ
 ประมาณเป็นจำนวนมากพอๆ ซึ่งจะต้องกระทบกระเทือนต่องบประมาณแผ่นดินด้วย แล้วก็
 นอกจากนั้นสำหรับที่ทานได้แนะนำว่าขอให้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างเด็ดขาดนั้นกรรม
 ก็ขอแนะนำไว้ที่จะพยายามดำเนินการ แล้วก็ขอเรียนว่าถ้าหากว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่จะพยายาม
 ดำเนินการอย่างเต็มที่ไปหมด ก็ขอให้เข้าใจว่าไม่ใช่เป็นการเจตนาที่จะกลับแกลง
 ประการใด ขอขอบคุณ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กรรม
 พิศพ อะสีติรัตน์ พรหมประชาธิบดี ส.ส. กรุงเทพมหานคร ครับ เมื่อไม่กี่เดือนหนึ่งที่ท่าน
 รัฐมนตรีได้ตอบว่าการจับโดยทุกครั้งทุกคนแล้ว ยิ่งจะทำให้การจรรจรตักชดยิ่งขึ้น ทำให้
 ถึงเป็นเช่นนั้นละครับท่านรัฐมนตรีว่าการจับคนผิดกฏจรรจรแล้ว เรากลับไปนอนฝัน
 ไม่จับก็ยิ่งจะทำให้บุคคลปฏิบัติการ ไม่ปฏิบัติตามกฏจรรจรยิ่งขึ้น มันจะได้ใจตลอดเวลา
 เมื่อเขาปฏิบัติผิดกฏจรรจรจับมาให้เต็มขนาดครับ การจรรจรมันจะไต่ถุกต้องที่ทุกที่ควร
 เสียที่หนึ่ง ท่านประธานครับ การปฏิบัติผิดกฏจรรจรทุก ๆ วันนี่มันเกิดจากผู้จับที่บางคนไม่
 กฏจรรจร เมื่อไม่รูกฏจรรจรก็ปฏิบัติผิดกฏจรรจรตลอดเวลา สาเหตุที่ปฏิบัติผิดกฏจรรจร
 นั้น ก็เพราะว่าใบขับขี่ที่ได้นั้น บางคนไปได้อมาโดยการซื้อ ซื้อใบขับขี่มา ทั่วประเทศมี
 เชนนี้ เป็นอันมาก และความผิดอันนี้มันน่าจะเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ผู้ขายควย ท่านควรจะ
 เข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้ให้มากที่สุด แล้วอีกประการหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจจรรจรนั้นแต่
 เดิมมันเคยใช้วิธีการลากรถที่ผิดกฏจรรจรเอาไปไว้สถานีตำรวจและไปปรับคันละ ๒๐๐ -
 ๓๐๐ บาท แต่เดิมนเคยปฏิบัติมาซึ่งกรรมให้ว่าดีและก็ได้ผลพอสมควร ปัจจุบันนี้ทำไมถึง
 หย่อนยานไป หย่อนคลายไปกรรมก็ไม่ทราบ เอาจริงเข้า ๗ วันประเดี่ยวยหายไปอีกแล้ว
 ประเดี่ยเอาจริงอีกแล้ว เป็นเพราะเหตุใด นี่เป็นประการหนึ่ง และการจรรจรตักชดนั้น
 ยังมีสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการชุกถนนต่าง ๆ ท่านจะเห็นว่าเวลานี้ถนนมันชุกกัน
 ตลอดเวลา ประเดี่ยถาวรประจำ ประเดี่ยไฟฟ้า เดี่ยโทรทัศน์ เดี่ย กทม. ชุกกัน
 ตลอดเวลา และก็ไม่สัมพันธ์กัน และการชุกนี้ไปชุกในเวลากลางวัน ซึ่งการจรรจรกำลัง

ติดขัดก็ไปชุกอยู่ตอนนั้นแหละ ไปกระทำให้เขาเห็นว่าขานี้ชุก ขอประทานโทษ ทำให้เขาเห็นว่าขานี้ แหม ปฏิบัติงานเข้มแข็ง ก็จะเปลี่ยนเป็นเวลากลางคืนได้ไหมครับ ท่านประธานในขณะที ๕ ชุด ๒ ยามอย่างนี้ ขณะที่รถนี้มันน้อยลงแล้วและชุกตอนนั้นต่อไปจนถึงที ๕ ขอความร่วมมือจากเขาว่าขอปฏิบัติงานกลางคืนเถอะ เพราะกลางวันการจราจรติดขัดมาก อันนี้ก็ช่วยประชาชนชาวกรุงเทพฯ ๗ ได้มาก และท่านรัฐมนตรีเองก็เป็น ส.ส. กรุงเทพฯ ๗ ก็น่าจะคำนึงถึงเรื่องนี้ให้มากที่สุด กระทบขอฝากไว้เพียงเท่านี้ก่อนครับ

พันเอก ประกอบ ประยูรภโรราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ขอบพระคุณ ที่ท่านได้กรุณาถามกระผมก็อยากจะเรียนชี้แจง สำหรับเรื่องการจับกุม ที่กระผมได้บอกว่า ถ้าหากจับกุมขึ้นในขณะนั้นแล้วการจราจรก็อาจจะติดขัด อันนี้ก็หมายความว่าถึงว่าในระยะช่วงที่การจราจรกำลังหนาแน่น ซึ่งตอนเช้าหรือตอนบ่ายก็คิ รถที่แล่นมาตามถนนนั้นเป็นหมื่น ๆ คัน ถ้าหากว่าจะให้การจับกุมกลางถนนทั้งสาย ซึ่งบางที่จะต้องจับกุมรถเป็นร้อย ๆ คันนี้ กระผมก็เห็นว่ามันจะยิ่งทำให้การจราจรติดขัด เพราะวารถกำลังจะแล่นสวนทางทั้งไปทั้งมา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ท่านก็คงจะมองเห็นภาพ ถ้าหากเหตุการณ์เกิดขึ้นในสภาพเช่นนั้นแล้ว การจราจรติดขัดนี้ และประชาชนส่วนใหญ่จะต้องเดือดร้อนแน่นอน ส่วนการจับกุมตามปกตินั้น เราก็คำนึงการอยู่ไม่ได้มีใครรบกวนหลายครับ ได้จับกุมและกัปรับกันอยู่เสมอ หรือบางทีจอดรถทิ้งไว้ และกัจอดรถในที่ผิดที่ เราได้ออกใบสั่งให้เจ้าหน้าที่ออกใบสั่งเพื่อจะให้เจ้าหน้าที่ไปปรับการลงโทษ โดยการปรับอะไรพวกนี้ ก็ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากเจ้าของรถ คือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย บางทีก็ไม่ไปเสีย บางทีไปแล้วก็บอกว่า ตัวไม่ได้ขับไปเอง ผู้อื่นมาขึ้นรถไปไซ้ เบียงบายไปอะไรต่าง ๆ นา ๆ อย่างนี้เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้ละเลย พยายามดำเนินการอย่างเต็มที่ สำหรับในเรื่องการลากรถที่ขวางถนนอยู่นั้น ขณะนี้ดำเนินการอยู่ไม่ได้ลดลงครับ แต่เราจะดำเนินการลากรถที่จอดผิดที่และตัวเจ้าของไม่อยู่ ที่เกาะก่กีดขวางการจราจร โดยเจ้าของไม่อยู่ อันนี้ก็กระทำกันอยู่เป็นประจำยังไม่ลดลงครับ สำหรับในเรื่องใบขับที่ปลดอนนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นเรื่องของบุคคลที่จะไปดำเนินการในทางนิติศาสตร์ ซึ่งก็มีอยู่ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นใบขับที่ปลดอน ใบสุทธิปลดอนอะไรทำอะไร

ปลอมนี้ ก็มีกันอยู่ทั้งนั้น สำหรับเรื่องนี้เราก็ได้พยายามสอกลง และก็ได้เคยจับได้
 กรมตำรวจได้เคยจับได้ปรากฏว่าเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งแกพยายามไปแอบอ้าง พยายาม
 เข้าไปทำคดีกับเจ้าหน้าที่ว่าฉันรู้จักกันจริง แต่ความจริงแล้วเป็นลายเซ็นปลอมใบขับขี่
 ปลอมครับ อันนี้ถ้าหากว่ารถเรามีการตรวจตราเมื่อจับได้แล้ว ก็ได้ดำเนินการตาม
 กฎหมายไปแล้วทุกราย เพราะฉะนั้นฉันคิดว่าหากว่ามีหลักฐานชัดเจนว่า เจ้าหน้าที่รวมด้วย
 เราไม่ได้ละเว้น ก็ดำเนินการลงโทษทั้งทางวินัยทั้งทางกฎหมายแต่กระผมก็ทราบเหมือนกัน
 ว่าใบขับขี่ปลอมหรือทะเบียนเป็นปลอมหรือใบอนุญาตอะไรปลอมนี้มีมีอยู่ทั้งนั้น ซึ่งกระทำขึ้น
 โดยกลุ่มคนที่มิฉลาดและไม่สามรอยเจ้าหน้าที่นั้นก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก สำหรับปัญหาเกี่ยวกับ
 เรื่องการชุกถนนหรือชุกทำน้ำอะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นการจราจรนั้น กระทรวงมหาดไทย
 ได้เรียกหน่วยเกี่ยวข้องของทุก ๆ หน่วยให้มาประสานงานกันว่าทำอะไรก่อนหลัง และก็จะ
 ทำพร้อมกันได้อย่างไร และก็ให้มีการวางแผนว่า เมื่อดำเนินการอย่างใดลงไปแล้ว
 ประการแรกจะต้องไม่ให้เกิดขวางการจราจร อันนี้เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นท่าน
 จะเห็นได้ว่าในการขยายสะพานก็ดี ในการชุกถนนระบายน้ำในขณะนี้ได้มีการเตรียมการ
 ไว้อย่างรัดกุม อย่างสะพานมิตรภาพหรือสะพานผ่านฟ้าที่ดำเนินการขยายอยู่ ถ้าหากว่าเป็น
 สมัยก่อน อาจจะสร้างทั้งสะพานปิดไปเลย แต่ในขณะนี้เราพยายามให้การจราจรคงอาศัย
 ได้ครบ นอกจากนั้นสะพานเล็ก ๆ ที่จำเป็นจริง ๆ หลีกเลี่ยงไม่ได้ อันนี้ก็จะต้องปิด
 การจราจรในบริเวณนั้น แต่จะได้ประกาศให้ประชาชนได้ทราบตลอดจนเปลี่ยนเส้นทาง
 รถเมล์หรือให้บริการเป็นส่วนรวมเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน
 และนอกจากนั้นถ้าหากสามารถดำเนินการกลางคืนได้ เช่นการชุกประปา หรือการชะล้าง
 ดอกท่อระบายน้ำใส่โครก อันนี้ก็ได้ส่งไปแล้วให้ดำเนินการนอกเวลาในเวลากลางคืน แต่
 ปัญหาที่มีอยู่ก็คือในกรณีที่จะต้องมีการก่อสร้าง เพราะบางอย่างจำเป็นจะต้องดำเนินการ
 ในเวลากลางวัน แต่ถ้าหากดำเนินการบางส่วนในเวลากลางคืนก็ดำเนินการอยู่แล้ว
 ในเรื่องนี้กระผมก็ขอเรียนชี้แจงเท่านี้

นายพิภพ อະสีศิริวัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : กระผมขอซักเป็นครั้งที่ ๓ ครับ
 ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีท่านตอบมาว่า ใบขับขี่ที่นั้นเป็นใบที่มีใช้กันอยู่ก็กระผมถาม

ไปนั้นเป็นใบขี้ปลอม แต่ความจริงใบขี้ที่นั่นเป็นใบขี้ที่ถูกตองโดยชอบด้วยกฎหมาย
 ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่นั้นเองเป็นฝ่ายให้ เป็นฝ่ายขายให้ พูดย่าง ๆ ว่า ขายเลยครับ ไม่
 ต้องมีการสอบกัน ถูกตองครับ ไม่ใช่ว่าเป็นใบขี้ปลอม อาจจะมีสักรายสองรายใบขี้
 ปลอม แต่ใบขี้ที่แท้จริงนั้นเป็นใบขี้ที่ถูกตองโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่ต้องสอบ มีการ
 ขายกัน ๕๐๐ - ๕๐๐ บาท ขอให้ท่านคำนึงถึงข้อนี้มากและขอกรุณาปรามปรามอย่างแท้จริง
 เพราะประชาธิปไตยเป็นเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง การจรรยาในกรุงเทพฯ นี้และยิ่งไปกว่า
 นั้นในการจับรถต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจรรยาที่กรุงเทพฯ ทำกันนอยางเสมอภาค อย่าจับ
 เฉพาะพวกแท็กซี่ จับกันให้หมด ถ้าใครทำผิดไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีหรือไม่ จับกันให้เรียบ
 ตองเอากันนอยางนั้น อย่าไปไว้หน้ากันไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีจะใหญ่กว่าพวกแท็กซี่เป็นไปไม่ได้
 เอากันนอยางนี้ครับ แล้วยิ่งไปกว่านั้นท่านรัฐมนตรี ท่านประธานครับ รถต่าง ๆ รถควั่นคำ
 นี้ กระผมขอความกรุณาเถอะช่วยกำจัดกันจริง ๆ สักที คาร์บอนนอกไซค์นี้ มันสำคัญมาก
 ถูกลูกไปนาน ๆ มันตายได้ะครับ แล้วท่านรัฐมนตรีเองอายุก็มากแล้ว ก็ระวังกันนอย
 เรื่องนี้ ขอกรุณาปรามกันนอยางแท้จริง กระผมแนะนำครับ

พันเอก ประภอม ประยูร โภคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ขอขอบพระคุณท่านผู้มีการคดีได้กรุณาให้คำแนะนำ สำหรับเรื่องกรขายใบขี้ข่อยข้างที่
 มานั้น กระผมก็ขอรับฟังไว้แล้ว ถ้าหากว่ามีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้กระทำผิดก็ยินดีที่จะ
 ดำเนินการลงโทษให้อยางเด็ดขาด อยางไรก็ตามก็พยายามไปสอบสวนและพยายามไป
 สอดส่องเรื่องนอยางใกล้ชิดต่อไป สำหรับเรื่องกรจับที่ขอให้จับนอยางเสมอภาคนั้น อันนี้
 กระผมเองขอยืนยันแน้แต่กระผมเองได้เคยถูกใบสั่งแล้วก็ไปเสียเงินค่าปรับให้โดยคุณก็ ไม่
 ได้มีการเกียงงอนและมีการถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาอะไรเลย อันนี้ขอเรียนให้ทราบด้วย
 นะครับ และก็ได้กำชับกวคชันเจ้าหน้าที่ว่าอย่าพยายามให้มีการหลีกเลี่ยง หรือมีการใช้
 อภิสิทธิ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นทางหน่วยทหารเองซึ่งส่วนมากก็นักจะมีเรื่องกรหลบกระทั้งกัน
 ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ กระผมก็ได้ขอความร่วมมือไปว่าทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
 ถึงแม้จะเป็นบุคคลในเครื่องแบบด้วยกัน จะมาใช้อภิสิทธิ์อะไรก็ไม่เป็น เรื่องที่ไม่สมควรซึ่ง
 จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำหรือเกิดความหยอนยานในการปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ก็ได้พยายาม

ขอความร่วมมือไปแล้วทุกฝ่าย ก็อยู่ที่ว่าฝ่ายที่ขอความร่วมมือไปทั้งค่านประชาชนและ
 ราชการนั้น จะให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่เพียงใดแค่นั้นวันนี้แหละครับเป็นเรื่องที่กระผม
 เองก็มีความหนักใจอยู่ ถ้าหากว่าความร่วมมือกับทุก ๆ ฝ่ายแล้ว กระผมคิดว่าเรื่องปัญหา
 เกี่ยวกับการจราจรนั้นก็คงเรียบร้อย สำหรับเรื่องวันคำนั้น กระผมขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง
 ที่ได้มีการเตือนมาในที่นี้ ซึ่งเรื่องนี้ก็มีกฎหมายควบคุมอยู่แล้ว และก็เจ้าหน้าที่ก่อนนี้ขอ
 ขอมริบว่ามีภาระหนอยานลงไปบ้าง ซึ่งอันนี้กระผมจะได้พยายามไปกวาดขึ้น เพราะดีที่ว่า
 ปัญหาพลุดันหนึ่งอากาศเป็นพิษนั้นเป็นพิษภัยอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ไม่วาจะ
 อยู่บนท้องถนน หรือที่อยู่อาศัยอยู่ตามบ้านเรือน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมจะได้ไปกวาดขึ้น
 กำกับให้พยายามมีการตรวจตรากันและกำราบปรามปรามให้เด็กซาดยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมกกระเบียบวาระกระทูตามแล้วครับ เรื่องกระทู
 ตามนี้ผมใครจะขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิกว่าขอให้เป็นกระทูตามจริง ๆ การอภิปราย
 ประกอบก็ขอให้อยู่ในขอบเขตหรือพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนอกประเด็นหรือเป็นการ
 อภิปรายเกือบจะเป็นการอภิปรายทั่วไปหรืออะไรนี้ หรือเรียกว่านอกศูนย์กลางนอกประเด็น
 ขอความกรุณาด้วย ทั้งนี้เพื่อสงวนเวลาของสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอบังคับใหม่ของเรา
 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญก็ร่างเสร็จแล้ว สักพาทหน้าเขากระเบียบวาระและจะได้เริ่มใช้
 ต่อไปนั้น ก็รู้สึกวาคณะกรรมาธิการวิสามัญได้เขียนเอาไว้จำกัดเวลาเป็นเวลาเป็นสัมนเป็นสัด
 ความจริงเวลาที่เราเคยปฏิบัติกันมาก็มี เท่าที่ผมจำได้ก็คือวาคณะกระทูตามนั้นนะ ให้เวลา
 ประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่ง แต่สมมุติว่าอย่างวันนี้เขาไปราว ๆ สองชั่วโมงครึ่งนะครับ นี่ผมก็
 เรียนเป็นข้อสังเกต ขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิก นี่ไม่ใช่ผมพูดกับคุณพิภพหรอก

นายพิภพ อะสีติวัตน (กรุงเทพมหานคร) : กระผมขอประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมพูดทั่ว ๆ ไป คุณพิภพไม่ต้องรอนใจหรอก ไม่ได้
 พูดสำหรับคุณนะ พูดทั่ว ๆ ไป ให้เพื่อนสมาชิกทั้งสภาได้ตระหนักเอาไว้ แล้วบางทีเดี๋ยวก
 หนาวาประธานคอยขัดคอบ้าง กำลังพูดตลอด ๆ ก็มาท้วงมาติง ทำให้สะกุดสะงักอะไร
 ไปบ้าง ผมก็เกรงใจก็อยากจะอะลุ่มอลวย ที่นี้อะลุ่มอลวยคนนั้นมันก็หนึ่ง ก่อนนั้นเกิดตอน
 หนอยหนึ่ง รวม ๆ เขาแล้วเป็นเยอะเยอะ

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ คุณประท้วงแล้ว ไม่ต้องทอกร ฌมไคยีนแล้วละครับ ขอบคุณนี้ละครับ ไม่ใช่ว่าฌมหนักใจนะ เพื่อนสมาชิกอื่น ๆ ที่นั่งฟังอยู่ ก็หนักใจเช่นเดียวกัน จึงได้เกิดมีประท้วง อะไรกันฉันนี้

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ทานประธานครับ กระฌม พิกพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพ ฯ พรรคประชาธิปัตย์ พอที่ทานประธานพูดกล่าวเรื่องนี้ขึ้นมา ในขณะทีกระฌมตามกระทุ้เสร็จไปพอดี กระฌมเกรงว่าประชาชนหรือทานทั้งหลายจะฟังเป็นว่ากระฌมนั้นเป็นคนทำลายเวลาอันมีค่าของสภา กระทุ้ของกระฌมที่ตามไปนั้น กระฌมถามตรงประเด็นทั้งนั้น เกี่ยวกับการจรรยาจร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนั่ง ฌมก็แก้ให้ถูกแล้ว คุณไม่ต้องไปพูดประชาชนก็ไคยีนหมดแล้ว

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : คงจะไม่ไคยหมายดังกระฌมละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฌมก็ไม่ไคยหมายความดังคุณ ฌมพูดกว้าง ๆ ทั่ว ๆ ไป ก็ไม่มีอะไรทอกร เพียงแต่ว่าเตือนให้เป็นข้อสังเกตช่วยกันไปรกระฌมระวังเพื่อสงวนเวลาของเราเพราะเรายังมีเรื่องอื่น ๆ ที่สำคัญจะต้องทำอีกเยอะแยะ ฌมกระเบียบวาระกระทุ้ถามแล้ว

(นายสม วาสนา ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมจะอะไรอีกแล้ว เชิญครับ

นายสม วาสนา (อุกรธานี) : ทานประธานที่เคารพ อนุสนธิตามทีทานประธานนั่งแทนทานเมื่อตะกั้ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิถูกตอง โดยมีชอบ ทำไมกระฌมต้องขึ้นมาพูดอย่างนี้ อนุสนธิตามทานผู้มีเกียรติไคยีนประท้วงเจ้าของกระทุ้ถามนายนิยฌม วรปัทฌกา ว่าถอยทีถอยชาติยันตางคนตางถาม ตางคนตางได้ นอกจากกระนั้นยังพูดจาว่าฝ่ายรัฐบาลทำไมต้องมาถามกระทุ้ถามเป็นการหาเสียงกระนั้นหรือ ทานประธานที่เคารพ ทานประธานเมื่อตะกั้ก็ไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดลงไปว่าใครถูกใครผิด และทีทานมีไคยกระทำโดยถูกตองว่า การที่ฝ่ายหนึ่งกล่าวร้ายป้ายสีฝ่ายหนึ่งก็มิใช่แก้ตัวอย่างนั้นถูกตองแล้วหรือ และกระฌมก็

อยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพอย่างยิ่งอย่างสูงว่า ท่านโควิโนจลย์อย่างดองแท้
แน่ชัดแจ่มแจ้งแจ่มแจ้งแล้วมิใช่หรือว่า กระสุนที่ถูกรังที่จะถามได้ในสภา แล้วเมื่อเจ้าของ
กระสุนถามเขาขึ้นยืนตามชักไปชักมา แล้วฝ่ายหนึ่งขึ้นมาขึ้นประท้วงอย่างนั้นชอบแล้วหรือ
ท่านประธานก็ไม่ได้เจ้าตัวแก่ตัวอย่างนั้น กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณสมพอแล้วครับ

นายสม วาสนา (อุครธานี) : ท่านประธานครับ ข้อข้อสักนิดหนึ่ง เพราะว่ายังไม่
หมดมนต์คิดค้นครับ ถ้าอย่างนั้นก็แสดงว่าฝ่ายรัฐบาลนี้มีปากเจาะไว้สำหรับกินข้าวกระนั้น
หรือ แล้วมานั่งเฉย ๆ ฝ่ายค้านขึ้นมา สภาวิติวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยนี้ เอาไว้
ให้ฝ่ายค้านหาเสียงกระนั้นหรือ หรือว่าฝ่ายค้านทำอะไรไม่ได้ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ
ท่านประธานสภาที่เคารพอย่างยิ่งและอย่างสูง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณสมครับ คุณสมกำลังแก้ตัวครับ กำลังทำตน
ขึ้นนะ คุณสมว่าเขาแล้ว เกี่ยวทางโน้นก็พูดกันอีกไม่ตองจบกัน

นายสม วาสนา (อุครธานี) : ท่านประธานครับ ของกระผมยังไม่จบกระบวน
เลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะจบ เกี่ยวทางนี้ขึ้นอีก ขอเธอนะ

นายสม วาสนา (อุครธานี) : ก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เขาเลือกมาให้ควบคุม
รัฐบาล ไม่ใช่ว่าผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลจะรุกรการกระทำของรัฐบาลทุกอย่างก็ห้ามมิได้เพราะ
ฉะนั้นการกระทำเมื่อกัน ท่านประธานสภาโควิโนจลย์ชู้ขาด นายนิยมฉึกหรือฝ่ายประท้วงผิด
กระผมของใจอย่างนี้ ขอกราบขอบคุณอย่างสูงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ อย่าทอความยาวสาวความยืดกันเลย
ก็ผมพูดนี่ก็เป็นตัว ๆ ไปคือข้อตั้งเขตและก็ขอความกรุณาว่าท่านทั้งหลายก็เป็นผู้มีเกียรติและ
ผู้ใหญ่ด้วยกันแล้วทั้งนั้นช่วยกันประคับประคองอย่าไป

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ไก่ขึ้นขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์จะเอาอีกแล้ว ผมไม่ให้พูด อย่าเถอะ
ขอความกรุณาเถอะครับ ไม่มีอะไร อย่างนี้กว่าผมยกโทษนะ ผมเห็นว่าบังเอิญมีเวลาน้อย

คือหมายความว่าหมทวารจะกระทำตามแล้วจะดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป ผมเกรงว่า มันจะไม่ราบรื่น เวลาไม่น้อยจึงขอพักการประชุม และขอประชุมต่อบ่ายสองโมง

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอดำเนินการประชุมต่อตามระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของ คุณประทีป ทองคำใส และ คุณสมบุญรัตน์ นันทิกิต เป็นผู้เสนอ เชิญคุณประทีป

(สำเนา)

วันที่ ๑๑๒๖/๒๕๑๘ วันที่ ๒๖ มี.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๖ มีนาคม ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฉบับนี้มาเพื่อให้ไปรณำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบัญชีหลักการและ เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ประทีป ทองคำใส

(นายประทีป ทองคำใส)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๕ มาตราในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔
หมวด ๕ และเพิ่มข้อความในหมวด ๕ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมมาตราในหมวด ๗ หมวด ๘
และหมวด ๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการขนส่งได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรจะมีการ
แก้ไขเพิ่มเติมให้สมกับกาลสมัยในปัจจุบัน เพราะบางมาตราที่เกี่ยวกับการขนส่งของสาธารณะยัง
ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาระหว่างการขนส่งประจำทางและการขนส่งเกี่ยวกับรถยนต์
บริการการทัศนารขึ้น นอกจากนี้ยังมีรถยนต์ประจำทางพิเศษเพื่อบริการให้ความสะดวก
แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้นอีก ฉะนั้น เพื่อควบคุมกิจการขนส่งที่มีปัญหาในการแข่งขันกันอยู่ใน
เวลานี้ ให้อยู่ในความควบคุมและขจัดปัญหาการแข่งขันให้หมดสิ้นไป จึงจำต้องแก้ไขเพิ่ม
เติมบทบัญญัติขึ้นเสียใหม่

ร่าง

พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง
พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การขนส่ง" หมายความว่า การขนคน สัตว์ หรือของโดยทางบกด้วยรถ

"การขนส่งประจำทาง" หมายความว่า การขนส่งคนเพื่อสินจ้างตามเส้นทาง

ที่กำหนด

"การขนส่งไม่ประจำทาง" หมายความว่า การขนส่งสินจ้างโดยไม่จำกัด

เส้นทาง

"การขนส่งในเขตจังหวัด" หมายความว่า การขนส่งคนเพื่อสินจ้างในเขต

ของแต่ละจังหวัด สำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้หมายความเฉพาะการขนส่ง
คนเพื่อสินจ้างในตรอกหรือซอย

"การขนส่งส่วนบุคคล" หมายความว่า การขนส่งอื่นซึ่งมิใช่เป็นการขนส่ง

ประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางและการขนส่งในเขตจังหวัด

"การจัดการขนส่ง" หมายความว่า การรวบรวมคน สัตว์หรือของให้บุคคล

อื่นทำการขนส่ง

"รถ" ให้หมายความ่ว่า รถที่ใช้ในการขนส่งซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล

เว้นแต่ที่เดินนราง และให้หมายความรวมตลอดถึงรถพ่วงของรถด้วย

"ผู้ตรวจการ" หมายความว่า ข้าราชการกรมการขนส่งทางบกซึ่งรัฐมนตรี

แต่งตั้งให้เป็นปฏิบัติราชการพระราชบัญญัตินี้

"นายช่าง" หมายความว่า ข้าราชการกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งให้เป็นปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนประจำ
จังหวัด แลวแต่กรณี

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก

"คณะอนุกรรมการ" หมายความว่า คณะอนุกรรมการควบคุมการขนส่งทางบก
ประจำจังหวัด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"ปี" หมายความว่า ปีปฏิทิน

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (๑) การขนส่งโดยรถของกรมตำรวจ
- (๒) การขนส่งโดยรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหารซึ่งมิใช่การขนส่งเพื่อ

สินค้า

(๓) การขนส่งโดยรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ต่อไปนี้

- ก. รถยนต์รับจ้าง รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดและรถยนต์บริการที่บรรทุก

ผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน

ข. รถยนต์นั่งส่วนบุคคล

ค. รถยนต์สามล้อ

ง. รถจักรยานยนต์

จ. รถแทรกเตอร์

(๔) การขนส่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง

มาตรา ๕ ทวิ โทษติดหรือผู้ซึ่งติดคือมอบหมายเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัด

ให้นายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตามพระราชบัญญัติภายในเขตจังหวัดดังกล่าว

ให้ขนส่งจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภายในเขตจังหวัด"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๙๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๒

การประกอบการขนส่ง

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๙ เบื้องต้นห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งในเขตจังหวัดหรือการขนส่งส่วนบุคคล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตประกอบการขนส่งและการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งมีสี่ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง
- (๒) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง
- (๓) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด
- (๔) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล

ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางหรือใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ให้ใช้เป็นใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลได้

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้มีอายุห้าปี นับแต่วัน

ออกใบอนุญาตและใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ให้มีอายุสามปีนับแต่วันออก
ใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาต
สิ้นอายุ เฉพาะการขนส่งประจำทางจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่า
สองร้อยสี่สิบวัน ในกรณีที่ใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ต้องแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ
ล่วงหน้าก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่งและการต่ออายุใบอนุญาตประ กอบ
การขนส่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง จะต้องเสียค่า
ใบอนุญาตล่วงหน้าเป็นรายปีตามจำนวนรถที่ใช้ในการประกอบการขนส่งประจำทาง โดย
คำนวณตามระยะทางของ เส้นทางที่กำหนดในส่วนที่เป็นทางหลวงแผ่นดิน หรือถนนในเขต
เทศบาลไม่ต่ำกว่ากิโลเมตรละห้าบาท แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางผู้ขอรับใบอนุญาต
ประกอบการขนส่งไม่ประจำทางหรือผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัดต้องมี
สัญชาติไทย

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัทจำกัดนั้นต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่อยู่ในราชอาณาจักร
และ

(๑) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

(๒) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความ
รับผิดชอบทั้งหมด ต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ
ต้อง เป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย

(๓) ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามต้อง
มีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ เจ็ดสิบต้อง เป็นของรัฐบาลหรือ
บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทจำกัดนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้มีการออกหุ้น

ชนิดของวิหังญ์ถือ

มาตรา ๑๕ ในการขออนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ผู้ขออนุญาต
ต้องระบุเส้นทางที่จะใช้ในการประกอบการขนส่ง

เมื่อได้ประกอบการขนส่งในเส้นทางที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบการขนส่ง
มาแล้วเป็นเวลาเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด
ประสงค์จะขอเส้นทางใหม่ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้นายทะเบียนประจำ
จังหวัดพระนครและธนบุรี เป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งในจังหวัดอื่นให้นายทะเบียน
ประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่ง เฉพาะการขนส่งประจำทางจะต้องได้
รับอนุมัติจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗ ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ให้นาย
ทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการแล้วแต่กรณี มีอำนาจกำหนด
เงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

- (๑) ขนาด เครื่องหมายของรถ และจำนวนรถอย่างต่ำที่ใช้ในการประกอบ
การขนส่ง
- (๒) อัตราความเร็วของรถ
- (๓) อัตราน้ำหนักบรรทุก
- (๔) จำนวนผู้โดยสาร
- (๕) จำนวนผู้ประจำรถ
- (๖) เส้นทางที่ใช้ในการประกอบการขนส่ง
- (๗) อัตราค่าขนส่ง
- (๘) ที่หยุดรถในเส้นทาง
- (๙) เวลาและจำนวนเที่ยวอย่างต่ำของการเดินรถ
- (๑๐) เวลาทำงานประจำวันในการประกอบการขนส่ง
- (๑๑) สถานที่เก็บ ชนม และบำรุงรักษารถ

ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางต้องปฏิบัติตาม (๖)
(๕) และ (๕) ไว้ ณ ที่ซึ่งนายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๔๘ ในการขอสืบใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และใบ
อนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ให้นายทะเบียนเมื่ออำนาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาต
เกี่ยวกับ

- (๑) อัตราความเร็วของรถ
- (๒) อัตราน้ำหนักบรรทุก
- (๓) จำนวนผู้โดยสาร
- (๔) จำนวนผู้ประจำรถ
- (๕) อัตราค่าขนส่ง

มาตรา ๔๙ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๓๗ หรือ
มาตรา ๔๘ แล้วแต่กรณีแล้ว ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับ

- (๑) ลักษณะของรถที่ใช้ในการขนส่ง
- (๒) การบรรทุกและของที่บรรทุก
- (๓) ของที่ติดตัวไปกับผู้โดยสาร
- (๔) สวัสดิการและอนามัยของลูกจ้างผู้ประจำรถ
- (๕) ชั่วโมงทำงานของผู้ประจำรถ

ในการกำหนดลักษณะของรถที่ใช้ในการขนส่งประจำทางระหว่างจังหวัด ใน
ท้องที่ที่ทุรกันดารจะต้องคำนึงถึงสภาพเส้นทาง การบรรทุกและจำนวนผู้โดยสารโดยอนุโลม
ตามลักษณะของรถที่ใช้กันอยู่ในท้องที่นั้น

มาตรา ๕๐ ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ให้
นายทะเบียนเมื่ออำนาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

- (๑) อัตราความเร็วของรถ
- (๒) จำนวนผู้โดยสาร

- (๓) จำนวนผู้ประจำรถ
- (๔) เส้นทางที่ใช้ในการประกอบการขนส่งในเขตเทศบาล
- (๕) อัตราค่าขนส่ง
- (๖) ป้ายชื่อเส้นทางขนส่ง

มาตรา ๒๑ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ แล้ว ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัดจะต้องใช้รถในการขนส่งตามลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ต้องมีค่าจริงในกระบอกสูบไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันสองร้อยลูกบาศก์ เซ็นติเมตร

ในการกำหนดลักษณะของรถที่ใช้ในการขนส่งตามวรรคหนึ่ง จะต้องคำนึงถึง สภาพเส้นทาง การบรรทุก และจำนวนผู้โดยสาร เป็นสำคัญ โดยอนุโลมตามลักษณะของรถที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

มาตรา ๒๒ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งให้แก่อุขขอใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งเฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องทำรายงานสถิติเกี่ยวกับการขนส่งและสถิติเหตุอันตรายจากการประกอบการขนส่งของตน ซึ่งทำให้บุคคลบาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือทรัพย์สินเสียหายเป็นราคาตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไป ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการขนส่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางและผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ต้องประกาศอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่งไว้ ณ ที่ซึ่งนายทะเบียนกำหนด ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งเพิ่ม ลด หรือยกเว้นค่าขนส่ง หรือค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากคณะกรรมการหรือ

คณะกรรมการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการขนส่งประจำทาง หรือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการขนส่งในเขตจังหวัด ทำการขนส่งนอกเส้นทางที่ได้รับอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน หรือมีเหตุจำเป็นอันสมควรแต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันทำการขนส่งนอกเส้นทาง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนส่งเพื่อสินจ้างในเส้นทางใดในลักษณะที่เป็นการแข่งขันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางในเส้นทางนั้น เว้นแต่จะเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด หรือเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ เป็นพิเศษตามความจำเป็น

มาตรา ๒๘ ทวิ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งยอมสละสิทธิ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยในการขนส่งตามมาตรา ๒๔ หรือเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ หรือข้อกำหนดตาม มาตรา ๒๑ นอกจากจะต้องรับผิดชอบที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ แล้ว ในนายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือ เงื่อนไขนั้นภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าผู้รับ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งละเลยหรือไม่ปฏิบัติตาม หรือเป็นที่เห็นได้ว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่สามารถจะดำเนินการตามข้อกำหนดหรือ เงื่อนไขนั้น หรือการดำเนินการนั้น น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายหรือ เสื่อมประโยชน์ต่อประชาชน ในนายทะเบียนโดยอนุมัติของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี สั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้แก่การ เป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้เป็นอำนาจ ของคณะกรรมการที่จะพิจารณาคณะมนตรี

มาตรา ๒๙ ทวิ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางประสงค์จะ เด็กประกอบการขนส่งกม. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางสิ้นอายุ ต้องแจ้งเป็น หนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยสี่สิบวันก่อนวันเลิก

มาตรา ๒๗ จัตุวา ในระหว่างเวลาทำงานตามปกติ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียนมีอำนาจตรวจรอด และทำการตรวจสอบบัญชีและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งของผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจะต้องให้ความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๗ เบญจ การขนส่งส่วนบุคคลของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล รัฐวิสาหกิจ วัดวาอาราม สภากาชาดไทย สถานพยาบาล มูลนิธิที่ได้รับอำนาจแล้วและนิติบุคคลซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวงการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งมีไว้เพื่อกิจการค้าของตนเอง และการขนส่งส่วนบุคคลโดยรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกินสองพันกิโลกรัม ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามมาตรา ๑๐ และให้ถือเสมือนว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว"

มาตรา ๗ โหยกเลิกความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๓

รถ

มาตรา ๒๕ รถที่ใช้ในการประกอบการขนส่งได้ต้อง

(๑) มีสภาพ เครื่องอุปกรณ์และส่วนความตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ แล้ว

(๓) มีแผ่นป้ายเลขทะเบียนและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ รถที่จะนำมาจดทะเบียนหรือขอ เสียภาษีประจำปี จะต้องมิใช่รถที่รับรองการตรวจสภาพรถของนายช่างหรือของสถานตรวจสภาพรถซึ่งได้รับอนุญาตแล้ว และมีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี และมีสภาพ เครื่องอุปกรณ์และส่วนความตามมาตรา ๒๕ (๑)

ใบรับรองการตรวจสภาพรถให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๐ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนำรถมาให้ตรวจสภาพรถที่จะใช้ในการขนส่ง นายช่างจะต้องตรวจให้เสร็จโดยไม่มีข้อตำหนิ ถ้ามีเหตุขัดข้องทำให้ไม่อาจตรวจให้เสร็จได้ก็กล่าว ให้แจ้งเหตุขัดข้องนั้นต่อผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทราบเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๑ นายทะเบียนเมื่ออำนาจประกาศให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งนำรถที่ใช้ในการขนส่งมารับการตรวจสภาพจากนายช่าง หรือนำใบรับรองของสถานตรวจสภาพรถมาแสดงต่อนายทะเบียนภายในช่วงระยะเวลาที่กำหนดเป็นงวด ๆ

รถที่ไม่นำมาตรวจสภาพหรือไม่เข้าใบรับรองของสถานตรวจสภาพรถมาแสดงต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะนำมาใช้ในการขนส่งมิได้

มาตรา ๓๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถเพื่อออกใบรับรองการตรวจสภาพรถ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนกลาง

การขอรับและกรรออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ใบอนุญาตนั้นให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๓ เมื่อได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนรถและออกหนังสือสำคัญให้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ทวิ ผู้ตรวจการซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไปมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง หรือผู้ขับรถ ระวังการใช้รถในการประกอบการขนส่งกันหนึ่งคันใดได้ในเมื่อรถนั้นมิได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ หรือนำมาใช้ไม่ตรงตามประเภทประกอบการขนส่ง หรือนำมาใช้ในการขนส่งนอกเส้นทางที่กำหนด

มาตรา ๓๓ ทริ ผู้ตรวจการซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไปมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ระวังการใช้รถหนึ่งคันใดได้ ในเมื่อเห็นว่ามีลักษณะหรือสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๕ (๑) มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๕ (๑) แล้วแต่กรณี จนกว่าจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง

เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้แก้ไขรถตามคำสั่งของผู้ตรวจการแล้ว
ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไต่รถนั้นต่อไปได้

มาตรา ๓๓ จีตา ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งอาจขอให้นายทะเบียน
พิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งของผู้ตรวจการได้ และนายทะเบียนเมื่ออำนาจสั่งให้ผู้รับ
ใบอนุญาตประกอบการขนส่งปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๓ เบญจหามมีให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข
รถที่ได้จดทะเบียนแล้วในสารสำคัญ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากนายทะเบียน
การเปลี่ยนแปลงแก้ไขในสารสำคัญ ได้ทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ฉ การโอนรถซึ่งจดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ แล้ว ผู้โอนและ
ผู้รับโอนจะต้องแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบพิมพ์ที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด และให้
นายทะเบียนแจกแจงการโอนไว้ในหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนรถ

มาตรา ๓๓ ฉัตถ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งเลิกใช้รถที่จดทะเบียน
แล้วหรือระงับใช้รถนั้นเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน
สิบห้าวัน นับแต่วันเลิกใช้หรือระงับใช้รถนั้น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๘
ผู้ประจำรถ

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถ ผู้เก็บค่า
โดยสาร หรือนายตรวจ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถหรือใบอนุญาตผู้ประจำรถ
ชั่วคราวจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตผู้ประจำรถและการออกใบอนุญาตผู้ประจำรถ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถมีห้าชนิด คือ

ชนิดหนึ่ง ใบอนุญาตผู้ขับรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกิน สามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีค่าใช้จ่ายขนส่งผู้โดยสาร

ชนิดสอง ใบอนุญาตผู้ขับรถที่มีน้ำหนักรถ และน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกิน สามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีค่าใช้จ่ายขนส่งผู้โดยสาร

ชนิดสาม ใบอนุญาตผู้ขับรถขนส่งผู้โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสี่สิบห้าที่นั่ง

ชนิดสี่ ใบอนุญาตผู้ขับรถขนส่งผู้โดยสารที่มีที่นั่ง เกินสี่สิบห้าที่นั่ง

ชนิดห้า ใบอนุญาตผู้ขับรถลากจูงซึ่งมีใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือรถที่มี น้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกินสามพันห้าร้อยกิโลกรัม

ใบอนุญาตแต่ละชนิดใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดสองและชนิด สามใช้เป็นใบอนุญาตชนิดหนึ่งได้ และใบอนุญาตชนิดสี่และชนิดห้าใช้เป็นใบอนุญาตชนิดหนึ่ง ชนิดสองหรือชนิดสามได้

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้เก็บค่าโดยสาร ต้องมี อายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถชนิดหนึ่งและชนิดสามและผู้ขอรับ ใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่นายตรวจต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถชนิดสอง ชนิดสี่ และชนิดห้า ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือยี่สิบปีบริบูรณ์ถ้าผ่านการศึกษามาแล้วเป็นเวลาไม่ น้อยกว่าหนึ่งปี จากโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือโรงเรียนสอนขับรถที่ กรมการขนส่งทางบกรับรอง

การรับรองโรงเรียนสอนขับรถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตขับรถยกยนต์สาธารณะและใบอนุญาตขับรถยกยนต์ส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ใช้เสมือนเป็นใบอนุญาตขับรถชนิดหนึ่ง เฉพาะเพื่อการขนส่ง ส่วนบุคคลได้

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถ ทำหน้าที่อื่นนอกจากหน้าที่
ที่ตนได้รับใบอนุญาต เว้นแต่หน้าที่ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำรถในการ
ขนส่งประจำทางการขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งในเขตจังหวัด ต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๓) มีร่างกายและสุขภาพสมบูรณ์พอที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๔) มีความรู้และความสามารถในการทำหน้าที่ผู้ประจำรถตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวงและต้องอ่านและเขียนหนังสือไทยได้

- (๕) ไม่เป็นบุคคลลึกลับหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เป็นโรคติดต่อกันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ
- (๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประจำรถ เว้น
แต่การเพิกถอนใบอนุญาตนั้นพ้นกำหนดสามปีแล้วนับแต่วันมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

(๙) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ใน
ความผิดอันใดกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่เกินสามเดือนและได้พ้นโทษ
มาแล้วเกินหนึ่งปี สำหรับความผิดอันเกิดจากการใช้รถหรือเกินหกเดือนสำหรับความผิด
อย่างอื่น หรือได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสามปี
และได้พ้นโทษมาแล้วเกินสองปี สำหรับความผิดอันเกิดจากการใช้รถหรือเกินหนึ่งปีสำหรับ
ความผิดอย่างอื่น หรือได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินสามปีและได้
พ้นโทษมาแล้วเกินสามปี

เมื่อมีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นให้ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งได้

มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ประจำรถในการขนส่งส่วนบุคคลต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๘) และให้นำมาตรา ๓๕ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ใบอนุญาตผู้ประจำรถให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตผู้ประจำรถและกรต่ออายุใบอนุญาตผู้ประจำรถให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถต้องมีใบอนุญาตผู้ประจำรถหรือใบอนุญาตผู้ประจำรถชั่วคราวพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานตรวจได้ และเมื่อเจ้าพนักงานเรียกตรวจต้องให้ตรวจทันที

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถปฏิบัติหน้าที่ในเวลาที่ย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือในเมื่อเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

มาตรา ๔๔ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถต้องปฏิบัติตามวินัยและแต่งกายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถผู้ใด นอกจากผู้ขับขี่รถในการขนส่งส่วนบุคคลรับบรรทุกบุคคลที่เป็นโรคเรื้อน หรือโรคอื่นที่ต้องแจ้งความตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อรวมไปกับผู้โดยสารอื่น ซึ่งมีโรคภัยพบบาดานผู้เป็นโรคนั้น

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถบังคับหรือเป็นใจผู้โดยสารซึ่งได้ชำระค่าโดยสารแล้วตามอัตราที่กำหนด ให้ลงจากรถก่อนที่รถจะถึงที่หยุดรถหรือที่จอดรถ ปลายทางตามอัตราค่าโดยสารที่ได้ชำระแล้ว หรือเลยที่หยุดรถหรือที่จอดรถนั้น

มาตรา ๔๖ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถบรรทุกวัตถุอันตรายที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือน้ำมันเชื้อเพลิง ศพ สัตว์หรือสิ่งของที่พึงรังเกียจ รวมไปกับผู้โดยสารเว้นแต่จะไต่บรรทุกไปในที่ที่จัดไว้เพื่อความปลอดภัยและเหมาะสมโดยเฉพาะ

มาตรา ๔๖ ทรี ถ้าผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถของผู้หนึ่ง และตั้งเป็นหนังสือให้ผู้อื่นไปรายงานตนคอนนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่เกิดเหตุภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง คำสั่งนั้นให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตผู้ประจำรถชั่วคราวภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนั้น

ให้ผู้ตรวจการส่งใบอนุญาตผู้ประจำรถที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่งให้แก่นายทะเบียน
แห่งท้องที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ยึดใบอนุญาต พร้อมทั้งรายงานเหตุแห่งการยึด
ใบอนุญาตนั้น และให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ในการตั้งตามวรรคสอง นายทะเบียนจะต้องดำเนินการโดยไม่มีชักช้า

มาตรา ๔๖ จัตุร เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถผู้ใดขาดคุณสมบัติ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๐ โดยไม่ได้รับการยกเว้นตาม
มาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นได้

มาตรา ๔๖ เบญจ ผู้ใดผิดหัดขับรถ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ขับรถมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีควบคุมอยู่ด้วย

ในการผิดหัดขับรถ ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นผู้ควบคุมต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ผิดหัดขับรถผิดคำสอนในเวลาที่ยังข้อยู่นั้น

ห้ามมิให้ผู้สอนอยู่ในรถในเวลาผิดหัดขับรถนอกจากผู้ควบคุมกับผู้ผิดหัดขับรถ"

มาตรา ๕ โหยง เลิกความในหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.

๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๕

ผู้โดยสาร

มาตรา ๔๗ ผู้โดยสารต้องชำระค่าขนส่งตามอัตราที่คณะกรรมการ หรือ
คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๘ ผู้โดยสารต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัย และ
ความสงบเรียบร้อยในการขนส่งตามมาตรา ๒๔

ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจัดทำข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ตามที่
คณะกรรมการเห็นสมควรปิดไว้ ณ ที่เปิดเผยในรถที่ใช้ในการขนส่ง"

มาตรา ๕ ทวิ

ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

มาตรา ๔๘ ทวิ ในกรณีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนอกจากผู้ขับรถได้รับอันตรายทางร่างกายหรือจิตใจโดยอุบัติเหตุจากการใช้รถของผู้ประกอบการขนส่ง ให้นายทะเบียนประจำจังหวัดที่อุบัติเหตุเกิดขึ้นจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายเป็นค่ารักษาพยาบาลให้แก่บุคคลนั้นตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินห้าพันบาท

ค่ารักษาพยาบาลให้จ่ายตามใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของทางราชการหรือสภาการชกไทย หรือหลักฐานอย่างอื่นที่เชื่อถือได้

ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายเป็นค่าทำศพให้แก่ทายาทของผู้ได้รับอันตราย เป็นจำนวนเงินห้าพันบาท

ในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย สามีหรือภรรยาที่มีใจจกทะเบียนสมรสใหม่ฐานะเสมือนทายาทตามมาตรา ๕

การขอรับเงินและการจ่ายเงินตามมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ตริ ให้นายทะเบียนจ่ายเงินตามมาตรา ๔๘ ทวิ ให้แก่ผู้ขอรับเงินภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอให้จ่าย

มาตรา ๔๘ จัตวา บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ทวิ ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับอันตรายหรือทายาทจะฟ้องร้อง เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

ในกรณีที่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิด ให้ถือว่าเงินที่จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าทำศพเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทน

มาตรา ๔๘ เบญจ ผู้ประกอบการขนส่งต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละสิบของอัตราภาษีรถประจำปีสมทบกองทุนสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายในกรณีที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนรถ

มาตรา ๔๔ ฉ ให้กรรมการขนส่งทางบกมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลและ
รับผิดชอบในการจัดเก็บ รักษา และจ่ายเงินของกองทุนสงเคราะห์ครู
การ รักษาและการจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ สัตต เมื่อนายทะเบียนได้จ่ายเงินตามมาตรา ๔๔ ทวิ แล้ว
ผู้ประกอบการขนส่งซึ่งการใช้รถของตนก่อให้เกิดอุบัติเหตุทำให้นายทะเบียน ต้องจ่ายเงิน
ดังกล่าว ต้องจ่ายเงินตามจำนวนที่นายทะเบียนได้จ่ายไปให้แก่นายทะเบียนเพื่อชดใช้
กองทุนสงเคราะห์ครูได้รับอันตราย ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากนายทะเบียนเป็น
หนังสือ

ถ้าผู้ประกอบการขนส่งไม่จ่ายเงินให้แก่นายทะเบียนภายในกำหนด ตามวรรค
หนึ่ง ให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการขนส่งและหนังสือสำคัญแสดงการจก
ทะเบียนรถที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการขนส่งทางบกที่จะเรียกร้องให้ผู้ประกอบการขนส่ง จ่าย
เงินตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๔ อัญฐ ในกรณีที่เกิดเหตุเนื่องมาจากรถตามพระราชบัญญัติของ
ผู้ประกอบการขนส่งหลายราย ผู้ประกอบการขนส่งแต่ละรายต้องร่วมกันเฉลี่ยจ่ายเงินตาม
มาตรา ๔๔ สัตต เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน และต้องรับผิดชอบในการจ่ายดังกล่าวร่วมกันและ
แทนกันด้วย ต่อเมื่อศาลได้พิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ขับรถของผู้ประกอบการขนส่งรายใดเป็น
ผู้ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ผู้ประกอบการขนส่งรายนั้นต้องชดใช้
เงินที่ผู้ประกอบการขนส่งรายอื่นต้องจ่ายไปให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งรายอื่นนั้น เว้นแต่
ผู้ขับรถของผู้ประกอบการขนส่งรายอื่นนั้นหลบหนีหรือพารถหลบหนีไปจากบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุ
หรือไม่มีใบอนุญาตผู้ขับรถ

มาตรา ๔๔ นว ถ้าปรากฏในภายหลังตามคำพิพากษาถึงที่สุดว่าอุบัติเหตุที่เกิด
ขึ้นเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ได้รับอันตราย ให้นายทะเบียนคืนเงินที่
ได้รับตามมาตรา ๔๔ สัตต ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่ง

มาตรา ๔๔ ทศ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ถ้าปรากฏว่าผู้ขับรถหลบหนีหรือ
พารถหลบหนีไปจากบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุหรือไม่มีใบอนุญาตผู้ขับรถ นายทะเบียนไม่ต้อง
คืนเงินที่ได้รับตามมาตรา ๔๒ สัตต ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่ง

มาตรา ๔๕ เอกาทศ เมื่อแจ้งเลิกใช้รถคันใดในการประกอบการขนส่ง ผู้
ประกอบการขนส่งมีสิทธิขอรับเงินที่จ่ายสมทบกองทุนสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตราย คืบจาก
นายทะเบียน

การขอรับเงินตามวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ หวาทศ บุคคลผู้เป็นเจ้าของรถที่ยังมิได้นำไปใช้ในการประกอบ
การขนส่ง มีสิทธิและหน้าที่ตามหมวดนี้เช่นเดียวกับผู้ประกอบการขนส่ง

มาตรา ๔๗ เทรส ในกรณีให้เช่าหรือให้ยืมรถไปใช้ในการประกอบการขนส่ง
ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้ยืมจะต้องรับผิดชอบตามความในหมวดนี้ร่วมกันและแทนกันกับผู้เช่าหรือผู้ยืม"

มาตรา ๑๐ ไทยกเลิกความในหมวด ๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๙
การจัดการขนส่ง

มาตรา ๕๑ การประกอบการจัดการขนส่ง จะกระทำได้เฉพาะการจัดการ
ขนส่งสัตว์และของ และจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการจัดการขนส่งจากนายทะเบียน
โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

การขอใบอนุญาตประกอบการจัดการขนส่ง และการออกใบอนุญาตประกอบ
การจัดการขนส่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนกลาง โดยอนุมัติของคณะกรรมการมีอำนาจ
กำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตประกอบการจัดการขนส่ง เกี่ยวกับ

- (๑) ชนิด ลักษณะและขนาดของรถที่ใช้ในการประกอบการจัดการขนส่ง
- (๒) ท้องที่ที่ประกอบการจัดการขนส่ง

- (๓) บัญชี สถิติและรายงาน
- (๔) สถานที่และวิธีการประกอบกิจการขนส่ง
- (๕) อัตราค่าบริการกิจการขนส่ง

มาตรา ๕๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งจัดทำประกาศอัตราค่าบริการกิจการขนส่งไว้ ณ ที่ซึ่งนายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาตถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนในใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ทวิ ให้นำมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๒๗ ทวิ และมาตรา ๒๗ จัตวา มาใช้บังคับแก่การประกอบกิจการขนส่งโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัติกิจการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๘
บทเบ็ดเสร็จ

มาตรา ๕๕ สำหรับการขนส่งระหว่างประเทศ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งใบอนุญาตประจำรถ และหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนรถ ให้เป็นอำนาจของนายทะเบียนกลาง และให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการนั้น ๆ และให้นำมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งตามวรรคหนึ่ง จะให้มีอายุตามกำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ หรือจะออกเป็นการเฉพาะคราวก็ได้

มาตรา ๕๖ สำหรับรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ที่นำมาใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศหรือนำมาใช้ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว และผู้ประจำรถที่ได้รับใบอนุญาต จากทางการเจ้าของพื้นที่ของต่างประเทศ ให้ปฏิบัติตามที่รัฐบาลไทยได้ตกลงกับประเทศนั้น ๆ

มาตรา ๕๗ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบการจัดการขนส่งแสดงใบอนุญาต แขนป้ายเลขทะเบียน และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีแล้วแต่กรณีไว้ ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีใบอนุญาต แขนป้ายเลขทะเบียน หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีสูญหายหรือถูกทำลายหรือชำรุดหรือลบเลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แขนป้ายเลขทะเบียน หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายหรือชำรุดหรือลบเลือนดังกล่าว

การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต แขนป้ายเลขทะเบียน หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๙ ทวิ ให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตนั้นต่อนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกล้างพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๙ ตริ ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา

๓๓๓ มาตรา ๓๓๓ จัตวา มาตรา ๕๖ ตริ หรือมาตรา ๕๖ จัตวา หรือคำสั่งของผู้ตรวจการตามมาตรา ๓๓๓ ทวิ หรือมาตรา ๓๓๓ ตริ ตลอดจนกรรมการหรือคณะอนุกรรมการแล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๙ จัตวา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ตรวจการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้ผู้ตรวจการซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป มีอำนาจจับกุมเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๕ เบื้อง ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำรถหยุดเพื่อทำการตรวจ
ในเมื่อ

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ประจำรถหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในรถนั้น ได้ฝ่าฝืน
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวแก่รถนั้น หรือ

(๒) เห็นว่าสภาพของรถนั้นอาจจะไม่ปลอดภัยที่จะใช้ในการขนส่ง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ.
๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ ทวิ
หรือมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งที่กำหนดตามมาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๐ หรือข้อกำหนดตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๕๒
หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย ในการขนส่งตาม
มาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา
๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๓
หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๖ ทวิ หรือมาตรา ๕๖ เบื้อง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการ
ตามมาตรา ๕๕ เบื้อง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตามจำนวนรถที่ใช้
ทำการขนส่งนอกเส้นทางที่ได้รับอนุญาตไม่เกินคันละห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกออกธำบัตรหรือผู้ซึ่งออกธำบัตร

มอบหมายหรือนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ จัตุวา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดใช้รถโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ตรวจการตามมาตรา ๓๓ ทวิ หรือมาตรา ๓๓ ทรี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท แต่ถ้าวฝ่าฝืนซ้ำโดยไม่ได้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้เก็บค่าโดยสารหรือนายตรวจ ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่ใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ตามมาตรา ๔๖ ทรี ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ในระหว่าง ที่ใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ตามมาตรา ๔๖ ทรี หรือในระหว่างถูกยึดใบอนุญาตผู้ประจำรถใน หน้าที่ผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดโดยสารผู้ใดไม่ชำระค่าขนส่งตามมาตรา ๔๗ หรือไม่ปฏิบัติ ตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการขนส่งตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ประจำรถในหน้าที่ผู้ขับรถผู้ใดไม่ใช้สถานีขนส่ง เป็นที่หยุดรถ หรือจอดรถ หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบการใช้สถานีขนส่งตามมาตรา ๕๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ชำระค่าบริการให้แก่สถานีขนส่ง หรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๕ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ใดเรียกเก็บค่าขนส่ง ค่าบริการรับจัดการขนส่งหรือค่าบริการ อื่นๆ ในการขนส่งผิดจากอัตราที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการกำหนด ต้อง

ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตรา ข้อกำหนดหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศใด ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้คงใช้บังคับต่อไป"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ทริ มาตรา ๑๓ จัตวา มาตรา ๑๓ เบญจ มาตรา ๑๓ ฉ มาตรา ๑๓ สัตต มาตรา ๑๓ อัฐ และมาตรา ๑๓ นว แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗

"มาตรา ๑๓ ทวิ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกไปตามพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ให้มีผลใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะสิ้นอายุ แต่ นายทะเบียนเมื่ออำนาจเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในใบอนุญาตให้เป็นไปตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้

เฉพาะใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางเป็นอันสิ้นอายุ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้ใหม่ โดยไม่ต้องขอต่ออายุใบอนุญาต แต่ต้องเสียค่าใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ โดยหักค่าใบอนุญาตที่ชำระไว้แล้วออกตามส่วนเป็นรายปี

มาตรา ๑๓ ทริ รถที่ไต่จกทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์แล้ว ให้ถือว่าไต่จกทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ นายทะเบียนเมื่ออำนาจเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขให้ใหม่ได้

มาตรา ๑๓ จัตวา รถที่ได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ถึงกำหนดเสียภาษีครั้งถัดไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนั้น ให้ถือว่าเป็นรถที่ได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะครบกำหนดเวลาที่ได้เสียภาษีไว้

มาตรา ๑๓ เบญจ รถที่ไต่จกทะเบียนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ผู้ได้รับอันตรายตามมาตรา ๔๘ เบญจ ภายใน

หนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๓ ฉ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ ทวิ ผู้ประกอบการขนส่งในเขตจังหวัดซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยมีได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ขอรับใบอนุญาตมิให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ สัตต รถที่ใช้ในการขนส่งในเขตจังหวัดซึ่งใช้ประกอบการขนส่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกินสองพันกิโลกรัม และมีความจุในกระบอกสูบไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันสองร้อยลูกบาศก์ เซ็นติเมตร ให้ถือว่า มีลักษณะตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๗๓ อัญฐ ผู้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลเพื่อกิจการค้าของตนเองโดยใช้รถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกินสองพันกิโลกรัม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ขอรับใบอนุญาตมิให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ นว ในการจ่ายเงินตามมาตรา ๘๘ ทวี สำหรับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในระหว่างหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายทะเบียนจ่ายเงินภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

.....

.....
(ลงชื่อ) ประทีป ทองคำใส สมบูรณ์ บัดพิศ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เพียร พุ่มจันทร์	ปิยะนัฐ วัชรภกรณ	ปรีชา เพ็ชรสิงห์
ประสาท ไชยะโท	จ.ส.ก.อนันต์ เรืองกุล	บุญเชื้อ ประเสริฐสุธรรม
อัมพล จันทรเจริญ	ประยัตติ อรรณสาคร	รามิศร ภัทรพานี
พินิจ จันทรสุรินทร์	อรุณ เอี่ยมเดก	เทียนชัย กุฑยิวงศ์
ถาวรณ ไชยสุวรรณ	สมเจตน์ ฤกษ์สุต	วิจิตร วังताल

สมาน งามสนิท

ทินกร ปรีชพันธุ์

แสวง ชวีชวะชุม

อุดมศักดิ์ ทั้งทอง

บุญส่ง สมใจ

ผู้รับรอง

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติครับ กระผม ประทีป ทองคำใส ส.ส. อุบลราชธานี กระผมและเพื่อนสมาชิก
 ท่านหนึ่งคือ คุณสมบุญ นันทิต ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่งเข้าเสนอต่อสภาเพื่อรับ
 การพิจารณาก่อนที่จะถึงขั้นอภิปรายเกี่ยวแก่ในหลักการ ตามหลักการที่ได้ขอแก้ไข
 ได้เปลี่ยนแปลง กระผมก็ใครจะขอทราบเรียนทางมาแห่งการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้
 สู่สภาต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในการที่กระผมได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 สมัยที่แล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ พร้อมกับเพื่อนของกระผมคือ คุณสมบุญ นันทิต ก็ได้พิจารณา
 เห็นความจำเป็นที่เราจะต้องแก้ไข พ.ร.บ.ขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งเป็นหลักในการ
 พิจารณาเรื่อง พ.ร.บ.ขนส่ง ซึ่งทางรัฐบาลได้อภิปรายเห็นว่า เป็น พ.ร.บ. ซึ่ง
 เก่าแก่ไม่เหมาะสมกับสภาพการคมนาคมในเมืองและแห่งความเจริญในระยะนั้น กระผมและ
 เพื่อนสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทั้งที่กระผมได้เสนอในฉบับนี้
 แล้วยังมีอีกหลาย ๆ มาตราครับ เขายังที่ประชุมพรรคในระยะนั้น ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล
 ในเจตนาก็เพราะได้มองเห็นความสำคัญที่เราจะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทั้งที่กระผมได้
 กราบบังคมทูลเรียนมาในร่าง พ.ร.บ.ฉบับที่กระผมได้เสนอต่อที่ประชุมพรรคนี้ ทางพรรคได้
 หยิบยกขึ้นพิจารณาด้วยความยากเข็ญ ได้มีการพิจารณาร่วมกันกับทางพรรคที่เสนอกรรมาการ
 เข้ามา คือพรรคการคมนาคม ซึ่งส่วนมากก็เป็นเจ้าหน้าที่ของกรรมาการขนส่ง ได้มีการพิจารณา
 ร่วมกันถึง ๓๖ ครั้ง ร่าง พ.ร.บ.ฉบับนั้นของกระผมออกมาด้วยความพิถีพิถันพิเศษจะ
 เรียกว่าออกมาก็คงไม่เชิงนักครับ แต่ออกมาในรูปของร่าง พ.ร.บ.ของรัฐบาล ในขณะที่
 ทางสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนสมาชิกพรรคอื่นก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่สภา ก็มี
 ร่างของเพื่อนสมาชิก ขอประทานโทษครับ ที่กระผมจะขอกล่าวชื่อ คือ ของคุณอุทัย
 พิมพ์ใจชน คุณขุนทอง ภูผิวเดือน และคณะครับ แล้วอีกฉบับหนึ่งก็ของคุณแก้ว นรปติ
 คุณยิง คุณบุญเย็น วุธทอง ทั้ง ๒ ฉบับนั้นได้เสนอเข้าสู่สภาแล้วสุดท้ายในระยะนั้น ทาง
 รัฐบาลได้นำตัวร่างของกระผมซึ่งใคร่ร่วมกันพิจารณาแล้วออกมาในรูปของร่างรัฐบาล ซึ่ง

ความเนื้อแท้แล้วก็มีในเจตนาของกระผมเพียงนึกเกี่ยวเท่านั้นละครับ เสนอเข้าสู่สภา
 ความจริงร่าง พ.ร.บ. ฉบับนั้นถ้าพูดถึงตามขั้นตอนแล้ว น่าจะได้รับหลักการ แต่ก็ไม่เป็น
 เช่นนั้นครับ ปรากฏว่าทั้ง ๓ ร่าง คือร่างของรัฐบาล ร่างของคุณอุทัย พิมพ์ใจชน คุณ
 ชุนทอง ภูนิเวเทียนและคณะ และร่างของคุณแคล้ว กับพวก คือมีจุดเยิงกับคุณบุญเย็น วอทอง
 รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเพื่อพิจารณาเรื่อง
 ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาในระยะสั้น สภาได้ให้เกียรติตั้งกรรมาธิการซึ่ง
 นอกจากบุคคลซึ่งเกี่ยวกับการขนส่งซึ่งเป็นข้าราชการแล้ว กระผมคนหนึ่งกับเพื่อนสมาชิก
 คือคุณสมบุญ และคุณสโรกร เกี่ยวนี้คุณสโรกรก็ไม่ได้อายุที่นี้แล้ว ก็ได้ไปร่วมพิจารณาคณะ
 ในที่ประชุมที่ประชุมมีคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นประธานกรรมาธิการ คุณแคล้ว
 คุณอุทัย คุณชุนทอง คุณยิง คุณบุญเย็น แล้วอีกหลายท่านซึ่งกระผมก็จำชื่อไม่ได้นะครับ
 พวกเราได้รับแต่งตั้งจากสภาเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณารวมกันในร่างพระราชบัญญัติ
 ขนส่งทั้ง ๓ ฉบับ การพิจารณาโดยมีคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นหัวหน้า ถือเป็น
 ประธานครับ เราได้พิจารณาโดยละเอียดตลอดแต่ นำร่างทั้ง ๓ ฉบับนั้นมาไตร่ตรองและ
 กัดกันกรองในตัวบทแต่ละมาตราที่สมควรจะต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใช้เวลาในการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติขนส่งนั้น ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๔ จนกระทั่งถึงวันที่ ๘ สิงหาคม
 ๒๕๐๔ มีการประชุมลับคาละ ๒ วันใช้เวลา ๕ เดือนและ ๑๖ วันครั้นในร่างพระราชบัญญัติ
 ซึ่งกระผมได้เสนอต่อสภานี้ กระผมและพรรคพวกคือคุณสมบุญ นันทิต ได้เสนอต่อสภานี้
 มีแนวของร่างพระราชบัญญัติซึ่งพวกกระผมและในที่นี้ของคณะกรรมการชุดนั้นได้พิจารณา
 เสร็จแล้วอยู่ในร่างฉบับนี้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็มีบางสิ่งบางอย่างซึ่งไม่เหมาะสมและ
 สมควรที่มีความจำเป็นที่จะเสนอเข้ามาสู่สภาในรูปแบบของร่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้
 จึงได้มีการคัดออก เพราะฉะนั้นในร่างฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
 ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ของคณะและชุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้พิจารณาร่างนี้แล้ว
 และเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ในระยะนั้นเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๐๔ แต่ปรากฏว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับการตำหนิอย่างหนักโดยบุคคลบางคนและบางฝ่าย ทั้งหมดนี้
 ทำให้เป็นที่เชื่อมั่นว่าคงจะกระทบกระเทือนต่อรายได้และผลประโยชน์ของบุคคลบางคน ซึ่ง

ไม่ไ้มองถึงความจำเป็นที่ เราจะต้องมีการแก้ไขและเปลี่ยนแปลง เพื่อประชาชนทางชนบท
 ซึ่งเขาประสบความยากแค้นและยากไร้เกี่ยวกับการไปมา ร้าง พ.ร.บ. ฉบับนั้นถูก
 ยับยั้งโดยไม่มีการจัดเข้าระเบียบวาระการประชุมจนกระทั่งถึงเดือนตุลาคม กระผมใคร
 จะขอทราบเรียนด้วยขอเท็จจริงว่า จนกระทั่งมีการปะทะกันอย่างรุนแรงที่ประชุมของ
 พรรค โดยเพื่อนของกระผมและกระผมมีการท้วงติงว่ามีอำนาจอะไร ในการไปยับยั้งร่าง
 พ.ร.บ. ซึ่งพิจารณาโดยคณะกรรมการมานานแล้ว กระผมขอทราบเรียนท่านทั้งหลาย
 ได้ทราบถึงเบื้องหลังแห่งความเป็นมาของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ซึ่งท่านผู้หนึ่งอยู่ที่หลายท่าน
 เราได้รวมกันพิจารณาแล้วครับ ปราบฎวาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้ถูกจัดเข้าใน
 ระเบียบวาระเลย จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันปฏิวัติท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายครับ กระผม ประทีป ทองคำใส ส. ส. อุดรราชธานี ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กระผม
 คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ใครรวมเสนอได้รวมกันพิจารณาในขณะนั้นและขณะนี้ทั้งหลาย
 ท่านครับที่ได้เสนอเข้าไป แต่ก็ยังไม่ได้ถูกจัดเข้าระเบียบวาระ กระผมคิดว่าท่านทั้งหลาย
 ก็คงได้มองเห็นความจำเป็นที่ เราจะต้องมีการแก้ไข เนื่องจากสภาพการณ์ของบ้านเมือง
 ความเจริญของบ้านเมือง ซึ่งมีความก้าวหน้าจนกระทั่งว่าหมู่บ้านที่อยู่ทางไกล เราก็มีถนน
 ทางหรือการขึ้นหัวของประชาชน ที่ได้ให้ความร่วมมือเกี่ยวแกทางราชการในการทำถนน
 ทางก็ตาม ความจำเป็นแต่แรกก่อนที่เราเคยนั่งบนหลังม้าเข้ามาสู่อำเภอแล้วมาสู่จังหวัด
 นั้นก็เวียนเป็นระยะทาง ๘๐ หรือ ๕๐ กิโลเมตรเข้ามาสู่จังหวัดและอำเภอ นั้นข้างหรือ
 เดินทางด้วยความยากลำบาก ขณะนี้บางท้องถิ่นนะครับ แล้วส่วนมากนอกจากท้องถิ่น
 ที่อยู่ตามเขาหรืออะไรทำนองนั้นนะครับ สภาพเดิมนั้นก็คงจะหนักหน่วงไปแล้วครับ ราษฎร
 มีการไปมาหาสู่กันด้วยความรวดเร็ว สิ่งซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนก็บังเกิด
 ตามมา มีหลายประเทศที่มีการผลิตรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เข้ามาขายในฐานะที่เราเป็น
 ประเทศที่เสรีครับ ความจำเป็นในการใช้รถยนต์มีความจำเป็นเป็นเงาคามตัวกับหมู่บ้าน
 ที่อยู่ทางไกลก็มีรถ ๑ คันหรือ ๒ คัน ที่เป็นพาหนะซึ่งมีความจำเป็นต้องเดินทางเข้ามาสู่
 อำเภอและจังหวัดเพื่อนำผลิตผลการเกษตร อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการไปมา อำนวย
 ความสะดวกแก่ความจำเป็นเวลาเจ็บป่วย เริ่มมีติดคามขึ้นมากครับ ตามจังหวัดอำเภอและ

หมู่บ้านต่าง ๆ รถสองแถวเล็กก็มีมากขึ้น กระผมคิดว่ามันเป็นภาวะซึ่งเราจะปฏิเสธไม่ได้ เราจะไม่ยอมรับเขาไม่ได้ นี้อีกข้อหนึ่งนะครับ แล้วอีกข้อหนึ่งซึ่งเป็นหลักก็คือว่า พ.ร.บ.ขนส่งฉบับเก่า พ.ศ. ๒๔๙๗ นั้น ถ้าจะเปรียบเทียบแล้วก็เป็น พ.ร.บ. ซึ่งเก่าแก่รุ่นเดอะเหลือเกินครับ แม้แต่คำนิยามต่าง ๆ ก็เป็นคำนิยามชนิดที่เรียกว่าฟังกันแทบไม่รู้ เรื่องกับสภาะปัจจุบันนี้แล้ว นี้อีกข้อหนึ่งครับ จึงเห็นมีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมีกาแก้ไขและเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องและต่อกันกับความเจริญและสภาพการณ์ เพราะฉะนั้นในเนื้อหา พ.ร.บ.ขนส่งที่กระผมได้เสนอเข้ามานี้ กระผมก็จะไม่ได้อภิปรายไปทุก ๆ บททุก ๆ มาตราหรอกครับ เพราะว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะได้อ่านมาแล้ว สิ่งที่กระผมจะขอกราบเรียนในเนื้อหาสาระที่สำคัญที่จะขอเรียนเสนอ เพื่อขอการรับรองและสนับสนุนต่อสภานี้ กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนแต่เฉพาะที่เป็นปัญหาใหญ่ ๆ คือปัญหาแรกที่สุดก็คือ เรื่องรถสองแถว กึ่งที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาแล้วว่า เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธและยอมรับได้ว่าตำบลและหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นเขามีรถ รถที่ได้นั้นมันได้มาจากหยาดเหงื่อและแรงงานของเขาในชนบท ไม่ใช่คันละ ๕ แสน ๕ แสน กึ่งที่นายทุนทั้งหลายมีอยู่หรือครับ เป็นรถที่ขอมมาเพื่ออยากให้ออกไปทำงานเพื่อจะหางานให้ลูกให้เตาให้ทำและเพื่อหารายได้นิด ๆ หน่อย ๆ บางรุ่นเจ็ดร้อยกว่า เพราะฉะนั้นในหมู่บ้านที่ห่างไกลเท่าไรก็ตามครับ ก็อาจจะมีการมีรถสองแถวแล้วมาต่อตัวถึงขึ้นมาวิ่งมาอำเภอบ้างแล้วเข้าจังหวัดบ้าง บางบ้านที่ใหญ่ก็มี ๒ คัน บ้านเล็กก็คันหนึ่ง บ้านใหญ่มาก ๆ ก็ ๓ - ๔ คัน ปัญหาเรื่องนี้แหละครับเป็นปัญหาใหญ่ เพราะว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ตั้งแต่แรกแล้วก็ได้มีการกำหนดทางเจ้าหน้าที่อย่างแรง เพราะถือว่ารถพวกนี้ไปทับเส้นทางของผู้ประกอบการขนส่งอยู่แล้ว กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนให้ทราบว่า ตามข้อเท็จจริงนี้ผู้ประกอบการขนส่งเป็นผู้ได้รับสัมปทานในเส้นทางสายใหญ่ซึ่งรถเล็กนี่แหละ กระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนในเมื่อเรามีเส้นทางแบบเข้ามาสู่จังหวัด ในกาที่เรายกปฏิเสธจะไม่ให้มีการทับเส้นทางนั้น กระผมยังคิดว่ามันเป็นสิ่งซึ่งเป็นไปไม่ได้ มันต้องมีการทับกันบ้างที่จะไม่ให้มีการทับกันเลยนั้นเป็นไปไม่ได้ แทมเรียกว่าเป็นไม่ได้ อาจจะทับกันบ้าง ๔ - ๕ กิโลเมตร ๑๐ กิโลเมตร หรือ ๒๐ กิโลเมตร แต่อย่าลืมว่า รถเล็กนั้นรถสองแถวนั้น

เป็นรถซึ่งเข้าถึงประชาชน อำนาจความสะดวกให้ประชาชน รับผิดชอบต่อประชาชนในหมู่บ้าน ในตำบล อำนาจความสะดวกให้เขาได้เข้ามา สู้จังหวัดและอำเภอในการนำผลิตภัณฑ์เกษตร และการอำนวยความสะดวกหรือแม่แต่นักคนเจ็บป่วยเข้ามาสู่ทางโรงพยาบาล ถึงที่กระผม ไก่กรวยเวียนมาฉัน เราไม่สามารถจะยับยั้งได้ แต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่เปิดโอกาสให้เลย ครั้น ทั้ง ๆ ที่เวลาแก่ตัวเจ้าหน้าที่บอกว่าจะขออนุญาตพิเศษก็ได้ เขาไม่ได้คำนึงถึงว่า เจ้าหน้าที่อยู่ไหน การจะขออนุญาตนั้นขออย่างไร มันเป็นเรื่องยุ่งยากทั้งนั้น กระผมได้หัดคาแล้วสลุดใจนำคาคกกครบ กระผมประสพด้วยศาคตนเองวารณบรรทุกคนป่วยออกจากบ้าน กอกนาแก้ว ออกมาสู่เส้นทาง

นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ นอกประเด็นครับ ไม่ได้บรรจุใน พ.ร.บ. ไว้เลยครับ

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผม กรวยเวียนนี้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ชนสงครัน กระผมอภิปรายประกอบจาก พ.ร.บ. ที่กระผม ได้แก้ไขนะครับ เพราะว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีในข้อ ๓ ครับ เรื่องหมวดที่วารณประจำทาง ครั้น ภายในจังหวัด เพราะฉะนั้นกระผมใครขอกรวยเวียน สิ่งทีกระผมอภิปรายอยู่เดี๋ยวนี้ เป็นคำพูดซึ่งอยู่ในประเด็นทั้งนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เชิญเลยครับ

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : ไม่ได้ยื่นนอกประเด็นเลยครับ ขอภัย ต่อหาแต่ที่ประท้วงด้วยครับ กระผมใครขอกรวยเวียนครับ ขอเท็จจริงมันอยู่อย่างนั้นครับ ราษฎรที่เขาเนิ่งรถแหวนรถนำคนป่วยมา มาสู่เส้นทาง พอมาสู่เส้นทางแล้วเผชิญเจ้าของรถ มาพอดี สัมภาษณ์ทางบอกว่าจะต้องขนคนป่วยนี้ลง จะต้องขึ้นรถกัน ฉิมเก็บเท่าไร บอกว่า เอา ๒๐๐ ถึงจะเอาไปเดี๋ยวคนไปตายในรถ ผลสุดท้ายทำอย่างไรครับ ทุกข์ทุเล นี่แหละ ครับความเดือดร้อนเมื่ออย่างไร กระผมเอารถมิกซ์ไปว่าจะขอเอาคนป่วยนี้ไปเขามอกคุณ ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องมารับคนป่วยไป ทั้ง ๆ ที่กระผมบอกว่ากระผมเอาไปเพื่อบริการเท่านั้น นี่แหละครับ ความทุกข์ยากประชาชน พี่ ป้า น้า อา ของเรามีชาวสาวมีปลากีโลสองกิโล จะต้องมาขนลงในปากทาง แล้วก็ช่วงให้รถของท่านผู้มีอิทธิพลผู้มีอำนาจทางการเงิน นี่คือ

การถืออภิสิทธิ์ในเส้นทางครับ ถืออภิสิทธิ์ในเส้นทาง อย่าลืมว่าประชาชนที่เดินทางเข้ามา
นำผลิตภัณฑ์มาขายนั้นเขาอาจจะได้เพียง ๑๐ บาท หรือ ๒๐ บาทเท่านั้นครับ จะต้องเสีย
ค่ารถทั้งสองทอดสามทอด เพราะฉะนั้นความเป็นธรรมอยู่ที่ไหน กระผมใครชอกรวมเรียน
ครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและกระผมก็เชื่อว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในท้องถิ่นของท่านก็
คงจะประสบการณืในปัญหาพวกนี้มาอย่างมากมายแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่กระผมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาจริงต้องมีการแก้ไข อย่างในหมวด ๒ เพิ่มให้มีการขนส่งในเขต
จังหวัดขึ้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ทางจังหวัดกระผมเมื่อคืน กระผมใครชอกรวมเรียน กระผม
อยู่ในประเด็นทั้งนั้นครับ กระผมไม่ใช่เป็นคนที่ไม่เชื่อเพื่ออะไรครับ เรื่องพรรคนี้ กระผมเอา
ข้อเท็จจริงมาพูด ท่านเปิดดูเถอะครับ ในข้อ ๓ การขนส่งภายในจังหวัดที่มีการเพิ่มในข้อนี้
ขึ้นมา ก็เพราะต้องการอำนวยความสะดวกให้แก่ที่ป่านาสาวในท้องถิ่น ทั้ง ๆ ที่ พ.ร.บ.
ฉบับเก่าไม่มี เหตุผลก็ตั้งที่กระผมกรวมเรียนให้ท่านทั้งหลายได้ทราบมาแล้ว นอกจากนี้
ในร่าง พ.ร.บ. เดิม กระผมใครจะชอกรวมเรียน ในหมวด ๓ การตรวจสภาพรถ
ของรถต่าง ๆ ก็ปรากฏว่ารถต่าง ๆ ได้รับความเดือดร้อนในการตรวจสภาพมาก เพราะ
สถานที่ตรวจสภาพนั้นก็คือเจ้าหน้าที่ขนส่งเท่านั้น ปัญหานั้นก็เกิดขึ้นมาครับ ถ้าใครเอา
เงินไปยักตื้อเขาก็ได้รับการตรวจสภาพเร็วถ้าไม่ได้เอาเงินไปวางก็ไม่ได้รับการตรวจสภาพ
เป็นทางแห่งการรีดไถ เพราะฉะนั้นในหมวด ๓ นี้จึงมีการแก้ไขครับ ให้เอกชนมีสิทธิ
ในการ อาจจะเป็นที่โรงเรียนการขนส่งก็ได้ สถานที่รับสอนโรงเรียนสอนการขนส่ง
มีสิทธิในการเสนอขอเป็นผู้ตรวจสภาพรถ ซึ่งแล้วแต่ทางเราจะกำหนด ก็แล้วแต่จะกำหนด
ในบทเฉพาะกาลว่าจะต้องให้มีอยู่ในประเภทนี้ประเภทนี้ ทั้งหมดนี้ก็เพราะต้องการที่จะ
อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการไปมาครับ เกี่ยวแก่การตรวจสภาพรถ นอกจากนี้สำหรับ
เกี่ยวกับผู้โดยสาร การประกันแก่ความรับผิดชอบของบุคคลภายนอก ท่านทั้งหลายก็คงจะ
ได้ทราบถึงความเดือดร้อนของบุคคลภายนอก คือบุคคลที่ ๓ ในเมื่อเขานั่งรถคันหนึ่งไป
และรถคันนั้นเกิดไปชนกัน หรือได้รับอุบัติเหตุ จะเป็นจะตายหรือได้รับบาดเจ็บก็ตาม ยัง
ไม่รู้สึกว่าใครเป็นผู้ผิดหรือว่าเป็นเหตุสุดวิสัย แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าผู้ได้รับ
บาดเจ็บนั้น หรือผู้เสียชีวิตนั้นถูกเฉยเมย แม้แต่การรักษาพยาบาลก็ไม่ได้รับ ถ้าผู้ได้รับ

อุ้มทิวเหตุนั้นเป็นผู้ที่มีเงินร่ำรวย มันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ สำหรับที่เป็นคนยากจนละครับ แม้จะเอาคนเจ็บไปโรงพยาบาลก็ไม่เงินอะไรทำนองนี้ แล้วไปอยู่โรงพยาบาลเป็นสถานพยาบาลรักษาอยู่ที่นั่น เงินทองก็ไม่มี เอาอะไรเป็นดั่งประกัน เพราะฉะนั้นกระผมและคณะกรรมการที่ได้พิจารณาแต่คราวก่อนถึงเห็นความสำคัญข้อนี้ ว่าเราควรจะมีอะไรเป็นสิ่งประกันความผิดความถูกมันจะอยู่ที่อำนาจของศาล แต่ระยะซึ่งศาลจะวินิจฉัยว่าใครเป็นผู้ผิดผู้ถูกนี้จะให้เขาอยู่อย่างไร เพราะฉะนั้นในหมวดนี้ถึงได้มีการแก้ไข ให้มีการตั้งกองทุนสงเคราะห์ขึ้น กองทุนสงเคราะห์นี้ให้เก็บจากการจดทะเบียนรถเป็นจำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของอัตราค่าธรรมเนียมครับ แล้วตั้งเป็นกองทุนไว้ เมื่อผู้ใดได้รับอุบัติเหตุก็ให้ผู้ที่รักษาไว้ซึ่งกองทุนนั้นจ่ายเงินทดรองไปก่อน ในการรักษาพยาบาลตามที่เขาจ่ายจริง ถ้ามีการถึงที่ตายก็ให้ชดเชยไปเป็นการทดรองไปก่อนครับ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าทำศพในเมื่อศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าใครเป็นผู้ผิด ผู้นั้นจะต้องเอาเงินมาชดเชยกองทุนสงเคราะห์นี้อีกครึ่งหนึ่ง นี่ก็เป็นข้อหนึ่งครับที่เราได้ร่วมกันพิจารณาในร่าง พ.ร.บ. ขนส่งนี้ ถึงที่กระผมได้กราบเรียนมานั้น ทั้งหมดก็อยู่ที่ได้วินิจฉัยอย่างต้องเห็นแล้วว่า ใน พ.ร.บ. ขนส่งนี้ควรจะมีการแก้ไขและเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้ ก็เพราะต้องการให้อยู่ในสภาพการของบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ มีหลายมาตราและหลายบทครับ กระผมก็คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะได้อ่าน และก็อยากเปิดโอกาสให้ท่านทั้งหลายได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า มีการแก้ไขทั้งหมดถึง ๑๓ มาตราครับ กระผมก็อยากจะขอยุติในขั้นต้นไว้เท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ขอลงปรายใจในการพิจารณา ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติขนส่งปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ในขั้นรับหลักการว่าเราควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอเข้ามาใน หลักการนี้ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ในหมวด ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ และ ๘, ๘ แห่งพระราชบัญญัติขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ ท่านประธานที่เคารพ พระราชบัญญัติขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น เป็นกฎหมายที่ประกาศใช้มาเป็นเวลานาน และขณะนี้ได้สร้าง

ความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วประเทศ จึงเป็นกฎหมายที่เป็นการสมควรที่ท่านประธาน
 สักไซม์ จูเซาร์ เบียบวาระ เพื่อพิจารณากันในวันนี้ เงินนั้นพระราชบัญญัติขนส่งปี
 พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้ประกาศใช้เฉพาะในบางจังหวัดในกรุงเทพมหานคร และใกล้เคียง
 เพิ่งประกาศใช้ไปทั่วประเทศ กระผมจำได้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ หรือ ๒๕๐๒ นี้เอง
 จากความไม่พร้อมและประกาศใช้ทั่วประเทศ ทำให้ประชาชนในต่างจังหวัดเดือดร้อน
 เป็นอันมาก บางบริษัทได้กลีสิหรือที่ผิดพลาด เพราะการคอร์ปชั่นไม่มีรถ แต่ไปรวบรวมรถ
 ชนมาเอาทะเลเบียนมา รวบรวมจากของประชาชนตั้งเป็นบริษัทขึ้นแล้ววิ่งเต้นติดคอ
 เจ้าหน้าทีบางคนจนได้ไป แล้วไปกินเปอร์เซ็นต์ ชักเปอร์เซ็นต์จากประชาชนเหล่านั้น
 ก่อความเดือดร้อน บางทีบางเส้นทางผู้ซึ่งเดินรถอยู่ก่อนไม่ได้รับอนุญาต ผู้ที่ไม่มีรถ
 แต่มีใบอนุญาตก็เกิดการแย่งชิงชกแย่งกันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้โดยสาร ไม่
 ได้รับความสะดวกสบายและปลอดภัย สภาพเป็นอยู่อย่างนี้ และนอกจากนั้นด้วยความ
 ไม่พร้อมนี้เองที่ใช้ในต่างจังหวัด ทำให้รถเมล์หรือรถประจำทางนั้นไม่เพียงพอ จึงเกิด
 รถเล็กขึ้นมา โดยเหตุที่รัฐบาลที่แล่วมาไม่ได้ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
 ให้ประชาชนที่เกิดมาเป็นคนไทย แล้วได้มีอาชีพทำกิน เมื่อเกิดความต้องการของ
 ประชาชนในการจับรถจากค่ายลพบุรีหรือแม่แคในเขตเทศบาล หรือรถประจำทางหรือรถเมล์
 ไม่สามารถเข้าถึงเมื่อเกิดความจำเป็นขึ้น คนยากจนที่ต้องการจะประกอบอาชีพ แต่มี
 ที่ดินที่สวนที่ไร่นาไว้อย่าง จึงไปจ้างรถจักรยานยนต์เหล่านั้นเอาไปวางเงินครั้งแรก
 ที่เรียกว่าเงินคาวน์เอารถเล็กมาวิ่งทำกินไปวัน ๆ ได้เงินพอคนเขาซื้อ สภาพการ
 เดินรถเป็นอย่างนี้ จึงเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ประกอบการทั่วประเทศ ทั้งที่
 ท่านผู้เสนอกฎหมายนี้ได้อภิปรายมาแล้วอย่างยืดยาว สภาพอย่างนี้เพื่อนสมาชิก
 สถานูแทนราษฎรทุกท่านยอมรับว่า กระผมไม่ต้องการอภิปรายเพิ่มเติม แต่เห็นว่าทุกคนเพื่อ
 จะชี้ให้เห็นว่าปัญหาเป็นปัญหาสำคัญที่ประชาชนทั่วประเทศเดือดร้อนอย่างแท้จริง ใน
 ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ พรรคประชาธิปัตย์ได้มองเห็นความเดือดร้อนอย่างนี้ จึงได้ลงมติให้
 เสนอแก้ไขกฎหมายขนส่งทั้งฉบับ เพราะกฎหมายฉบับนี้ นอกจากก่อความเดือดร้อนแก่
 ผู้ประกอบการ ประชาชนผู้โดยสารผู้ใช้รถประจำทางแล้วยังก่อความเดือดร้อนแก่

ประชาชน กิ่งที่กล่าวแล้วควยยัง เป็นช่องทางใหม่การคอร์รัปชันจากเจ้าหน้าที่บางคน
 บางพวกอีกควยในการพิจารณาครั้งนั้น ทางพรรคคอมมิวนิสต์ไทย พินิจพิจารณา และ
 คุณขุนทอง ภูผา เคื่อน เป็นตัวแทนของพรรคเสนอเข้ามา แต่จากการพิจารณาครั้งนั้น
 ปรากฏว่า ความเห็นของนักวิชาการฝ่ายกรรมการขนส่งทางบก ซึ่งบางท่านมีอำนาจและ
 มีผลประโยชน์เป็นล้าน ๆ จากกฎหมายฉบับนี้มีการต่อต้านกันมากซึ่งคุณประทีป ทองคำใส
 ขณะนั้นอยู่พรรค ส.ป.ท. คงทราบดี แต่ไม่กล้าเอ่ยชื่อเอ่ยนามตำแหน่งผู้มี ผล
 ประโยชน์เหล่านั้น กฎหมายขนส่งที่สภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคทุกฝ่ายต้องการจะแก้ไข
 เพื่อให้มีผลประโยชน์แก่บ้านเมืองและประชาชน จึงถูกขยับยั้งครั้งแล้วครั้งเล่า จนถึง
 ก็มีการปฏิวัติ เมื่อมีการปฏิวัติแล้วมีสภานิติบัญญัติแห่งชาติคราวที่แล้วนี้เอง รัฐบาล
 อาจารย์สัญญาใจได้เห็นถึงความจำเป็นที่จะแก้ไขเรื่องนี้ จึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
 ยกร่างกฎหมายขนส่งใหม่หมดทั้งฉบับ ในโอกาสนั้น กระผมก็ได้มีโอกาส เป็นกรรมการ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วย เมื่อร่างเสร็จพอคิดหาคำอยู่อีก กฎหมายสำคัญที่ เพื่อแก้ความ
 เดือดร้อนของประชาชนและส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติจึงถูกขยับยั้งไปอีก ในการที่
 เพื่อนสมาชิกเสนอแก้ไขนี้และประธานได้กรุณาให้เขาระเบียบวาระในวันนั้น จึงเป็นการ
 กระทำที่ถูกต้อง และเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน เราเพื่อนสมาชิกทุกท่าน
 จึงเป็นผู้ที่จะให้มีโอกาสทำประโยชน์ในการที่จะแก้ไขความเดือดร้อน ในเรื่องนี้ของ
 ประชาชน แต่กระผมได้ดูตามร่างของเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว กระผมยังเห็นว่ามี
 ขอบกพรองหลายประการ ความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ เป็นเบื้องต้นขณะนี้ความ
 เดือดร้อนคือรถประจำทางที่ไคร้มีอนุญาตอยู่แล้วก็เดือดร้อน ถูกขยับเส้นทางบาง แขนงแยง
 กันจนเกิดขาด เกิดพัน เกิดยิงกันตาย โดยเฉพาะในปักษ์ใต้ที่นครศรีธรรมราช กระผม
 ได้คิดต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมาทุกสมัยว่า การจัดเส้นทางนั้นเกิดจาก
 การคอร์รัปชันเป็นเบื้องต้น จึงทำให้ประชาชนผู้โดยสารผู้ใช้บริการก็เดือดร้อนแยงซึ่งกัน
 ฆ่ากัน แทะกันกลางถนนเพราะสาเหตุจากกฎหมายอันนี้ ความเดือดร้อนในเรื่องนี้
 เดือดร้อนทั้งผู้โดยสารผู้ใช้บริการรถประจำทางและผู้ประกอบการเอง แม้แต่สองสามวัน
 นี้ผู้เขารถรวมของ บ.ช.ส. เองก็ยังเดินขบวนมาร้องต่อท่านนายกรัฐมนตรีถึงทำเนียบให้

แก้ไขปัญหานี้ ปัญหาตมมากคือรถเล็กที่ต้องประกอบการอยู่โดยนิตกกฎหมายทุกวันนี้ทั่วประเทศจำนวนเป็นแสน ๆ คัน รถเล็กเหล่านี้สาเหตุเกิดมาอย่างที่กรมการทะเบียนท่านประธานแล้วว่าไม่มีอาชีพต้องจ้างงานำที่กินไปซื้อรถมาวิ่งทำกินไปวัน ๆ หนึ่งความจริงเป็นการใช้รถนิตประเภท ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง กฎหมายรถยนต์ฝ่ายตำรวจก็ผิด กฎหมายขนส่งฝ่ายกรมการขนส่งก็ผิด แต่จำต้องประกอบอาชีพพวกนี้เป็นผู้ขนส่งสารมาก และความจริงมีความจำเป็นตามค่ารถชนบทและในตรอกซอยชชนในเมื่องหลวงหรือในเมืองใหญ่ ปัญหาที่ของแก้ไขปัญหาคือรถทัวร์และรถโดยสารพิเศษ รถทัวร์นั้นเท่าที่กระผมศึกษาบางบริษัทเขาต้องการประกอบอาชีพรถทัวร์จริงๆ คือจักรทัวร์ขนแล้วออกไปสำรวจว่าที่เชียงใหม่ที่เชียงใหม่ นครศรีธรรมราช หาดใหญ่ อุบลราชธานี ขอนแก่น มีที่เหี่ยวอย่างไรก็ชักชวนโฆษณาติดต่อให้คนขึ้นรถทัวร์ไปที่เหล่านั้น นี่ก็คือการประกอบอาชีพที่เกิกระโยชน์ให้เกิดงานเศรษฐกิจแก่ต่างจังหวัดด้วยรถประเภทนี้ยังไม่มีกฎหมายขนส่งที่เข้าไปคุ้มครอง แต่มีความจำเป็นต้องประกอบอาชีพก็ทำไปจึงมีการปล้น มีการฆ่า การแย่งชิงกิจการเหล่านี้ด้วย รถทัวร์ ประเภทรถทัวร์จริงๆ ดังที่กรมการทะเบียนท่านประธานก็ของแก้ไข อีกประการหนึ่งซึ่งบอกว่ารถทัวร์ แต่ความจริงก็เป็นรถโดยสารที่วิ่งแข่งขันกับรถประจำทางนั่นเอง แต่ใช้รถพิเศษขึ้นไม่มีแอร์ คิดแอร์ บริการดีขึ้น เรียกรถทัวร์ แต่ความจริงก็คือรถโดยสาร ความจริงน่าจะเรียกรถประจำทางชนิดพิเศษ รถประเภทนี้ควรจะให้ไปประกอบอาชีพแล้วจะกำหนดไว้ในกฎหมายว่ารถประเภทนี้ควรจะวิ่งระยะเท่าไร จึงหยุดครั้งหนึ่งเก็บค่าโดยสาร เป็นพิเศษเห็นอกรถประจำทางธรรมดาหลายสิ่งหลายประการ ที่ยังต้องแก้ไขซึ่งบางอย่างมีแล้วตามราง ซึ่งเพื่อนสมาชิกเสนอมาก็เห็นว่าเพื่อนสมาชิกที่จะยกวางทั้งฉบับไม่ได้ อาจจะไปติดขัดกับกฎหมายการเงินก็จะไม่ได้เข้าสู่สภา ดังนั้นปัญหาที่เราจะแก้กันวันนี้ ทางพรรคประชาธิปัตย์เห็นควยที่จะรับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่พิจารณาแล้วเห็นว่ายังมีข้อมกพร่องอยู่หลายประการ กระผมก็สงสัยว่าทำไมโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านเคยเป็นประธานสภาผู้แทนมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๒ แมท่านจะอยู่ ส.ป.ท. ท่านก็ทราบ ท่านก็เป็นประธานสภาที่เห็น

ผลการทำงานของพวกเขาตลอดมา ทำไมเมื่อท่านมีอำนาจเป็นรัฐมนตรีท่านจึงไม่รีบแก้ไข
 ความเดือดร้อนของประชาชนในปัญหาต่าง ๆ ที่รัฐบาลของตนคือรัฐบาลอาจารย์สัญญาไคตั้ง
 คณะกรรมการจากทุกพรรคทุกฝ่ายเขาไปร่างไว้สมบูรณ์แล้ว ทำไมท่านจึงไม่รีบส่งเข้ามา
 ในโอกาสที่สมาชิกทั้งสองข้างนี้เข้ามาแล้ว เราจะไต่พิจารณากันอย่างสมบูรณ์ในวันนี้เสียให้
 เป็นการถูกต้อง อันนี้กระผมก็ยังเป็นที่สงสัยต่อการทำงานของรัฐบาลนี้หรือรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคมท่านว่าท่านมีความเห็นเป็นอย่างไรในเรื่องนี้ สำหรับความเห็นของ
 กระผมและพรรคประชาธิปัตย์ขอแสดงความเห็นว่า มติพรรคประชาธิปัตย์มีความเห็นว่า
 ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อแก้ความ
 เดือดร้อนของผู้ประกอบการขนส่ง ทั้งที่กระผมกล่าวแล้วหลายประหลาดและแก้ไขความ
 เดือดร้อนของประชาชนผู้ให้บริการที่ยังไม่ได้รับความสะดวกสบายและปลอดภัยจากรถ -
 ประจำทางชนิดต่าง ๆ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว

นายบุญเกิด หิริญคำ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด
 หิริญคำ ส.ส. ชัยภูมิ สังกัดพรรคอภิปัตย์ ได้เป็นผู้หนึ่งที่ได้ออกกฎหมายขนส่งเข้าสู่สภา
 ผู้แทนราษฎรร่วมกับนายอำ ร่องเงิน พรรคเดียวกัน แต่ท่านเห็นว่าสิ่ง เกิดอยู่ประการหนึ่ง
 คือกฎหมายของกระผมกับคุณอำ ร่องเงิน นั้นยังไม่ได้รับบรรจุเข้าระเบียบวาระทั้ง ๆ ที่
 ว่าเสนอมาตั้งแต่สมัยประชุมครั้งที่แล้ว วันที่ ๑ พฤษภาคม จึงเป็นที่น่าสังเกตุว่ากระผม
 อยากจะเรียนถามท่านประธานสักทีหนึ่งครับ ไม่ได้เกี่ยวพันถึงท่านสมาชิกที่เสนอกฎหมาย
 เข้ามาและรับ ว่าประธานนั้นไต่พิจารณาอย่างไรในการบรรจุระเบียบวาระของกฎหมาย
 ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานสมควรอย่างยิ่งที่จะบรรจุเข้ามาหลาย ๆ ฉบับพร้อม ๆ กัน
 เพื่อพิจารณาให้พร้อม ๆ กัน อย่างเช่นของคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กระผมก็ทราบว่า
 เสนอเข้ามาเหมือนกันแต่ยังไม่ได้รับบรรจุเข้าระเบียบวาระและอีกประการหนึ่งท่านที่เสนอ
 กฎหมายเข้ามาได้รับ ก็ยอมรับบรรจุเข้าระเบียบวาระนั้น ก็เป็นพรรคของฝ่ายรัฐบาลหรือ
 ท่านจะเห็นว่าพวกกระผมมันเป็นพรรคของฝ่ายค้าน แล้วกฎหมายนั้นบรรจุให้ตั้งก็ได้
 หรือจะเห็นอย่างนั้นกระผมก็ยังไม่ทราบครับ อีกประการหนึ่งกระผมได้พบกับ
 ท่านประธานก่อนที่จะเข้าประชุมนี้ท่านกับออกว่า - สงสัยว่าท่าน

เจ้าหน้าที่อาจจะมีความหมายของคุณอยู่เกิด คุณอำ นั้นอาจจะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 กับการเงิน กระผมขอยืนยันคร่าวๆกฎหมายฉบับนี้คล้าย ๆ กับกฎหมายของคุณประทีป
 ทองคำใส ไม่ไคแตกต่างอะไรกันมาก แล้วกฎหมายของกระผมอีกหลายฉบับ เสนอกฎหมาย
 เกี่ยวแก่การยุบสัมปทานป่าไม้ก็ทราบว่า เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน และกฎหมายที่
 กระผมเสนอเข้าไปให้มีการ เลือกลงผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ทราบว่า เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 กับการเงิน กระผมจึงสงสัยเหลือเกิน แล้วมีกฎหมายเขามาสู่สภาหลายฉบับมาแล้ว ก็
 ลักษณะคล้ายคลึงกันก็เขาสู่สภาได้ อันนี้กระผมขอตั้ง เป็นข้อสังเกต ที่กฎหมายการ
 ชนส่งที่กระผมได้เสนอเข้าสู่สภารวมกับนายอำ ร่องเงิน นั้น ก็มีสาระสำคัญอยู่หลาย
 ประการ ซึ่งแตกต่างกับของคุณประทีป ทองคำใส เป็นต้นว่า ของคุณประทีป ทองคำใส
 ในมาตรา ๒๗ นี้ เขียนไว้ว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนส่งเพื่อสินจ้างในเส้นทางใด ใน
 ลักษณะที่เป็นการแข่งขันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางในเส้นทางนั้นเว้นแต่
 จะเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด หรือเป็นผู้รับอนุญาตประกอบ
 การขนส่งซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ เป็นพิเศษตามความ
 จำเป็น" ซึ่งมาตรานี้เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขไม่ถึงมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ นั้นได้เขียนไว้ว่า
 "ในการขออนุญาตประกอบการขนส่งในเขตจังหวัด ผู้ขออนุญาตต้องระบุเส้นทางที่จะใช้
 ในการประกอบการขนส่ง" ซึ่งแตกต่างกันครับ สำหรับ เป้าหมายของกระผมที่เสนอ
 กฎหมายขนส่ง เขามานั้น ในมาตรา ๓ ของกระผมมีอยู่ว่า ในมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา
 ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๗ แก้ไขใหม่ว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดรับใบอนุญาต
 การขนส่งรับขนส่งผู้โดยสารในเส้นทางที่มีผู้ได้รับอนุญาตการขนส่งประจำทาง เว้นแต่
 ผู้โดยสารที่อยู่ห่างจากจุดกลางของเส้นทางเกินกว่า ๑๐๐ เมตร" อันนี้กระผมมี
 เป้าหมายอยู่ว่า รถทุกชนิดที่ทำการขนส่งอยู่ในปัจจุบันนี้ มีหลายประเภทด้วยกัน เป็นต้นว่า
 รถบัส รถทัวร์ อาจจะไปถึงรถไฟ รถบรรทุก รถตาง ๆ เหล่านี้ได้รับความเดือดร้อน
 เพราะว่ากฎหมายขนส่งฉบับเกิมนั้น ใค้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทำการกั้นแกลงจับกุมมา
 กำเนินคดีและเสียเงินเสียทอง เป็นจำนวนมาก เพราะว่ามีอำนาจเจ้าหน้าที่นั้น บางที
 ก็ใช้เงินขอเชลยก็อาจจะมี เพราะว่าใครทราบอยู่เสมอว่า ทางเจ้าหน้าที่บางท่านบางคน

ไปได้รับดินนาจากรดประจำทางกักตุนแกลงรดเล็ก ทหารรถเล็กนี่ผิดประเภทบาง จด
 ทะเบียนไม่ถูกขางตาง ๆ เหล่านั้นทำให้พวกรถเล็กรถสองแถวตาง ๆ นั้นได้รับความ
 เกือครอนเป็นอย่างยิ่ง ทั้ง ๆ ที่ว่าพวกรถเล็กตาง ๆ เหล่านั้น คชการรอยากจะทำให้
 มันถูกตอง แต่เจาหนาที่ก็ไมยอมทำให้อันนี้ละครับ เป็นอุปสรรคอันใหญ๋ในกาพัฒนา
 บานเมือง ในการให้ความสะดวกสบายใหแกประชาชนอยางบางหนุบบางหน่งทำถนนหนทาง
 ขึ้นมา พอทำเสร็จทางกรมการขนส่งก็ทำการซิดเสนาทางใหม่อีพิพิลไปเคินรด แลวรถ
 ของชาวบาน ซึ่ง เป็นรถสองแถวรถเล็กตาง ๆ ก็เคินไมไควงไมไค ถูกจับถูกกุม
 อยุตลอดเวลา ถึงนั้นจึงเกิดความเกือครอนเป็นอย่างยิ่ง ประการที่สองก็เกิดความ
 เกือครอนเกี้ยวแกเหตุโดยสวไปมาในเสนาทางตาง ๆ ถนนบางสายเมือถูกซิดเสนาทาง
 เมือไครับสัมปทานแลว ผูไครับสัมปทานก็เขววิการกคชพวกรถเล็กตาง ๆ ใหตองมา
 เสียเงินเสียทอง เขากับบริษัทผูไครับสัมปทาน เป็นคนว่าเอาปีละ ๘,๐๐๐ บาท เมือ
 เสียครั้งเดียว ๘,๐๐๐ บาทแลวยังไมแลว จะไปเอาอีกเคือนละ ๓๐๐ - ๔๐๐ บาทก็ยัง
 มีครับ อันนี้เป็นเรื่องเกือครอนมาก ทำให้ประชาชนไคได้รับความเกือครอนเคินทางไปมา
 ไมไคได้รับความสะดวกสบายเป็นอย่างยิ่ง มีรถไปเขาไปแลวกก็เขินกลบอยางนี้ชาวบาน
 เป็นผู้สร้างถนนขึ้น เมือสร้างเสร็จเขวแทนที่จะไคมีโอกาสไคขอรถมาวิ่งไคขาง ไมไค
 ขอไมไควง กลับมีนายทุนเขมมือเขาไปโดยอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ แลวไปบีบ
 ชาวบานซึ่ง เป็นผู้พัฒนา เป็นผู้สร้างถนนหนทางขึ้นมา แลวเรียกเงินเรียกทองจากเขา
 เกิดความเกือครอนวนวายชนทัวประเทศในจังหวัดชัยภูมิ ของกรมก็มีความเกือครอนใน
 เรื่องนี้เป็นอยางยิ่ง แลวเพราะเหตุที่ทานูวาราชการจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้ที่มีความ
 สามารถไคพยายามระงับเหตุตาง ๆ ไมไคให้มีการเคินขบวนชนาคาใหญ่ และไมไคมี
 การรอนเรียนมาตังกระทรวงทวงกรม อันนี้กรมเองไครับทราบและไครู้เห็นเรื่องนี
 อยุตลอดเวลา ถึงนั้นกฎหมายขนส่งฉบับเคิมจึงสร้างความเกือครอน สร้างกำแพงให
 ประชาชนไมไครับสิทธิเสรีภาพเท่าที่ควร กรมเห็นสมควรอยางยิ่งว่าจะตองมีการ
 แกไขปรับปรุง ทานรัฐมนตรีไคใหเกียรติกรมและไคมาคุยกับกรมว่า ทางรัฐบาล
 ก็กำลังยกราบพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหมอยุ โดยจะยกวางทั้งหมด และจะนำหลักการของ

คุณบุญเกิดเขาไปบรรจุไว้ด้วย อันนี้กระผมก็กราบขอพระคุณ แคววกระผมก็ขอฝากไว้
 สักนิกหนึ่งว่า การที่กระทรวงพระราชบัญญัติขึ้นใหม่นั้น อยากจะให้มีการให้ประชาชนนี้ได้
 ไรหรือวิ่งไปในถนนต่าง ๆ ใ้ทุกหนทุกแห่ง แควววิ่งไปแล้ว เราอย่าไปเก็บเงิน
 เก็บคนในเส้นทางของเขา จะให้คนลงที่ใหม่ก็ได้ แต่ขึ้นในเส้นทางไม่ได้ ถ้าหากว่า
 แยกออกไปปรับคนโดยสารทางจากจุดกลางของถนนประมาณสัก ๑๐๐ กว่าเมตร ๑๐๐
 เมตรขึ้นไปให้รับได้ เขาจะไรหรือวิ่งไปก็ข้างประชาชนเขาพอใจที่จะขึ้นรถที่
 มีรถพวง ที่รถโดยสารสภาพของที่มีเส้นทางธุรกิจการค้ามากต้องไรรถใดแล้วก็มีรถพวง
 แล้วประชาชนก็ขึ้นรถใดนั้นเดินทาง เขามาสูในเมื่อกี้ยังมี ถ้าประชาชนเขาพอใจที่จะขึ้น
 รถใดก็ให้เขาขึ้น ประชาชนพอใจที่เขาจะขึ้นรถบรรทุกก็ให้เขาขึ้น อย่าไปจับเขา อย่า
 ถือว่าเขาทำผิดกฎหมาย เพราะวารถที่ทำการขนส่งนั้นได้รับอนุญาตโดยถูกต้อง แคววจะ
 เป็นอนุญาตอย่างทุกวันนี้ มีอนุญาตอยู่ ๒ - ๓ แห่ง อนุญาตที่กรมการขนส่งอนุญาตที่
 กรมตำรวจ กระผมเห็นว่าควรจะให้มีการอนุญาตที่แห่งเดียว จะเป็นที่ไหนก็ได้ประชาชน
 พอใจที่จะขึ้นรถอะไรก็อย่าไปบังคับเขา ประชาชนเขามีความรู้ เขาก็ว่าชีวิตของเขา
 ปลอดภัยแล้ว เขาจึงขึ้นรถชนิดนั้น และมีความจำเป็นที่จะต้องขึ้นไป เมื่อขึ้นไปแล้ว
 ก็ไปไหนก็ ไ้ไหนจับ ไ้ไหนกุม ไ้ไหนไล่ง แล้วไปขึ้นรถของบริษัทที่ได้รับสัมปทาน อันนี้
 เป็นสิ่งหนึ่งที่ประชาชนเดือดร้อนมากและเจ็บใจมาก บางทีเขามารถไปโรงพยาบาล
 คนจะคลอคลุกอยู่ก็ไปคลอกลางทาง ก็ถูกจับ มันเป็นอย่างนั้น อันนี้แหละครับ เป็น
 ผลิตใหญ่ในมาตรการของกระผมในเป้าหมายของกระผมนั้น กระผมจึงเสนอให้มีการวิ่ง
 สัมปทานกันได้ แคววเวลาสัมปทานนั้นอย่าไปเก็บคนที่ข้างถนนที่ถนนของเขา ให้
 แยกไป เอาที่ห่างจากถนนประมาณ ๑๐๐ เมตร เอาได้ จะเป็นรถอะไรก็ได้ อันนี้
 คือเป้าหมายใหญ่ และอีกประการหนึ่งในการประกันภัยก็คือ การประกันภัยนี้สร้าง
 ความเดือดร้อนให้แก่พวกบรรทุกสาธารณะเป็นอย่างยิ่ง เพราะพวกนี้ก็ต้องเสียเงิน
 ค่าประกันภัยมีหนึ่ง ๆ เป็นเงินจำนวนมาก แคววก็ไม่ได้รับผลประโยชน์อะไรตอบแทน
 เข้าใจว่าบริษัทประกันภัยนั้นน่าจะมีเบื้องหลังกับกรมการขนส่งก็ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้
 ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาปรับปรุงแก้ไข และนอกจากนี้การที่จะให้สัมปทานต่าง ๆ นั้น

กระผมได้กำหนดไว้ว่า เส้นทางที่จะให้สัมปทานโคนั้นจะต้อง เป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด ต่อจังหวัด หรือหลาย ๆ จังหวัด และเส้นทางระหว่างอำเภอถึงจังหวัดเท่านั้นถึงจะให้ สัมปทานได้ สัมปทานที่จากหมู่บ้านถึงจังหวัด หรือจากหมู่บ้านถึงอำเภอ แล้วให้สัมปทาน ไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะการให้สัมปทานจากหมู่บ้านถึงอำเภอ หรือจากหมู่บ้านถึง จังหวัดในระยะทางไกล ๆ นั้น สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น มาตรการของกระผมจึงกำหนดแน่ชัดว่าจะต้องจากจังหวัดถึงจังหวัด หรือหลาย ๆ จังหวัด จากอำเภอถึงจังหวัดเท่านั้นถึงจะให้สัมปทานได้ จากหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นให้คงเว้นการให้ สัมปทานโดยเด็ดขาด อย่างที่คงประทับใจ ทองคำใส นั้นยังมีว่าสัมปทานภายในเขตจังหวัด อันนี้กระผมกลัวเหลือเกินว่าจะเกิดระบบเสียดสนกันขึ้นภายในเขตจังหวัดนั้น อันนี้กลัว นากลัวมาก ดังนั้นการให้สัมปทานนี้ กระผมจึงกำหนดไว้แน่นอนว่าจากอำเภอถึงจังหวัด และจากจังหวัดถึงจังหวัดเท่านั้น นี่คือหลักการใหญ่ ๆ ที่กระผมได้เสนอเข้าสภา ดังนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาในหลักการใหญ่ ๆ เหล่านี้ไว้ด้วย และ ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งครับ

นายสนธิ วงศ์เบญจรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนธิ วงศ์เบญจรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ตามที่ผู้เสนอสมาชิก ผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง กระผมได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตอยู่ มาตรการหนึ่ง คือมาตรา ๑๑ (๒) ข้อความที่สมาชิกผู้เกียรติได้ร่างขึ้นมานั้น ตาม มาตรการดังกล่าวข้อความตามมาตรา ๑๑ (๒) ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง คำว่า "ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง" ตามมาตรานี้ หมายความว่า การขนส่งโดยสินค้าโดยไม่จำกัดเส้นทาง ท่านประธานครับ ในเมื่อตามเจตนารมณ์ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่วนใหญ่ต้องการที่จะควบคุมกิจการขนส่งทางบกให้รัดกุมยิ่งขึ้นอยู่แล้ว กระผมใคร่ขอให้ท่านสมาชิกและท่านเจ้าของร่างได้โปรดพิจารณาถึงความ จำเป็นของผู้ประกอบการในการที่ท่านได้เสนอตามมาตรานี้ ขอเสียหรือข้อที่กระผม จะท้วงติงก็มีอยู่ว่า รถยนต์ประจำทางหมายความว่าจะต้องได้รับอนุญาตประกอบการ ขนส่งตามที่นายทะเบียนได้กำหนดไว้ทั้งในเส้นทางนั้น ๆ การที่จะนำรถออกนอกเส้นทาง

จะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเสียก่อน การที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้น กระผมเกรงว่าจะเกิดปัญหาในคานาแข่งขันกันกับ
 รถประจำทางที่ได้รับอนุญาตประกอบการอยู่แล้ว การที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่ง
 โดยไม่จำกัดเส้นทางนั้น เจ้าของผู้ประกอบการนั้นก็จะถือว่าตนได้รับอนุญาตจะนำรถยนต์
 โดยสารของตัวพร้อมจะเข้าไปวิ่งรับส่งผู้โดยสารที่ไหนก็ได้ จุดนี้แหละครับ ท่าน
 ประธานที่เคารพ จะเป็นจุด ๆ หนึ่งที่จะเกิดปัญหาคือ ในเมื่อตามมาทราบท่านผู้มีเกียรติ
 โกลีเสนอนำกรกฎว่าไม่จำกัดเส้นทาง ก็จะมีปัญหาการแข่งกัน ความพระราชบัญญัติ
 เกินนี้ กระผมก็เห็นว่าคืออยู่แล้ว เพราะว่าตามพระราชบัญญัติเดิมก็ได้มีการควบคุมแต่ละ
 เส้นทาง ซึ่งผู้ใดจะวิ่งโดยเฉพาะเส้นทางไหน ก็ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนเสียก่อน
 อันนี้กระผมก็ขอเสนอแนะท่านเจ้าของร่างเพียงเท่านี้ครับ ขอพระคุณครับ

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (นาน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์
 บัณฑิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ก็กระผมคนหนึ่งที่ได้ร่วมกับเพื่อนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายว่าด้วย
 การขนส่งปีพุทธศักราช ๒๔๘๗ เพราะว่าการกฎหมายฉบับเดิมนี้เป็นกฎหมายที่ไม่ได้ให้
 ความคุ้มครองแก่รถสองแถวหรือรถสี่ล้อเล็ก ซึ่งนำความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก
 ผู้ประกอบการอาชีพรถเล็ก ซึ่งวิ่งโดยสารเล็กนี้ได้อำนวยประโยชน์แก่ประชาชนในคานาสังคม
 และเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก สามารถที่จะนำราษฎรตามชนบทจากหมู่บ้านเล็ก ๆ ไปสู่
 อำเภอและจังหวัดได้อย่างคล่องแคล่วและสะดวกสบาย ทั้งเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดขอนแก่นได้อภิปรายไปแล้วนั้น ที่นี้กระผมก็ขอ
 กราบเรียนเรื่องสภาพความเดือดร้อนของประชาชน และผู้ประกอบการรถเล็กได้รับ
 ความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ กระผมคิดว่าความเดือดร้อนนี้ไม่เพียงแต่จังหวัดของ
 กระผมคือ จังหวัดขอนแก่นเดียวกระผมทราบว่าจะจังหวัดสระบุรีซึ่งมีคุณประเสริฐ สุขธรรมทัต
 ส.ส. จังหวัดสระบุรี ก็ไปปรึกษาหารือกันว่าจังหวัดนั้นก็มีความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก
 ในกรณีที่ว่าถูกตำรวจจับทำนองว่ารถมีสิทธิไปอนุญาตในการขนส่งชมแห่งวังแก ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมใครจะนำสภาพความเดือดร้อน ความเป็นจริง กราบเรียน

ท่านประธานที่ไครรณาเรียกโทรกระผมขึ้นมาพูดในวันนี้ เพราะยกมือหลายครั้ง ท่าน
 ไม่เคยโทรกระผมพูดสักครั้งเลย กวرتที่ท่านผู้มีเกียรติ ประธานโทของขอเอียนามะครับ
 คือ คุณประทีป ทองคำใส ไครางพระราชบัญญัติการขนส่งมานั้น เพื่อขอแก้ไขเพิ่มเติม
 หลายมาตราในมาตรา ๔ มาตรา ๕ นะครับ อันนี้กระผมก็มีความเห็นพ้องในหลักการ
 นะครับ เห็นด้วย แต่มีบางสิ่งบางอย่างที่จะต้องแก้ไข กระผมใคร่อยากจะขอ
 กราบเรียนท่านประธานว่าปัญหาเรื่องพระราชบัญญัติการขนส่งนี้ เป็นปัญหาที่ก่อความ
 วุ่นวายให้กับประชาชนทั่วประเทศในขณะนี้ ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า
 ในขณะนี้ปัญหาเรื่องผู้ได้รับสัมปทานเคินรดเมตนะครับ มีให้เห็นหลายชั้นเชิง เอารักเอา
 เปรียบประชาชนอย่างมากมายบางบริษัทซึ่งได้รับสัมปทานการเคินรดแล้ว ไม่จัดรถเคิน
 อันนี้กรมการขนส่งนะครับ อยากจะให้เป็นผู้ประสงค์ของกรมการขนส่งนี้ได้รับทราบ
 ไว่ควายนะครับ ปัญหาให้สัมปทานไปแล้ว ไม่มีรถวิ่งให้ไปได้อย่างไร สัมปทานนะครับ
 แล้วปัญหา ๒ ก็มี ปัญหาว่าเมื่อสัมปทานให้ไปแล้วนี้ ผู้ประกอบการใดเคินรดตามข้อ
 กำหนดของกรมการขนส่งหรือไม่ อันนี้ปัญหาที่ว่าขณะนี้ผู้ใดได้รับอนุญาตไปแล้วนี้ ไม่ค่อย
 จะสนใจปัญหาคำหนดที่ใดตกลงไว้กับกรมการขนส่ง กระผมอยากจะยกตัวอย่าง
 อย่างที่จังหวัดชัยภูมิของกระผมนะครับ ราคาแล้วโดยสารนี้แพงเป็นบางตอน บางตอนถูก
 ที่ไหนมีรถหลายบริษัทการรถถูก ถ้ามีวิ่งมานเพียงบริษัทเดียวสุดเทแต่ผู้ประกอบการ
 จะเก็บตามความพอใจของเขา การเคินรดก็เช่นเดียวกันเขาจะออกเป็นชั่วโมง
 สองชั่วโมงหรือสามชั่วโมงก็สุดแต่เขาจะออกเคิน ประชาชนจะร้องเรียน ซึ่งที่
 จังหวัดชัยภูมิของกระผมนี้ มีการเคินขบวนร้องเรียนในปัญหาเรื่องรถมานานมานานหลายปี
 แล้วครับ ตั้งแต่สมัย ๓ ทหาราครองอำนาจอยู่ กระผมก็เกือบถูก ๓ ทหาราจับมาขัง
 เรื่องปัญหารถเมต เพราะจะไปคัดค้านผลประโยชน์ของ ๓ ทหารา อันนี้แหละครับ
 คือไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ปัญหาพระราชบัญญัติฉบับเก่าในหอกลีทธิผู้ได้รับสัมปทานแต่เพียง
 คนเดียว รถเล็กขงวิ่งในหมู่บ้านจะมายังตัวจังหวัดคนเฒ่ามาได้ อันนี้แหละครับก่อความ
 วุ่นวายให้กับราษฎรที่จะขนส่งสินค้าจากหมู่บ้านต่าง ๆ เขามายังตัวจังหวัดก็มาได้
 มาแล้วก็ต้องหยุดพักชอย ผู้ได้รับสัมปทานนั้นเมื่อได้รับสัมปทานในเส้นทางสายยาว

แทนที่จะส่งสารรถเล็กซึ่งวิ่งทั้สัปดาห์ในราว ๆ สัปดาห์ ๓ ก็ได ๕ ก็ได ไม่ได้รับคน
 ในเส้นทางเลย ก็ไม่ยอมให้ผ่าน อย่างนี้เป็นต้นครับท่านประธาน อันนี้ครับ เป็นเรื่องที
 หวานอมขมขื่นของชาวจังหวัดชัยภูมิของกระผมมานานนับหลายปีแล้ว ปัญหาเรื่องรถ
 กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาเรื่องพระราชบัญญัติการขนส่งนั้น
 โดยหลักการนั้น กระผมเห็นควยกับคุณประทีป ทองคำใส นะครับ ที่เสนอมาแต่ยังมี
 ขอบปรองหลายอย่างที่จะต้องแก้ไขนะครับ ปัญหาที่บริษัทรถเมลได้รับสัมปทานไปนั้น
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้กรุณารับทราบไว้ควยก็คืนะครับ ขณะนี้บริษัท
 ได้รับสัมปทานไปแล้ว ไม่ได้จัดรถเดินอย่างสายชัยภูมิ บ้านแทนนี้ไม่มีรถวิ่งมาตั้งแต่ ๒ ปี
 แล้ว ราษฎรร้องเรียนมา ไม่มีใครเหลียวแลสนใจเลยอย่างสายคอนสวรรค์ ทางาง
 คอนสวรรค์แกงค้อ คอนสวรรค์หนองปลาบึง ไม่มีรถวิ่ง แต่ได้สัมปทานไม่ทราบว
 ารมการขนส่งนี้เขาให้สัมปทานกันแบบไหน นี่แหละครับ การพิจารณาสัมปทานก็ให้เฉพาะ
 คนรวยคนมีเงิน คนจนมีรถวิ่งไม่ได้ อันนี้แหละครับ เป็นเรื่องที่น่าเสียใจอย่างยิ่งปัญหา
 เรื่องสัมปทานนี้ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะให้สัมปทานการ เภ็นรถนั้น แต่ละ
 เส้นทางไม้น้อยกว่า ๒ บริษัท เพื่อป้องกันไม่ใ้บริษัทผู้ได้รับอภิสิทธิ์และมีอิทธิพลนั้น
 กดขี่ข่มเหงประชาชนในขณะนั้น การดบางแห่งแพงบางแห่งถูกลง อย่างยกตัวอย่างครับ
 อย่างชัยภูมิ บ้านเลขที่ ๑๕ กิโลเมตร ๑ บาท แต่จากบ้านเลขที่ ๑๕ กิโลเมตร ๑๕
 กิโลเมตรเหมือนกัน แต่เก็บ ๔ บาท นี่ก็เกินข้อกำหนดครับ ทำผิดกฎหมายอย่างนี้
 กรมการขนส่งยังไม่จัดการดำเนินการให้ อย่างนี้มันจะไหวหรือครับ ท่านประธานอันนี้
 แต่ละครับ กระผมเอาตัวอย่างเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ยังมีอีกมากมาย ปัญหาเรื่อง
 เจ้าหน้าที่กรมการขนส่ง การตรวจสอบสภาพรถยนต์ต้องประกักันภัยที่ทำการขนส่ง มีบริษัท
 ประกันภัยไปนั่งที่ทำการของขนส่งจังหวัดทุกจังหวัด อันนี้กระผมยืนยันได้ เฉพาะจังหวัด
 ชัยภูมิของกระผมเป็นอย่างนั้น มีการไ้บริษัทประกันภัยไปนั่งรับประกัน ถ้าหากไม่
 ประกันภัย บริษัทที่ไปนั่งประกันที่ทำการขนส่งนั้น ไม่ยอมตรวจสอบสภาพให้รถมาตรวจ
 อันนี้แหละครับ เป็นเรื่องทีหาเหตุผลใจเหลือหลาย พวกเจ้าของรถหวานอมขมขื่นนำศา
 ตกในมานานแล้ว ขอให้ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้รับทราบไว้ควย

ควม แล้วปัญหาเรื่องใบขับขี่ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาเรื่องใบขับขี่ในขณะนี้
 วุ่นวายมาก ใบขับขี่ของกรมการขนส่งก็มี ของกรมตำรวจก็มี มี ๒ ใบไม่รู้อะไรใบไหน
 อ้าว ตำรวจจับก็บอกว่าคุณใบขับขี่ของตำรวจ อ้าว กรมการขนส่งจับก็บอกว่าใบขับขี่ของ
 ขนส่ง ไม่ทราบว่าจะให้ประชาชนราษฎรของกระผมปฏิบัติอย่างไรนะครับ มันสับสน
 อดแวงเหลือเกิน แล้วการปฏิบัติกร เวลาไปขอใบขับขี่ก็เช่นเดียวกัน มีการขอใบขับขี่
 กัน บางคนสมัครไม่เป็นใบขับขี่ นี่เป็นเรื่องแปลกประหลาด อันนี้กระผมยืนยันได้เลย
 ครับว่ามีหลักฐานด้วยซ้ำว่า สมัครไม่เป็นแต่มีใบขับขี่ อันนี้แหละครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมจึงอยากขอทราบเรียนว่า ปัญหาต่าง ๆ นี้ ตลอดจนร่างพระราชบัญญัติ
 การขนส่งนั้นจะแก้ไข น่าจะพิจารณาให้เป็นประโยชน์สำหรับประชาชน การให้สัมปทาน
 ไปนั้น เมื่อผู้ได้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติหรือได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรมาแล้ว ทาง
 ราชการนั้นจะสนใจเหลือแล้วความเดือดร้อน นี่แหละครับเรื่องวุ่นวาย บ้านเมือง
 มันเป็นอย่างทุกวันนี้ เพราะว่าทางราชการเราไม่ได้อสนใจ ไม่ได้เหลียวแลความทุกข์ยาก
 ของประชาชนจึงเกิดการ เค้นขบวุ่นวาย อันนี้แหละครับ ปัญหาเรื่องขนส่งจังหวัด
 ชัยภูมินี้ มีการเค้นขบวุ่นวายครั้งไม่ถ้วน ตั้งแต่สมัยสามทรวงราช ตั้งแต่สมัยนายประมุล
 ศรีพิบูลย์ นะครับ นี่นะครับ เป็นเรื่องที่ทำให้ประชาชนชาวจังหวัดชัยภูมิ กระผมใน
 ฐานะเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิคนหนึ่งก็อยากจะมารายเรียนให้ท่านประธาน ตลอดจน
 จนทามผู้มีเกียรติได้รับทราบว่า ในขณะที่ปัญหาพระราชบัญญัติการขนส่งที่นำเขามาสู่สภา
 นั้น หากไม่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของรถเล็กนั้น กระผมก็เห็นควายนะครับ ในหลักการของ
 คุณประทีป ทองคำใส ที่เสนอมานั้น กระผมเห็นควายแต่ยังมีข้อปลีกย่อยที่จะต้องแก้ไขอีก
 อยากจะขอความกรุณาว่าปัญหาเรื่องรถเมคเล็กนั้น ควรจะให้ราษฎรได้มีโอกาสเค้นรถ
 จากหน่วยงานต่าง ๆ เอารถพวกนี้โอกาสเข้ามาสู่จังหวัดกันนะครับ เพื่ออำนวยความสะดวก
 ความสะดวกให้กับประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อเกิดเจ็บไข้ได้ป่วยมากจะได้นำรถเล็กพวกนี้
 มาบริการประชาชน รถใหญ่รถที่มีสัมปทานจะเข้าไปบริการในหมู่บ้านได้อย่างไร อันนี้
 แหละครับ ตลอดจนรถเล็กที่วิ่งผ่านถนนมาแล้ว บริษัทที่ผลิตหลายบริษัทกันแกลงเอา
 รถใหญ่เขาวางปากหน้าขบรถเล็กของพวกราษฎรของกระผมตกถนนตาย เสร็จแล้ว

เจ้าหน้าที่เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ไม่ไคลสนใจเลย คิดอย่างเดียวว่าอะไรคือผลประโยชน์
 เพราะว่าเจ้าหน้าที่บางคนไคลผลประโยชน์จากบริษัทรถเมลนี่เป็นเดือน กินเงินเดือนก็มี
 มีเงินเดือนบ้าง มีของกำนัลบ้าง ราษฎรตายไปนะครั้น ไม่มีคุณค่าอะไรเลย เงินค่า
 ชดเชยค่าเสียหายไม่เคยเรียกให้เลย ตายฟรี อย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ รถคว่ำ ตายฟรี
 ไปตามเจ้าของรถเมลแล้ว อย่างไม่รับทานผู้จัดการ เขาบอกว่า เอา ตายไปแล้ว
 ก็แล้วไป อันนั้นแหละครั้น ทานประธาน ปัญหาเรื่องประกันภัยนั้นก็เหมือนกันกระผมอยาก
 จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาเรื่องประกันภัยนั้นส่วนมากบริษัทประกันภัยรับกิน
 ไม่รับใช้ครั้น เกิดอุบัติเหตุไมยอมชดเชยค่าเสียหาย อ่างโน้นอ่างนี้ นี่แหละครั้น จึงอยาก
 ให้พระราชบัญญัติการขนส่งฉบับนี้ได้ควบคุมบริษัทประกันภัย ส่วนมากกระผมกล้ายืนยันได้
 เลยว่าส่วนมากบริษัทกินไม่รับใช้ จะรับอย่างเดียว จะรับท่าเดียวนะครั้น ถ้าเกิด
 อุบัติเหตุปุบก็อ้างบอกว่าคุณผิดอย่างโน้นผิดอย่างนี้บ้าง กว่าจะได้เงินมาเป็นปีสองปี
 อย่างนี้ บางคนครั้นรถคว่ำท่าเขาก็กินค่าซากจน ไปมา ๆ หมกตารรถเลยไม่ยอมชด
 เลยครั้น นี่ละครั้น นี่คือพฤติกรรมของบริษัทประกันภัยส่วนมากเป็นอย่างนี้ ที่ท่าน
 ประธานที่เคารพครั้น ปัญหาเรื่องบริษัทประกันภัยนี้ กระผมก็อยากจะกราบขอวิงวอน
 คอลสภานี้ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เอาปัญหาเรื่องประกันภัยนะครั้น ถ้าหากปัญหา
 เรื่องประกันภัยนั้น กระผมคิดว่าอย่างร่างพระราชบัญญัติฉบับเก่านี้มีออกไว้ว่าให้ชดเชย
 ค่าเสียหาย ค่าเสียหายเกี่ยวกับหมายถึงค่านี้ ศพละ ๕,๐๐๐ บาท กระผมว่ามันน้อยไป
 นะครั้น อย่างน้อยควรจะมีระบุไว้ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ชีวิตคนนี่ตราค่าไม่ได้ละครั้น
 ไม่รู้จะเอาราคาเท่าไร พอที่ แต่กระผมคิดว่าราคา ๑๐,๐๐๐ บาท นั้นน้อยแล้วครั้น
 เพราะว่าคนจนก็คนเหมือนกัน คนรวยก็คนเหมือนกัน อันนี้แหละครั้น ทานประธานครั้น
 ไม่ใช่คนจนไม่ใช่คนครั้น คนรวยจึงจะเป็นเทวดา อันนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน
 ครั้น ขอขอบพระคุณครั้น

นายวิจิตร วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายวิจิตร วิเศษสุวรรณภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเขต ๕ ปทุมวัน
 ยานนาวา สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เฝ้าที่กระผมได้อ่านและศึกษากฎหมายของ

สมาชิกผู้เรียกร้องได้เสนอนั้น โดยหลักการและเจตนารมณ์ของผู้เสนอกฎหมายมานั้น มีเจตนารมณ์ที่ต้องการแก้ปัญหาคัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่าง บุคคลที่ประกอบอาชีพเดียวกัน แต่บางคนก็ถูกกฎหมาย บางคนก็ผิดกฎหมาย แล้วก็เป็นปัญหาที่ขัดแย้งกันจนอยู่ตลอดเวลา ทั้งในต่างจังหวัดและกรุงเทพมหานคร แต่กระนั้นก็ตามก็เข้าใจอย่างหนึ่งคร่าว ๆ ว่า การที่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้นั้น กระผมยังไม่แน่ใจว่าจะแก้ปัญหาได้หมดทุกอย่าง เพราะในร่างของกฎหมายนี้ยังให้อำนาจแก่นายทะเบียน และเจ้าสังกัดกระทรวงมากเกินควรอันนี้หมายความว่า ถ้าเมื่อว่าเจ้าสังกัดกระทรวงหรือเจ้ากระทรวงนั้นเป็นบุคคลที่มีปฏิบัติงานโดยยึดผลประโยชน์ของประเทศชาติ ของส่วนรวมเป็นหลักแล้วก็เป็นเรื่องที่ไม่มาหวัง แต่ถ้าวินิจฉัยกฎหมายนี้เรายังจะต้องใช้เวลานาน เกิดเจ้าสังกัดกระทรวงนั้นยึดผลประโยชน์ส่วนตัว ทว่ายึดผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลักแล้ว ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาได้ ปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในขณะนั้นเท่าที่ได้อธิบายมาในอดีต กระผมเคยได้ประชุมกันกับบรรดาชนสงฆ์ทั่วประเทศมาครั้งหนึ่งก็ปรากฏว่ากฎหมายให้เจ้ากระทรวงนี้เป็นผู้ใช้อำนาจวินิจฉัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็คือบริษัทขนส่ง บริษัทขนส่งบางเส้นทางอย่างเส้นทางจากกรุงเทพฯ ถึงโคราชนั้นออกกฎกระทรวงกำหนดให้วิ่งแค่ ๒๐ เที่ยว ต่อวัน แต่ความต้องการของประชาชนจริง ๆ นั้นต้องการถึง ๒๐ เที่ยว ๓๐ เที่ยว จึงเป็นโอกาสให้ผู้ที่ควบคุมท่าอยู่ที่โคราชผลประโยชน์กันค่าเที่ยวเกินขึ้นมาและแบ่งผลประโยชน์กันไป และอีกอย่างหนึ่งคือบริษัทขนส่งที่เคารพ ความต้องการของประชาชนที่มากและให้ออกกฎกระทรวงเพื่อที่จะมาบีบกันไม่ให้อัดเพิ่มขึ้นมาทำให้เกิดการ แข่งดี เกิดการ เรียกราคาเข้าสายกันแต่ละสาย นี้อย่างสาย ๔ - ๕ แสนบาท ในอดีตที่ผ่านมาอันนี้รับเป็นปัญหาหนักอย่างหนึ่ง ถ้าบุคคลใดหรือรถคันหนึ่งมาแล้วไม่มีเงินที่จะเสียค่าสายก็ไม่สามารถที่จะรวมสายทำให้ความต้องการของประชาชนที่จะต้องไปแออัดก็อาจจะโดยสารไปต่างจังหวัด เพราะว่าไม่มีรถบริการ เพียงพอจึงเกิดปัญหามาให้เกิดช่องว่างขึ้นมา ทำให้รถขนส่งอีกประเภทหนึ่งคือรถทัวร์ซึ่งเป็นรถที่ได้รับความนิยมจากส่วนบุคคลบาง ขนส่งส่วนบุคคลบาง แล้วก็นั่งไปประจำทางบาง ซึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะไปวิ่งทับเส้นทางนั้นได้โอกาสอันนี้ครับ

เขาไปวิ่งทับเส้นทางบุคคลที่ถูกตองตามกฎหมายจึงเกิดการขัดแย้งขึ้นในเร็ว ๆ นี้ก็มีการ
 เวนรูดขึ้นมาหนึ่งคนคือของบริษัทพัฒนาทัวร์ ซึ่งสอบกันไต่ผลลวกปรากฏว่าเป็นบริษัท
 รรรวมขนส่ง เขาจะให้จริงอย่างไร เป็นเรื่องของเขาหาหนทางที่แสดงมานี้แหละครับ
 ปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ทานประธานที่เคารพ มันเป็นปัญหาซึ่งเราควรที่จะ
 แก้ไขอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่งทานที่เคารพครับ การที่เราจะมานั่งแก้ไขกันอยู่ แต่
 เฉพาะรถบรรทุกผู้โดยสารอย่างเดียวกันนี้ ซึ่งกระผมเห็นได้ชัดแจ้งและ เป็นสิ่งซึ่งนาทุเรศ
 ที่สุดสำหรับเมืองไทยในขณะนี้คือการที่กฎหมายเปิดของไหว ยกตัวอย่างรถบรรทุก
 ในต่างจังหวัดซึ่งให้วิ่งระหว่างจังหวัด นี่ทางการกำหนดให้บรรทุกไม่เกิน ๒๐ ตัน แต่
 ขอเท็จจริงแล้วพวกนี้จะบรรทุกถึง ๔๐ - ๕๐ ตัน ผ่านคานแต่ละคานต้องควัก ๕๐ บาท
 เป็นอย่างต่ำ ถ้าเผื่อเป็นรถบรรทุกไม่บรรทุกถึง ๕๐ ตันจะต้องให้ถึง ๒๕๐ บาท จาก
 ทางอีสาน ชัยภูมิเขามากรุงเทพฯ นี่ต้องเสียเงินถึง ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท อันนี้เป็น
 ของไหวครับ แล้วผลที่ได้คืออะไรครับ ถนนหนทางต่าง ๆ มันเสียหาย และเงินแทนที่
 จะได้อาخذเซย์ในการซ่อมถนนกลับจะต้องไปตกอยู่ในมือของตำรวจ ผู้ทุจริตไม่รักษา
 กฎหมายที่ถูกตอง ขอเท็จจริงนะครับ กระผมเคยได้ยินมากับหูครั้งหนึ่งครับทานประธาน
 ที่เคารพ มีตำรวจคนหนึ่งครับ บอกว่าวันหนึ่งผมต้องการจะหาเงินเพื่อให้ออกไปเรียน
 หนังสือก็เลยไปขอเช่า ขอเช่าเพื่อต้องการไปอยู่เวร อยู่เวรในเส้นทางที่ซึ่งนำหนัก
 รถบรรทุกก็เพื่อนถึง ๕๐๐ บาทครับ ทานประธาน ๕๐๐ บาท ต้องเอาเงินให้เพื่อน
 แล้วให้เพื่อนออกเวร ตัวเองเขาไปปฏิบัติหน้าที่แทน ทานลองคิดดูสิครับว่าคานทั้งคาน
 แล้วเจ้าหน้าที่ตลอดไปส่วนใหญ่จะได้รับผลประโยชน์สักเท่าใด แล้วอีกปัญหาหนึ่งครับ
 ทานประธานที่เคารพ ปัญหาเกิดขึ้นมาในกรุงเทพมหานครรถบรรทุกเล็กเราให้บรรทุก
 นำหนักไม่เกิน ๕ ตัน กฎหมายให้นำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕ ตัน เสร็จแล้วปรากฏว่า
 หนการรีดไถไม่ไหว รถเหล่านี้บรรทุกตั้ง ๒๐ ตัน ทำให้ท่อประปาแตก ถนนหนทาง
 ดึกกันยับเยินไปหมด ทุกเดือนครับรถบรรทุกเล็กเหล่านี้จะต้องจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 แต่ละคันมาร้องทุกข์กับผมเยอะเยอะไปหมดกว่าคันละ พันบาทบางสองพันบาทบาง แต่ละ
 เดือนถ้าเผื่อเราจะมาใช้กฎหมายของเรานี้ ไหน ๆ ว่าถนนหนทางมันก็จะเสียแล้ว

รถบรรทุก ๑๐ ล้อ มีน้มน้ำหนัก ๕๐ ตัน ๕๐ ตัน แล้วก็เติมภาษีเพิ่มขึ้นไปอีก ๓ เหา
 ๕ เหา เอาเงินมาซ่อมแซมถนนเสียมันก็ยิ่งพอแก้ปัญหาได้ และอีกอย่างหนึ่งครับ
 ทหารประท้วงที่เคารพ คือการจกทะเบียนรถขนส่งในปัจจุบันนี้เท่าที่เป็นมากมีอยู่สองสังกัด
 คือที่ทางคมนาคมมีเกียรติได้เรียบร้อยแล้ว คือกรมตำรวจแล้วกรมการขนส่ง คือเจ้าหน้าที่
 ทะเบียนยานพาหนะ นายทะเบียนยานพาหนะของกรมตำรวจก็เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้นมาอีก
 ละครับ ว่าในปัจจุบันนี้รถแท็กซี่ในกรุงเทพฯ ซึ่งมีนำหนักบรรทุกโดยส่วรถจาก ๗ คน
 ก็จะต้องไปจดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่กรมตำรวจ ก็เกิดปัญหาขึ้นมาว่าจ่ายแท็กซี่ในขณะ
 เราคิดก็คิดว่าเต็มแล้ว ราคาแท็กซี่จ่ายเหลืองนะครับ ก.ท. - พ. ต่อหนึ่งป้ายราคาถึง
 ๗๕,๐๐๐ บาท คิดลิขสิทธิ์ป้ายเท่านั้น ปัญหานี้มันก็จะเชื่อมโยงไปถึงผู้ขับแท็กซี่ซึ่งเป็น
 คนไทยซึ่งหาเราเกินกว่าไม่มีโอกาสจะมีรถเป็นของตัวเองได้ ก็ไปขอร้องกับผู้โดยสาร
 แล้วก็พยายามจะคืนรถทุกวิถีทางก็ไปใช้รถอีกประเภทหนึ่ง คือรถวิ่งระหว่างจังหวัด
 ใช้ทะเบียน ก.ท. - ๖. คือ ก.ท. - ๖. นี้ก็ต้องไปขึ้นทะเบียนกับบริษัท โดยที่
 เจ้าหน้าที่ขนส่งและทางกระทรวงนี้ไม่สามารถที่จะควบคุมปริมาณได้ ปรากฏว่าเมื่อมี
 รถตัวแล้ว รถใหญ่ที่บรรทุกผู้โดยสารแล้ว รถ ก.ท. - ๖. ซึ่งวิ่งระหว่างจังหวัดนี้
 ไม่มีผู้โดยสาร เพียงพอ ในเมื่อไม่มีผู้โดยสาร เพียงพอก็หันมาวิ่งรับผู้โดยสารใน
 กรุงเทพมหานคร เกิดการขัดแย้งกับ ก.ท. - พ. ขณะนี้ก็ยังวิ่งชนกันอยู่ตามพระรูป
 อันนี้แหละครับ เป็นปัญหาหนักซึ่งกรมเนคคิดว่าถ้าเมื่อรัฐบาลจะกรณารับกฎหมายฉบับนี้ เขา
 ไปแล้วควรพิจารณาเสียให้รอบคอบ เอาปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ เหล่านี้เข้าไปแก้ไข
 เสียให้ถูกต้อง เอาไปไว้ที่สังกัดใดสังกัดหนึ่งแล้วควบคุมให้ถูกต้อง อย่าปล่อยให้เกิด
 ปัญหาอย่างในปัจจุบันนี้คิดว่าจะทำให้บ้านเมืองสงบขึ้น เพราะทุกวันนี้อาชีพเป็นมา
 เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายก็ เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งกฎหมายให้ใช้ดุลพินิจก็ ไม่สามารถให้
 ดุลพินิจที่จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง เป็นเรื่องที่น่าห่วง ทำให้บุคคล
 ที่ปฏิบัติตัวตามกฎหมายจะต้องรวมตัวกันใช้กฎหมาย เพื่อที่จะบังคับให้บุคคลที่รักษากฎหมาย
 นี้ปฏิบัติตัวตามกฎหมาย ทางแก้คือเราจะต้องแก้กฎหมายนี้เพื่อที่จะสนองความต้องการ
 ของประชาชนทุกอาชีพทุกเหล่าใหม่ที่ทำกันอย่างอิสระอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทาง

รัฐบาลก็เคยพูดอยู่เสมอว่าชานาจำเป็นจะต้องมีทำกินเป็นของตัวเอง ทำไม่ครับ
 แทกซ์ปายเหลือลงในกรุงเทพ ฯ นี่งั่งกำลังจะร้อง เรียนกันอยู่ทุกวันว่าถูกนายทุนเจ้าของ
 ปายชุกครั้น จะหาวิธีใดวิธีหนึ่งว่าปายนั้นควรจะเป็นของผู้ที่ซบแทกซ์จริง ๆ ไม่ใช่เป็น
 ปายของนายทุนคนใดคนหนึ่ง จะมีวิธีใดที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ จะช่วยให้แทกซ์นี้ทำกิน
 เป็นของตัวเอง เหมือนชาวไร่ชานาที่จะไถมีทำกินเป็นของตัวเอง นี่แหละครับ เป็นเรื่องที่
 กระทบทางจริง ๆ ครับ ท่านประธานที่เคารพ ว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้ารับไปพิจารณาแล้ว
 อย่าไปปล่อยให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของ เจ้ากระทรวงมากต่อไป เพราะว่าเท่าที่เห็นมา
 แม้กระทั่ง เหตุการณ์ในปัจจุบันนี้ กระทบชอกช้ำอย่างนี้คนหนึ่ง เอะครับ ท่านประธาน
 อาจจะมีนอกนอกร่าง ก็กฎหมายที่ให้ดุลพินิจบุคคลที่ใช้ดุลพินิจของตัวเอง
 แล้วนำความเสื่อมเสียมา อย่างยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีของเราในกฎหมาย
 เปิดโอกาสให้ท่านตั้งที่ปรึกษา ท่านตั้งคุณเปรม มาดากุล ของเรานี้ ท่านเกิดอายขึ้นมา
 บอกว่าตัวเองนี้ไม่มีความรู้ เหมาะสมกับของตอนตัวออกไป นี่แหละครับ เพราะกฎหมาย
 เราเปิดโอกาสให้บุคคลใช้ดุลพินิจของตัวเองมากจนเกินความจำเป็น กระทบจึงเห็นว่า
 ในกฎหมายฉบับนี้ถ้าเอารัฐบาลจะรับไปพิจารณาจนรับหลักการแล้ว ควรจะแก้
 พรรคประชาธิปไตยขอเน้นหนักว่าควรแก้ให้บุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกแทกซ์นี้
 ทำกินเป็นของตัวเอง มีปายเหลือเป็นของตัวเอง ขอพระคุณครับ

นายสลัก สุวรรณรอด (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระทบโคอานร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกผู้เสนอแล้ว และก็ได้ฟังการ
 อภิปรายของสมาชิกส่วนมากแล้ว ปัญหาต่าง ๆ นั้น กระทบฟัง ๆ ดู คล้ายกับว่าขณะนี้
 ไม่ใช่เรื่องที่เรามาแก้ปัญหาเรื่องพระราชบัญญัติการขนส่ง มันเป็นเรื่องที่จะต้องมา
 แก้เรื่องตัวบุคคลเสียแล้ว กระทบไม่แน่ใจว่าการแก้พระราชบัญญัติการขนส่งนี้จะแก้ปัญหา
 การขนส่งให้เกิดความสะดวก ประหยัด ปลอดภัย รวดเร็ว ตามความประสงค์ของ
 พระราชบัญญัติการขนส่งหรือไม่ ก่อนอื่นที่กระทบจะเรียนอภิปรายเพื่อทำความเข้าใจ
 ณ ที่นี้ ก็ใครจะขอทำความเข้าใจกับพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๕๓ ฉบับดั้งเดิม
 นี้เสียก่อน พระราชบัญญัติการขนส่งฉบับดั้งเดิมของเรา ท่านสมาชิกท่านอภิปรายบอกว่า

ได้เข้ามามานานแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ ความจริง ๒๕๕๗ มาสมัยสิบกว่าปีมันก็ไม่นาน ความ
 เกานนั้นอาจจะมีประโยชน์อาจจะเป็นเกาหลายครามก็ได้ เพราะว่ากฎหมายของเรา
 ยังก้อยพอสสมควร แม้จะมีขอบกพร่องที่ต้องแก้ไขอยู่อีกมาก ก่อนอื่นกระผมอยากจะทำ
 ความเข้าใจในหลักการเสียก่อนว่า พระราชบัญญัติการขนส่งของเรานั้นเกิดกับใน
 คางประเทศของเขาวางหลักควบคุมการขนส่ง จักรเยนการขนส่งไว้เป็น ๔ ประเภท
 คือประเภทการขนส่งทางบกทางหนึ่ง ไคแก รถไฟ รยยนต์ การขนส่งทางน้ำ ไคแก
 เรือเคินทะเล การเจาเทาอะไร ซึ่งอยู่ในกรมเจาเทา การขนส่งทางอากาศ การขนส่ง
 ทางทอ ซึ่งแบ่งเป็น ๔ ประเภท การขนส่งนี้เป็นบริการสาธารณะโลก รัฐเป็นผู้เข้าไป
 ควบคุม เพื่อดูจะให้การขนส่งนี้เป็นไปโดยความสะดวกปลอดภัยรวดเร็ว แคว
 โดยเฉพาะในประเทศสังคมนิยมนี้ รัฐเป็นผู้ทำการขนส่งทั้งหมด กระผมไคไปประเทศ
 ลังกาเมื่อเร็ว ๆ นี้กลับมา เห็นรถเมลดการขนส่งของเขาที่นั่น รัฐเป็นผู้จัด เขาจัด
 ไคเรียบร้อยไม่มีปัญหาเหมือนอย่างของเรา การจรรยาจรัชคของมันอย ท่านอาจจะทราบ
 ไค ท่านไปเมืองจินมาหลายคน ก็อาจจะเห็นวารรถของเขาไม่มากมายเหมือนของเรา
 ไม่มีปัญหายุ่งยากเหมือนอย่างของเรา อันนั้นเขาจัดกันอย่างไร น่าที่จะนำมาใช้ใน
 เมืองเราไคบางหรือไม ก็น่าจะพิจารณากู เนื่องจากว่าการขนส่งนี้เกี่ยวกับชีวิต
 ร่างกายเหมือนกับว่าเส้นโลหิตนะครับ เขาเปรียบเหมือนว่าเส้นโลหิตใหญ่ ถ้าหากว่า
 การขนส่งนี้ชคชกก็อาจจะทำให้สังคมเรานัมพิการหรือวาชคชกของไปควย เหมือนกับว่า
 ขอประทานโทษครับ โดยเฉพาะสินค้าบางอย่างเครื่องอุปโภคบริโภคทุกอยางนั้นต้อง
 ขนจากทองนา ต้องขนจากโรงงานออกไปสู่ชนบทส่งไปสู่ชนบทส่งไปสู่ผู้บริโภค จะต้อง
 ผ่านการขนส่งแทบทั้งสิ้น ราคาสินค้าจะถูกหรือจะแพงก็ขึ้นอยู่กับกการขนส่ง เพราะฉะนั้น
 รัฐจำเป็นจะต้องเข้าไปควบคุมการขนส่งทุกประเภท ทั้ง ๔ ประเภทที่กระผมกล่าวมา
 เมื่อตะกนเป็นหน้าที่ของรัฐจะเข้าไปจัดการ เช่นเดียวกับบริการสาธารณะโลกอื่น ๆ เช่น
 ไฟฟ้า ประปา เป็นหน้าที่ของรัฐ แควารัฐทุกรัฐนั้นไม่สามารถที่จะจัดการขนส่งของ
 ตนเองไค จำเป็นต้องให้เอกชนเข้ามารวมมาชวย โดยทางรัฐนั้นวางข้อกำหนดไว้ให้
 ปฏิบัติอยู่ในระเบียบและข้อมังคับของทางราชการ ความคุมั้นเราควบคุมหลายอยาง

โดยเฉพาะทางทฤษฎีแล้ว เราควบคุมถึงจำนวนรถ สิ่งของบรรทุกจำนวนเส้นทาง
จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง จำนวนยานพาหนะ ผู้ประกอบการต้องเป็นคนสัญชาติเดียวกัน
อัตราความเร็ว อัตราค่าโดยสาร เกณฑ์น้ำหนักบรรทุก จำนวนผู้ประกอบการยานพาหนะ
อันนี้เป็นหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ซึ่งมีมากมาย ซึ่งเราเข้าไปวางระเบียบกฎหมายให้เขา
ปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของทางราชการที่เขาไปจัดการขนส่ง ทั้ง ๔
ประเภท ที่นี้พระราชบัญญัติการขนส่งของเรา โดยเฉพาะรถยนต์คนขับ รถยนต์คน
เดินนั้นอยู่ในการควบคุมของกรมตำรวจมีกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับที่เขาควบคุมอยู่ คือ
พระราชบัญญัติรถยนต์ ปี ๒๔๙๓ และพระราชบัญญัติจราจรทางบกฉบับหนึ่ง และก็มี
พระราชบัญญัติการขนส่ง ๒๔๙๗ นี้ก็ฉบับหนึ่ง แต่ว่าพระราชบัญญัติการขนส่งนี้เป็น
พระราชบัญญัติที่ออกมาภายหลังพระราชบัญญัติรถยนต์ พระราชบัญญัติจราจรทางบก
พระราชบัญญัติรถยนต์นั้นไม่ควบคุมรถทั้งหมด จึงเกิดเป็นปัญหาขึ้นในขณะนั้นถึงที่ทางสมาชิก
ได้อภิปรายแล้ว เราคุมรถเพียง ๔ คันเท่านั้นคือ รถประจำทาง รถบรรทุกหรือ
รถรับจ้างพิเศษคือรถทัวร์ รถที่สถานีเท่านั้น นอกจากนั้นเราไม่ควบคุม อยู่ในหน้าที่ของ
ตำรวจเพื่ออนุญาตให้เสียภาษี เก็บเพื่อเสียภาษีเท่านั้น วัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้
สามฉบับนั้นวัตถุประสงค์แตกต่างกันคือ พระราชบัญญัติรถยนต์นั้นบัญญัติออกมาเพื่อเก็บ
ภาษี ต้องการให้เก็บภาษีมาก ๆ พระราชบัญญัติจราจรทางบกมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะ
ควบคุมการขนส่งให้ปลอดภัย เพื่อจะจัดระบบการขนส่งทางคมนาคมการจราจร ส่วน
พระราชบัญญัติการขนส่งนั้นมุ่งประสงค์ที่จะควบคุมให้การขนส่งเป็นไปโดยสะดวก ประหยัด
และปลอดภัย มันมีวัตถุประสงค์ไปคนละอย่าง กวดย เหตุนี้แหละเมื่อกฎหมายสามฉบับนี้
โดยเฉพาะสองฉบับคือ พระราชบัญญัติรถยนต์กับพระราชบัญญัติการจราจรทางบก ทาง
เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมอยู่ ใบอนุญาตฉบับนี้จะจำเป็นต้องใช้ใบอนุญาตฉบับอื่นของกรมตำรวจ
อยู่อย่างเดิม ส่วนรถที่อยู่ในข่ายควบคุมการขนส่งคือพระราชบัญญัติการขนส่งนั้นจึงต้องใช้
ใบอนุญาตขนส่งจึงจะชอบด้วยกฎหมาย จะใช้ใบเดียวไม่ได้ อันนี้บางคนอาจจะเข้าใจ
คลาดเคลื่อนอยู่ กระผมจึงเรียนให้ทราบว่า บางทีมันทำให้เกิดเป็นปัญหา เวลา
เจ้าหน้าที่เขาไปตรวจเขา ตำรวจเขาไปตรวจเขาวาขอใบอนุญาติ ทางคนขับเขา

บอกว่าท่านจะขอกูไปไหน กระผมมีสองใบ อย่างนี้ก็มี คำว่ามีสองใบนี้เจ้าหน้าที่โกรธ
 หนักำหนาแคงหาว่าไอของลับ อย่างนี้ละครับก็เกิดเป็นปัญหา ทอว่าทอชานกันมากมาย
 ถึงกับจับไปโรงพักแล้วก็มีการไต่ถาม ถัดกันถึง เล็กไปก็มี แมว่าพระราชาบัญญัติการขนส่ง
 จะได้รับบัญญัติมานานแล้วก็ตาม มันเกิดเป็นปัญหาขึ้นมากมายถึงที่ท่านสมาชิกได้
 อภิปรายมาแล้ว เกี่ยวกับปัญหา รถเล็กก็เป็นทรายนกันอยู่ สำหรับแกปัญหา รถเล็กนี้
 กระทบราวว่าทางท่านรัฐมนตรีท่านจะกำหนดเส้นทางขึ้นใหม่ให้รถเล็กนี้ เราควบคุม
 เสียให้เดินในเส้นทาง โดยกำหนดประเภทเส้นทางขึ้นอีกประเภทหนึ่ง เพื่อจะให้เขาอยู่
 ในระเบียบวินัย ถ้าเราปล่อยให้เขามีการเดินโดยเสรี ปัญหาความยุ่งยากก็จะเกิดขึ้น
 อย่างนี้ต่อไปไม่สิ้นสุด ปัญหาที่สองคือปัญหา รถทัวร์นะครับ ปัญหา รถทัวร์นี้คือรถรับจ้าง
 พิเศษนั่นเอง รถรับจ้างพิเศษหมายถึง รถที่คนاجر ทางราชการเขาจัดอนุญาตไว้
 โดยเฉพาะ ปัญหาที่เกิดขึ้นที่รถทัวร์นั้นเกิดจะไปแย่งรถประจำทางเสียอีก เหตุที่รถทัวร์มี
 มากมายขณะนี้เพราะว่ารถทัวร์นั้นไม่รู้จักอยู่ในประเภทไหน ก็จำเป็นต้องให้เป็น
 รถรับจ้างพิเศษ เพราะว่าแกลงเขามาจากต่างประเทศแล้ว ปัญหาทางรัฐบาลก็เกิด
 จากการประสานงานกันขึ้นคือ ทางกระทรวงการคลังต้องการภาษี แต่ทางกรมการขนส่ง
 ต้องการควบคุมให้เดินไปโดยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ก็ขัดกัน เพราะรถเข้ามามาก
 เกินไป อีกฝ่ายหนึ่งต้องการเงิน อีกฝ่ายหนึ่งต้องการควบคุม รถ เลยเต็มถนนเต็มบ้าน
 เต็มเมืองไปหมด เกิดปัญหาอันยุ่งยากให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม จะแก้อย่างไร จึง
 ขอฝากให้ท่านสมาชิกช่วยพิจารณาต่อไปด้วย อีกประการหนึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นคือการ
 ประสานงานระหว่าง เจ้าหน้าที่ตำรวจกับเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่ง มีการขัดแย้งกัน
 เป็นอันมาก ถึงที่กระผมกราบเรียนมาแล้วเรื่องใบอนุญาตขับขี่ ปัญหาอันต่อไปคือเวลา
 เกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว คนขับรถนั้นก็เป็นผู้ขอพรอองประการหนึ่งของกฎหมายอาญา
 ซึ่งให้ขอสันนิษฐานไว้ว่าผู้ควบคุมยานพาหนะที่เดินควบเครื่องจักรกลนั้น ถ้าเกิดอุบัติเหตุ
 ขึ้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ควบคุมนั้นเป็นผู้กระทำผิด เพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่าอย่างนี้
 เขาจึงเอาผู้ขับนั้นมาซึ่งไว้ก่อนไม่ต้องสอบสวน ซึ่งไว้ ๓ วันอย่างนี้ คนขับมันก็บอกว่า
 ถ้าอย่างนั้นไปก่อนดีกว่า ปัญหาเป็นอย่างนี้ครับ แล้วคอยส่งเจ้าหน้าที่มาครองที่หลัง

อันนี้เป็นปัญหาเรื่องบุคคล

(นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรหรือ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : ท่านประธานครับ กล่าวสมัยสนหรือคัดค้าน

ญัตติของผู้เสนอร่างครับ

นายสลัก สุวรรณรอด (หนองคาย) : หวังคัดค้านทั้งสมัยสนและครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาต่อไป

นายสลัก สุวรรณรอด (หนองคาย) : คือไปเรื่องเจ้าหน้าที่รักใด โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกที่โตนั้น อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านเมตตาบอกท่านบอกว่าการให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่นั้น เป็นอันตราอย่างยิง อันนี้เป็นข้อเท็จจริงครับ เป็นอันตราอย่างยิง เพราะว่าการตรวจสอบสภาพรถยนต์ การพิจารณาอนุญาตอะไรก็ตามให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ มีการวิ่งเต้นกันใด เราจะแก้กฎหมายหรือจะแก้อะไร คือไปสำหรับกระแสมติคดีปัญหาอันคือผู้ประกอบการขนส่งมีมากเกินไป เราให้รถที่มีรถคนละคันสองคนมารวมกันตั้ง เป็นบริษัทขึ้นมา บริษัทก็มีหลายบริษัท บริษัทเหล่านี้แหละครับสร้างปัญหาทำให้เกิดการควบคุมไม่ได้ผลเต็มที่ เพราะฉะนั้นนโยบายของกระทรวงคมนาคมรู้สึกว่าการรัฐมนตรีท่านกำลังพิจารณาเรื่องนี้ จะรวมผู้ประกอบการขนส่งใหม่หรือรายที่สุด เพื่อสะดวกในการควบคุมด้วย กระแสมติควาร่างนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กระแสมติจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ขอขอบคุณเพียงเท่านี้ครับ

นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระแสมติ เฉลิมชัย ทองตันไทรย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี สังกัดพรรคพลังใหม่ กระแสมติและในนามของพรรคพลังใหม่ได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ได้พิจารณาแล้ววาระพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนที่เห็นด้วยในหลักการนั้นมากกว่าส่วนเสีย เหตุที่มีความคิดเช่นนั้นเนื่องจากเราได้มาวิเคราะห์และพิจารณาอย่างแจ่มแจ้งแล้ววาทความเคลื่อนไหวในการขนส่งที่กักขังอยู่ในขณะนั้นนี้ โดยเฉพาะ

รถเมล์เล็กที่วิ่งอยู่ในตามตรอกซอกซอย รถเมล์เหล่านี้จะเกิดความเค็ดครอน เนื่องจาก
 ว่าผู้เป็นเจ้าของรถเมล์เองหมกมุ่นขณะนี้ ไม่สามารถที่จะมีเงินเพื่อซ่อมรถโดยสารราคา
 มากมายกายกองที่จะไปวิ่งอยู่ในสัมปทานได้ ฉะนั้นเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงเป็น
 ความเค็ดครอนของผู้ประกอบอาชีพนี้ เพราะบางคนเองมีเงินเพียง เล็กน้อยก็ไป
 ความเงินเพื่อซ่อมรถออกมาวิ่งเพื่อประกอบอาชีพให้เลี้ยงตัวไปวัน ๆ หนึ่ง แล้วกระผม
 ก็มีความเชื่อมั่นว่า ความเค็ดครอนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้โดยเฉพาะร่างพระราชาบัญญัติ
 มีมาก่อนคือตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้น ทั้งชวงนานจนเกินไปในการที่จะต้องรีบเร่งในการ
 แก้ไข ทำให้เกิดมีปัญหามากมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเท่าที่สังเกตทุกจังหวัด
 ในประเทศไทยขณะนี้ มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการขนส่งอย่างมาก โดยเฉพาะจังหวัดลพบุรี
 มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการขนส่งอย่างมาก โดยเฉพาะจังหวัดลพบุรีของกระผมเอง เมื่อ
 ๒ - ๓ วัน กระผมได้ไปจังหวัดของกระผม ได้รับทราบเกี่ยวกับความเค็ดครอนเรื่อง
 การขนส่ง เรื่องการที่รถเมล์เล็กไม่สามารถที่จะวิ่งต่อไปในเส้นทางเดิมของเขาเอง
 เพราะเหตุว่ารถเมล์ที่ได้รับสัมปทานเองนั้นจะใช้สัมปทานของเขา สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหา
 และกระผมเองก็ยังไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ฉะนั้นกระผมเองก็ขอสั่งเกต
 ไขที่รัฐบาลได้รับไปพิจารณาว่า เนื่องจากพระราชาบัญญัติของเราเองไม่ได้รับการ
 แก้ไขปรับปรุง จึงสร้างปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น ขณะเดียวกันกระผมได้พิจารณา
 ร่างพระราชาบัญญัตินั้นแล้ว ใ้ผมมองเห็นว่าควรจะต้องปรับปรุงและแก้ไขอย่างเช่น
 กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นคร่าว ๆ ๔ หมวด ๔ นั้น เราควรจะได้มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๔ เช่นการขอใบอนุญาตประจำรถ และการออกใบอนุญาตประจำรถให้เป็น
 ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ในหลักเกณฑ์ข้อนี้ กระผม
 คิดว่าเป็นปัญหาปลีกย่อยที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุง ฉะนั้นเมื่อวิเคราะห์แล้วแล้ว
 ร่างพระราชาบัญญัตินั้นยังมีส่วนที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไข แต่ขอปลีกย่อยนั้น
 คิดว่าคงจะได้มีโอกาสแก้ไขในวาระที่ ๒ ต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายถนอม แสงสุริยจันทร์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม ถนอม แสงสุริยจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครพนม การที่มณฑลสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอวงพระวราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เขาสภาในครั้งนั้น กระผมคิดว่าบรรดาท่านสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎร เขามาในสถานที่ คงจะเห็นชอบตามหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมได้ศึกษาโดยละเอียดและก็ได้มีโอกาสคุยและปรึกษาขอความเห็นขอความกระจ่างจากเจ้าของมรดกร่างพระราชบัญญัติทั้งสองท่าน และรวมทั้งได้มีโอกาสพบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ปรึกษาหารือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ และของทางรัฐบาลจะประกาศใช้หรือจะออกมาในระยะเดียวกันนี้ มีความประสงค์อย่างไร เจตนาของกฎหมายฉบับนี้เพื่อต้องการแก้ปัญหาความเดือดร้อน ต้องการช่วยเหลือประชาชน ซึ่งประกอบด้วยการขนส่งโดยรถเมล์เล็กซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศในขณะนั้นประมาณ ๒ หมื่นกว่าคัน อันนี้เป็นปัญหาและสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยส่วนมากมีความจำเป็นใช้รถ และสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประกอบการขนส่ง คือมีรถเล็ก ๆ วิ่งระหว่างหมู่บ้านออกไปท่าอำเภอ ออกไปท่าตลาด จากหมู่บ้านไปยังจังหวัดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในจังหวัดนครพนมของกระผม ราษฎรประชาชนรวมทั้งเจ้าของรถเมล์เล็กมีความเดือดร้อนไม่แพ้จังหวัดอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าราษฎรมีความจำเป็นจะต้องใช้รถเมล์เล็กนี้ ออกจากหมู่บ้านไปสู่ตลาด ใช้รถเมล์เล็กนี้ออกจากหมู่บ้านสำหรับบรรดาเด็กนักเรียนไปโรงเรียน แต่ปัญหานั้นเกิดขึ้น ได้รับความเดือดร้อนตรงที่वारวิ่งออกจากหมู่บ้านแล้วจะไปตลาด จะไปอำเภอไปจังหวัด ไปเทียบเส้นทางของหมู่บ้านสัมปทาน หรือรถเมล์ที่สัมปทานขึ้น เมื่อไปถึงปากทางแล้วก็ไม่สามารถที่จะถ่ายเทลงที่รถเมล์ที่หมู่บ้านหรือที่นักเรียนเหล่านั้นสู่อำเภอและจังหวัดได้ ก็เป็นปัญหาหนัก ทั้งนี้เนื่องจากว่าหมู่บ้านรถเมล์ยอมให้รถเล็ก ๆ เหล่านี้เดินทางต่อไป ถ้าหากจะให้เขาเดินทางต่อไปหรือบรรดาทุกคนต่อไป จะต้องเสียเงิน เรียกเก็บเงินเป็นรายเดือน โดยเฉพาะที่จังหวัดของกระผม นั้น ขณะนี้เก็บอย่างต่ำเดือนละ ๓๕๐ - ๕๐๐ บาท ประชาชนกับเจ้าของรถเมล์ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ถึงกับได้มีการเดินขบวนเรียกร้องขอความเป็นธรรมขอความเห็นใจจากทางจังหวัดขึ้นเมื่อในปี ๒๕๑๗ จังหวัดเองโดยท่านผู้ว่าราชการจังหวัด

ท่านผู้กำกับการภูธรจังหวัดกรมทั้งชนสงก็มีความหนักใจในเรื่องนี้ ก็มีทางเดียวได้เชิญ
 เจ้าของผู้ประกอบการขนส่งซึ่งได้รับสัมปทานในเส้นทางใหญ่ ๆ มาต่อรองมาขอร้องมา
 ขอความเห็นใจว่า ราษฎรนั้นได้รับความเดือดร้อนรวมทั้งผู้ทรงรถเล็กเดือดร้อน จะช่วย
 แก้ไขอย่างไร เชนยกตัวอย่าง เขามีรถวิ่งจากอำเภอเกาะแก จังหวัดนครพนม ออกมายัง
 เส้นทางสายนครพนม - อุดรธานี ระยะทางที่เขาวิ่งอยู่นั้น ประมาณสัก ๒๐ - ๓๐
 กิโลเมตร แต่ว่าเส้นทางที่สัมปทานระหว่างอุดรธานีกับนครพนมนั้นวิ่งเข้าไปในเมือง
 เพียง ๖ กิโลเมตรเท่านั้น ไม่สามารถที่จะลำเลียงบุคคลหรือราษฎรหรือชาวขามาน
 ชาวช่องออกไปสู่ตลาดได้ อันนี้แหละครับเพียงเส้นทาง ๖ กิโลเมตร เท่านั้นแหละครับ
 ราษฎรต้องเสียเงินให้แก่เจ้าของสัมปทานน้อยอย่างน้อยเดือนละ ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท ๕๐๐
 บาท แต่เขาก็จ่ายมอบกับความสะดวกจำเป็น อีกประการหนึ่งเจ้าของผู้สัมปทานนั้น ได้ขับ
 บังคับรถเล็กนักทุกคันทุกมุม เพื่อให้เขาได้ชำระเงินหรือเสียเงินเป็นค่าบริการ
 ต่อรายเดือนอย่างมาก กระผมมีความคิดว่าถ้าหากว่าเราให้ร่างพระราชบัญญัติ
 ผ่านไปตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์และที่ราษฎรผู้ประกอบการขนส่ง
 รวมทั้งผู้ทรงรถประจำทางนั้น จะได้รับความพอใจเป็นอย่างยิ่ง จึงควรรให้ร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ไต่ถามไป แต่ว่ารายละเอียดต่างๆ ซึ่งเราเห็นว่าจะไม่รัดกุมเหมาะสม
 จะมีช่องโหว่ให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานได้โกงได้กินกันนั้น กระผมคิดว่าทางฝ่าย
 รัฐบาลควรจะได้รับไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป กระผมก็คิดว่าความเดือดร้อน
 ของรถเล็กนั้นอยู่ทั่ว ๆ ไป ท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายคงจะเห็นดีเห็นชอบ
 และให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไต่ถามไป กระผมเองมีความเห็นชอบและเห็นดีเป็นอย่างยิ่ง
 ที่จะให้พระราชบัญญัตินี้ไต่ถามไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เสนอ ขอขอบพระคุณครับ

นายสวาท ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สวาท ศิริโกมุท ส.ส. จังหวัดมหาสารคาม พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ตามที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ส่งฉบับเข้าสู่สภา กระผมขอสนับสนุนเต็มที่
 โดยสภาพขอเท็จจริงนั้นกิจการขนส่งปัจจุบันนี้มิได้เป็นไปตามสภาพการเห็นเปลี่ยนแปลงไป
 ในทางแบบและรูปของสังคมสภาพตลาดต่าง ๆ มีจำนวนมากมายรวมทั้งปัญหาการขนส่ง

ในชนบทซึ่งประกอบควรรถเล็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าอัตรา ๓,๕๐๐ กิโลกรัม ถึง ๒,๐๐๐ กิโลกรัม จะวิ่งชอยตามถนนใหญ่ไปสู่หมู่บ้านชนผลิตผลจากตำบลหมานออกมาที่เส้นทางสัมปทานที่กรมการสัมปทานอยู่ขณะนั้นเขาสูบลาค รถเล็กเหล่านี้มีจำนวนนับจำนวนหมื่นจำนวนพัน จำนวนร้อยคัน แต่ละตำบลแต่ละอำเภอจะถูกผู้ได้รับสัมปทานเขาเปรียบด้วยการแจ่งจับในฐานะเป็นเส้นทางสัมปทานที่ต้องถูกทับ ก่อเกิดความเคียดแค้นให้แก่รถเล็กซึ่งชนนายผู้คนจากหมู่บ้านในชนบท จึงก่อกำเนิดปัญหาความยุ่งยากในการที่จะควบคุมรถเล็กให้มีความเป็นธรรม

ให้ประชาชนอยู่ตามชนบทได้รับความสะดวกได้รับความสบายใจโดยถูกตำรวจทั้งหมดทั้งเจ้าหน้าที่ที่หมิ่นที่เกี้ยวของ เกี้ยวของ เรื่อง ควบคุมสัมปทานจึงตกเป็นเครื่องมือของบรรดาเจ้าของสัมปทานใหญ่เขารักเขาเปรียบประชาชนในชนบทเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสาน ถนนหนทางยังไม่เรียบร้อย ไม่มาไม่สะดวก ประชาชนอยู่ตามชนบทมากกว่าอยู่ตามตัวเมือง เมื่อรถเล็กถูกรังแกถูกเขาเปรียบ ค่าขนส่งตามชนบทก็มากขึ้น ประชาชนได้รับความเคียดแค้นเป็นอย่างยิ่ง เมื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้เสนอเข้าสู่สภา จะเห็นว่าตามมาตรา ๒๗ การควบคุมการขนส่ง และการควบคุมการคุ้มครองสัมปทาน ได้มีข้อยกเว้นให้รถเล็กที่วิ่งอยู่ในเขตจังหวัดสามารถจะขออนุญาตรับการจัดขนส่งในจังหวัดใหญ่ประกอบการขนส่งที่กระทำอยู่ก่อนแล้ว ที่มีน้ำหนักรถสองพินถึงสามพินหาร้อยกิโลกรัม ใ้รับขยกเว้นโดยการขออนุญาตประกอบการขนส่งในจังหวัด จะเป็นการช่วยรถเล็กให้มีส่วนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย คือไม่ต้องถูกรังแกจากผู้ได้รับสัมปทานมาก่อน นอกจากนั้นรถที่ไม่โค้งงอตามเส้นทางเป็นประจำทาง คือสามารถไปตามเส้นทางอื่น ๆ ไ้ตรง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่มีโอกาสได้คุ้มครอง นั่นคือสามารถใ้รับอนุญาตให้ประกอบการขนส่งเสมือนกับการใ้รับสัมปทานตามเส้นทางถาวร นอกจากนั้นปัญหาสถานีขนส่งซึ่งบรรดากระทรวงหลาย ที่วิ่งตามเส้นทางสัมปทานมักจะไมเข้าจอดในสถานีขนส่งที่ทางสุขาภิบาลหรือเทศบาลกระทำสถานีขนส่งขึ้น ซึ่งยังไม่ถูกต้องตามกฎหมาย รถที่ใ้รับสัมปทานใหญ่จะมีโอกาสใ้รับสัมปทานจะสิ้นสุดอยู่ในขณะนั้นจะไม่เข้าจอดตามเขตสุขาภิบาล ซึ่งกำหนดสถานที่จอดเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเขตสุขาภิบาลหรือเทศบาล โดยการอ้างเหตุว่าสถานีเหล่านั้นไม่ถูกต้องไม่ชอบด้วย

กฎหมาย ซึ่ง เป็นเหตุให้บรรดาพวกได้รับสัมปทานแตกกันไม่มีส่วนเอื้ออำนาจประโยชน์
แก่ชุมชนในชนบท การกำหนดในมาตรา ๒๗ ให้รถเข่าจอดสถานีขนส่งที่สุราษฎร์ธานีหรือ
เทศบาลกระท่าขนมนั้น จึง เป็นการช่วยจัดสถานีที่รถไฟจอดเป็นที่ เป็นทาง เพื่อป้องกัน
อุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาจัดการค้ายาบรรดาสามารถควบคุมได้ขึ้น รวมถึงปัญหาการชดใช้
เมื่อมีการ เกิดอุบัติเหตุขึ้น ปัจจุบันนี้โดยทั่วไปนั้นเมื่อมีปัญหาค่ารถเกิดอุบัติเหตุระหว่างรถ
ที่ได้รับสัมปทานกับรถเล็ก หรืออาร์ลอนซึ่งไม่มีโอกาสได้รับสัมปทานเกิดขึ้น บรรดา
เจ้าของสัมปทานจะอ้าง เหตุว่า รถเหล่านั้นเข้ามาวิ่งทับสัมปทาน ไม่ยอมรับผิดชอบ
หรือรถที่ได้รับสัมปทานมาก่อน เมื่อเกิดอุบัติเหตุผู้โดยสารถึงแก่บาดเจ็บหรือถึงแก่
ความตายก็ได้รับการชดใช้เพียง เล็กน้อย มีหน้าขำมักจะปฏิเสธตลอดเวลามา จะเห็น
ได้จากรถที่ได้รับสัมปทานในเขตจังหวัดมหาสารคามหลายต่อหลายแห่ง เมื่อมีเหตุเกิดขึ้น
ผู้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตายของพ่อร้อง ซึ่ง เป็นคนจนมีทุนน้อยไม่สามารถจะสู
นายทุนเจ้าของรถสัมปทานได้ ไม่ได้รับค่าชดเชยค่าสินไหมหรืออื่น ๆ ซึ่งก็เกิดความ
ไม่เป็นธรรม ร่างกฎหมายฉบับนี้ ได้มุ่งรวมไปถึงการกำหนดใหม่กองทุนสงเคราะห์
ผู้บาดเจ็บเวลาเกิดอุบัติเหตุ จึง เป็นการคุ้มครองผู้โดยสาร คุ้มครองอุบัติเหตุ ให้
กองทุนสงเคราะห์ได้สามารถจัดจ่ายเงินจากเปอร์เซ็นต์ที่หักจากการจดทะเบียนรถ ตั้งแต่
แรกเริ่มแก่ผู้ได้รับอันตรายบาดเจ็บในอุบัติเหตุด้วย นอกจากนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
ยังได้กำหนดอัตราค่าการ เสียค่าโดยสาร รวมทั้งอัตราวิ่งของรถ กำหนดความเร็ว
กำหนดอัตราบรรทุก สภาพรถ ซึ่ง เป็นการควบคุมปัญหาความปลอดภัยสาธารณะไว้อย่าง
กระชับจึงเห็นว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบในการควบคุมป้องกันอุบัติเหตุ ควบคุม
ปัญหาการสัมปทาน ควบคุมปัญหาการอนุญาตเส้นทางสัมปทาน ให้สามารถได้รับอนุญาต
ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย กระผมจึงขอสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เพื่อที่จะได้เป็น
กฎหมายคุ้มครองประโยชน์ของผู้โดยสาร คุ้มครองประโยชน์ของบรรดาผู้เป็นเจ้าของรถ
หรือผู้ประกอบการส่วนเล็กย่อย เพื่อประโยชน์ของมวลชนในการจะเคลื่อนย้ายเกี่ยวกับ
เรื่องกิจการคมนาคมต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ขรียนท่านประธานที่เคารพ ผม

ปัญหา เศรษฐกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ตามที่ท่านสมาชิกคุณประทีป
ทองคำใส ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติการขนส่งมาในครั้งนั้นผมขอ
กราบเรียนว่าในหลักการในการขอแก้พระราชบัญญัตินี้ ผมมีส่วนเห็นควยและผมเอง
ก็เห็นใจซึ่ง คุณประทีป ทองคำใส ก็ได้พยายามต่อสู้ในการที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ในหลักการที่จะแก้ผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์และ
ให้ความเป็นธรรมต่อสังคมต่อประชาชนผู้ประกอบการอาชีพในการขนส่งที่จะแก้ไขในมาตรา ๔
เพราะว่าปัญหาการขนส่งนั้นโดยหลักการแล้วรัฐบาลควบคุม โดยกระทรวงคมนาคมในการ
ขนส่ง แต่ผมเห็นว่า การขนส่งทั้งหลายที่มีปัญหาอยู่ขณะนี้ ผมว่าต้นเหตุมาจากส่วนหนึ่ง
ของรัฐบาลคือบริษัทขนส่งนั่นเองที่มีปัญหานั้นขึ้นมาขณะนี้ เพราะทางทั้งหลายทางตรงทาง
แล้วววยบริษัทขนส่งนั้นใคร่รับสัมปทานเส้นยาวต่าง ๆ ทวีราชอาณาจักร แต่บริษัทขนส่ง
ไม่มีรถของตัวเองที่จะบริการประชาชนได้ทั่วถึง จึงเป็นเหตุหนึ่งซึ่งจะต้องมีการรวม
เป็นของโหวตทำให้บริษัทขนส่งไซของโหวตนั้นหารรวมเข้ามา จะต้องมีการเสียเงินค่า
เส้นทางต่าง ๆ ทั้งที่ท่านสมาชิกกรุงเทพฯ ก็บอกกล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาอันนี้
ที่ใคร่สมาชิกผู้เกียรติได้เสนอแก้ไขเข้ามา ผมก็คิดว่า เป็นวาระอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลโดย
โครงการขนส่งนั้นจะได้นำปัญหาเหล่านี้ไปแก้ไข อันคืบแรก ผมก็คิดว่าควรที่จะแก้ในด้าน
ของรัฐบาลเสียก่อน คือบริษัทขนส่งตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นมาแล้วแต่ไม่สามารถที่จะดำเนินการ
สัมปทานของบริษัทขนส่งได้อย่างเพียงพอ จึงทำให้เป็นของว่างมีรถรวมเข้ามาวิ่ง ใน
เมื่อมีรถรวมเข้ามาวิ่งแล้วก็จำเป็นเหลือเกินรถรวมนั้น ก็จะพยายามที่จะหาเส้นทางที่จะ
หาเส้นทางของตัวเองวิ่งต่อไปใหม่มากมายขึ้นมากัง เช่นปรากฏอยู่ เป็นความวุ่นวายทุก
จังหวัด แม้แต่จังหวัดเพชรบูรณ์ของผมเอง ผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่าความวุ่นวาย
ทุกวันนี้เกิดขึ้นมาจากส่วนหนึ่งของรถรวมของบริษัทขนส่งนั่นเอง เมื่อมีรถวิ่งร่วมกับ
บริษัทขนส่งมีจำนวนรถมากไม่สามารถมีเวลาวิ่งกับจำนวนรถที่มีอยู่ ก็พยายามจะ
สอดแทรกเข้าไปในเส้นทางระหว่างอำเภอมาตำบล หรือระหว่างจังหวัดไปอำเภอต่อ
อำเภอ เพราะฉะนั้นจึงทำให้บริษัทเหล่านี้พยายามวิ่ง เต้นที่จะไล่เส้นสัมปทานเหล่านั้น
ความจริงแล้วผมเองไม่เห็นควยในการที่รถใหญ่ ๆ ที่จะเข้าไปวิ่งสัมปทานจากอำเภอ

มาสู่จังหวัดตั้งจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีปัญหารองเรียน แมแต่ท่านรัฐมนตรีว่าราชการ
 กระทรวงมหาดไทยก็ได้ถามผมว่าเรื่องของจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่องปัญหารถเล็กกับรถโต
 สัมปะทานนั้นซึ่งมีความวุ่นวายอยู่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราจะแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ผมจึงเห็นว่าโดยหลักการรัฐบาลน่าจะคำนึงถึงที่จะแก้ เพื่อให้เป็นระรมต่อการประกอบ
 อาชีพของประชาชน เพราะว่าเส้นทางระหว่างตัวรถออกมาสู่อำเภอนั้น โดยปรากฏ
 ความข้อเท็จจริงแล้ว เส้นทางเหล่านั้นบางเส้นทาง เป็นเส้นทางที่ประชาชนเขาได้ช่วยกัน
 ก่อสร้าง เขามาบางหรือมารวมกันทางราชการได้ดำเนินการมาบ้าง แต่ผลสุดท้ายขนส่ง
 โดยกระทรวงคมนาคม ก็ไปจัดใหม่สัมปะทานขึ้นมาเสียโดยมีข้ออ้างว่าเพื่อความเรียบร้อย
 ในการวิ่งรถไม่ใหม่เรื่องขัดแย้งกัน แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ การที่จะได้เส้นทาง
 สัมปะทานนั้น ส่วนหนึ่งของเจ้าหน้าที่จะต้องมีผลประโยชน์ในการที่จะให้เส้นทาง แต่
 รถเล็ก ๆ ในอาชีพของราษฎรซึ่งมีเงินทองเล็กน้อยมีรถของเขาพยายามทำเส้นทาง
 ที่จะวิ่งเขาไปนั้น ไม่มีทางที่จะสามารถต่อสู้ในการที่จะขอเส้นทางสัมปะทานได้ เพราะฉะนั้น
 ผมก็คิดว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่จะแก้ไขปัญหาให้แก่ราษฎร ซึ่งประกอบ
 อาชีพในการขนส่งได้ไม่มากนักเลย แต่ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติในวันนี้รัฐบาลก็คง
 จะรับเอาเขาไปแช่เขย้อย่างแน่นอน เพราะว่ารัฐบาลเห็นคุณเขย้อยใหญ่เหลือเกิน ผม
 เห็นแล้ววาทะราชบัญญัติซึ่งสมาชิกเสนอเข้ามา ท่านต้องรับเขาไปแช่เขย้อยเสียก่อน
 เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าหากจะให้ไปเป็นประโยชน์ต่อประชาชนต่อราษฎรโดยด่วนแล้ว ใน
 วันนี้ควรที่จะรับหลักการและแก้ไขในสิ่งขอพรของในชั้นแปรญัตติ ผมขอขอบคุณครับ

นายประหยัด ขรรณสาคร (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอประท้วง
 ท่านประธานที่เคารพในการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง ผู้ที่อภิปราย
 ทุกท่านมีเป้าหมายและเหตุผลเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นผมขอเสนออภิปรายครับ
 ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียงวอนครับ เชิญครับท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
 ที่เคารพและบรรดาเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้
 รับฟังความคิดเห็นจากท่านทั้งหลายด้วยความตั้งใจ เพราะเหตุที่ท่านทั้งหลายได้พยายาม
 ชุกลุกหทัยเอาชอบกพรองและหทัยเอาชอบทควรคำหนดิเดียนออกมาดีแก่กันในที่ประชุมนี้ ในที่
 นี้ ในฐานะที่กระผมเป็นผู้รับผิดชอบ ใครรับฟังและประมวลข้อคิดเห็นเหล่านั้นเอาไปแก้ไข
 ซึ่งประเด็นสำคัญในการที่จะแก้ไขนั้นก็มีอยู่ว่า ความบกพรองต่าง ๆ นั้นอยู่ที่ไหน ถ้า
 ความบกพรองนั้นอยู่ที่ตัวพระ ราชกำหนดกฎหมาย เรา ก็ชอบที่จะแก้พระราชกำหนดกฎหมาย
 เสียใหม่ให้ชองโหวในการที่จะบกพรองต่อไป และถ้าหากว่ากฎหมายนั้นถูกต้องแล้ว
 แต่ชอบกพรองอยู่ที่คน เรา ก็ร่วมมือกันแก้ไขที่บุคคลอย่างนี้ก็จะเกิดประโยชน์อันอย่าง
 แท้จริง และประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร กระผมไม่ได้ทอดทิ้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ใ
 มองเห็นความเดือดร้อนของประชาชนอยู่เสมอในเรื่องเกี่ยวกับการขนส่งนี้ และเป็นที่
 ประจักษ์กับรัฐบาลนี้อยู่ตลอดเวลาและรัฐบาลนี้ได้เร่ง ในการที่จะทำร่างพระราชบัญญัติ
 การขนส่งขึ้นมาใหม่ ในการที่สร้างพระราชบัญญัติการขนส่งขึ้นมาใหม่นี้ กระผมต้อง
 ขอประทานอภัยโทษจริง ๆ ไม่ได้เจตนาจะเตะถ่วงหรือจะเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เอาไปเข้าตู้เย็น แต่ได้เอาพระราชบัญญัติของคุณประทีป ทองคำใส คุณสมบุญ และเอา
 พระราชบัญญัติของคุณบุญเกิดซึ่งไม่ได้เข้ามา ของคุณเสวตร รวมทั้งพระราชบัญญัติของ
 รัฐบาลก่อนนั้น ซึ่งไม่ได้เข้ามาสู่สภาแล้วพิจารณาารวมกัน รวมทั้งกู่ถึงสภาพการณ์และ
 สิ่งที่ต้องการในปัจจุบันในขณะนั้น เพราะฉะนั้นจึงมีความเห็นว่า ไหน ๆ เราจะทำกัน
 ทั้งที เรามารวมมือกันเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน จงเพราะฉะนั้นรออนมาสร้างกัน
 เสียใหม่มีอย่างใดก็ตามให้เต็มที่ ไหน ๆ สภาเป็นสภาของประชาชนแล้ว เราจะ
 เปลี่ยนแต่บางตอนนั้นกระผมคิดว่าหลักการของคุณประทีป ทองคำใส ท่านานนั้นก็
 ส่วนใหญ่เราก็เก็บเอาเข้ามา แต่ว่าในหลักการนั้นไม่ได้ครอบคลุมไปทุกตัวบทกฎหมาย
 ของอันเก่า เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติที่รัฐบาลจะเสนอมานี้มันจะรื้อเก่าทิ้งเสียให้หมด
 แล้วก็เริ่มดำเนินการกันใหม่ เพื่อให้เราทุกคนได้มีโอกาสแก้ มีโอกาสเขียน มีโอกาส
 ที่จะแปรญัติคิดกระทำกันให้เต็มที่ เพราะฉะนั้นสำหรับกฎหมายที่ คุณประทีป ทองคำใส

ส.ส. ขุนลราชธานี และคุณสมบุรณ์ บัณฑิต ส.ส. จังหวัดน่านได้เสนอมานั้น จุดมุ่งหมาย
 ส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการขนส่งโดยสาธารณะเล็ก คือรถสองแถวเป็นหลัก
 เพราะว่าที่ปฏิบัติอยู่ขณะนี้รถสองแถวได้รับความเดือดร้อนในฐานะที่ เป็นผู้ประกอบกิจการ
 ที่ฝ่าฝืนกฎหมายอยู่ เราจำเป็นต้องทำให้ถูกกฎหมาย อย่างคุณสมบุรณ์ บัณฑิตที่กระผม
 ไปจังหวัดน่านบรรณาการรถสองแถวกับพวกแห้วหา แล้วกระผมก็รับรองว่ารัฐบาลนี้จะได้
 เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนให้ทันกับสมัยประชุมนี้ ปัญหา
 รถสองแถวนี้เป็นปัญหาทางสังคมที่ยังยากไม่มอ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหานี้จะต้อง
 อาศัยความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และตัวกฎหมายที่เหมาะสมและรัดกุม
 พออึกควย กระทรวงคมนาคมได้เห็นด้วยร่าง แต่กระทรวงคมนาคมก็เห็นวารถขนาดเล็ก
 ที่จะไปประกอบอาชีพนั้น นอกจากเราจะต้องให้เขากระทำโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
 เราจะต้องคิดหลักว่าจะจัดให้เขาเดินรถให้มีรายได้พอเลี้ยงตัวได้ และขณะเดียวกัน
 เราจะต้องคำนึงถึงความสืบสนของกาชขนส่ง ซึ่งมีผู้ประกอบการของสัมปทานในสาย
 ทาง ๆ อยู่ควย อย่างไรก็ตามกฎหมายขนส่งนั้นยังมีเจตนารมณ์ในการควบคุม และจัด
 ระเบียบการขนส่ง เพื่อผลในทางเศรษฐกิจ ความสะดวก และความปลอดภัยของ
 ประชาชน ตลอดจนการได้รับความคุ้มครองมาโดยตลอดคร ในร่างพระราชบัญญัติของ
 คุณพระที่ป็นนี้มีของไหว้อีกหลายอันที่สมควรจะเพิ่มเติม อย่างเช่นค่านิยามที่ยังไม่
 ครบถ้วน และกระผมเองก็เห็นควยกับการตรวจสภาพรถ โดยให้สถานที่เอกชนที่ทาง
 ราชการรับรองนั้นตรวจสภาพรถ เพื่อจะได้แก้ปัญหาในการที่จะเช่ากอนเช่าหลัง เรือง
 เสียเงินเสียที่ ผมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้เห็นใจจนนับจำนวนวัน
 กับผู้เดือดร้อนแล้ว จำนวนผู้เดือดร้อนนี้มากกว่าจำนวนวันเสียอีก จึงได้คำนึงในเรื่องนี้
 เพราะฉะนั้นในขาวเลาดีทั้งหมดในการที่เป็นขอยกพรอองนั้น อย่างเช่นจังหวัดชัยภูมิ
 เป็นเรื่องของการขนส่งจังหวัดที่มีขอยกพรออง ซึ่งกระผมรับว่าจะเอาขอยกพรอองอันเป็น
 รายละเอียดการปฏิบัติกันไปสอบสวน ถ้าเจ้าหน้าที่ทำผิดก็ขอยที่จะลงโทษในความผิด
 อย่างที่ท่านเสนอม่า เพราะฉะนั้นความยุ่งยากของชัยภูมินี้ กระผมรับทราบอยู่เสมอ
 และเรื่องการประกันภัยของบริษัทขนส่งก็เหมือนกัน กระผมก็เห็นควยในการจะประกันภัย

กับบุคคลภายนอก แต่จะต้องให้รายละเอียดอีกที่หนึ่งว่าในการประกันภัยบุคคล
 ภายนอกนั้น เราควรจะไปในกฎหมายฉบับนั้นเป็นมาตราต่อเนื่องกัน หรือจะเป็น
 บทเฉพาะภาคี เพราะว่าถ้าหากต่อไปมีพระราชบัญญัติประกันภัยกับบุคคลภายนอกออกมา
 แล้วจะไล่ไม่ตองแก้ไขกันอีก ซึ่งจะเสนอมานี้เพื่อให้สถานีแก้ไขและตัดสินใจจะเอา
 อยากรกัน สิ่งเหล่านี้ที่กระแอมกราบเรียนมานี้ก็เพื่อจะชี้แจงอย่าง เช่นท่านกล่าวว
 ฉบับปัจจุบันมีรัฐมนตรี เจ้ากระทรวงใช้ดุลยพินิจในการที่จะให้รถหรือจำนวนรถ ไม่ใช่
 เจ้ากระทรวงรับ เป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่ง ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคมเป็นประธาน เพราะฉะนั้นกระแอมทระหนักในข้อนี้ว่าทำไมเราจะเอาตัวเรา
 ไปเสี่ยงกับเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติขนส่งที่เสนอนี้ใหม่ กระแอมจะไค
 เสนอมาว่าประธานควบคุมการขนส่งนั้นคือปลัดกระทรวง รัฐมนตรีมีหน้าที่รับคำอุทธรณ์
 เมื่อปลัดกระทรวงหรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทำไม่ถูกจะไควินิจฉัย และให้
 ความยุติธรรมแก่ประชาชน ถ้าเขาไปเป็นเสียเอง เขาไม่ยุติธรรมแล้วจะไป
 อุทธรณ์กับใครเล่า นี่แหละครับคือการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่ท่านที่เขารทรับ
 สำหรับหลักการรวมของ บ.ช.ส. ที่ท่านผู้แทนเพชรบูรณ์ไคกล่าวมานั้น กระแอมกำลัง
 ส่งให้กรรมการของ บ.ช.ส. ซึ่งมีปลัดกระทรวง เป็นประธานกำลังที่จะรีบปรับปรุง
 เสียใหม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ กระแอมก็อยากจะกราบเรียนว่า
 ร่างพระราชบัญญัติขนส่งของรัฐบาลก็ไคร่างเสร็จแล้ว กระแอมกำลังที่จะส่งต่อคณะรัฐมนตรี
 ในอาทิตย์หน้าและเสนอทางกฤษฎีกาให้แก้ไขของโหวและคำพูด พรรคตอต่าง ๆ
 ให้ถูกต้อง ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่กระจายอำนาจ คือว่า
 ประธานควบคุมการขนส่ง ที่กระแอมกราบเรียนมาแล้ว เป็นปลัดกระทรวง และ
 นอกจากนั้นการขนส่งแต่ละเขต แต่ละจังหวัดในเขตกรุงเทพมหานครก็ตาม ในจังหวัด
 ต่าง ๆ ก็ตามมีกรรมการควบคุมขนส่งของจังหวัด มีอำนาจไคชักดาในการที่จะพิจารณา
 การเดินรถในขอบเขตจังหวัดของตน เพราะว่ากรรมการนั้นไม่มีใครจะรู้ดีกว่าผู้ที่อยู่
 ในจังหวัดนั้น ซึ่งนอกจากจะเอาเจ้าหน้าที่ราชการแล้ว ยังเอาบุคคลภายนอกซึ่ง
 สมควรมาร่วมเป็นกรรมการควบคุมการขนส่งตามจังหวัดนั้นอีกด้วย เพื่อให้ไคเกิด

ความเรียบร้อย และนอกจากนี้ยังจะได้แก้ไขปัญหาในวิธีการที่เกี่ยวกับการเสียภาษี
 รถยนต์นั้น อยู่ทกรมขนส่งก็มี อยู่ทกรมตำรวจก็มี อันนี้จะใ้ความระเบียบให้ชัดเจนว่า
 เมื่อเสียที่ไหน ประเภทไหน ก็เสียที่นั่นได้เสนอกฎหมายนั้นมา และนอกจากนี้ยังได้
 กำหนดเกี่ยวกับการขนส่งไม่ประจำทางให้ชัด และได้เก็บบทบัญญัติควบคุมสถานขนส่ง
 ให้สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นท่านที่เคารพ ในการประมวลกฎหมายฉบับใหม่ที่รัฐบาลจะ
 เสนอนั้น กระผมขอกราบเรียนยืนยันว่าได้อาของคุ่มแปรที่ปี่ ทองคำใส่ และ
 คุ่มสมบุรณ์ บัดพิศ เอาไปพิจารณา เอาของคุ่มบุญเกิด ถึงแม้จะไม่ไ้ครบรจุนนั้นก็เอาไป
 พิจารณาและเอาของคุ่มเสวตรไปพิจารณารวมควย เพื่อจะได้มีประโยชน์ในแง่ที่ว่า
 บางตอนที่เกี่ยวข้องการเงินนั้นก็เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลนี้ รัฐบาลก็จะไ้พิจารณาในเรื่อง
 การภาษีหรือพิจารณาในเรื่องการเสียค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มาควย เพราะฉะนั้น
 โดยเหตุนี้เองกระผมก็ขอกราบเรียนว่า รัฐบาลใครจะขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โดยจะเสนอมำให้ท่านโดยเร็วที่สุด แล้วก็ขอความร่วมมือ
 จากท่านให้รวมเมื่อกับกระทรวงคมนาคม ช่วยกันแก้ไขโดยอย่าเกรงใจกระผมเลย
 กระผมจะยอมควยเหตุผลทุกประการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ภายใน
 กวันครบ

พลตรี ศิริ สิริโยชิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ภายใน ๕
 วันครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๕ วัน คุ่มสมบุรณ์ว่าอย่างไร
 นายสมบุรณ์ บัดพิศ (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อก่อนเพื่อนสมาชิก
 ของพรรคเกษตรสังคมท่านก็ตำหนิว่ารัฐบาลมีคุ่มใหญ่ เพื่อแก้ไขครหานินทาอันนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีท่านก็ไ้บอกแล้วว่า ท่านพรอมจะเสนอกณะรัฐมนตรี
 ในสัปดาห์หน้า ทุกสิ่งทุกอย่างอะไรก็รู้สึก็จะพรอมหมดแล้ว บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายก็อยากจะเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อแก้ไขความเดือดร้อน กระผมขอ
 ความกรุณาท่านรัฐมนตรีครับ ขอประมาณสัก ๓๐ วันเถอะครับ ขอเดสัอีก ๑๕ วันครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี ไหวไหมครับ

พลตรี ศิริ สิริโยชิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

ก็อยู่ที่

คณะกรรมการกฤษฎีกา กระผมไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้รัฐบาลรับร่าง

พระราชบัญญัติการขนส่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคุณประทีป ทองคำได้

กับคุณสมบูรณ์ บัณฑิต เป็นผู้เสนอไปพิจารณาจนรับหลักการ

ภายในกำหนดระยะเวลา

๓๐ วัน

ระเบียบวาระต่อไป ระเบียบวาระที่ ๕

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ

คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

ซึ่งคุณสงสุข

ภักเกษม คุณสุรินทร์ มาศคิติก์ คุณไกรสร ตันติพงศ์

คุณวีระ มุสิกพงศ์

คุณไชยวัฒน์

ไตรยสุนันท์ คุณอุคร ทองน้อย คุณประยงค์ มูลสาร

คุณอาคม สุวรรณนพ

และคุณเจริญ

กวานนท์ เป็นผู้เสนอ

ผมได้รับขอเสนอของคุณสงสุข ภักเกษม

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกับ

ร่างตามระเบียบวาระที่ ๖ คือร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

ซึ่งคุณวิรัช กุมพมาศ คุณชัชวาลย์

ชมภูแดง และคุณสนิท ขูราษฎร์ เป็นผู้เสนอขอเสนอให้รวมการพิจารณาในระเบียบวาระที่

๕ และ ๖ ซึ่งตรงกัน จะมีผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อที่ประชุมนี้ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

ก็ถือว่าที่ประชุมนี้

เห็นชอบด้วยให้รวมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้

ดังจะได้ดำเนินการ

พิจารณาต่อไป เชิญคุณสงสุข

วันที่ ๒๐๕๐/๒๕๑๘ วันที่ ๒๕ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๕ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

โดยที่พิจารณาเห็นว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่กล่าวอ้างถึงข้างต้น ขัด
คอสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้ง
ยังขัดคอเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันอีกด้วย จึงเป็นการสมควรที่จะตรา
กฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗
ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอ
สภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วิรัช กุฑมมาศ

(นายวิรัช กุฑมมาศ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เหตุผล

เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นการขัดต่อหลักสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ตามระบอบประชาธิปไตยอีกทั้ง เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันที่ว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และการโฆษณา" อีกด้วย ผลจากการมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวทำให้ประชาชนถูกกีดกัน ถูกคุกคาม และบีบบังคับในการใช้สิทธิเสรีภาพ เป็นระยะเวลาอันยาวนานถึง ๑๗ ปี ตั้งแต่รัฐบาลในระบอบเผด็จการ มาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นปากเสียง เป็นสื่อกลางนำข่าวสารและวิทยากรไปสู่ประชาชนนั้น ได้รับความกระทบกระเทือน และถูกปิดปากเป็นเวลานาน ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นและนำข่าวสารที่แท้จริงไปสู่ประชาชนได้ ขณะนี้เข้าสู่ยุคแห่งประชาธิปไตย จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องกำจัดสิ่งกีดขวางสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนเสีย อีกทั้ง เป็นการสนอง เจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้เสีย

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่

๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคมตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

(ลงชื่อ)	วิรัช กุมาศาสตร์	ชัชวาลย์ ชมภูแกง	สนิท ชูราณี	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	กระแต ชนะวงศ์	ประยูร สุรนินวงศ์	นรินทร์ศร รัตนไพฑูรย์	
	สมหวัง ศรีชัย	สัณฐาน สุริยคำ	อินสอน บัวเขียว	
	อุทร ทองน้อย	ชานี ศักดิ์เศรษช	สุทัศน์ เงินหมื่น	
	ถวิล พิมพ์หินทร	เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	อำ ร่องเงิน	
	อาคม สุวรรณนพ	สมคิด ศรีสังคม	ศิริ ผาสุก	
	ไชแสง สุกใส	อารีย์ วีระพันธ	ไกรสร คันทิพงศ์	
	ขุนทอง ภูนิเวศเอน	ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช	ชากา สงวนพงษ์	
	ปัญญา เกสรทอง	สันต์ เทพธณี	วสันต์ อินทรสุต	ผู้รับรอง

วันที่ ๒๐๕๑/๒๕๑๘ วันที่ ๒๕ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๕ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. มาเพื่อได้โปรดนำเสนอบริการที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ไต่ถามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมหนังสือแนบแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สงสุข ภัคเกษม

(นายสงสุข ภัคเกษม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ไม่อาจจะทำหน้าที่ ใน
วิชาชีพของตนเพื่อบริการประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะถูกควบคุมสิทธิและเสรีภาพ
โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยที่มุ่งในการใช้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชน และโดยที่ได้มีพระราชบัญญัติ
การพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ตลอดจนรัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ประมวลกฎหมายอาญาควบคุมประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว สมควรยกเลิกประกาศ
ของคณะปฏิวัตिकังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่

๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

.....

.....

(ลงชื่อ)	สงสุข ภัคเกษม	สุรินทร์ มาศดิตถ์	ไกรสร ตันติพงศ์
	วีระ มุสิกพงศ์	ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	อุคร ทองน้อย
	ประยงค์ มุสิกสาร	อาคม สุวรรณพ	จรูญ กุวานนท์
			ชูเสนา

(ลงชื่อ)	ชากา	ตงวนพงษ์	เกษม	สวัสดิ์เกษม	สุธีร์	อัศวานิชย์
	เจริญ	หนูสง	สนธิ	กุดเจริญ	สุนทร	ยิ่งนคร
	สุรปาลี	ไกรฤกษ์	สถาปน	ศิริพันธ์	บุญสง	สมใจ
	สอาด	ปิยวรรณ	สม	วาสนา	มานิตย์	พรหมมานนท์
	พายุพิ	กาญจนารัตน์	วสันต์	อินทรสุต	ประทีป	ทองคำใส
	วิศาล	ภัทรประสิทธิ์	ชุลิน	โคนันทน์	สุจินต์	เชาววิศิษฐ์
	แคว	นรมติ	อุทัย	พิมพ์ใจชน	ผู้รับรอง	

นายสงสุข ภักเณม (เชียงใหม่) : ทานประธานที่เคารพครับ กระผม
 สงสุข ภักเณม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม
 พุทธศักราช ๒๕๐๑ พ.ศ. โดยกระผมใคร่ที่จะกราบเรียนถึงหลักการและ
 เหตุผลดังนี้

หลักการ ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม
 พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ไม่อาจที่จะทำหน้าที่
 ในวิชาชีพของตน เพื่อบริการประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะถูกควบคุมสิทธิและ
 เสรีภาพ โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของการปกครอง
 ระบอบประชาธิปไตยที่มุ่งในการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชน และโดยที่ให้มี
 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตลอดจนรัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญาควบคุมผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์อยู่แล้ว สมควร
 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ทานประธานที่เคารพครับ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ ดังกล่าวแล้วนี้ กระผมใคร่ที่จะขอประธานกราบเรียนที่จะ
 เรียนถึงเหตุผลในการที่กระผมได้เสนอนี้ เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗
 ซึ่งเป็นประกาศของคณะปฏิวัติในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เป็นกฎหมายที่นำมา
 ใช้กับสาธารณะ และนำมาใช้สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ได้ลดทอนสิทธิเสรีภาพ
 ในการแสดงความคิดเห็น ในการเขียนและในการพิมพ์ ซึ่งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 ราชอาณาจักรไทยฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๗ ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ โดยมาตรา ๔๐ ซึ่ง
 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา การจำกัดเสรีภาพ
 ดังมานี้จะกระทำมิได้ นี้กระผมขออนุญาตกราบเรียนถึงรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ซึ่ง
 กำหนดว่า "การจะจำกัดเสรีภาพเช่นนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจ
 ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อคุ้มครอง

สิทธิเสรีภาพ เกียรติยศหรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

การปิดโรงพิมพ์หรือห้ามทำการพิมพ์เพื่อยับยั้งรอนเสรีภาพตามมาตรานี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปิดโรงพิมพ์หรือห้ามทำการพิมพ์

ท่านประธานที่เคารพครับ โดยมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๓ ที่เราใช้อยู่ในขณะนี้ นั้น ได้มีการกำหนดความว่าการที่จะปิดโรงพิมพ์หรือห้ามกระทำการพิมพ์นั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดเสียก่อน ซึ่งในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓ นั้น กระผมขอเรียนว่าคณะปฏิวัติในสมัยนั้นได้มีความพยายามที่จะเสนอกฎหมายฉบับในรูปประกาศของคณะปฏิวัติอย่างเช่นขึ้นมา ก็เพื่อที่จะลิดรอนและใช้อำนาจของคณะปฏิวัติดำเนินการที่จะให้มีการปิดหรือสั่งห้าม การเผยแพร่ เอกสารหรือหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ในทางที่ใช้อำนาจเป็นที่เด็ดขาด ทั้งนี้กระผมใคร่จะขอยกตัวอย่าง ขอบประธานอนุญาตต่อท่านประธานที่จะเรียนต่อท่านประธานให้ทราบว่า ในข้อหนึ่งของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓ นี้ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์โดยใช้สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจากหน้า เช่นเดียวกันและออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความตอเนื่องกันหรือไม่ก็ตามต้องยื่นคำร้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบพิมพ์กำหนด ซึ่งข้อนี้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างเห็นได้ชัดเจน เพราะว่าการที่จะขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ในโอกาสที่มีการประกาศใช้ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓ อยู่ใน จะต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งการขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานนั้น โดยกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ นั้นไม่จำเป็น เพราะวาสิทธิของบุคคล สิทธิของประชาชน เสรีภาพของประชาชน การที่จะออกหนังสือพิมพ์เพื่อตีพิมพ์แสดงความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ นั้น มันเป็นสิทธิโดยรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว แต่ว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ แล้วก็ยังกำหนดว่า ถ้ามีการละเมิดความในข้อนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหนังสือพิมพ์นั้นทำลายเสีย และให้ยึดเครื่องพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นไว้มีกำหนดความที่

พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แล้วก็อย่างขอ ๔ ครั้น บอกว่า ข้อความซึ่งเป็น
 การแสดงอย่างคลุมเครือว่า ได้มีการ เลื่อนมิโหรนเลวทราม หรือฉีกร้ายเสียหาย
 ในรัฐบาลหรือกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาลโดยไม่แสดงว่าเป็นเรื่องใครใคร่ อันนี้
 ก็ถือว่าเป็นข้อความผิด การที่กำหนดในข้อ ๔ ซึ่งเป็นการกำหนดอย่าง เลื่อนลอยมาก
 ในข้อที่ ๔ ของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓๖ บอกว่า ข้อความซึ่ง เป็นความลับของทาง
 ราชการ อันมีลักษณะเหมือนกัน ในหนังสือหรือเอกสารของทางราชการ ถ้าหากว่า
 ถือว่าเป็นเรื่องลับ เป็นลับสุดยอดหรือลับอะไรก็ตามแต่ หนังสือพิมพ์จะนำมาเผยแพร่
 ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องลับนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์ของประชาชนของประเทศชาติ
 เป็นส่วนรวม อย่างไรก็ตาม แต่ถ้ามองว่าเป็นเรื่องที่จะขัดผลประโยชน์ของคณะปฏิวัติ
 ของกลุ่มผู้มีอำนาจแล้วจะกระทำมิได้ อันนี้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญฉบับที่เราใช้กันอยู่
 ในปัจจุบันนี้อย่างชัดเจน กระผมจึงขอเรียนต่อท่านประธานว่า ในขณะที่จะมีการ เลิก
 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓๖ นี้ก็ไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีกฎหมายการพิมพ์อะไร
 มารองรับอยู่ กระผมขอเรียนว่าเรามีกฎหมายการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ยังมีรองรับ
 อยู่ในขณะนี้ยังไม่เลิกแล้วก็ยังมีส่วนกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และก็ประมวล
 กฎหมายอาญา กระผมขอเรียนว่าอย่างประมวลกฎหมายอาญานั้น ในมาตรา ๓๒๖ ก็ได้
 ระบุ กำหนดว่า "ผู้ใดใส่ความผู้อื่นหรือบุคคลที่สามโดยวิธีการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้น
 เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นจะกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"
 อันนี้ก็มีอยู่บ่อย ๆ ครับท่านประธานที่เคารพ ที่ศาลได้พิพากษาจำคุกบรรณาธิการ
 หนังสือพิมพ์ กระผมก็จะไม่ชวยกตัวอย่างและข้อขึ้นมากล่าวอ้างในที่นี้ แต่ว่าได้มี
 การพิพากษาจับกุมไปแล้ว โดยมาตรา ๓๒๖ ประมวลกฎหมายอาญานี้ หรือมาตรา
 ๓๒๘ "ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำให้โดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด
 ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แฉกเสียงหรือ
 สิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดยการกระจายเสียงหรือโดยการนำวประกาศ
 ด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท

หนังสือพิมพ์ในขณะที่ท่านจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้สั่งปิดหนังสือพิมพ์ทั้งหมด กลุ่ม
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งขณะนั้นเอาหนังสือพิมพ์เสียงอ่างทอง เขามาพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร
จอมพล สฤษดิ์ ท่านก็ไว้วางยศกรมตำรวจ กองเอกสารการพิมพ์ว่าทำไมเมื่อมี
การประกาศใช้ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ เช่นนี้แล้ว ก็ใ้หนังสือพิมพ์จะออกใหม่
ไม่ได้หรือ แล้วทำไมคณะนี้หนังสือพิมพ์ชาวภาพซึ่งถูกปิดไปแล้วนี้ไปเอาหนังสือพิมพ์
เสียงอ่างทองจากจังหวัดอ่างทองมาออกในกรุงเทพฯ ไ้ เจาหน้าที่เอกสารการพิมพ์
ของสันติบาลก็เสนอใหม่ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือฉบับไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
ทุกจังหวัด ห้ามมิให้ย้ายสถานที่พิมพ์ข้ามจังหวัดเพื่อเป็นการไม่ให้หนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ
เขามาพิมพ์และเสนอในกรุงเทพฯ ไ้ ท่านประธานที่เคารพครับ โดยวิธีการห้ามอันนี้
ซึ่งเป็นการห้ามที่ผิดกฎหมายอยู่แล้ว และเวลานี้คำสั่งห้ามอันนี้ก็ยังมีอยู่ ยังไม่ได้
ยกเลิกไป คำสั่งห้ามนี้เป็นคำสั่งของปลัดกระทรวงมหาดไทยที่มีต่อข้าราชการ ไม่ใช่
มีต่อสาธารณะ แต่ขณะนี้ถ้าหากว่าจะมีการนำหนังสือพิมพ์เขามาพิมพ์ในกรุงเทพฯ
ซึ่งกระผมเองในฐานะที่เป็นนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่ง ไ้ไปนำหนังสือพิมพ์เพื่อประชาชน
จากจังหวัดนครสวรรค์ เขามาพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร ก็ปรากฏว่าไ้ถูกตำรวจสันติบาล
กองเอกสารไปขู่เชิญโรงพิมพ์ที่กระผมมาจ้างพิมพ์ไม่ให้รับพิมพ์อีกแล้ว ซึ่งโรงพิมพ์
ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครก็ไ้มีความกลัวในเรื่องนี้ก็ไม่พิมพ์ อย่างนี้เป็นต้น พอถึง
ปีพุทธศักราช ๒๕๐๖ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ไ้เสียชีวิตลง ก็มาถึงยุคสมัย
จอมพล ถนอม กิตติขจร ตลอดจนยุคสมัยของจอมพล ถนอม กิตติขจรนั้น กระผมไ้รับเลือก
ให้เป็นเลขาธิการสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย กระผมร่วมกับคณะกรรมการของ
สมาคมไ้ดำเนินการทุกวิถีทางร่วมกับเพื่อนสมาคมเกี่ยวกับวิชาชีพหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ไ้
พยายามวิงวอน ไ้พยายามขอร้องต่อรัฐบาลจอมพล ถนอม กิตติขจร ขอให้เลิกประกาศ
ของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย ขอให้สิทธิขอให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์ เพราะสิทธิและเสรีภาพ
ของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทางออกที่จะแสดงถึงสิทธิและ
เสรีภาพของประชาชนนั้น แสดงออกไ้ทางเดียวเท่านั้น คือทางที่จะแสดงความคิดเห็น
ในการเขียนและการพิมพ์การโฆษณาในทางหนังสือพิมพ์เท่านั้น ก็ปรากฏว่าท่านจอมพล

ถนอม กิตติขจร โค้ชอย่าง เป็นทางการและไม่เป็นทางการในทีให้สัมภาษณ์
 หนังสือพิมพ์ทุกครั้ง และกระผมจะเวียนตามจอมพล ถนอมทุกครั้งไปว่า เมื่อไรท่าน
 จะเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย จอมพล ถนอม กิตติขจร ตอบว่าทุกวันนี้
 ผมก็ไม่ได้ไปบังคับอะไรหนังสือพิมพ์ ประกาศฉบับนี้ใหม่มีต่อไป หนังสือพิมพ์จะเสนอ
 อะไรก็เสนอได้ แต่ผมขอเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่าผมเคยนำรูปภาพถ่ายของ-
 ท่านจอมพล ถนอม นิตพิมพ์ภาพหนึ่ง ก็บังเอิญวันนั้นคนทั้งโรงพิมพ์มันไม่มีลม เหลืออยู่
 ของเดียว คือฟิล์มที่ท่านกระพริบตา ท่านเรียกผมไปบอกว่า ทำไมจะต้องเอารูปของท่าน
 รูปนี้ลง หารูปที่เห็นแล้วมันสวย ๆ งาม ๆ หน่อยไม่ไคหรือ อันนี้เป็นเรื่องหุยมหิม
 ที่กระผมกราบเรียนว่าเป็นเรื่องที่น่ายกรัสมันตรินสามารถจะเรียกกันหนังสือพิมพ์ หรือ
 คนหนังสือพิมพ์ไปตอว่าตอชานหรือกำขี้ในเรื่องเช่นนี้ไค จอมพล สฤษดิ์ ซึ่งใคร ๆ
 ก็รู้ว่าท่านเป็นคนอ้วน เวลาท่านนั่งนี้ เขาท่านไม่ชกหนังสือพิมพ์เวลาถ่ายจะไม่ยื่น
 สูงกว่าท่านก็ไม่ได้ บรรดาพวก ทส. หรือผู้ติดตามก็ตาเขียวเอา นักข่าวหรือช่างภาพ
 ต้องถ่ายในมุมต่ำ ๆ ท่านไคเรียกหนังสือพิมพ์ไปตอว่าตอชานอย่างรุนแรงว่าทำไม
 เอารูปท่านไปลงทำให้ท่านเสียบุคลิกภาพหมด อย่างนี้เป็นต้น อันนี้กระผมเรียนว่า
 เป็นเรื่องหุยม ๆ หิม ๆ ที่หนังสือพิมพ์ได้รับการตอว่าตอชานหรือคำเนนการมา
 สำหรับการจะเสนอความกึกความเหินที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของประชาชน และ
 ประเทศชาตินั้น อย่างหวังใส่ยาหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่ไค กระผมขอเรียนว่า
 ท่านผู้เเก้บริทิในสภาแห่งนี้คงจะสงสัยว่าทำไมนะนักหนังสือพิมพ์เมื่อชไทยทีเป็นมาเรื่อย ๆ

นั้นนะ ทำไมจึงต้องเสนอเตาเผาพวกที่มันเกี่ยวกับอาชญากรรม ทำไมจะต้องมีเตาเผาพวก
 ที่ลงแต่เลือด มีเตาเผาค้างคาว กิ้งก่า หมาคาแม่แจก ทำไมจึงจะต้องเฉพาะมาลงอย่างนี้
 กระเมฆขอเรียนว่าหนังสือพิมพ์ ในยุคนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้แสดงความคิดเห็น ในทาง
 การเมือง ไม่สามารถที่จะเสนอข่าวสารในทางกร เมืองอย่างใดใดไม่ว่าข่าวสารนั้น
 จะเป็นข่าวสาร ถ้าหากว่าจะไปกระทบกระทั่งผลประโยชน์ของทหาร เพียงนิดเดียว
 เท่านั้น หนังสือพิมพ์จะต้องถูกตั้งปดถูกคุกคามถูกขู่เข็ญทันทีเลย เรื่องนี้เป็นเรื่องของ
 ความจริง เพราะฉะนั้นกระเมฆขอกราบเรียนว่าพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นเป็น
 พฤติการณ์ที่ทำให้แนวโน้มนักหนังสือพิมพ์ จำเป็นที่จะต้องให้ประกอบวิชาชีพ
 หนังสือพิมพ์ต้องดำรงชีวิตอยู่ในลักษณะที่ค่อนข้างจะเห็นแก่ตัวจะต้องอยู่อย่างเอาตัวรอด
 รักษาตัวรอดกว่าทำอะไรจะไม่ให้หมอลชาวตัวเองแตก เรื่องนี้คงจะมีกรให้
 ขอวิพากษ์วิจารณ์ต่อไปว่า เช่นนั้นก็หมายความว่าหนังสือพิมพ์ในยุคนั้นสมัยนั้นไม่กล้าหาญไม่
 อัจฉริยะพอที่จะต่อสู้เพื่อความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ
 เช่นนั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพครับ กระเมฆเชื่อว่าในหมู่คนคณะบุคคล หรือมี
 บุคคลที่พยายามจะต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยวิธีการต่าง ๆ เราก็จะเห็น
 ได้ว่าแม้กิจการสมัยนั้นได้งา ไคยงเป่า ไคทำลายได้จับกุมจำคุกสิทธิเสรีภาพของเขา
 มาแล้วคนแล้วคนเล่า นักหนังสือพิมพ์หรืออยู่ในขั้นนั้นก็พิจารณาว่าเราจะอยู่กัน
 อย่างไร เราจะต่อสู้ในวิถีไหน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ แนวโน้มนของ
 หนังสือพิมพ์ในขณะนั้นจึงถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่มีความรับผิดชอบต่อกิจการรวม ต่อ
 วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของบ้านเมือง สนใจแต่ข่าวที่ไม่เป็นสาระ มาออกถูก
 เป็นแนวอย่างนี้ เขาไปลงภาพพาดหัว คือถ้าไม่ลงข่าวพวกนี้ หนังสือพิมพ์สมัยนั้น
 หากินไม่ได้ ก็ไม่รู้อะไรอยู่อย่างไร เพราะบุคคลต้องดำรงชีวิต ต้องมีอาชีพต้องมีรายได้
 เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กระเมฆขอขอบพระคุณต่อท่านประธานเป็นอย่างสูง
 ที่ได้มีโอกาสสนทนาเหตุการณ์และเรื่องราวในโอกาสนี้มาเรียนแจ้งต่อสถานที่ต่าง ๆ ที่ขณะนั้น
 กระเมฆได้พ้นจากภาวะจากการเป็นนักหนังสือพิมพ์แล้ว แต่กระเมฆยังมีความสำนึกอยู่ว่า
 เป็นความจำเป็นอย่างเหลือเกินที่เราจะแก้ไขปัญหานี้ ปัญหาที่เราจะแก้ไขขณะนี้ไม่ใช่

เป็นปัญหาที่เป็นผลประ โยชน์โดยตรงของนักหนังสือพิมพ์ งานของหนังสือพิมพ์เป็นงาน
 ที่จะไหลประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน กระผมขอเรียนต่อท่านประธานว่า
 ที่เราไต่มาขึ้นอยู่บนสภาแห่งนี้ ที่สภาแห่งนี้ไม่มีโอกาสเป็นสภาและมาพูดกันยาว ๆ อยู่
 ในขณะนี้ เป็นผลเกิดจากการรวมมือรวมใจกันของกลุ่มปฏิวัติเมื่อ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ถ้า
 หากว่าสื่อมวลชนหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย ไม่ไม่มีโอกาสประ โยชน์ชาว ไทยรวมมือค
 บรรดาท่านวีรชนทั้งหลายแล้ว กระผมไม่เชื่อแนวการปลุกเร้า เพื่อสร้างคิมหันตจะ
 เกิดขึ้นได้ ถ้าไม่มีหนังสือพิมพ์ กระผมไม่เชื่อแนวจะเกิดขึ้นมาได้ ทั้ง ๆ ที่
 พันเอก ณรงค์ กิตติขจร หรือผู้กุมอำนาจในขณะนั้นจะ ได้มีการขู่เชิญไปยังหนังสือพิมพ์
 ฉบับต่าง ๆ ให้เลิกเสนอข่าว ให้งดเสนอข่าวอย่างใดก็ตาม แต่บรรดาหนังสือพิมพ์
 ทั้งหลายก็ไม่ได้มีความสำคัญถึงจังหวะเวลาที่ เขาจะ ได้แสดงถึงท่าสแพทที่จะต่อสู้เพื่อเป็น
 ปากเป็นเสียง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ เพื่อผลประโยชน์ของ
 สิทธิและเสรีภาพของประชาชน กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียน ดังนี้ ในระหว่าง
 ที่เป็นยุคของ จอมพล ถนอม กิตติขจร ในระหว่างที่มีการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็น
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ นั้น จะเห็นได้ว่า ได้มีการฉีกแย้งกันระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพ
 หนังสือพิมพ์กับสมาชิกสภาอง รัฐธรรมนูญในขณะนั้น สมาชิกสภาอง รัฐธรรมนูญในขณะนั้น
 ได้กำหนดโดยนโยบายของกลุ่มเผด็จการที่ว่าจำเป็นที่จะต้องยกวรรคสาม มาตรา ๓๓
 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับนั้นออก เพราะวรรคสาม มาตรา ๓๓ นั้น เป็นวรรคที่จะกำหนดให้
 เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์ และจะบังคับไม่ให้เจ้าหน้าที่ทำการปิดหนังสือพิมพ์ในระหว่าง
 ที่ภาวะการรบอันเมืองเป็นไปโดยปกติสุขไม่ได้ จะกระทำใดก็ต่อเมื่อบ้านเมืองอยู่ในภาวะ
 ที่ฉุกเฉินและประกาศอภัยการศึก ปรากฏว่า ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ในขณะนั้น มี
 การ ชักแย้งกันอย่างมาก นักหนังสือพิมพ์ได้รวมกลุ่มกันแนบกันกำลังกันที่จะต่อสู้เพื่อขอให้มี
 การบรรจุวรรคสาม มาตรา ๓๓ นั้นเอง ระยะเวลาที่กระผมขอเรียนว่า ได้มีสมาชิก
 สภานิติบัญญัติซึ่งมีมติพลในสภาให้นำข้อความมากล่าวอ้างต่อสภานิติบัญญัติ เพื่อยกวรรคสาม
 มาตรา ๓๓ คือ คุณหลวงประกอบนิติสาร ว่า ได้มีนักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่ง เห็นชอบที่ควร
 จะยกวรรคสาม มาตรา ๓๓ ออกจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสีย กระผมจำแนบที่จะต้อง

นำมากล่าวและนำมาเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อต้องการที่จะให้มีการบันทึกไว้ในรายงาน
 การประชุมของรัฐสภาแห่งชาติว่า ไม่มีนักหนังสือพิมพ์คนไหนที่ต้องการที่จะให้ยก
 วรรคสาม มาตรา ๓๓ ออกจากรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๑๑ เหตุที่เป็นอย่างนั้น
 เพราะไม่มีกลุ่มคณะบุคคลต้องการที่จะลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของหนังสือพิมพ์อันเป็นการ
 ลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั่นเอง กระผมจึงขอเรียนเพื่อเป็นบันทึกไว้ ณ ที่นี้
 กระผมขอเรียนอีกว่า ในระหว่างนั้นหลังจากที่รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๑๑ ได้ออกมา
 ประกาศใช้แล้ว ได้มีสภามหาชน จอมพล ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีมหาดไทย
 ในขณะนั้นได้พยายามที่จะร่างกฎหมายการพิมพ์ขึ้นมา โดยอ้างว่าเพื่อจะเลิกประกาศ
 คณะปฏิวัติฉบับนี้ตามเสียงเรียกร้องของนักหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย ปรากฏว่าการร่าง
 กฎหมายการพิมพ์ของท่านนั้น นักหนังสือพิมพ์ทั่วราชอาณาจักรได้ประชุมกันหลายครั้ง
 หลายหน และกล่าววาทกรรมกฎหมายการพิมพ์ที่กระทรวงมหาดไทยโดย พลเอก ประภาส
 จารุเสถียร เสนอในขณะนั้น เราเรียกกันว่ากฎหมายมหาอุก เป็นกฎหมายที่จำกัด
 สิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์แคบอยู่แล้วให้แคบลงไปอีก และกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นหมัน
 มาจนทุกวันนี้ ไม่สามารถที่จะนำออกมาประกาศใช้จนแล้วจนรอด จนกระทั่งมีการปฏิวัติ
 เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ คณะปฏิวัติคนนั้นยังไม่มีการถอดออกหมด
 และเห็นอกเห็นใจประกอบวิชาชีพ หนังสือพิมพ์เลย เราเข้าไปจนกระทั่งมีการปฏิวัติ
 โดยประชาชน นิสิต นักศึกษา เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ หลังจาก
 วันมหาวิปโยคผ่านไป เรามีสภานิติบัญญัติอีกครั้งหนึ่งทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่
 เราใช้กันอยู่ในขณะนี้ เรามีรัฐบาลชั่วคราว รัฐบาลที่เรียกได้ว่าเป็นรัฐบาลที่ให้
 สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนอย่างเต็มที่ ได้แก่รัฐบาลของ พณฯ สัญญา ธรรมศักดิ์
 นักหนังสือพิมพ์ได้เรียกร้องและได้วิงวอนขอความเห็นใจจากรัฐบาลนั้น ซึ่งเราถือว่าเป็น
 รัฐบาลที่เกิดขึ้นด้วยเลือด ภัยชีวิตและภัยอนาคตของประชาชน แต่ปรากฏว่ารัฐบาลของ
 พณฯ สัญญา ธรรมศักดิ์ ไม่ได้ให้ความสนใจสนใจ เพียงแต่พูดคุยปากกับนักหนังสือพิมพ์
 ทั้งหลายว่า ไม่เป็นไรแล้วจะเลิกให้ จนกระทั่งท่านเป็นรัฐบาลสัญญา ๑ เป็นรัฐบาล
 สัญญา ๒ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ก็ไม่เลิกไป จะเห็นเจตนาได้เป็นอย่างดีว่า

ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับเดียวที่จะใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์อย่างรุนแรงใด ทำไมจึงจะตองควบคุมหนังสือพิมพ์ เรื่องนี้กระผมเชื่อแน่ว่าท่านประธานที่เคารพและสมาชิกผู้ใ้เกียรติทั้งหลายก็คงจะทราบแล้วว่า ดากลมชนิดนี้ตองกรที่จะมีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองแล้ว ไม่ประสงค์ที่จะเห็นบุคคลกลุ่มอื่นมีอำนาจอีก กระผมขอเรียนว่ากระผมไม่ประสงค์ที่จะให้หนังสือพิมพ์มีอำนาจจนพาลเด่นดิน สามารถที่จะก้าวร้าว สามารถที่จะหาทหรือไหรายปายใส่ใครก็ได้ กระผมไม่ประสงค์เช่นนั้น กระผมประสงค์อยากจะเห็นทุกคนได้อยู่ในบ้านเมืองที่มีการศึกษา มีหลักมีเกณฑ์ มีสิทธิ มีเสรีภาพและให้ความยุติธรรมแก่ทุกคน กระผมประสงค์อย่างนี้ และกระผมก็มีความหวังว่ารัฐบาลของ พณฯ สัญญา ขรรค์ชัย ก็คงจะปลดแอกตองจะเอาโซ่ความที่รบกวนเสรีภาพ เสรีภาพของหนังสือพิมพ์ออกไป แต่ทว่าหวังอีกจนกระทั่งมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๑๑ และมีการเลือกตั้ง ในฐานะที่กระผมเป็นนักหนังสือพิมพ์ กระผมได้พิจารณาโดยเสมอว่าที่กระผมเป็นอยู่ในโลกนี้ได้ กระผมใช้สติปัญญา ใช้ความสามารถ ความรู้ที่มีอยู่พอสมควรมาทำหน้าที่ของตัวเองในสถานูแทนราษฎร ซึ่งเป็นสถานูทำหน้าที่ควบคุมการบริหารชาติ ทำหน้าที่ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติและกฎหมายต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและประเทศชาติได้มี กระผมได้จากมหาวิทยาลัยที่กระผมประกอบอาชีพ คือมหาวิทยาลัยแห่งการเป็นนักหนังสือพิมพ์ กระผมมีความสำนึกความงำไม่ได้ เขาข้างตนเองอยู่เสมอว่าหนังสือพิมพ์จำเป็นจะต้องได้รับเสรีภาพจำเป็นที่จะต้องมีสิทธิเสรีภาพ มีอิสรภาพในการเสนอความคิดเห็น เพราะความคิดความเห็นของหนังสือพิมพ์นั้นคือความคิดเห็นของประชาชน ถ้าหากเรามีความอดทนเรามีความอดกลั้นพอสมควรแล้ว เราปล่อยให้กฎหมายหรือรรมชาติควบคุมหนังสือพิมพ์ไป นั่นคือประชาชนเป็นผู้ควบคุมแล้ว เราจะไปเห็นรูปโฉมและบุคลิกลักษณะของหนังสือพิมพ์มันไปในทางที่มีระเบียบเรียบร้อยและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน กระผมจึงขอเรียนว่า เมื่อเข้ามาสู่สถานูแทนราษฎรแห่งนี้ในทันที กระผมก็ได้ถือโอกาสพบปะกับบรรดาท่านสมาชิกสถานูแทนราษฎรจากทุกพรรคที่มาร่วมวิชาการหนังสือพิมพ์กันมาแล้ว ก็จะเห็นได้จากการเสนอ

ราชพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอร่างซึ่งทำมาประธานไต่ถามให้ฟังไปเมื่อสักครู่นี้ ต่าง
 ก็ เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่มาจากอาชีพหนังสือพิมพ์มาแล้วทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเราจึงมี
 ความเห็นว่าให้มันสิ้นสุดกันเสียตรงนี้ก็เสียวันนี้ กันเสียยุคนี้ว่า เราจะต้องปลดแอก
 ที่ควบคุมสิทธิและเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ โดยการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้
 เสียทีหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะที่นักหนังสือพิมพ์ทั่วประเทศได้ประชุมกัน
 หลายครั้งหลายหนแล้ว เพื่อจะตั้งสภากรหนังสือพิมพ์ซึ่งเตรียมที่จะเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติสภากรหนังสือพิมพ์ เพื่อนักหนังสือพิมพ์จะได้มีมาตรการในการควบคุม
 ตนเองขึ้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา ก็ปรากฏว่าได้มีนักหนังสือพิมพ์
 ไปเรียนถามสภาต่อท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ตอบว่าท่านไม่ขัดข้อง
 อะไร และท่านก็ได้ตอบกระผมว่าท่านไม่ขัดข้องอะไร เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอวิงวอน
 ต่อสภาแห่งนี้ว่าขอใ้โปรดให้การสนับสนุนต่อการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของกระผม
 และพรรคพวกซึ่งต่างก็เป็นนักหนังสือพิมพ์ กระผมขอวิงวอนว่า ถ้าท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายจะกรุณาให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้
 ผ่านไปได้ในวโรวนี้แล้ว เท่ากับเราได้ปลดแอกซึ่งจองจำสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมา
 เป็นเวลานานนั่นเอง กระผมขอวิงวอนบางท่านที่ยังมีความคิดที่ว่าพวกหนังสือพิมพ์นั้น
 เป็นพวกไม่ดี มักจะลงข่าวในทางที่ให้เราเสียผลประโยชน์ ลงข่าวกักรั่วคำต่อ
 กระผมขอเรียนว่าในส่วนตัวของกระผมแล้วแม้กระทั่งทุกวันนี้ กระผมจะโดดชอกมาจาก
 อาชีพหนังสือพิมพ์มาเป็นนักการเมือง กระผมก็มีโอกาสที่จะถูกเล่นงานเหมือนกัน
 และถูกเล่นงานมาแล้ว แต่กระผมก็ถือเสียว่านั่นเป็นวิถีทางของเขาเราสภาผู้แทนราษฎร
 มักจะถูกนักหนังสือพิมพ์กล่าวหาว่าพวกนี้เข้ามาในสภาที่พัน ๆ มาน้ำลายกัน กระผม
 ก็พูดว่าในสภาผู้แทนราษฎรนั้นทุกเก้าอี้ของเรามีไมโครโฟน ไมโครโฟนนี้ไว้สำหรับพูด
 ผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือมาเป็นนักการเมืองนั้น จะต้องมีความสามารถ
 อยู่ประการหนึ่งนั่นคือการพูด เช่นเดียวกับที่พวกเราได้กล่าวหาว่าพวกหนังสือพิมพ์มีแต่
 ปากกา เขียน ๆ แล้วก็พิมพ์ ๆ กระผมก็ยอมรับความจริงว่าถ้าหากเรา
 ต่างคนต่างแยกหน้าทีกันออกไปแล้ว กระผมเชื่อแน่ว่าวันหนึ่งความเข้าใจอันถูกต้อง

ระหว่างคนทุกฝ่ายก็จะหันหน้าเข้าหากันได้ ในขณะที่สังคมไทยของเราแตกแยกกัน
 เป็นฝ่าย ๆ ฉันก็เป็นข้าราชการ ฉันก็เป็นนักการเมือง ฉันเป็นนักหนังสือพิมพ์ ฉันเป็น
 พ่อค้าธุรกิจ ต่างคนต่างกล่าวหากัน พ่อค้าก็กล่าวหาข้าราชการบอกว่าคอร์รัปชัน
 ข้าราชการก็กล่าวหานักการเมืองว่าคอร์รัปชัน นักการเมืองก็กล่าวหาหนังสือพิมพ์ว่า
 คอร์รัปชัน มีแต่ของชาวของแดงอะไรกัน ทุกวันนี้สังคมไทยเราอยู่ด้วยการกล่าวหากัน
 แทนที่จะเอาเวลาในการมานั่งกล่าวหากันหันหน้าเข้าหากันแล้วแก้ไขปัญหาของบ้านของ
 เมือง แก้ไขปัญหาที่กำลังเป็นปัญหาที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกในบ้านเมืองลงไปกระผม
 ก็ขอแนวประเทศชาติของเรานี้ ก็คงจะรอดพ้นจากภัยพิบัติอันน่าใจจะเกิดขึ้นใน
 อีกไม่นานนี้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในโอกาสสุดท้ายนี้กระผมขอเรียนว่า
 ความจำเป็นอยู่เหลือเกินที่อยากจะเรียนว่า กระผมเป็นมนุษย์ เป็นปุถุชน มีความเจ็บร้อน
 เจ็บแสบ กระผมขอเรียนว่าเมื่อกระผมถูกหนังสือพิมพ์บางฉบับโจมตีนั้นมีความโกรธ
 และมีความผูกพยาบาทและมีความอาฆาต แต่ในขณะที่กระผมมีหน้าที่ว่ากระผมจะต้อง
 เป็นผู้ดำเนินการและริเริ่มในการเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เพื่อจะปลดแอก
 หนังสือพิมพ์ที่กระผมเองก็มีส่วนในการเรียกร้องตลอดชีวิตที่กระผมทำงานประกอบอาชีพ
 เป็นนักหนังสือพิมพ์มา กระผมไคล้ม กระผมขอเรียนว่าวันนี้กระผมตั้งใจที่จะพูดใน
 สถานแห่งนี้เพื่อให้สถานแห่งนี้ได้มีบทสรุปบุคคลที่เป็นนักหนังสือพิมพ์บางคนที่กำลังกล่าวหากระผมใน
 บางสิ่งบางอย่างเพื่อจะเป็นการแลกเปลี่ยนและตอบโต้กันไว้ เมื่อบันทึกกระผมไว้
 ในหนังสือพิมพ์ในทางที่ผิดเบื้อนได้ กระผมก็จะบันทึกในบันทึกรายงานการประชุมสภา
 แห่งนี้ไว้ แต่ขณะนี้กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่ากระผมไคยุดิ ไคระจับในสิ่งที่
 กระผมคิดอย่างนั้นแล้ว ขอท่านนักหนังสือพิมพ์ที่กระผมได้กล่าวถึงนี้ เป็นผู้ใหญ่กว่าผม
 ได้โปรดให้ความสำนึกไว้เสียว่า กระผมเป็นเด็กกว่าและมีความสำนึก สำนึกที่จะ
 แก้ไขปัญหาที่พวกเราชาวหนังสือพิมพ์ได้เกิดครอนและเจ็บแสบเจ็บปวดกันมา เนื่องจาก
 ถูกกดขี่จากกลุ่มเผด็จการ กระผมขอวิงวอนต่อสถานี่ว่าท่านสมาชิกทั้งหลายที่เคยตกอยู่ใน
 สถานะเช่นเดียวกับกระผมที่ถูกเล่นงานมาแล้ว กระผมขอบอกว่าเล่นงานอย่างไร กระผม
 ถูกบีบเบื้อนในการอภิปรายวันหนึ่ง ซึ่งบันทึกในการอภิปรายวันนั้น เป็นบันทึกที่เป็น

ขอเท็จจริงหมด ที่ใครจะมาขอเขาก็ได้ แต่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ก็ได้ลงงานกระแสม
 อยากรจะหลดปากถึงชื่อบุคคลที่รายงานข่าวนั้น อยากรจะหลดปากถึงชื่อหนังสือพิมพ์ฉบับนี้
 ที่สศในขณะนี้ แต่ก็ได้บอกนอกถกกันไว้เพื่อว่าจะได้ขอโอกาสวิงวอนต่อท่านสมาชิกสภา
 ผู้เฝ้ายามที่ทั้งหลายว่า ขอให้โปรดกรุณาเห็นใจอย่าผูกพยาบาทอย่าเจ็บแค้น หันหน้า
 เขาหากัน นักหนังสือพิมพ์กับนักการเมืองจะต้องไปด้วยกัน เราทำหน้าที่อย่างเดียวกัน
 คือทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ กระแสมกราบขอความกรุณาวิงวอน
 ต่อท่านสมาชิกสภาแห่งนี้ ขอให้โปรดช่วยสนับสนุนให้มีการเลิกใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายสนธิ ชูราษฎร์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกสภาผู้เฝ้ายาม
 กระแสม นายสนธิ ชูราษฎร์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคพลังใหม่ ข. ไช
 สระอู ขอกราบเรียนในทานประธานตามหลักนิติศาสตร์ ต้องอ่านว่า "ชู" ไม่ใช่ "ชู"
 อันนี้ขอประท้วงท่านประธาน สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นั้น ทางพรรคพลังใหม่ซึ่งกระแสม
 นายสนธิ ชูราษฎร์ ผ.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด คอกเคอร์วิรัช กุ่มพาศ และคุณชัชวาลย์
 ชาญแกง ได้รวมกันเสนอโดยมีหลักการสำคัญคือให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
 ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เหตุผลที่สำคัญขอกราบเรียนว่า เนื่องจาก
 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นการขัดต่อ
 สิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้ง
 ทั้งเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ว่า บุคคลย่อมมี
 เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณาอีกด้วย ผลจากการมีประกาศ
 ของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ทำให้ประชาชนถูกกลั่นแกล้งถูกคุกคามและบีบบังคับในการใช้
 สิทธิเสรีภาพเป็นระยะเวลาอันยาวนานถึง ๑๗ ปี ตั้งแต่รัฐบาลในระบอบเผด็จการ
 มาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ซึ่งทำ
 หน้าที่เป็นปากเสียง เป็นสื่อกลางนำข่าวสารและวิทยาการไปสู่ประชาชนนั้น ได้รับความ
 ความกระทบกระเทือนและถูกบีบคั้นมาเป็นเวลาอันยาวนานไม่สามารถแสดงความคิดเห็น

และนำข่าวสารที่แท้จริง ไปสู่ประชาชนได้ ขณะนี้เข้าสู่ยุคแห่งประชาธิปไตยจึง เป็น
 สิ่งสำคัญที่จะต้องกำจัดสิ่งที่ไม่ดีครอนสิทธิและ เสรีภาพของประชาชนเสีย อีกทั้ง เป็น
 การสนอง เจตนาารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึง เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง
 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เสีย อันนี้
 คือเหตุผลที่เราเสนอกลับมาท่านประธาน ก่อนที่จะพิจารณาว่า เราควรจะยกเลิก
 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือไม่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าจะ ไม่พยายามพูดซ้ำ
 ในประเด็นที่มีผู้อภิปรายไต่ถลาไป แล้ว เพราะกระผมเห็นว่า ความคิดเห็นของ
 ท่านสมาชิกอื่น ๆ เป็นสิ่งที่ควรรับฟังและวิพากษ์วิจารณ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ผู้ร่วมเสนอ พ.ร.บ. นี้กับกระผม ประการแรกกระผมใคร่ขอกราบเรียนถึง เหตุผล
 แห่งการที่มีการใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ตามที่ปรากฏในเอกสารหรือว่าใน
 คำแถลงของรัฐบาลชุดนั้น กล่าวอ้างถึงว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าว เป็นการกระทบกระ เทือน
 ต่อสถาบันอันสูงส่งที่สุดของชาติ อันนี้กระผมเห็นว่า รัฐบาลเผด็จการทุกยุคทุกสมัย มักจะ
 อ้างถึงสถาบันนี้เพื่อคำจูนมัดลึงก์ เพื่อคำจูนอำนาจของตัวเองมาตลอดเวลา
 ประการที่สอง อ้างว่าหนังสือพิมพ์พยายามที่จะ เสนอข่าว เพื่อสร้าง ความแตกแยก เพื่อจะ
 ส่ง เสริมความนิยมในระบอบหรือในลัทธิคอมมิวนิสต์ อันนี้ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งผู้ปกครอง
 ประเทศในระบอบ เผด็จการชอบใช้อ้างอิงอยู่เสมอ เพื่อคำจูนมัดลึงก์ของตัวเอง
 อีกนั่นแหละ แต่แท้ที่จริงอีกประการหนึ่งนั้น อ้างว่าเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
 เพราะอาศัยพระราชบัญญัติการพิมพ์ที่ใช้อยู่ไม่รวดเร็ว กระผมเกิดความรู้สึกเศร้าใจ
 ว่าการทางานบริหารประเทศชาติเพื่อความรวดเร็วโดยขาดความเป็นธรรมนี้ เป็นสิ่งที่
 ประชาชนชาวไทยต้องการหรือ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในเหตุผลที่
 กล่าวอ้างออกมานั้น แท้ที่จริงมันคือความพยายามที่จะกำจัดบุคคลฝ่ายตรงกันข้าม
 ซึ่งมีความคิดเห็นไม่ตรงกับรัฐบาล นี่คือเหตุผลที่ซ่อนเร้นอยู่ เพราะเขาเหล่านั้นได้สร้าง
 ความชั่วบริหารประเทศชาติโดยขาดความรับผิดชอบและ เห็นแก่ตัวเอง จะสังเกตเห็นได้
 ว่ารัฐบาลเผด็จการตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น สร้างความรำรวายให้กับตัวเอง และ
 วงศ์าคณาญาติเป็นอย่างมาก โดยอาศัยการบริหารราชการที่ปก ๆ ปัก ๆ ที่ไม่สามารถ

เปิดเผยความจริงให้กับประชาชนได้ทราบ อันนี้แหละครับ ความชั่วทั้งหลายแหล่ต้อง
 ปกปิดเอาไว้ เพราะฉะนั้นจึงกำจัดทุกหนังสือพิมพ์ที่พยายามจะเปิดโปง ที่พยายามจะ
 เปิดเผยความไม่สมบูรณ์ในการบริหารประเทศชาติของตัวเอง อันนี้แหละคือ เหตุผล
 ที่แน่นแฟ้นที่ซ่อนเร้นอยู่ ท่านประธาน เพราะเหตุผลอันนั้นที่อยากจะกำจัดนักหนังสือพิมพ์
 ที่เป็นฝ่ายตรงกันข้าม ที่มีความเห็นไม่ตรงกับของตัวเองนั้น ก่อให้เกิดความเสียหาย
 แก่ประเทศชาติอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักหนังสือพิมพ์ซึ่งกระผมเชื่อว่านักหนังสือพิมพ์
 นี้เริ่มต้นเข้ามาจับหนังสือพิมพ์ กระผมเชื่อว่าเขาขอมมีจรรยาบรรณ ขอมมีความตั้งใจ
 ที่แน่วแน่ที่จะเสนอผลงานที่จะเสนอความคิดเห็นเพื่อสร้างสรรค์ เพื่อจรรโลงสังคม แต่
 เขาเหล่านั้นถูกกำจัดโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หลายคนต้องถูกระงับการ
 ะเหเรวอนเข้าไปอยู่ในคุกในตาราง เป็นเวลาหลายปีโดยไม่มีการสอบสวน ขอ
 ประธานโทษ ถ้ากระผมจะต้องเอ่ยนามเช่นคุณอุทธรณ์ พลกุล อย่างนี้เป็นต้น หรือว่า
 คุณสนิท เอกชัย อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าคุณอิศรา อมันตกุล เหล่านี้เป็นต้น นี่แหละคือ
 ผลจากการใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น ท่านประธาน เมื่อเราทราบถึงผลของมันแล้ว
 เช่นนี้ ว่ามีความเลวร้ายขนาดไหน เราก็ควรที่จะพิจารณาว่าเราควรจะทำเลิกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือไม่ กระผมเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งทำไมถึงกล่าวเช่นนั้น
 กล่าวเช่นนั้นก็เพราะว่า ประการที่ ๑ นั้น สถานการณ์ปัจจุบันเราควรจะทำมันถึงว่า
 สถานการณ์ปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร เป็นสิ่งที่เราได้เห็นไ้รู้กันแล้วว่ามันหนังสือพิมพ์
 ตลอดเวลาที่ผ่านมานะครับ ส่วนมากจะรักษารจรรยาบรรณ จะมีบ้างบางฉบับที่เสนอข่าว
 คลาดเคลื่อน อาจจะเป็นเพราะความเจตนา หรือเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
 อันนั้นเป็นสถานการณ์ปัจจุบันนี้ให้เห็นว่า จรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ยังคงมีอยู่มาก
 ไม่ได้ไปละลาละลวง ไม่ได้ไปกล่าวกระทบกระเทือนต่อสถาบันใดเลย ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในสังคมประชาธิปไตยซึ่งเห็นได้ชัดเจนาว่า เมื่อวานนี้แหละครับ ความ
 เคลื่อนไหวในทางการเมือง ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งเราได้เห็นของ
 สหกิจวิกรมของ พงษ์ฯ นายกรัฐมนตรีและคณะกันอย่างเอิกเกริก เมื่อวานนี้ และก็จะ

เลี้ยงกันก่อนรบกันอีก เป็นครั้งที่ ๒ ซ้ำ ๆ ซาก ๆ แสดงให้เห็นว่านโยบายอะไรต่าง ๆ
 นั้นมันเปลี่ยนแปลงไปแล้ว สังคมรัฐบาตชุดนี้ เป็นรัฐบาลซึ่งมาจาก การเลือกตั้ง ของ
 ประชาชนใหม่ครับ เพราะฉะนั้นสถานการณ์มันไม่ใช่สถานการณ์ในสมัย ปฏิวัติ
 เพราะฉะนั้นควรหรือยังที่เราจะได้พิจารณาว่า ไม่จำเป็นจะต้องมีประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับนั้นแล้ว อีกประการหนึ่งที่เราเห็นไม่จำเป็นก็ เพราะว่าถึงแม้เราจะยกเลิกประกาศของ
 คณะปฏิวัติฉบับนี้ไปแล้วก็ยังมีกฎหมายพระราชบัญญัติการพิมพ์รองรับอยู่ อย่างที่มีคนกล่าว
 ไปแล้วนั้น ท่านประธานที่เคารพ ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการกฎหมายอันนี้ไว้ทำไม รัฐบาล
 ปัจจุบันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวก นายกรัฐมนตรีได้เคยกล่าวให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า
 ความจริงก็ไม่ได้มีการใช้มาตรการรุนแรงอะไร ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓
 ก็ไม่ได้ใช้ ถ้าไม่ได้ใช้แล้ว เราจะรักษาหยาบสมบัติของ เผด็จการ เหล่านั้นไว้ทำไม สิ่ง
 เหล่านั้นมันเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจ เผด็จการ ถึงมรดกของ เผด็จการอยู่
 ตลอดเวลา เราควรจะต้องทิ้งมันไปเสีย ในเมื่อมันไม่มีความจำเป็นต้องใช้ กระทบ
 ขอบرابเรียนเช่นนี้ ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบอยากจะทำกราบเรียน
 เพิ่มเติมต่อไปว่า ถ้าเผื่อยังคงมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้อยู่ และก็ไม่ได้ใช้ สิ่งที่จะ
 ก่อให้เกิดความมา ก็คือความหวาดระแวงของนักหนังสือพิมพ์ หวาดระแวงว่า เอ๊ะ เราจะ
 ทำอย่างไร ทำอย่างไรถึงจะไม่ต้องโดนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้น
 แต่ละครั้ง นักหนังสือพิมพ์จึงต้องพยายามเอาออกเอาใจผู้มีอำนาจในบ้านเมือง เพื่อตัวเอง
 เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง เพื่อหนังสือพิมพ์ของตัวเองจะไม่ได้ถูกปิด เมื่อเป็นเช่นนั้น
 การที่จะแสวงหาความจริง การที่จะแสวงหาความจริงเพื่อจรรโลงสังคมก็จะ เกิดมีขึ้นไม่ได้
 เพราะคนมันกลัวนักหนังสือพิมพ์มันกลัว เพราะถ้าพูดไป พูดความจริงไปปุ๊บ ก็จะถูกปิด
 เหล่านั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว อะไรเล่าสังคมมันก็จะเต็มไปด้วยสังคม
 ที่หลอกลวงก็พูดความจริงไม่ได้ พูดความจริงแล้วถูกปิด พูดความจริงแล้วถูกรังแก
 แล้วเมื่อไรเราจะมีสังคม การที่จะแสวงหาความจริงเพื่อจรรโลงสังคมเสียที ในโอกาสที่ท่านที่เคารพ
 กระทบเห็นว่ามันเป็นโอกาสที่ดีที่สุดแล้ว
 ที่เราควรจะต้องเลือกยุคเล็กสมัยของการปิดหูปิดตาประชาชน ซึ่งประชาชนได้ถูกปิดหูปิดตา

มาตลอด เวลาอันยาวนาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชน
 คงจะพิจารณาประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยความ เป็นธรรม เพื่อประโยชน์
 ต่อสังคมไทยอย่างแท้จริง กระผมหวังว่าในตอนท้ายสรุปนั้น ที่ท่านประธานคงจะ
 เปิดโอกาสให้ ดร. วิรัชหรือคุณชัชวาลย์ ซึ่งเป็นผู้ร่วมเสนอได้มีโอกาสสรุปด้วยนะครับ
 ขอขอบพระคุณ

นายประยงค์ มูลสาร (ยโสธร) : ท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลาย
 กระผม ประยงค์ มูลสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคสังคมนิยมแห่ง
 ประเทศไทย กระผมเอง เป็นผู้หนึ่งที่ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้ นะครับ ที่กระผมได้มี
 ความเห็นและมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและก็เสนอด้วยนี้ กระผมได้มีความเห็นว่า
 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนี้ เป็นเครื่องมือของเหล่าเผด็จการทหารในยุคนั้น
 ของประเทศชาติของเรา ซึ่งได้ผ่านพ้นไปแล้ว บัดนี้เราจะเรียกว่าเป็นยุคสว่างก็ได้
 แทนว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวยังมีผลบังคับใช้อยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราควรจะได้
 พิจารณากันอย่างละเอียด และก็คิดถึงผลที่ผลเสียอย่างถี่ถ้วน เพราะว่าประกาศ
 ดังกล่าวนี้นับเป็นมรดกของคณะปฏิวัติ แล้วก็ตกทอดมาจากยุคสุดขั้ว มาถึงยุคถนอม และถูก
 ประชาชนนิสิตนักศึกษาขับไล่ออกไปจากประเทศไปแล้ว นี่เหตุผลหรือว่าข้อดีข้อเสีย
 โดยเฉพาะข้อเสียของประกาศคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวแต่ละข้อนั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว
 สำหรับเหตุผลในข้อ ๒ ซึ่งมีข้อย่อย คือ ข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้น กระผมไม่ได้ศึกษา
 แต่ประการใด กระผมมีความศรัทธาในข้อ ๓ ข้อ ๔ ซึ่งข้อ ๓ ข้อ ๔ ซึ่งมีใจความว่า
 ในการพิมพ์หรือความซึ่งเป็นการกล่าวร้ายเสียชื่อเสียง หรือเหยียดหยามรัฐบาลไทยหรือ
 กระทรวงทบวงกรมในรัฐบาลอย่างเคลือบคลุม โดยไม่แจ้งให้เห็นว่าได้ทำผิดในเรื่องใด
 และข้อ ๔ ข้อความซึ่งเป็นการแสดงอย่างเคลือบคลุมว่ามีความเสื่อมโทรมเลวทราม
 หรือผิดร้ายเสียหายในรัฐบาลหรือกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาล โดยไม่แสดงว่าเป็น
 เรื่องใด ข้อใด ข้อ ๓ กับข้อ ๔ ข้อย่อยที่ได้กล่าวมานี้ เป็นเครื่องมือของเผด็จการ
 สุดขั้วและถนอม ที่จะควบคุมกันหนังสือพิมพ์และข้อเขียนนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นผลประโยชน์

ของประชาชนอย่างชัดเจน เป็นเจตนาของกติกาสัญญาที่อยากจะเปิดปากปิดหูและปิดตา
 ของประชาชนและเมื่อพิจารณาถึงข้อ ๕ และข้อที่ ๖ นั้น ซึ่งมีข้อความว่า ซึ่ง เป็น
 การส่งเสริมให้เกิดความนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือพอเห็นได้ว่าเป็นกลยุทธ์ของ
 คอมมิวนิสต์ เพื่อก่อกวนหรือขบถทำลายความมั่นคงของประเทศ ข้อนี้ก็เป็นอีกข้อ ๑
 ซึ่งเห็นอย่างชัดเจนว่า ถ้ามีการพิมพ์ข้อความซึ่งถึงแม้ว่าจะสื่อให้เห็นว่าเป็นกลยุทธ์
 ของพวกคอมมิวนิสต์หรือเป็นการโฆษณาชวนเชื่ออะไรก็ตาม แต่ถามความคิดเห็น
 ตรงกันข้ามกับรัฐบาลแล้ว ซึ่งนักหนังสือพิมพ์มีวิญญูญาณที่จะรักษามลประโยชน์ของ
 ประชาชน และมีศีลจรรยาเป็นอาวุธอยากจะเผยแพร่ความจริงและความเป็นไปในสังคม
 สะท้อนเหตุการณ์ในยุคนั้น ที่ เป็นจริงขึ้นมา แต่ทว่าอาจจะไปขัดกับนโยบายของรัฐบาล
 เขาก็จะถูกกล่าวหาหรือใส่ร้ายว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ หรือว่ามีแนวโน้มว่าจะเป็น
 คอมมิวนิสต์ เป็นข้อความโฆษณาชวนเชื่อจะถูกลงโทษโดยการที่ว่าให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 มีอำนาจตัดเคีอนหรือยึดหนังสือพิมพ์นั้นทำลายเสีย หรือสั่งถอนใบอนุญาตพิมพ์โฆษณา
 บรรณาธิการหรือเจ้าของโรงพิมพ์นั้น สิ่งเหล่านี้แหละครับ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า
 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนี้ ได้คุกคามสิทธิเสรีภาพของนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็น
 ผู้ที่จะเผยแพร่ความจริงและจรรโลงความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งเมื่อสรุปถึงผลสะท้อน
 ของประกาศคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนี้ ก็พอจะสรุปได้ว่าเมื่อมีประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับดังกล่าวออกมาไม่ว่าบุคคลผู้ใดหรือยุคนั้นหรือเอาถึงในยุคปัจจุบันนี้ก็ได้ ก็จะทำให้
 พวกที่นิยมเผด็จการหรือมีวามเฝ้าในอำนาจของตนกระทำการใดโดยไม่มีใคร เคียง ไม่มี
 ใครคัดค้าน มันเป็นประการหนึ่ง ประการที่สอง ก็คือนักหนังสือพิมพ์ที่ยึดมั่นในอุดมการณ์
 และยืนอยู่ข้างผลประโยชน์ของประชาชน ก็จะถูกปราบปรามถูกจับกุมคุมขัง การ
 กลั่นแกล้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้ว ประการที่สาม นักหนังสือพิมพ์ประเภทที่ไม่
 ยึดมั่นในยืนอยู่ข้างผลประโยชน์ของประชาชน ก็จะได้โอกาส กลดยเป็นนัก น.ส.พ.
 เป็นพวกประจบประแจงผู้มีอำนาจว่าสนาในแผ่นดินในอันที่จะรักษามลประโยชน์ ของ
 ประชาชน ประการที่สี่ ประกาศคณะปฏิวัติดังกล่าวนี้ได้สร้างชุมชนปกครองทั่วประเทศ
 สิ่งพิมพ์แล้วได้เกิดขึ้นมาอย่าง เกือบทุกภาค สื่อถึงความสามกอนาจารย์ เป็น เรืองของ

กามารมณ์ ประชาชนไม่มีโอกาสได้รับทราบความจริงของบ้านเมือง ซึ่งเป็นผลเสียหาย
 แก่ประเทศชาติอย่างยิ่ง ประการที่ห้า คือหนังสือพิมพ์นั้น คนที่มีอุดมการณ์อยากจะเปิด
 หนังสือพิมพ์ อาจจะทำหนังสือพิมพ์มาขออนุญาตโดยยากเย็น หัวหนังสือพิมพ์
 แพงลิบลัว ทำให้พวกที่ประจบประแจงผู้มีอำนาจวาสนาในแผ่นดินนั้นได้โอกาสมอมเมา
 ประชาชนหลอกลวงประชาชนไม่เสนอความจริง พยายามบิดเบือนความเป็นจริงในสังคม
 เพื่อที่จะกำจุนอำนาจและบัลลังก์ของพวกเผด็จการทรราชเหล่านั้น ประการที่หก ก็คือ
 ประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งเราได้ถือแล้วว่าหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนนี้เป็นกระบอกเสียงของ
 ประชาชนเป็นเครื่องมือของประชาชนที่จะแสดงความคิดเห็นความต้องการ ความทุกข์ยาก
 ความเดือดร้อนของตัวเองต่อผู้ปกครองประเทศ แต่เมื่อขาดเสรีภาพในการพูดการเขียน
 การพิมพ์การโฆษณาแล้ว เราจะเรียกว่าบ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร ใน
 ยุคสมัยที่คุณยอมได้ประกาศระบอบประชาธิปไตยให้ชาวโลกได้รู้ ว่า ประเทศไทยของเราปกครอง
 แบบประชาธิปไตย แต่หากกฎหมายมีรางวัลพระราชบัญญัติมีโทษอะไรบ้าง เป็นเครื่องกำจุน
 สิทธิเสรีภาพในการพูดการเขียนการโฆษณาของประชาชน สิ่งเหล่านี้แหละครับ
 เหตุผลที่กระผมได้เอ่ยอ้างมาเป็นข้อ ๆ นี้ ก็พอที่จะทำให้ได้เห็นแล้วว่าเมื่อยกเลิก
 หรือว่าเราจะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗ ดังกล่าวนั้นแล้วจะเป็น
 การเปิดโอกาสให้นักหนังสือพิมพ์ที่ยืนอยู่ข้างประชาชน และประชาชนทั้งหลายได้มี
 สิทธิเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา อันเป็นการสอดคล้องตรงกับ
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ที่บัญญัติเอ่ยอ้างไปแล้ว เพราะฉะนั้นเสรีภาพของ
 ประชาชนเป็นเสรีภาพของตัวแทนของประชาชนที่จะได้เปิดเผยความจริงออกมา แต่ที่
 ในยุคที่ผ่านมานั้น อาจจะมีผู้เอ่ยอ้าง และก็จะพูดโต้แย้งว่าหนังสือพิมพ์หรือว่า
 นักหนังสือพิมพ์นั้นไม่มีโอกาส ไม่มีสิทธิเสรีภาพในการที่จะพูดที่จะเขียนที่จะพิมพ์ที่จะ
 โฆษณาอย่างนั้นหรือบางคนอาจจะบอกว่าเสรีภาพเกี่ยวกับ ให้โอกาสแก่พวกนักหนังสือพิมพ์
 นั้นมีอยู่จนเหลือแล้ว ซึ่งจะได้เห็นได้จากหนังสือพิมพ์เหล่านั้นกลาดคานอยู่นั้นในตลาดทั่วไป
 มีข้อความโฆษณาให้เห็นกันอยู่เต็มแผงหนังสือ สิ่งเหล่านี้บางคนอาจจะว่าเป็นเสรีภาพที่
 หมดแล้ว ซึ่งกระผมอยากจะพูดว่าเสรีภาพที่เราจะให้กับประชาชนหรือสื่อมวลชน

ซึ่ง เป็นปากเป็นเสียงและเป็นสื่อของประชาชนนี้ เราจะเปรียบไปก็เสมือนว่าอาวุธ
 อาวุธที่จะให้ไม่ใช่เราให้กับประชาชนเพื่อจะไปชนซาฟันใคร แต่เรายื่นให้กับ
 ประชาชนหรือหนักหนังสือพิมพ์ เป็นตัวแทนของประชาชนนี้ เพื่อค้นหาความเป็นธรรม
 ในสังคม ผดุงความยุติธรรมไว้ ซึ่งสิ่งนี้เป็นเสรีภาพที่ล่อคดล่องต้องกันกับ เจตนาารมของ
 รัฐบาลนอญ รัฐบาลอยากจะแยกแยะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านประธานสภา
 ที่เคารพครับ รัฐบาลอยากจะแยกแยะให้ได้รับทราบว่า ในบรรดานักหนังสือพิมพ์นั้น
 ก็มีอยู่หลายประเภทด้วยกัน รัฐบาลจะสรุปลงเป็น ๒ ประเภท คือก่อนที่เราจะยกเด็ก
 ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือไมยกเด็กนั้น เราก็คงจะได้พิจารณาถึงบุคคลที่เรา กำลังจะ
 ยื่นคาบเลมนี้ให้กับเขาว่า เขาจะเป็นตัวแทนของประชาชนนี้อยู่ข้างประชาชน หรือว่าเขา
 จะอยู่ตรงข้ามกับประชาชน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะได้ชี้แจงให้เห็นว่าในบรรดา
 นักหนังสือพิมพ์นั้น ในฐานะที่ตนเองไม่อยากจะยกย่องหรือว่าเอาตัวเองว่าเป็น
 นักหนังสือพิมพ์ จะขอเพียงกล่าวว่าเป็นผู้ที่ไปทำงานหนังสือพิมพ์อยู่ขณะนี้ ได้
 รับทราบได้พอได้มีประสบการณ์ได้เห็นความจริงใจในวงการหนังสือพิมพ์มาบ้าง ซึ่ง
 รัฐบาลพอจะสรุปว่านักหนังสือพิมพ์นั้นมีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ นั้นคือพวกที่
 หัวตัวหนา พวกที่ต้องการความเป็นธรรม พวกที่ยืนหยัดอยู่เคียงข้างประชาชน
 พวกแรกนี้จะมีศีลจรรยาเป็นอาวุธมีความบริสุทธิ์ใจเป็นที่ตั้ง มีความหวังคือประชาชน
 เป็นเป้าหมาย มีผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักชัย และพวกนี้จะถือว่าประชาชน
 คือเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ส่วนประเภทที่ ๒ นั้นคือพวกที่ลาหลังพวกไปลมคเห็จ สร้างชาว
 โคมลอยขึ้นมา พวกนี้รัฐบาลอยากจะให้ชื่อว่าพวกโคโนเส้า พวกเตาพิณี่ พวกวิ่งหนี
 ความจริง หรือพวกทั้งประชาชน ท่านประธานสภาครับ เพราะฉะนั้นเมื่อนักหนังสือพิมพ์
 หรือคนทำหนังสือพิมพ์มีอยู่ ๒ ประเภทอย่างนี้ โดยสรุปใหญ่ ๆ แล้วหนังสือพิมพ์เขาทำ
 ที่เป็นผลงานของเขาหนักสะท้อนจุดยืนของเขาออกมา เขายืนอยู่ข้างประชาชนหรืออยู่
 ตรงข้ามกับประชาชน ประเภทแรกนี้เป็นพวกที่ยืนอยู่ข้างกับประชาชน ประเภทที่ ๒
 แนนอนพวกนี้ยืนอยู่ข้างกลุ่มผู้มีอำนาจวาสนาในแผ่นดิน ซึ่งไม่ได้รักษาผลประโยชน์ของ
 ประชาชนและยืนอยู่ในกลุ่มผลประโยชน์ของพวกนายทุน ซึ่งภคย์ เอารัดเอาเปรียบ

พวกประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะชี้ให้เห็นต่อไปอีกว่าพวกที่ยืนอยู่ข้างประชาชน นั้นเป็นพวกที่ต้องการความจริง เป็นผู้ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนในอีกที่ผ่านมานี้ นั้น เราจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์เหล่านั้นก็จะถูกกลืนแกลงถูกจับกุมคุมขัง โดยประโคมข่าว แล้วใส่ร้ายป้ายสีว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ เป็นพวกหัวเอียงซ้ายแล้วถูกจับเข้าคุกเข้าตะราง นานมากต่อมาก โดยเฉพาะซึ่งกระผมจะขอเอ่ยชื่ออย่างคุณเปลื้อง วรรังศรี หรือคุณจิตร ภูมิศักดิ์ เป็นต้น คนเหล่านั้นเป็นผู้ที่ยืนอยู่ข้างผลประโยชน์ของประชาชนแต่ถูกอำนาจของเผด็จการใส่ร้ายป้ายสีกล่าวโจมตีต่าง ๆ นานา แม้หลังวันที่ ๑๔ ตุลาคม ล่วงมาแล้วนี้ คนเหล่านั้นก็ยังถูกคุกคามยังถูกขู่เข็ญยังถูกใส่ร้ายป้ายสี ทำให้เขาเกิดความหวาดวายเป็นตลอดเวลา

ในการที่จะเสนอความจริงในการที่จะชี้ว่าสารซึ่งมันเป็นความจริงให้ประชาชนทั้งประเทศได้รับทราบ ประเภทที่ ๒ เป็นประเภทที่ล่าหลังนั้นซึ่งรักษาผลประโยชน์ของพวกนายทุนหรือกลุ่มผู้มีอำนาจวาสนาซึ่งไม่ไคยืนอยู่ข้างประชาชน ในบางยุคบางสมัยนั้นพวกนี้ไม่ชอบใจเขาในเมืองมีรัฐธรรมนูญ หรือปกครองแบบประชาธิปไตย จึงมีการเสนอข่าวร้ายใหม่การปฏิวัติและสร้างข่าวโคมลอยข่าวลือต่าง ๆ นานา ใส่ร้ายป้ายสีพวกที่ยืนอยู่ข้างประชาชน พวกนี้จะมีการกรูข่าวขึ้นในบางโอกาสบางเวลา

ท่ามกลางประชาชนที่เคารพรับ พวกนี้ถือว่าถ้ามีรัฐธรรมนูญและถ้ามีการประกาศยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติมันไปแล้ว จะทำให้พวกแรกพวกที่มีความก้าวหน้าและยืนอยู่ข้างประชาชนนั้น มีโอกาสได้เสนอความจริงมาเป็นการขัดแย้งตัวเอง อาจจะคิดกันอาจจะไม่เห็นควาย พวกหลังนี้อยากให้อำนาจเมืองปกครองแบบเผด็จการจึงมีการสร้างข่าวลือต่าง ๆ นานา กรณีที่กระผมอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ๒ ประเภทนี้ ซึ่งในฐานะที่กระผมได้เคยทำหนังสือพิมพ์มาบ้าง ได้ไปทำข่าวที่บ้านนาทรายซึ่งเป็นชาวศรีโครมเมื่อไม่นานที่ผ่านมา กระผมเองได้เห็นความจริงอยู่อย่างหนึ่งว่า หนังสือพิมพ์ฝ่ายที่ยืนอยู่ข้างประชาชนพยายามที่จะซุกคุ้ยตีแผ่เอาความจริงนำไปประชาชนได้รับทราบ ไม่ได้เขาข้างฝ่ายประชาชนหรือเขาข้างฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมือง แต่เขาเป็นผู้ที่รักความเป็นธรรมเป็นผู้ที่ต้องการความเป็นธรรมต้องการสัจจะต้องการความจริง พยายามเอาข่าวที่เป็นความจริงมาปรากฏมาตีแผ่

ให้ได้รับทราบนั้น แต่พวกนี้จะถูกคุกคามถูกขู่เข็ญแล้วก็จะถูกใส่ร้ายไปต่าง ๆ นานา
 ต่างจากหนังสือพิมพ์อีกประเภทหนึ่ง ที่มักสร้างข่าวและก่อกวนชาวเขี้ยว และก่อกวนจีน
 ชาวเขาเองว่าฝ่ายประชาชนหรือฝ่ายที่ยืนอยู่ตรงข้ามผู้ที่เป็นเจ้านายของตัวเองนั้น เป็น
 ฝ่ายผิด และจะวินิจฉัยเหตุการณ์ขึ้นมาเอง ความจริงที่บานาทรายนั้นได้พิสูจน์ธาตุแท้
 ของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งกระผมจะไม่เอ่ยชื่อเพื่อที่จะไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือน
 ต่อเขา ประวัติศาสตร์ทางหนังสือพิมพ์คงจะโง่จวน และจารีกริ้วฟ้ากินสลายของ
 ประเทศไทย เราว่าหนังสือพิมพ์ที่ยืนหยัดอยู่ของประชาชน และเสนอความจริงนั้นความจริง
 ก็ได้พิสูจน์ออกมาแล้ว หนังสือพิมพ์ที่ยืนหยัดอยู่เคียงข้างประชาชนได้รับรางวัลชาวก็เคน
 ยอดเยี่ยมแห่งปี คือชาวบานาทรายนนั้นเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับไหนอะไรนั้น กระผมจะไม่ขอ
 เอ่ยชื่อ เรื่องต่อมาคือกรณีทางคองนั้น เป็นเรื่องที่เราจะนำมาเปรียบเทียบให้เห็น
 วิเคราะห์หนักให้ชัดเจนลงไปว่า หนังสือพิมพ์ที่ยืนอยู่ข้างประชาชนกับหนังสือพิมพ์ที่ไม่ได้
 ยืนอยู่กับข้างประชาชนนั้น เสนอข่าวต่างกันอย่างไรบ้าง ความยุติธรรมความเป็นจริง
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ทางคองนั้น ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศก็คงจะได้รับรู้ และคงจะ
 วิเคราะห์หรือถกเถียงกันจนอำเภอลำคองนั้นจะไปชุมนุมกันถึงหม้ออย่างนั้นหรือ กระผมจะไม่
 เอ่ยถึงหรือว่ามีหนังสือพิมพ์ฉบับไหนบ้าง ที่เสนอข่าวว่าคนน้อยคนมาก หรือมีเหตุการณ์
 เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอีกก็คือวันที่ ๔ กรกฎาคมที่ผ่านมา มีหนังสือพิมพ์
 ประเภทที่ไม่ต้องการเป็นความจริง ไม่ต้องการบ้านเมืองเป็นประชาธิปไตย ต้องการ
 ให้มีผู้มีความคิดขัดแย้ง เกิดขึ้นมาเป็นลักษณะของเผด็จการ ได้เสนอข่าวสร้างข่าว
 โคมลอยขึ้นมาต่าง ๆ นานา ซึ่งถ้าจะว่าไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวแล้ว
 หนังสือพิมพ์ที่ขอมกรุชาว เขมรชาวเขมรแดงบุก ข้าราชการแดงขอทวงคืนแคนภาคอีสานคืน
 ชาวต่าง ๆ เหล่านี้พากันให้ใหญ่โต ประโคมข่าวเพื่อหนังสือพิมพ์ตัวเองจะได้ขายได้
 ถ้าจะว่าไปแล้วก็มีความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนี้เหมือนกัน ข้อย่อย
 ของข้อที่ ๖ คือ (๒) ซึ่งมีข้อความว่า "ข้อความซึ่งเป็นเท็จในลักษณะที่อาจทำให้
 ประชาชนเกิดความตื่นตกใจหรือวิตกกังวลหรือเกิดความหวาดกลัว หรือข้อความใน
 ลักษณะซึ่ง เป็นการปลุกปั่นหรือยุยงให้เกิดความไม่สงบ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย

หรือคือธรรมอันดีของประชาชน หรือขอความทำนายในทางที่ก่อให้เกิดความวิตถกกังวล
 แก่ประชาชนในโชครชะตาของบ้านเมือง ถ้าพิมพ์ข้อความเหล่านี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 มีอำนาจตัดเตือนหรือยึดหนังสือพิมพ์นั้นทำลายเสีย" ถึงเวลานั้นละครับ หนังสือพิมพ์เหล่านี้
 มีมากครับ หลัง ๑๔ ตุลาคม แต่ว่าเมื่อมีความวิตกความประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว
 ขอย่อยข้อที่ ๒ ของ (๒) นี้ไม่ได้มีการจับกุมคุมขัง หรือมีการกล่าวตักเตือนแต่อย่างใด
 มาตรการของประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว มุ่งที่จะควบคุมฝ่ายที่มีความก้าวหนา
 และรักษาผลประโยชน์ของประชาชนอย่างซัดเซง เพราะฉะนั้นเมื่อเรายกเลิกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวแล้ว ก็จะเกิดผลขึ้น ๒ อย่าง ซึ่งจะเป็นการกระทบต่อ
 นักหนังสือพิมพ์ของประชาชนด้วย เกิดเป็นผล ๒ อย่างขึ้นมาทันทีคือ ขอให้ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลายซึ่งร่วมพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณารวมกันว่า ผลอัน
 จะเกิดแก่ประชาชนและเกิดแก่นักหนังสือพิมพ์ที่ต้องการความเป็นจริงในสังคม ผู้ที่เขียนยึด
 ในความยุติธรรม ผู้ที่อยู่ภายใต้กฎหมายและไม่เข้าเป็นกติกากันในระบอบประชาธิปไตย
 ผลดีจะเกิดแก่พวกนี้ เพราะพวกนี้เป็นพวกที่ต้องการความเป็นธรรมในสังคมอยู่แล้ว
 ประชาชาติของเราต้องการความเป็นธรรมในสังคม พวกนี้แหละครับ พวกแรกนี้จะได้รับ
 ผลดีจากการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และถ้ามองถึงประชาชนชาวไทยทั้ง
 บรรดาประเทศผู้ซึ่งอาศัยพวกผู้แทนราษฎรเรา และหนังสือพิมพ์เป็นกระบอกเสียง เป็นปาก
 เป็นเสียง เป็นเครื่องแสดงถึงความต้องการความทุกข์ความยากของเขา เป็นสิ่งที่สะท้อน
 ความต้องการของประชาชนทั้งประเทศ นี้แหละครับ ผลดีจะเกิดแก่พวกนี้ สำหรับพวกที่ ๒
 คือฝ่ายลาหลังและพวกกตัญญูจะเกิดผลเสียแก่พวกเขาอย่างแน่นอน เพราะว่าไม่มี
 หนังสือพิมพ์พวก ๆ ขึ้นมาที่ต้องการความเป็นธรรมเสนอความจริง ประชาชนก็จะ
 นิยมชมชอบ ก็จะรับซื้อ ก็จะสนับสนุน ก็จะเป็นที่ยกย่องสรรเสริญ ซึ่งเราจะเห็นจากหลัง
 ๑๔ ตุลาคมเป็นต้นมานั้น หนังสือพิมพ์พหุชนอยู่ข้างประชาชน ได้รับการสนับสนุนอย่าง
 มากมายเพิ่มขึ้น แต่พวกลาหลังนั้นกำลังหกลหายไป เพราะฉะนั้นพวกนี้จะเสียหาย
 จะไม่ได้รับผลประโยชน์จากการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แน่นอน เพราะ
 ฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยความเป็นธรรม กระผม

เอง ประสงค์ มูลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอทราบว่าเสรีภาพที่เราจะเห็น
 เราจกหยิบยื่นให้กับนักหนังสือพิมพ์ เป็นตัวแทนของประชาชน หยิบยื่นให้กับประชาชน
 ชาวไทยทั้งประเทศ เป็นอาวุธ เพื่อเราจะแสวงหาความเป็นธรรมในสังคม อย่างคง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เลย เพราะมันเป็นเครื่องมือของกลุ่มเผด็จการทรราช เพราะว่า
 รัฐบาลปัจจุบันนี้เป็นรัฐบาลของประชาชน ท่านหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี
 ก็เคยกล่าวไว้ในวารสารนักข่าว เมื่อนานมาแล้วว่า รัฐบาลที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรมรักษา
 ผลประโยชน์ของประชาชน ก็ไม่ควรจะหวาดระแวง แต่ถ้ามหาความมีการปกปิดไม่ให้เสนอ
 ชาวเป็นการปิดปากหนังสือพิมพ์ ก็เท่ากับเป็นการฟ้องตัวเองว่ารัฐบาลนั้นมีความชั่ว
 รัฐบาลนั้นแล้ว รัฐบาลนั้นไม่ดี เพราะฉะนั้นโปรดอย่าปิดกั้นปิดตาและปิดปากประชาชน
 ชาวไทยทั้งประเทศเลยครับ กระผมขอสรุปเพียงเท่านี้

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายอัมพล จันทระเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคธรรมสังคมนิยม ตามที่ได้มี
 สมาชิกผู้มีเกียรติ คุณสงสุข ภัคเกษม และพร้อมด้วยคุณวิรัช กุณฑาศ ได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภานั้น พรรคธรรมสังคมนิยมก็และสนับสนุนด้วย และแต่ละท่าน
 ก็ได้อภิปรายมามากพอสมควรด้วย กระผมเสนอขอขิดการอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย
 ขอได้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าอยากจะฟังเสียงทางรัฐบาลบ้าง รัฐบาล
 จะมีอะไรใหม่ครับ เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พันเอก ประถม ประยูรโศภราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในนามของกระทรวงมหาดไทย
 ได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๓ - ๔ ท่านแล้วรู้สึกเห็นสอดคล้องด้วย
 และก็เห็นใจ สำหรับในเรื่องนี้กระผมก็มีความเห็นสอดคล้องด้วยว่าประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๑๓ นั้นเป็นการประกาศเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน แล้วก็เป็นปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ
 ได้คลี่คลายไปแล้วจนกระทั่งได้มีรัฐธรรมนูญขึ้นมาแล้ว และมีสภาแล้ว นอกจากนั้นตาม

เหตุผลที่ท่านได้อภิปรายมาแล้ว กระผมก็เห็นควยงพระว่จะขอความในประกาศของคณะปฏิวัติ นั้นเป็นการชักกับรัฐธรรมนูญตามมาตราเกี่ยวกับเสรีภาพ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทาง ฝ่ายรัฐบาลไม่มีข้อซักของประการใดที่จะดำเนินการ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ ขอให้ที่สุดแล้วแต่ที่ประชุมของรัฐสภาจะไต่ไปพร้อมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนออีกแล้วจะมีท่านผู้ใดขอเสนอเปิดครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ทานประธานที่เคารพครับ กระผม

ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ เห็นว่าการขลิบปรายนั้นเพ็งดำเนินการไปเพียงเล็กน้อย และอีกประการหนึ่งในฐานะ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังไม่ได้แสดงความคิดเห็น กระผมมีความคิดเห็นว่า ควรจะได้มีการเปิดอภิปรายต่อไปครับ ท่านผู้ใดเห็นควยงโปรดกรุณารับรองครับ ขอพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือมีผู้เสนออีก ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ต้อง ว่างไปตามระเบียบ ผมขอมติในครั้ง มีท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดการอภิปรายต่อไป- ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๓๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดการอภิปรายขอได้โปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดการอภิปรายต่อไปนี้ ผมจะขอมติว่าที่ประชุมนี้จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรจะรับหลักการแห่ง

ร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. เป็นเอกฉันท

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น)

ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช กุมุทมาศ

ส.ส. ขอนแก่น แห่งพรรคพลังใหม่

จะเป็นการรบกวนเกินไปไหมครับถ้าหากจะเสนอ

สถานีพิจารณาคราวเดียว ๓ วาระ ใช้กรรมาธิการ เต็มสภาครับ ขอเสนอให้พิจารณา

ขอผู้รับรองด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อไม่มีกัว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยให้พิจารณา

คราวเดียว ๓ วาระ โดยกรรมาธิการ เต็มสภา

โดยเหตุที่ทั้งสองร่างนี้ท่านสมาชิกได้

โปรดกรุณาพิจารณาหรือวิเคราะห์ทุกด้วยนะครับ

โดยเหตุที่หลักการแม้จะตรงกันและก็

รู้สึกว้าสัน ๆ ก็จริง แต่ความข้อที่แตกต่างกันคือว่า ฉบับของคุณเสงสุข รัตเกษม ไม่มี

มาตรา ๔ ของคุณวิรัช กุมุทมาศ มีมาตรา ๔ ต่างกันในสาระตรงนี้ ฉะนั้นถ้าเป็นที่จะ

ต้องขอให้พิจารณาว่าจะยึดฉบับไหนเป็นหลัก คุณเสวตร เชิญครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง)

ท่านผู้เป็นประธาน ผมคิดว่าควรยึด

ของคุณวิรัชเป็นหลัก เพราะว่าถูกต้องตามแบบของการเขียนกฎหมายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ครับ ขอโทษครับ ผมก็คิดว่าอย่างนั้นเหมือนกัน

ก็ควรจะยึดเอาของคุณวิรัชเป็นหลัก

เพราะสมบูรณ์ครบถ้วนตามแบบฉบับของการร่าง

กฎหมาย ที่ประชุมนี้จะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณอุคร

นายอุคร ทองน้อย (ยโสธร)

ท่านประธานที่เคารพครับ

ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม นายอุกร ทองน้อย พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัด
 ยโสธร กระผมเห็นว่า การเสนาบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ หรือ
 ยกเลิกกฎหมายอะไรก็ตาม กระผมเห็นว่า อย่างมาตรา ๔ นี้ ไม่มีความจำเป็นในการที่จะ
 ให้มีรัฐมนตรีรักษาการอะไร ถึงแม้ว่าจะเป็นแบบที่ถูกต้องตามกฎหมายอะไรก็ตามครับ
 เพราะฉะนั้น กระผมก็เห็นว่ากฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ น่าจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ที่
 สถานแห่งนั้นจะรับไว้ คือ กระผมเห็นว่า จะเอาฉบับไหนก็ได้ครับ แต่ ว่าตามมาตรา ๔ นี้
 มันไม่มีความจำเป็นหรือครับ ที่จะรักษาการอะไรต่าง ๆ นี้ เพราะว่า อย่าง โรงพิมพ์
 ที่ไปถูกไซค์คว่ำหรือว่าถูกอะไรต่าง ๆ มันก็หมดไปโดยปริยายอยู่แล้ว เพราะว่า วายกเล็ก
 ไปแล้ว ไม่มีความจำเป็นอะไรครับ กระผมก็คิดว่าอย่างนั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน กฎหมายทุกฉบับ
 ต้องมีผู้รักษาการครับ เว้นแต่ถ้าหากเป็นการแก้ไขมาตราต่าง ๆ ซึ่งมาตรานั้น ๆ
 อยู่ในกฎหมายเดิมแล้ว ก็ไม่ต้องมีผู้รักษาการ นี่เป็นหลักของสภา เขียนกฎหมาย ซึ่งรับรอง
 กันมาตลอดเวลาค่ะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุรินทร์ มาศดิตถ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจาก ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็น ๒ ฉบับ
 ฉบับหนึ่งเป็นร่างของพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ฉบับหนึ่ง
 เป็นร่างกฎหมายของพรรคพลังใหม่ ความจริงจุดประสงค์อันเดียวกัน แต่เมื่อมีผู้ท้วงว่า
 ฉบับของคุณสงสุข ภัคเกษม นั้นผิดแบบฟอร์มกระผมจึงจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธาน
 ว่าการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัตินั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติโคลงมติยกเลิกไปหลายฉบับแล้ว
 ไม่มีรัฐมนตรีรักษาการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ เพราะว่าประกาศของคณะปฏิวัติ
 เป็นกฎหมาย เมื่อเราออกกฎหมายยกเลิกไปแล้วจะมีใครรักษาการทำไม แต่อย่างไรก็ตาม
 เมื่อจะยืนยันว่าควรจะมีรักษาการก็รักษาการไป แต่ขอยืนยันว่าร่างของคุณสงสุข ภัคเกษม
 ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์และพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ได้นำสู่สภานักไม่เป็นการผิด
 แบบแผนหรือขั้นตอนใด ๆ เพราะธรรมเนียมเคยมีมาแล้วในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม
 ขอกราบเรียนท่านประธาน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ตามเหตุผลของท่านสมาชิกแห่งพรรค
 ประชาธิปัตย์น่าจะถูกต้องอยู่เหมือนกัน เพราะมีกฎหมายหลายฉบับที่ผ่านสภาไป โดย
 ไม่มีผู้รักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ฉบับนั้นก็มี แต่ก็มีหลายฉบับที่คงมี
 ผู้รักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น เพราะฉะนั้นมัน เป็นเหตุผลที่กำกวมกัน
 อยู่มากกว่าอะไรนี่คืออะไรถูก สมาชิกก็มีความเห็นคนละอย่าง กระผมอยากจะขอให้
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมผู้ที่มีความรอบรู้ในทางนี้ ลงข้อแจ้งต่อสภา
 สักนึ่ครบบ

นายใหญ่ ศิวิตชาติ (นครสวรรค์) : (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
 ทานประธานครับ สมาชิกให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ประธานให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผมก็เคารพนับถือท่านประธานก็คงจะดูขึ้นมา เรียนรู้แจ้ง
 คืออย่างที่ท่านสมาชิกกฎหมายฉบับนี้จำเป็นต้องมีผู้รักษาการนั้น มันมีอยู่ ๒ ประการ
 ประการหนึ่ง กฎหมายการพิมพ์หรือพระราชบัญญัติที่ลงประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น
 เกี่ยวของแก่วารสารการกอง เอกสารหนังสือพิมพ์ที่จะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตาม กฎหมายที่
 ยกเลิก ถ้าหากไม่ให้มีกระทรวงมหาดไทยรักษาการแทนก็สบาย สำหรับกระทรวงมหาดไทย
 เจ้าหน้าที่กอง เอกสารหนังสือพิมพ์ไม่ปฏิบัติความ สภาจะมายุ่งกับรัฐมนตรีก็ไม่ได้
 เพราะเหตุว่าไม่ให้รักษาการนี้ เมื่อไม่รักษาการ จะละเมิดคำสั่งของสภาอย่างนี้คง
 ไปโรงไปศาล จึงมีท่านสมาชิกยกใหม่คนรับผิดชอบ เพราะรัฐมนตรีมหาดไทยรักษาการ
 นั้นนะ สภาจะได้สับได้ใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ไม่ยอมบังคับบัญชาให้เป็น
 ไปตามกฎหมายที่เป็นมติของสภาผลมันก็แตกต่างกันเพียงเท่านั้นแล้วจริงๆ นั้น ถ้าจะ
 เขียนไว้ไม่ให้รัฐมนตรีต้องรักษาการก็สบาย รัฐบาลก็ไม่ต้องรับผิดชอบ แต่ถ้าวางจะให้
 รัฐมนตรีรับผิดชอบ รัฐมนตรีจะต้องติดตามว่าสภาเขาเลิกอย่างนั้นแล้ว กองเอกสาร
 หนังสือพิมพ์หรือกรมตำรวจมันได้ปฏิบัติตามกฎหมายเพียงใจหรือไม่ ท่านสมาชิก
 คำหิติเตียน เป็ลอกปราชัย ตั้งกระทูตามได้ มันคงเห็นตรงนี้เท่านั้นครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ทานประธานที่เคารพ กระผม
 สุรินทร์ มาศดิตถ์ ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็มีเหตุผลอยู่ แต่กระผม

ไม่อยากจะสืบความยาวสาวความยืด อันที่จริงนั้นกฎหมายฉบับนี้คือกฎหมายซึ่งสถาบัน ดงมดี
 ไทยกเล็กประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ เมื่อยกเลิกไปแล้วก็ยอมยกเลิกไป เจาหนาที่
 กองเอกสารหนังสือพิมพ์ ตำรวจสันติบาลจะไปทำตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ อีก
 ใครก็ยอมไม่ยึดถือและไม่ปฏิบัติตามมันก็ไม่ผลเหมือนกัน แດอย่างไรก็ดี เรื่องนี้เถียงกัน
 เรื่องแบบฟอร์มเท่านั้น และที่กระแถมต้องขึ้นพด้นเพราะต้องการยืนยันว่าแบบฟอร์มอย่างนี้
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเคยกระทำมาแล้ว และกฎหมายนี้ผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เคยทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้มาแล้ว แบบนั้นไม่ผิด
 น่นอน แດอย่างไรก็ดี เพื่อที่จะให้สมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมาชี้แจง
 อย่างนี้กระแถมกว่าไม่เสียหาย แດกระแถมยืนยันว่าแบบฟอร์มของพรกประชาชนปดัยไม่ผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์จิตใจหรือเปล่าละครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กระแถมไม่จิตใจกับหาประธาน

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : หาประธานที่เคารพ กระแถม พีร บุนนาค

สุพรรณบุรี พรรคพลังประชาชน กระแถมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้กลาง เขยด้วยก็และกับหลักการ
 เป็นเอกฉันท ตอนนี้มีอยู่ว่าขั้นตอนของการปฏิบัติ คือว่าเราจะเอาฉบับใหม่เป็นบรรทัดฐาน
 ก็ขอมติละครับ กระแถมว่าอย่างนั้น จะเลือกเอาฉบับไหน ประเด็นหาประธาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีแล้ว มีอันเดียวแล้ว ไม่ต้องขอมติแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : หาจะมาบอกมันเดียวอย่างไรละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์ถอนแล้ว ตกลงก็เหลือของคุณเสวตร

ประเด็นเดียว คือยี่ตรงของคุณวีรัช

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอาละครับ ก็เข้าไปชื้อยาให้เสียเวลา

ก็แล้วกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุขจะเอาทั้ง ๒ ฉบับหรือ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : กระแถมขอเรียนหาประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถอนแล้ว คุณสงสุข

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ไม่ถอน คุณสุรินทร์บอกว่าไม่ถอน

นะครับ เพียงแต่ความมันไม่มีปัญหาอะไร แต่ถาหากว่าจะยึดหลักกันแลวนะครับ กระผมก็ขอเรียนว่า เมื่อกระผมได้ทำเป็นที่ถูกต้องแลวนะครับ กระผมก็ไม่คิดว่าที่ทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขึ้นมาพูดนั้นจะเป็นการตัดสินเด็ดขาด ขณะนี้สถานนี้มีอำนาจ เพราะฉะนั้นกระผมขอรับรองว่าสถานนี้จะต้อง เป็นผู้ตัดสิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวไม่ไควอะไร เกี่ยวก่อน คุณสงสุข นั่ง ผู้เสนอให้เอาร่างของคุณ หรือคุณสุรินทร์และผู้เสนอนั้นไม่ตกใจแล้ว เขาใจใหม่ละ หมายความว่าอย่างไรนั่นหรือคุณจะเสนอเอาของคุณอีกคุณก็เสนอมา

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ กระผมเป็นเจ้าของร่างครับ ผมก็เสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอความกรุณาอย่างนั้นะครับ อย่าไปคิดอะไรกันมาก อย่าไปคิดวาร่างนั้นของคนอื่น ร่างนี้ของผม พวกผมจะต้องเอาร่างของพวกผม เราเอาอะไรที่มันเรียบร้อยสมบูรณ์ดีกว่า ประโยชน์ของสถานีของชาติของประเทศ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : มิได้ครับ ทานประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณานะครับ ไม่ใช่ผมแทรกแซงนะครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : เขาใจครับ ถาทานประธานพูดอย่างนั้นนะครับ กระผมก็ไม่วากระไรหรือกะครับ แต่ถาถาหากว่าจะมาพิจารณาว่ากระผมเสนอกฎหมายออกมาแล้ว มันผิดแบบฟอร์ม กระผมถ้อว่ากระผมเสียหายควาย กระผมถ้อวาเป็น เรื่องเสียหายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แบบฟอร์มถูกเหมือนกันละ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ก็เมื่อถูกก็ขอพิจารณาเอาอย่างถูกช้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้เอาอะไรใหม่กันแน ๆ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ก็ต้องขอมติครับ เพื่อจะเอาแน ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่า คุณเสนอเอาของคุณใจใหม่

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองยุติของคุณสงสุข

(มีสมาชิกรุ่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะยกเอาร่างของคุณส่งสุด
คือตามระเบียบวาระที่ ๔ ที่ ๕ ไปรอกยก็มีขึ้น

นายชวน หลีกภัย (ตรง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าไม่มีปัญหาหรือครับ ไม่น่าที่จะต้องมาลงมติ
อะไรกันกระผมเพียงแต่อยากจากรายเรียนท่านประธานให้เข้าใจว่า ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมชี้แจงมานั้น กระผมคิดว่ายังไม่ถูกต้องนักหรือครับ เพราะความจริง
การที่เราจะให้มาตรา ๔ ในกรณีที่เป็นกรณียกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เป็นผู้รักษานั้น ไม่มีความจำเป็นเลยครับ
เพราะหมายความว่า ถึงแก่อนุมัติฉบับนี้จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นผู้รักษาการ ไม่ได้หมายความว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อได้รับผลจาก
กฎหมายฉบับนั้นแล้ว จะต้องเอาอย่างลงไปลงประกาศของคณะปฏิวัติทำไมได้ กฎหมาย
เมื่อออกไปแล้ว มันก็ยกเลิกไปโดยในตัว ไม่ได้มีความหมาย รัฐมนตรีจะต้องไปทำ
อย่างนั้น จะต้องไปทำอย่างนั้น จะต้องไปเขียนอะไรจะต้องไปลงชื่ออะไร เพื่อให้กฎหมาย
ยกเลิกไป ความจริงมันสมบูรณ์เมื่อออกไปจากกลาไน กระผมไม่อยากจะลงมติครับ
กระผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกของกระผมคงจะไม่ตั้งใจ แต่กระผมขอร้องให้ถือเอาของ
คุณวิรัชเป็นหลัก ไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหายเสียตาอะไรกัน กระผมคิดว่าไม่มีปัญหา แต่
กระผมอยากจะชี้แจงเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีเข้าใจ ให้สภานี้เข้าใจว่าแบบฟอร์มที่คุณส่งสุด
ทำไปนั้นถูกต้อง การที่จะขอให้รัฐมนตรีรักษาการ เป็นกรณีรัฐมนตรีจะต้องทำอย่างหนึ่ง -
อย่างใด เช่นกฎหมายจัตถ์สรที่คืน รัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบ กระผมอยากจะให้สภา
เข้าใจให้ถูกต้องเท่านั้นเองครับ กระผมอยากจะขอรับรองเพื่อนนะครับ ให้ถัดฉบับของ
คุณวิรัชเป็นหลักก็แล้วกัน พวกประชาธิปัตย์ก็ควรที่จะแสดงน้ำใจครับ กระผมคิดว่าไม่
เสียหายอะไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุดว่าอย่างไรครับ อธิการรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมของท่านเสนออย่างนั้นแล้ว

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ทหาประธานครับ กระผมได้พูดใน
สภามาเมื่อสักครู่ในการอภิปรายของกระผมแล้วว่า กระผมมีความอดทนและอดกลั้นมาก
ขณะนั้นกระผมขออดทนและอดกลั้นอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณ
(มีสมาธิในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือยกมือกันหลายทีมาก ๆ แล้วยกก็ให้น้อย ๆ
หน่อยก็เหมือนกันครับ เชิญท่านสมาชิกการรัฐสภาครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เดชาธิการรัฐสภา) : (อ่าน)
ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

.....
.....

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ผมขอให้เป็น
ไปคามแบบครับ ขอตั้งคำว่า "เห็น" ครับ เป็นว่า "โดยที่เห็นเป็นการสมควรยกเลิกประกาศ
ของคณะปฏิวัติ"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บังเอิญถามกับประโยคแรกของคุณส่งตรงถึง
ทุกคนแล้วขอแปรญัตติเสียเลย เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ตกลงที่ประชุม
เห็นสมควรตั้งคำว่า "เห็น" โดยที่เห็นเป็นการสมควร ตั้ง "เห็น" ออก เหลือเป็น
"โดยที่เป็นการสมควร" เชิญอ่านต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : (อ่าน)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑""

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ในมาตรา ๔ ที่บัญญัติไว้ว่า
"ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้" ปัญหาอันยังเป็น
ที่สงสัยอยู่ เพราะว่าไม่เคยเห็นแบบฟอร์มพระราชบัญญัติบางฉบับก็ไม่ต้องมีรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงใดรักษาการ แล้วก็มีบางฉบับให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงรักษาการ อันนี้
เป็นที่สงสัยแต่เคยดูท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านยกมือหลายครั้ง หลายหน
ก็คิดว่าท่านอยากจะชี้แจงในปัญหาข้อนี้ จึงใคร่ขอให้ท่านได้กรุณาชี้แจงว่า อย่างไร
จึงจำเป็นต้องให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงรักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น และ
ฉบับอย่างไรไม่ต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้อง คุณสวัสดิ์ครับ จะแปรก็แปรครับเอาเลย
ครับ หรือคุณจะให้คัดออก จะแปรให้คัดหรือ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : คือว่าก่อนจะตัดหรือไม่ตัดนั้นนะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ย่าเลยครับ จะพูดอะไร เอาไว้เลิกประชุม
เสียก่อนแล้วค่อยพูดกันครับ คณันไม่คอยสวายนะครับ เราวากันให้เสร็จก่อนนะครับ
อีกเดี๋ยวเดี๋ยวก็เสร็จ

เป็นอันว่าเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า คุณสุรินทร์ว่าอย่างไรครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สุรินทร์ มาศดิตถ์ รู้สึกเป็นห่วงต่อสภาที่ว่า ถ้ามีมาตรา ๔ เข้าไปแล้วจะเป็นกฎหมาย
ที่ออกไปซึ่งสภานั้นมันไปไม่ถูกต้อง กระผมมีเหตุตั้งที่ทราบ เรียนแล้วว่าในสภานิติบัญญัติ -

แห่งชาตินั้น เคยออกกฎหมายยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติมาหลายฉบับ และในแบบฟอร์ม
ของกฎหมายฉบับนั้นไม่มีรัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายนั้น กระผมจะยกตัวอย่าง กระผม
เคยเสนอให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๔ ซึ่งให้มีการแต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
และสมาชิกสภาเทศบาลให้ยกเลิกประกาศฉบับนั้นไป จึงได้มีการเลือกตั้งสมาชิก

สภาเทศบาลและสภาจังหวัดกฎหมายฉบับนั้นก็ออกมา ความจริงถ้าเอาตามฟอร์มตาม

ท่านรัฐมนตรียุติธรรมท่านว่า ก็จะต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็น

ผู้รักษาการ แต่ฟอร์มที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติไปนั้น ไม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทยรักษาการตามกฎหมายที่โดยยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ เรื่องนี้กระผมเห็นว่า

คุณชวน หลีกภัย อธิการมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมของพรรคประชาธิปัตย์ได้

ชี้แจงเหตุผลเป็นการถูกต้องแล้ว ดังนั้นกระผมจึงไม่อยากจะให้สภานี้ออกกฎหมายที่เป็น

อย่างนี้ออกไปครับ ท่านประธานกระผมไม่ว่าจะพูดอย่างไร กระผมจึงขอแปรญัตติตัด

มาตรา ๔ ออกครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ท่านประธานและ

ท่านสมาชิกที่เคารพทุก ๆ ท่าน กระผมแคล้ว นรปติ ขอนแก่น พรรคแนวร่วม

สังคมนิยม ขอประธานโทษ คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ เจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้

ความเห็นว่าไม่ควรจะมีมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการแทน
 นะครับ ทานประธานครับ กระผมเห็นว่าเท่าที่คุ้นสุรินทร์ มาศศักดิ์ โดยกตัวอย่างมานั้น
 เป็นเรื่องของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งในสมัยนั้นเราจะเห็นได้ว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติชั้น
 นะครับ โค้งงอขึ้นไม่เหมือนกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านอย่าลืมนะว่า เรามีสมาชิกวุฒิสภา
 เมื่อกฎหมายฉบับนั้นผ่านไปแล้วนะครับ จะต้องไปเข้าถึงวุฒิสภาหลายเรื่อง เราเห็นมาแล้ว
 ว่าสภาผู้แทนราษฎรของเรานี้ ออกกฎหมายไปผ่านพระราชบัญญัติไป โดยไม่ถูกต้องแล้วก็ชน
 กลับมาอีก ทำให้เราเสียเกียรติภูมิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นอย่างมาก ถ้าหากว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินั้นจะผ่านเราไปโดยไม่มีมาตรา ๔ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยรักษาการแล้วก็เป็นอันว่าไม่สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาอาจจะถูกเกียรติภูมิ
 ของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมใครจะขอทราบเรียนว่าสมาชิกวุฒิสภานั้น ก็รู้สึก
 ท่านจะตั้งแง่ตั้งงอนในการที่จะรักษาโดยเคร่งครัด อาจจะส่งย้อนกลับมา แทนที่
 พระราชบัญญัตินั้นจะโคจรก็จะลาซาไปอีก ทานประธานครับ ขอรบกวนเราไว้รักษา
 เป็นระเบียบประเพณีตลอดความว่าร่างพระราชบัญญัติทุกร่างพระราชบัญญัตินั้น อาจจะ
 มีรัฐมนตรีว่าการเจ้าของกระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ฉันทัดก็ ถ้าหากว่าเราเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ต้องมีรัฐมนตรีที่จะต้องรักษาการ
 ให้เป็นไปโดยเคร่งครัด ว่าพระราชบัญญัตินั้นเลิกไปแล้วก็เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรี
 เจ้าของกระทรวงที่เกี่ยวข้องที่จะต้องรับผิดชอบ ถ้าหากว่าอย่างรัฐมนตรีว่าการยุติธรรม
 ว่าถ้าหากว่ามีกรณีผิดพลาดไปจากกฎหมายฉบับนี้แล้ว เราก็มีบุคคลที่จะต้องชี้ข้อใดเสียง
 หรือตั้งกระทู้หรืออุทธรณ์เอาให้เป็นผู้รับผิดชอบได้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเป็นการสมควร
 อย่างยิ่งที่จะเขียนกฎหมายให้สมบูรณ์ก็ไม่เห็นเสียหายอะไร เพราะถ้าหากว่าพลาดไป
 มันก็จะเสียเวลานะครับ กระผมเห็นว่าอย่างนี้ ชอบคุณครับ

นายพิภพ อະสีติรัตน (กรุงเทพฯนคร) : ทานประธานที่เคารพ กระผม
 พิภพ อະสีติรัตน ส.ส. กรุงเทพฯ ขอเสนอพรบ.พระราชบัญญัติ ประเด็นของมาตรา ๔ ว่า
 จะมีรัฐมนตรีรักษาการหรือไม่ นั้น ก็เราลองพิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมาย
 เลียนประกาศของคณะปฏิวัติ แล้วกระผมอยากจะถามว่าเอารัฐมนตรีไปรักษาการอะไรไป

ทำอะไรอีก ก็มันเล็กกว่ากันในตัวว่าเล็ก ไม่ใช่เอาไปทำอะไรอย่างคุณชวน หลีกภัยว่า ไม่ใช่เอาไปปรับปรุงที่กินหรือกฎหมายเกี่ยวกับปฏิรูปที่กินอะไรต่าง ๆ นั้นต้องไปทำ ต้องรักษาการตามนั้น แต่เป็นการเลิกประกาศของคณะปฏิวัติก็เลิกแล้ว ก็ไม่มีอะไร จะต้องรักษาการแล้ว จะบัญญัติไว้ทำไมให้เปราะอะ กระผมขอแปรญัตติคดีมาตรา ๔ ออกครับ

นายเลวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ในฐานะที่ ผมเป็นคนหนึ่งของคณะกรรมการกฤษฎีกาในการวางหลักเขียนกฎหมายทั่ว ๆ ไปนะครับ ผมขอชี้แจงอย่างนี้ครับ คือหลักของกรรมการกฤษฎีกามิว่าอย่างนั้นว่าจะรักษาหรือไม่นั้น

มี ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ถ้าเป็นกฎหมายใหม่จะรับต้องมีผู้รักษาการ มิฉะนั้นแล้วไม่ว่า ใครจะรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้น ๆ

ประเด็นที่ ๒ ถ้าเป็นการแก้ไขมาตราใดมาตราหนึ่งของกฎหมาย ไม่ต้องมี ผู้รักษาการ เพราะมาตรานั้น ๆ มีผู้รักษาการอยู่แล้วตามกฎหมายเดิม

ประเด็นที่ ๓ ถ้ามีการแก้ไขมาตราใดมาตราหนึ่งนอกเหนือไปจากที่มีอยู่แล้ว ใน กฎหมายนั้น สมมุติว่ามีอยู่ ๒๕ มาตรา ถ้าเกิดเพิ่มมาเป็นมาตราที่ ๒๖ ก็คือ หรือเป็น มาตราใหม่ต่างหากจากที่มีอยู่ในกฎหมาย เดิมก็ก็เช่นนี้ต้องมีผู้รักษาการ เพราะกฎหมาย ทุกฉบับต้องมีผู้รักษาการสำหรับกรยกเลิกกฎหมายนั้น ต้องมีผู้รักษาการทั้งที่รัฐมนตรี ยุติธรรมได้อธิบายไว้ คือว่าก็จริงอยู่กฎหมายนี้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ แต่ประกาศ ของคณะปฏิวัตินั้นอยู่เป็นการแก้ไขกฎหมายพระราชบัญญัติการพิมพ์ ซึ่งมีตัวบทอยู่ ถ้าไม่มี ผู้รักษาการแล้ว ก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า ถ้ามีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผิดไป คือไม่ยอม ยกเลิกหรือผิดไปจากที่กฎหมายปัจจุบันมีอยู่แล้ว ใครจะรับผิดชอบ ที่มีผู้รักษาการนั้น ต้องการให้ฝ่ายบริหารรับผิดชอบต่อสภา ในฐานะที่สภาเป็นผู้ออกกฎหมาย ถ้าหากว่า ไม่มีผู้รักษาการก็ไม่มีใครรับผิดชอบ เรื่องเป็นอย่างนี้ครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ ส.ส. นครราชสีมา พรรคฟื้นฟูชาติไทย สำหรับ

มาตรา ๔ นั้นครับ รู้สึกว่าจะเป็นกำกวมแล้วก็ปัญหาเป็นสำคัญส่วนเยอะ ถ้าหาก
 ตามแนวความเข้าใจของกรมแล้วไม่จำเป็นจะต้องมี เพราะอะไรครับ เหตุผล
 สมมุติว่าเรามีเลื้อยอายุชุดหนึ่งเราบอกว่าจะเลิกใช้แล้วทิ้งไปแล้ว ก็ทำไมเราต้อง
 เก็บรักษาไว้อีก ฉะนั้นกรมจึงเห็นว่ามาตรา ๔ นี้ก็เมื่อเลิกก็เลิกไปเลยก็จบกัน
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าขอมติได้แล้วครับ เอา คุณอนันต์ อะไร
 เอา ยังมีเวลาไม่ถึงหกโมงครึ่งเอา ๆ

นายอนันต์ บูรณวิเศษ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อนันต์
 บูรณวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากผมไม่ได้เป็น
 ผู้แทนพระนครท่านจึงไม่ไ้ชื่อผม ผมเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอบอกว่า
 ขอนจำเป็นต้องมีเนื่องจากว่าเราไม่เคยเป็นผู้ปฏิบัติ คำว่า "กฎหมาย" นั้น ต้องมี
 ผู้ปฏิบัติ จึงจะเรียกว่ากฎหมาย ถ้าหากบอกว่าเราจะต้องไม่ทำอย่างนั้นละไม่ทำอย่างนี้
 ละ ต้องมีคนที่จะต้องรับผิดชอบ ในเมื่อท่านบอกว่าพระราชบัญญัติฉบับนั้นถือเป็นกฎหมาย
 ยกเลิก ต้องมีผู้รับผิดชอบในการที่จะปฏิบัติทำให้เป็นไปตามกฎหมายยกเลิกฉบับนี้
 สมมุติว่าท่านเป็นรัฐมนตรี ในขณะที่เดียวกันนี้ยังมีบัญชาของท่าน คือข้าราชการผู้ที่จะ
 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ใครบ้างคนที่กระทำผิดหรือละเมิดตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับเดิมนี้ แล้วใครจะเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายนี้เลิกไปแล้ว เนื่องจากว่าเราเป็น
 นิติบัญญัติกับผู้ปฏิบัติมันคนละอย่างกัน ผมเห็นว่าถ้าหากเรามีกฎหมายจะต้องมีผู้รับผิดชอบ
 คำเนนการ ถือว่าอนันต์เป็นอำนาจบริหาร ถ้าหากว่าผู้มีอำนาจตุลาการ เป็นผู้ปฏิบัติเอง
 เสียหมด ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีผู้รักษากฎหมาย แต่ว่าเราวาง เป็นพระราชบัญญัติแล้วจำเป็น
 อย่างยิ่งที่จะต้องมี ขอขอบพระคุณครับ

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ กรม อรุณ
 เอี่ยมเอก ส.ส. อ่างทอง แห่งพรรคธรรมสังคม ปัญหาที่สภากำลังถกเถียงกันอยู่ว่า
 เราจะเอามาตรา ๔ นี้ ไว้หรือเอาออกนั้น ตามความเห็นของกรม ความขรรคมคา
 หรือว่ากฎหมายทั้งปวงจะเลิกหรือจะใช้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีผู้รักษากฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติหม้อต้มสุกขึ้น คือตามธรรมเนียมกฎหมายของคณะปฏิวัติที่เราจะเลิกฉบับนี้
 ถ้าหากว่าเราไม่มีผู้รักษากฎหมายตั้งที่ท่าน ส.ส. พระนครหรืออยุธยาอีกแล้วไว้เมื่อก่อนว่า
 ถ้ามีผู้กระทำผิดตามคำสั่งคณะปฏิวัติเดิม คือหมายควมว่าคนหนึ่งสี่พันพียงใดกระทำผิด
 และพอดี้เจ้าหน้าที่ทางฝ่ายบ้านเมืองจะเป็นผู้ช่วยทางฝ่ายพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ ฝ่ายตำรวจ
 ไปกระทำการจับกุมคนหนึ่งสี่พันพียง โดยกล่าวหาว่าทำผิดคำสั่งคณะปฏิวัติ ถ้าหากว่า
 เกิดมีปัญหาเช่นนั้น เราจะให้ใคร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและรักษาพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉะนั้น
 ตามความเห็นของกระผมก็มีความเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกหลายท่าน มาตรา ๔ นี้
 ควรคงเอาไว้เพื่อให้ถูกต้องตามหลักนิติศาสตร์ของกฎหมายที่ใช้อยู่ในเมืองไทยขณะนี้ ขอ
 ขอบพระคุณครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 วีระ มุสิกพงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯ กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ
 เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับระเบียบของสภา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะใช้ใช้เวลาถกเถียงกันด้วย
 เหตุผลก็คงจะเป็นประโยชน์และไม่เสียเวลาเปล่า เพราะฉะนั้นกระผมขอความรู้อะไร
 เพราะกระผมเป็นสมาชิกใหม่ มีนักกฎหมายเก่า ๆ สมาชิกสภาเก่า ๆ อยู่ในสภานี้
 เกือบครึ่งสภา คงจะให้ความรู้ได้ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าความจริงความเห็น
 ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น ถ้าหากท่านได้ให้ความเห็นในตอนเช้า
 กระผมก็จะเชื่อ หันหน้าตอบมา ๆ ก็ไม่แน่นัก โดยเฉพาะเมื่อฟังท่านสมาชิกท่านสุดท้าย
 ที่ได้อภิปรายไป ท่านบอกว่าถ้าหากว่าไม่มีผู้รักษากฎหมายของพระราชบัญญัติแล้ว เกิดกรณีผู้ฟ้อง
 นักหนังสือพิมพ์ว่าทำผิดประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว แล้วก็ไม่มียุติการ
 จะทำอย่างไร กระผมรู้สึกว่าคุณจะถูกศาลไทยมากไปหน่อยละครับว่าศาลไทยนั้นไม่
 กฎหมาย กระผมว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าเมื่อผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว
 ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็เป็นอันมีผลบังคับตามกฎหมาย กระผมเข้าใจ
 เอาเองนะครับ ด้วยความใหม่ คือเข้าใจว่า ร่างกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น
 เช่นยกตัวอย่าง สมมุติว่าเป็นพระราชบัญญัติเลือกตั้งแต่เดิมนี้ ก็ให้เลือกตั้งแบบรวมเขต
 ก็มีการแก้ไขเสียใหม่เป็นการแบ่งเขต อย่างนี้ก็ต้องมีรัฐมนตรีว่าการแน่นอนเพราะว่า

ไปจัดการเลือกตั้ง แต่ก่อนนั้นเลิกกฎหมายเลิกกฎหมาย เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ไปบังคับแล้วก็เป็นอันต้องเลิก กระผมยังยืนยันความเห็นอย่างที่คุณชวน หลีกภัย ไข่ไข่ไข่
 ณาภิธานการนั้นมันก็ต้องคิดควยเหตุผลครับ เขาสามัญผู้นำนักคิดไปทำอะไรบ้าง เขา
 ยางลบหรือยางลบหมึกไลบร่างพระราชบัญญัติทั่วประเทศหรืออย่างไรครับ กระผมก็มอง
 ไม่เห็นทางแล้วก็จะเรียนถามเป็นความรู้ไว้ควยว่า ัจงพระธาธาบัญญัติยกเลิกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติที่แล้ว ๆ มาทุกฉบับนั้น มีฉบับใหม่้างที่มีรัฐมนตรีรักษาการ เทาที่ผมอ่าน
 ักควยความรุนแรงอีกแหละครับ ยังไม่เห็นสักฉบับเลยครับ แควว่าถามักขอไคไปรคส่งสอน
 ักควย กระผมก็เป็นคนใหม่ครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณา กระผมแสดงความคิดเห็น
 อย่างนี้ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) : ทานประธานที่เคารพ ที่เราพิจารณา
 กันอยู่ในขณะนี้มันเป็น เรื่องที่พิจารณาว่า เราจะยืนยันตามแบบหรือตามแบบฟอร์มที่
 คณะกรรมการกฤษฎีกาไคยก็ถอวารางพระราชบัญญัติทุกฉบับนั้น จะต้องมีผู้รักษาการตาม
 พระราชบัญญัติที่ออกมานั้นหรือไม่ อันนี้ผมก็ไม่อยากจะทำทางสถานีวิทยุแห่งชาติ
 ไคยเคยปฏิบัติมาอย่างไร แล้วยังสถานนี้เป็นสภาที่ประชาชนเลือกมา แล้วยังถาหากว่าเราจะ
 ไปยกเลิกสถานีวิทยุแห่งชาติซึ่งประชาชนไม่ได้เลือกมาแล้ว มันจะทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
 อะไร กระผมไม่อยากจะใช้คำพูดในลักษณะอย่างนั้น แต่ขอนี้เราจะต้องเผชิญกับความจริง
 วารางพระราชบัญญัติที่เราเสนอว่านั้นะครับ ถาหากว่าถานสถานีไปแล้วถานวุฒิสภา
 ไปแล้ว ก็ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ก็ ประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาแล้ว มันมีผลบังคับเป็นกฎหมายเพียงไคหรือไม เมื่อไคมีประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ผลก็คือว่าประกาศของคณะปฏิวัตินั้นไม่มีอะไรอีกแล้ว มันวางเปลา
 ไปหมด เมื่อวางเปลาไปหมดแล้วก็จะใหม่ใครจะต้องไปเก็บไปรักษาไปทำไว้ ก็มีแต่เพียง
 เจ้าหน้าที่จะเก็บราชกิจจานุเบกษานั้นไปเก็บไว้ เพื่อแสดงให้เห็นความมั่นใจไม่มีอะไรจะปฏิบัติ
 ใคไปแล้ว มันก็มีเท่านั้นแหละครับ เพราะฉะนั้นมีลักษณะแตกต่างกับร่างพระราชบัญญัติ
 อื่น ๆ หรือ ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่ถานสภาไป เพราะวาถานสภาไปแล้วประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว จะต้องมีให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติใคไปอีก มันไม่มีลักษณะ

วางเปล่า แต่ไม่มีลักษณะวางเปล่า หายไปเลยแล้วมันก็ไม่ทำอะไรจะรักษาเพราะฉะนั้น เหตุผลที่สถานีวิทยุแห่งชาติไม่มีมาตรา ๕ ไม่ให้ใครรัฐมนตรีใดมาปรึกษาการนะ ก็เพราะว่าเหตุผลง่าย ๆ อย่างนี้แหละครับ มันไม่ทำอะไรจะรักษา เราเอาเหตุเอาผลกัน ไม่ใช่ว่าจะเคยปฏิบัติมาอย่างไรก็ปฏิบัติไปอย่างนั้น เหตุผลง่าย ๆ อย่างนี้ กระผมจึง ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภา ขณคุณครับ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม)
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อก่อนผมกำลังกังวลอยู่ ว่าจะไม่ทราบวาทะสถานใดกระผมจะแจ้ง เกี่ยวกับปัญหาที่ทุกคนเมื่อก่อน กระผมเพิ่งมารู้ตัวเมื่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขึ้นมาพูดบอกว่าสภาให้กระผมแจ้ง แล้วว่าประธานให้ รัฐมนตรีว่าการแจ้ง กระผมเพิ่งทราบตอนนั้น เอาละครับกระผมก็จะขอโอกาสชี้แจง เหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ ท่านอย่าห่วงเวลาเกินไปเลยมากนัก เพราะว่าเวลา ก็น้อยลงมันเริ่มตั้งแต่ทุกครั้ง นี่เพิ่งจะ ๔-๑๐ นาที ยังเหลือเวลาอีกมากที่กระผม ยืนยันว่ากระผมจะขอแปรญัตติเป็นมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอเพิ่มอย่างนั้นหรือ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ครับ ขอเพิ่มเป็นมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วมาตรา ๕ จะว่าอย่างไร พูดไว้ควยนะครับ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไทน์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ จะว่าอย่างไร พูดไว้ควย

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : มาตรา ๕

ก็พูดกันไปแล้วอย่างไร ให้รัฐมนตรีรักษาการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่จบ จะตัดหรือไม่ตัดยังไม่จบ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ขอ หมายความว่า ให้จบเสียก่อนจึงจะให้กระผมพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านรัฐมนตรีจะพูดเพิ่มมาตรา ๕ ก็ต้องพูด

กันไปควยให้โยงไปเลย

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กระผมไม่มีความเห็นหรือครับ ประเด็นที่ว่าจะให้รัฐมนตรีรักษาการหรือไม่
ไม่มีความเห็น กระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีความเห็นก็อย่าเพิ่งพูดครับ เขากำลัง
พิจารณามาตรา ๔ อยู่

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
แล้วถ้าจบปัญหาต้องขอโอกาสให้กระผมพูดนะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ คุณทองเส็ง

นายทองเส็ง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองเส็ง
ภูวิชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ตามข้อความในมาตรา ๔ ซึ่ง
ท่านผู้เกี่ยวข้องหลายท่านแห่งพรรคประชาธิปัตย์ได้ให้การสนับสนุนกับข้อแปรญัตติ ของท่าน
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในชุกก่อนในเรื่องนี้ กระผมใคร่ขออภิปรายว่า
ความหลักการหรือธรรมเนียมของกฎหมายจะเป็นอย่างไรนั้น กระผมจะไม่กล่าวถึง
เพราะท่านผู้รู้หรือท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายที่อยู่ที่นี่ ก็คงจะมีความเข้าใจกันเป็นอย่างดีแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า นี่มันเรื่องข้อกฎหมายนะครับ จะไปพูด
เรื่องอะไร จะพูดเรื่องอะไรกัน

นายทองเส็ง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) : ครับผม จะเข้าขอออกกฎหมายครับ แต่
กระผมใคร่ขอสนับสนุนคำแปรญัตติให้ตัดออกโดยอาศัยสภาพข้อเท็จจริง ที่มีการปฏิบัติกัน
อยู่ในขณะนี้ ความสภาพข้อเท็จจริงแล้วกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดก็ตามที่ถูกยกเลิกโดยกฎหมาย
ฉบับหนึ่งฉบับใดก็ตาม ย่อมมีผลให้กฎหมายฉบับนั้นขาดพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ
ถ้ากฎหมายฉบับที่ถูกยกเลิกไปนั้นขาดพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติข้อสังคัมแล้ว กระผมก็
เห็นว่าไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะระบุนำเอาไว้ว่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหนึ่ง กระทรวง
ใด ซึ่งมีอำนาจเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นผู้รักษาการ กระผมเห็นว่าไม่เสียหายอะไร ขอ
สนับสนุนข้อแปรญัตติให้ตัดมาตรา ๔ ออก ขอขอบคุณครับ

นายทองปึกษ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ทองปึกษ์ เพียงเกษ ขอนแก่น กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าว

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการตลอดทั้งท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว กระผมมีความเห็นคล้อยตามอาจารย์สมคิด ศรีสังคม และคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ถึงเหตุผลต่อไปนี้ โดยที่กฎหมายฉบับนี้เรามีความประสงค์ของการอยากจะยกเลิกประกาศ ของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓ ซึ่งการยกเลิกนั้นก็หมายความว่าสิ้นไป สูญไป ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องเสียเวลาในการที่จะไปเฝ้ารักษา ที่นั่นถ้าโดยหลักที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าวว่า ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่รักษาแล้ว เจ้าหน้าที่การพิมพ์ก็จะสลายนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้ยกเลิกไปแล้ว ความจริงการพิมพ์ก็มิใช่จะไม่มี ความผิด ก็ยังมีกฎหมายอาญาคุ้มครองอยู่ กฎหมายแพ่งก็จะคงผิดอยู่ นอกจากนั้นกฎหมายการพิมพ์จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหล่านั้นอยู่ เพราะฉะนั้นการไปรักษานี้จึงไม่มีความหมายอันใดที่จะไปรักษากฎหมายที่สิ้นไปแล้ว เพราะวาทถึงแม้ว่าสิ้นไปแล้วกฎหมายอื่นที่คนไหนกระทำผิดก็ยังมีคนรักษาอยู่ กระผมมีความเห็นอย่างนี้

นายชวน หลีกภัย (ตริง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอกราบเรียนขอรบกวนเวลาอีกนิดเดียวครับ กระผมคิดว่าเท่าที่กระผมฟัง เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เห็นด้วยในการตัดมาตรา ๔ ไปนั้น ยังเข้าใจผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองครับ กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าท่านประธานจะอนุญาตให้บรรจุมาตรา ๔ เอาไว้อย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้ กฎหมายนี้ก็เป็นกฎหมายได้ แต่ว่าอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมได้กล่าวหาสูตรของการร่างกฎหมายนั้นมันจะมีให้รัฐมนตรีรักษาการ อันนี้จริงครับ แต่นั่นเป็นแบบฟอร์มครับ พูดยาก ๆ ในการร่างกฎหมายเป็นแบบฟอร์มที่ทวิ ๆ ไปอีกกันอย่างนี้ ถ้าหลักในการร่างกฎหมายนั้นข้อสำคัญที่สุดคือให้ประชาชนที่สนใจมากที่สุด ได้ความหมายมากที่สุด ถ้าหากว่าเราไม่ใช้มาตรา ๔ ขอให้ลองพิจารณาว่า กฎหมายฉบับนี้จะเสียไหม จะปฏิบัติได้ไหม กระผมคิดว่าท่านพันเอก สมคิด ศรีสังคม ได้ชี้แจงอย่างชัดเจนที่สุดแล้ว และกระผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกคงจะเข้าใจในนครครับ ว่าตัวอย่างที่ยกขึ้นมาว่าถ้าหากไม่มีรัฐมนตรีรักษาการแล้วมีผู้ปฏิบัติผิดต่อประกาศของคณะปฏิวัติ เช่นยังยืนยันว่าประกาศของคณะปฏิวัติใช้ได้

อยู่ ใครจะรับผิดชอบ ความจริงมีพระราชบัญญัติการพิมพ์อยู่แล้วครับ และ
 พระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นก็มีรัฐมนตรีรักษาการอยู่แล้ว ถ้าใครฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการพิมพ์
 รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นจะต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
 กระผมคิดว่ากระผมไม่เคยควาสถานิติบัญญัติแห่งชาติเคยปฏิบัติอย่างไร และคงปฏิบัติ
 อย่างนั้น แต่กระผมคิดว่าวิธีที่ถูกที่สุด คือตัดมาตรา ๔ เสีย เพื่อให้ข้อความเหลือสั้นที่สุด
 และได้ความหมายที่ถูกต้อง กระผมคิดว่าเพียงแค่นี้จะเป็นการเพียงพอ ขอพระคุณครับ

นายบุญทัน คอกโชสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายบุญทัน คอกโชสง ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา กระผมมีความเห็นเหมือนกับ
 คุณชวาน หลีกภัยและครับ เพราะว่าของที่เสียแล้วไม่ควรที่จะเก็บรักษาเอาไว้ กฎหมาย
 ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพราะได้เบียดเบียนสังคมมาเป็นเวลานาน
 แล้ว เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการจะลบล้างเสียนี้ครับ โดยมีกฎหมายใหม่ขึ้นมา
 นี้ครับ ก็ควรที่จะไม่นำมาพิจารณากันอีก โดยที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 เป็นผู้รับผิดชอบอีกต่อไป ตามภาษาธรรมคนะครับ กฎหมายคือธรรมะ เสร็จแล้วกฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่เป็นธรรม มันเป็นธรรม เราก็กโยนทิ้งไปเสีย เมื่อโยนทิ้งไปเสีย ก็ไม่จำเป็น
 ที่จะมีใครมารับผิดชอบต่อ กระผมก็มีความคิดเห็นเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคสังคมนิยม
 แห่งประเทศไทย ก่อนอื่นกระผมก็ขอกราบเรียนคุณท่านประธานและสมาชิกผู้เกียรติ
 ในที่นี้ว่ากระผมเองก็เป็นสมาชิกหน้าใหม่ แต่เห็นเมื่อมาพิจารณาถึงปัญหาที่เรากำลัง
 โต้เถียงกันนี้ กระผมก็อยากจะแสดงความคิดเห็นบ้าง อย่างน้อย ๆ ความรู้กฎหมายที่
 กระผมพอได้เรียนมา ก็อาจที่จะประคับความรู้อาจจะเป็นแนวความคิดในการที่จะ
 ทำให้เราวินิจฉัยว่าจะเอาอย่างไร ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าหากได้รับฟังแนวความคิดของ
 กระผมบ้างแล้วอาจจะวินิจฉัยได้ง่ายขึ้น คงจะไม่เหมือนกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมเมื่อสักครู่นี้ ทั้ง ๆ ที่เรายังไม่ผ่านมาตรา ๔ ท่านก็ยังจะไปมาตรา ๕
 แล้ว กระผมมีความคิดเห็นว่า ตามหลักทั่วไปของการเขียนกฎหมายนั้น ผู้ที่เขียนกฎหมาย

หรือว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น จะต้องให้มีการรักษามันที่สุด นอกจากรักษามันแล้วยังจะต้อง
 ให้มีผล มีโทษหมายความว่าเขียนข้อความลงไปไว้แล้วมีผลไม่มีผลข้าง เอาให้เป็นไปตาม
 แบบฟอร์มก็แล้วกัน บางครั้งแบบฟอร์มที่นานมาหรือแบบฟอร์มที่เคยใช้มา เราก็คงจะ
 ต้อง เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ หรือว่าตามเวลาที่ถ้าหากเราคิดว่ามีอันใหม่ที่เหมาะสม
 ขึ้นมาบ้าง แต่ความคิดเดิมอาจจะมีความจะต้องให้มีความว่า "รัฐมนตรีว่าการรักษาการ" ไว้
 แต่ที่นั่นถ้าหากเราคาดคิดว่าการที่ให้มีรัฐมนตรีว่าการสำหรับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่ง
 ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการรักษาการ เพื่ออะไร กระผมคิดว่าถ้าหากตัดออกก็จะไม่เป็นการ
 เสียหายอีกประการหนึ่ง ตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ ตามเจตนารมณ์นั้น คือให้มีการยกเลิก ยกเลิกอะไร ยกเลิก
 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ เมื่อมีการประกาศกฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้แล้ว
 กล่าวคือเมื่อหลังจากตั้งจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปแล้ว กฎหมายฉบับนี้
 ก็มีผลบังคับทันที เมื่อมีผลบังคับ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ใครจะอ้างประกาศ
 ของคณะปฏิวัติถึงกล่าวมาใช้ มาปฏิบัติหรือมาจับกุมคุมขังนักหนังสือพิมพ์หรือจับกุมคุมขัง
 ประชาชนก็จะอาจไม่ได้ ก็เป็นการวางเปล่า อย่างอาจารย์สมคิด ศรีสังคม ได้
 กล่าวไปแล้ว เมื่อเป็นการวางเปล่า ที่นี้ปัญหาว่าใครจะมารักษาความว่างเปล่า รักษา
 ทำไมความว่างเปล่า กระผมคิดว่าเมื่อเป็นการวางเปล่าและไม่มีผลอะไรแล้ว เนื่องจาก
 กฎหมายก็เป็นกฎหมายมีผลออกมาแล้ว เมื่อเป็นการวางเปล่า คนที่จะมารักษาก็รักษา
 ความว่างเปล่า ที่นี้อาศัยว่าตามอย่างทกระผมได้กราบเรียนมา การเขียนกฎหมาย
 จะต้องมีรักษามัน และให้มีผล ถ้าหากจะมาเพิ่มมาตรา ๕ เข้าไปทำให้รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ก็แปลว่ามารักษาความว่างเปล่า
 ก็เป็นการเขียนขึ้นมาเฉย ๆ ไม่มีผลอะไรเลย ซึ่งขัดกับหลักการเขียนกฎหมายทั่วไปว่าจะ
 ต้องรักษามันและให้มีผลบังคับ กระผมขอกราบเรียนท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ แล้วก็
 เวลายังมี ประธานก็เลยใจกว้าง ปล่อยให้เปิดอภิปรายกันเต็มที่ จะเอาดีเขาควยหรือ
 เอาคุณเสวตรก็ดีกว่าครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์ลาภ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ความจริง
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีมาตราเกี่ยวระครบ ยกเลิกมีวิธีบังคับใช้ว่าจะใช้เมื่อไร
 มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป อันนี้แหละครับ รัฐมนตรีจะต้องดูแลรักษาการให้เป็นไปตามนี้ จะไปใช้
 ก่อนวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้ ต้องใช้ถัด จะไปใช้วันประกาศไม่ได้
 ก่อนก็ได้ วันประกาศก็ได้ ก่อนก็ได้ วันประกาศก็ได้ ต้องดูแลรักษาการให้
 เป็นไปตามกฎหมาย คือต้องหลังจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วหนึ่งวัน ถ้าเรา
 ไม่มีคนรักษาการแล้ว ใครจะดูแลเดาครับ และใครจะรักษาการ ไม่มีใครดูแล เพราะว่า
 ไม่มีใครรักษาการ กฎหมายนี้มีหลายมาตรา ถึง ๔ มาตรา มาตรา ๑ ไม่มีปัญหาเป็น
 เรื่องข้อ แต่มาตรา ๒ เป็นบทบังคับใช้ว่าจะใช้เมื่อไรจะยกเลิกกันเมื่อไร ถ้าไม่มี
 ผู้รักษาการแล้ว ฝ่ายบริหารจะรับผิดชอบอย่างไรครับว่าจะใช้เมื่อไร เพราะฉะนั้นจึง
 จำเป็นครับ และนี่เป็นแบบซึ่งไรมาตั้งแต่คดีคำบรรพ ไม่ใช่ความจะยึดถือแบบโบราณ
 จนไม่ต้องมีการแก้ไข ความจริงผมเองก็เคยเสนอแก้ไขมาหลายมาตราแล้ว เรื่องแบบ
 ของพระราชกฤษฎีกาน้อย่างมาตรา ๓ สมัยก่อนยกว่า กฎหมายใดขัดแย้งกับกฎหมายนี้
 ให้ยกเลิกเราก็กฎหมายนี้ว่า กฎหมายใดที่มีอยู่แล้วหรือจัดให้ใช้กฎหมายนี้แทน ก็แก้
 ไปแล้ว แต่อันนี้เป็นแบบซึ่งว่าเมื่อสภาออกกฎหมายไปแล้ว ต้องการให้ฝ่ายบริหารนี้
 รับผิดชอบดูแลให้การ เป็นไปตามกฎหมาย อย่างผมเรียนแล้วว่า มาตรา ๒ นี้ สำคัญว่า
 กฎหมายนี้ใช้เมื่อไร รัฐมนตรีจะต้องดูแลรักษาการเลิกประกาศของคณะปฏิวัตินี้ต้องหลังจาก
 วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาหนึ่งวัน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ที่กระผม
 จำเป็นต้องขึ้นมาขอรับถามเวลาสักอันนี้เพียงเล็กน้อย ก็เพราะว่ากระผมมีความวิตกกังวล
 ประการครับ ประการแรก คือวิตกกังวลว่าท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้เกียรติ จะ
 เห็นว่าเป็นการโต้เถียงหรือถกปัญหาในเรื่องเล็กน้อยเพียงเท่านี้ เพื่อจะเอาชนะคะคานกัน
 เนื่องจากผลจากการขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เคยเป็นฉบับหลักในการพิจารณา ซึ่ง

สภาไต่ถามไต่สารกันมาเมื่อครั้ง ความจริงแล้วปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่อย่างที่ท่านประธาน
 ที่เคารพได้กล่าวไปแล้ว กระผมเห็นด้วยปัญหาที่ ๒ ที่กระผมจะขอกราบเรียน
 ต่อท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราวางพระราชาบัญญัติฉบับนี้ผิดพลาดคงไปยังวุฒิสมาชิก
 กระผมวิตกเหลือเกินครับ ท่านประธานที่เคารพ ว่าวุฒิสมาชิกมีงานเคร่งครัดต่อ
 กฎหมายอันเป็นวิธีการที่ถูกต้องแล้วนั้น เราไม่น่าจะเินกฎหมายของบ้านเมืองซึ่งออกจาก
 รัฐสภาของชาติมีความผิดพลาดอันเป็นประวัติศาสตร์ที่จะจารึกเอาไว้ กระผมได้ใช้เวลา
 เล็กน้อยเมื่อครั้งไปค้นคว้า ปรากฏว่าร่างพระราชาบัญญัติในการยกเลิกประกาศของ
 คณะปฏิวัติทุกฉบับที่ผ่านมา แม้กระทั่งฉบับที่ท่านหัวหน้าพรรค เกษตรสังคม ซึ่งเป็น
 สมาชิกสภาสันติบัญญัติและท่านผู้เกี่ยวข้องนอกหลายท่าน รวมทั้งท่านหัวหน้าพรรค
 สังคมนิยมแห่งประเทศไทย เป็นสมาชิกรวมในสภาสันติบัญญัติแห่งชาติ ได้เลิกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติหลายฉบับไปแล้วนั้นไม่มีปรากฏว่าพระราชาบัญญัติฉบับใด มีรัฐมนตรีรักษาการ
 แห่งพระราชาบัญญัตินั้น ทั่วทุกถิ่นเกรงว่าถ้าไม่มีผู้รักษาการตามพระราชาบัญญัติแล้วจะทำให้
 ไม่มีผู้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อันนี้กระผมเห็นด้วยครับ กระผมเห็นว่าถ้าจำเป็น
 จะต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีรัฐมนตรีเพื่อรักษาการ
 กระผมกล่าวซ้ำกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการย้ำสักเล็กน้อยครับ ขอประทานโทษ
 ที่ต้องกล่าวนาม คุณวีระ มุสิกพงศ์ แห่งพรรคประชาธิปไตยไปแล้วว่าถึงแม้จะมี
 การยกเลิกไปแล้ว เรายังมีรัฐมนตรีรักษาการร่างพระราชาบัญญัติอยู่ไป เพราะวาประกาศ
 ของคณะปฏิวัติฉบับที่ออกมาฉบับนี้ คือฉบับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ นั้น โดยอาศัย
 พระราชาบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งมีข้อความคล้ายคลึงกันหลายบทหลายตอน
 เพียงแต่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓ ระบุบทกำหนดโทษและให้ดุลพินิจแก่
 เจ้าพนักงานการพิมพ์ไว้กว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในสมัยนั้น ฉะนั้น
 เมื่อบัดนี้เราจะเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวเราคงกลับมาใช้ พระราชาบัญญัติเดิม
 คือพระราชาบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็น
 ผู้รักษาการตามพระราชาบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าถ้าท่านสมาชิกจะได้
 สอดถามจากท่านสมาชิกสภาสันติบัญญัติแห่งชาติซึ่งยังคงอยู่ในสถานี่นอกหลายท่านแล้ว คงจะ

วินิจฉัยปัญหาได้โดยตลอด เพราะกระผมเห็นว่าดีกว่าดาทานยังขึ้นให้มีมาตรา ๔ ใน
 ร่างพระราชบัญญัติแล้ว วุฒิสภามีโอกาสสืบยังร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้อีกถึง ๒
 เดือนเต็ม ผลเสียหายจะเกิดขึ้นไม่สมควรปรารภณา ผมกระทั้งท่านผู้เสนอกฎหมาย
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีมาตรา ๔ ของพรรคพลังใหม่ก็จะได้รับผลกระทบกระเทือน
 เสียหายไม่สมควรเจ็ดประการอันบริสุทธิของท่าน ที่ประสงค์จะให้ยกเลิกประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ โดยรวดเร็ว กระผมจึงขอประทานเสนอขอท่านประธาน และ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภากรรมาชิกได้โปรดพิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสุจิต พานิชพัฒน์ (ลำปาง) : ทหาประธานที่เคารพครับ กระผม สุจิต
 พานิชพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง กระผมเองก็ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง
 ไม่เคยเป็น ส.ส. หน้าเก่าและไม่ได้เป็นนักกฎหมายด้วยครับ แต่ก็มีข้อสังเกตอยู่
 หนอย่นะครับ บรรดาประกาศของคณะปฏิวัติทั้งหลายที่ออกมานั้น กระผมเองก็ยังไม่เคย
 นับถือเป็นกฎหมายที่ถูกต้อง เพราะออกโดยใช้อำนาจ และในประกาศของคณะปฏิวัติ
 ทุกฉบับนี้ไม่มีผู้รักษากรรมาชิก มีแต่เพียงว่านายกรัฐมนตรี พญา จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
 ประกาศมาเท่านั้นเอง และถ้าหากว่าจะให้มีมาตรา ๔ ไว้ตามความต้องการของบางท่าน
 กระผมก็เห็นว่าควรจะให้ นายกรัฐมนตรีรักษากรรมาชิก ไม่ใช่รัฐมนตรีมหาดไทย เพราะว่า
 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นายกรัฐมนตรี เป็น
 ผู้เซ็นสั่งออกมา นี่ก็เป็นความเห็นของกระผม แต่กระผมเห็นว่าเมื่อประกาศของ
 คณะปฏิวัติไม่มีผู้รักษากรรมาชิก แล้วที่เราจะยกเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติ พระราชบัญญัติยกเลิก
 คำสั่งคณะปฏิวัติก็ไม่แน่ว่าจะมีผู้รักษากรรมาชิก ขอขอบคุณครับ

นายสมัคร ชาลีกุล (ชัยภูมิ) : ความจริงผมว่าจะไม่พูดหรอกครับ แต่ว่า
 คนในทุกคนนี้ทุกคนก็เลยเอาเสียบ้าง ทหาประธานที่เคารพ กระผม สมัคร ชาลีกุล
 พรรคแนวร่วมสังคมนิยมจากจังหวัดชัยภูมิ ผมคิดว่าทั้งสองฝ่ายก็มีเหตุผลด้วยกันนะครับ
 ผมไม่เห็นว่ายายไหนจะผิด แต่ว่าในการร่างกฎหมายนั้นเราจะต้องยึดถืออะไร เราจะ
 เอาประเพณีตามแบบฟอร์มเก่าใหม่ ว่าเอาละ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป กฎหมายทุกฉบับ
 ถ้าหากว่าจะใช้ให้รัฐมนตรีในรัฐมนตรีนี้รักษากรรมาชิกว่ากันให้ตลอดไปเลย หรือว่าจะ

เอาบ้าง ไม่เอาบ้างอย่างนี้ ผมไต่ทั้งนั้นละครับ ผมอยากให้เรามีสักทวนหนึ่งขึ้นมาเสนอ
ปึกฉีกปราย ผมอยากพูดเป็นคนสุดท้ายในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : กระผม สุทิน ใจจิต ส.ส. ยโสธร
พรรคเกษตรสังคม ผม ผมก็มีจะปึกฉีกปรายมานานแล้ว ท่านประธานก็ไม่รู้ ที่เขา
นี้ยืนโน่น แล ไม่เห็นท่านก็ยังตามไปชี้ แทว่าผมตัวดำก็มียูเสมอะครับ ก็น่าจะเห็น
พินกันบ้าง เมว่าขณะนั้นท่านสมาชิกก็โศกปรายกันพอสมควรแล้ว แล้วยกแตกแยกเป็น
สองฝ่าย แล้วยกคิดว่าเวลาของสถานที่ไม่ควรจะมาพูดเพื่อจะถ่วงเวลารอไปกินข้าว เพราะ
ฉะนั้นผมขอว่าเมื่อไม่สามารถจะตกลงกันได้ก็ขอให้อาจารย์ เป็นผู้ตัดสินเสียว่าจะคงไว้ตาม
ร่างเดิมหรือว่าจะเปลี่ยนแปลงไปตามบัญญัติ ผมขอเสนอปึกฉีกปรายครับ

(มีสมาชิกขึ้นขึ้นรับรอง)

นายสมบุญ ศิริธร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมก็ไม่ใช
จะขอเปิดหรือกแต่กระผมเป็นห่วงมาตรา ๕ ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กระผมก็ลงไปหมกที่ท่านเสนอขึ้นเมว่าบอกมีมาตรา ๕ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายมีอยู่ ๔ มาตรา
และผ่านขั้นรับหลักการไปแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะให้ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น
เห็นบ้างอย่าเพิ่งปิดเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ๆ นี่พูดเฉพาะเรื่องมาตรา ๕ เอาละ
ปึกฉีกปรายแล้วครับ คุณไชแสงจะเปิดหรือ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไชแสง สุกใส
ส.ส. นครพนม พรรคแนวร่วมสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ครั้งแรกผมก็จะมาให้เหตุผล
อย่างดีที่สุดเท่าที่ผมมีสติปัญญา แต่ท่านประธานบอกว่าเอากับเขาสักหรือ ผมก็บอกวาก็ไม่
อยากเอาหรือ แต่ก็อยากชี้แจงอะไรสักหน่อย คือผมไต่ฟังท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้
ฉีกปรายวันนี้ ก็เป็นที่ที่ยังยิ่งในการที่ประชาชนที่จะได้รับสิทธิเสรีภาพในวันนั้นมันก็
เป็นสิ่งที่ทั้งนั้น ทั้งผมทุกคนก็ยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากันหมด เราก็คงจะได้ให้มีโอกาส
ให้สภาไต่วินิจฉัยเต็มที่ เขาสภาไม่วินิจฉัยจะให้ตุลาการรัฐธรรมนูญอะไรผมไม่เห็นด้วย
เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานก็บอกวาคงจะรวมรัศเสีย บอกว่า เอา ขอให้ลงมติเท่านั้น

ก็เป็นอันสิ้นสุดเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จะลงอยู่เดี๋ยวนี้ละซี

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) : ก็นั่นละซี ผมเสริมอันนั้นแหละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอเปิดก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย
เพื่อขอมตินะครับ ทนายความว่าจะคงไว้หรือคัดออกนะครับ.... เอ ชี้แจงประสาธ

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใครจะ
ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป เพราะवादาทหากออกไปกระผมเชื่อเหลือเกินว่าวุฒิสมาชิก
ไม่รับแน่ เป็นการปิดกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๑ นะครับ กฎหมายทุกฉบับไม่ว่าจะเป็น
กฎหมายอะไรจะต้องให้ท่านรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ กระผมขอเปิด
อภิปรายต่อไปครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้รับรอง เป็นอันว่าปิดอภิปราย ผมขอมติ
ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ ตามมาตรา ๔ คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คัดออก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะต้องรบกวนท่านทั้งหลายอีกครั้งแล้ว
เพราะว่าต่างกันคะแนนเดียว คงไว้ ๕๕ คัดออก ๕๙ เพื่อไม่ให้ทำหนี

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครราชสีมา) : ผมขอเสนอให้แก้คะแนนใหม่
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงนับใหม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คัด
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๕๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกขึ้นชั้น ๕๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้คงไว้ เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว เชิญท่านรัฐมนตรี

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กระผมขอแนะนำตัวเพียงแค่นั้น เพราะว่ากระผมขอพูดในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเท่านั้น กระผมไม่พูดในฐานะที่กระผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม เมื่อสัก ๒๒ วันก่อน ขอประทานโทษที่ออกนาม คุณสุทัศน์ เงินหมื่น โคขี้มาพูดเกี่ยวกับมาตรา ๕ ยังไม่ลงมติ กระผมก็เสนอมาตรา ๕ อย่างเิกซอกราบเรียนคณาจารย์ การที่กระผมกระทำเช่นนั้น กระผมต้องการจะมีคำปราศรัยเพื่อให้โอกาสกระผมจะได้ออก ถ้าไม่อย่างนั้นกระผมอาจจะไม่ได้พูด คือเรียนนะครับ ขอเรียนคุณสุทัศน์ให้ทราบไว้คณาจารย์ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ยอดคนทั้งนั้น ถ้าเราสมาชิกไม่มีวิธีการอะไรเป็นพิเศษบ้าง เราก็จะเรียกร้องสิ่งที่เราต้องการไม่ได้ กระผมอยู่ในสภานี้มานานพอสมควร คนที่อยู่ในสภานานกว่ากระผมก็มี ๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แล้วก็ ๓. ขอโทษออกชื่อ คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นอกจากนั้นก็สู้ก็กว่าจะไม่สูงกว่ากระผมจำนวนครั้งที่ใครเป็นผู้แทนมา เพราะฉะนั้นก็ขอฝากข้อสังเกตไว้กับคุณสุทัศน์ เงินหมื่น คณาจารย์ประธานที่เคารพ ที่กระผมยื่นขึ้นขอแปรญัตตินี้ คือว่าจะขอแปรญัตติให้เพิ่มมาตรา ๕ เข้าไปในกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๕ ของกระผมให้ท่านฟังให้จบก่อนนะครับ มาตรา ๕ ของกระผมมีความว่า "ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับใดได้ใจจงใจลงข่าวบิดเบือนเพื่อเจตนาทุจริตจะให้ผู้นั้นผู้ใดเสียหายให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่การพิมพ์ที่จะปิดหนังสือพิมพ์นั้นได้" นี้คือมาตรา ๕ ที่กระผมขอเพิ่มแล้วกระผมมีเหตุผล.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการรัฐสภาคอยจดไว้ด้วยครับ
ท่านเลขาธิการรัฐสภา เชิญขึ้นแจ้งครับ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม

มีเหตุผลในการที่กระผมเสนอมาตรา ๕ นี้ คือว่ารัฐบาลทั้งหมด สมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 ในสภานี้ทั้งหมดยอมถือใควาเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ ที่กระผมกล่าวอย่างนี้
 กระผมต้องการอยากจะได้ให้หนังสือพิมพ์ทั้งหลาย ซึ่งยังไม่ค่อยจะสำคัญในทางที่ถูกต้อง
 ให้ได้คิดและสำนึกที่วางตัวใหญ่ถูกต้อง คือว่านอกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด
 นอกจากคณะรัฐมนตรีทั้งหมด หนังสือพิมพ์เป็นอีกสถาบันหนึ่ง เขาเรียกว่าสถาบันที่ ๔
 อันมีแหละครับกระผมอยากจะได้ฝากข้อสังเกตไว้ต่อหนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์ซึ่งควร
 สำนึกว่าตัวนั้นมีศักดิ์ศรีสูง เป็นถึงสถาบันที่ ๔ เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะสำรวมตนเพื่อให้เห็นแก่
 ประโยชน์ของส่วนรวม บ้านเมืองขอประทานโทษ บ้านเมืองที่ไม่สงบอยู่ทุกวันนี้ส่วนหนึ่ง
 มาจากหนังสือพิมพ์ของชาวบิกเป็นอนไมว่าจะจริงหรือไม่จริงลงทั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมต้องการจะให้หนังสือพิมพ์มีจรรยาบรรณ กระผมต้องการจะให้หนังสือพิมพ์
 ระเบียบที่จะยึดถือเพื่อปฏิบัติกรหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ ท่านผู้มีเกียรติก็ยอมรับว่าบางฉบับ
 นั้นมีเจตนาไม่ซื่อทั้งต่อตนเองและต่อบ้านเมือง เห็นใครมีสตางค์พอที่จะรักจะไล่ไล่
 ลงชาวบิกเป็นอนคา ไม่ผิดก็คำ ไม่จริงก็พูด ไม่จริงก็ลง อย่างนี้กระผมว่าไม่ถูกต้อง
 ที่นี้ถ้าเขาไปแล้ว ถ้าหากว่าพูดเขาถูกคานัน.....

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ กระผมขอประท้วงครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาอภิปรายประกอบคำแปรญัตติ
 นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : เหตุผล
 ครับ

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี) : ในพระราชบัญญัติการพิมพ์มีอยู่แล้วครับ
 นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไม่มี
 ครับ มาตราไม่มีเลย กระผมอยู่แล้วครับ ขอประทานโทษ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรูญ เกี่ยวกับจะอภิปรายก็ได้ เชิญต่อไป
 ให้เขาพูดให้จบก่อน

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
 ต้องการจะขอให้หนังสือพิมพ์สำรวมตัวและมีระเบียบวินัย มีจรรยาบรรณของตนเอง

เพราะว่าลงข่าวบิกเป็นไป สมมุติว่าถาหากว่าไปรักไปไถ โฉมเดิมที่รับ กระเมยสมมติ
กระเมยไม่ไควางบักไคหอก เขาทุกควยโดยมีผลประโยชน์ตอบแทนพอสมควร พอใจแล้ว
ก็เลิกค้า ก็ไม่ทิ้งบ้างที่สนับสนุนส่งเสริม ทั้ง ๆ ที่ค้าเขาขาว ๆ นั้นนะ อย่างนี้ก็มี

เพราะฉะนั้นกระเมยเห็นว่าหนังสือพิมพ์นี้จะถือคุณการของตนเอง กระเมยเคยคุยกับ
นักหนังสือพิมพ์มากเหมือนกัน ถ้าหากหนังสือพิมพ์จะไคยักถือเอาคนหนังสือพิมพ์นี้ไม่มีราคา
ในการที่จะซื้อขายไคเงินบาทหนึ่งซื้อหนังสือพิมพ์หกแพ่งไป แต่เงินล้านเงินแสนก็ซื้อเขา
ไม่ไค กระเมยอยากจะให้นักหนังสือพิมพ์ไคยักถืออันนี้ กระเมยจึงชอบมากไว้เป็นข้อสังเกต
คือเงินบาทหนึ่งซื้อเขาไม่ไค เพราะไม่ไคอะไรจากเขา ถ้ามันไม่ถูกคอง เขาไม่ลงให้
ก็เสียเงินเปล่า แต่ว่าในขณะที่เดียวกันถ้าจะให้เขาลงบิกเป็นอนจากข้อเท็จจริง เงินล้าน
เงินแสนก็ซื้อเขาไม่ไค เขาก็ไม่ลงให้อย่างนี้กระเมยอยากจะให้หนังสือพิมพ์ที่จรรยาบรรณ
อย่างนั้น ทานประธานที่เคารพ สิ่งที่สำคัญในกระเมยต้องยื่นขึ้นพลในวันซึ่งก็ไม่ใช่
หน้าที่จะไรหอก แต่ว่ามันมีสิ่งที่สำคัญ ก็ขอกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลา มันมี
หนังสือพิมพ์อยู่ ๒ ฉบับ คือหนังสือพิมพ์ นน.ปช. ฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งคือหนังสือพิมพ์พจนาน
ลงข่าวบิกเป็นอนว่ากระเมยจนเสียหาย เรียกว่าจมลงในปลักไม่มีวันผุดขึ้นเกิด ที่เขาวง
กระเมยนั้นเนื่องจากว่ากระเมยไครับคำสั่งจากท่านรัฐมนตรีให้ เป็นประธานกรรมการในการ
สอบสวนกรณีของหมอมราชาวัก **จรรยาบรรณ ประวัติก** ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป กระเมย
ก็สอบไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร รวบรวมคดีสั้น ๆ

นายบุญคุ้ม จันทรวงศ์วิบูลย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) คว้า

คดีนี้เป็นเหตุผล ทานประธานที่เคารพ กระเมยไคสอบสวนไปแล้วว่า หมอมราเจตนานั้น
ไม่มีความผิด คือหมอมราเจตนาให้เขาบอกว่าเขาไม่ไครับความเป็นธรรมจากกรรมการ
สอบสวนชุกเคิม ขอให้มีการสอบสวนใหม่ ทานนายกรัฐมนตรีตั้งกระเมย กระเมยไคสอบ
ก็ปรากฏว่าเขาไม่ไครับความเป็นธรรมจริง กระเมยไคสอบแทนนี้ ทานที่ของกระเมยมีเท่านี้
แล้วก็เสนอทานนายกรัฐมนตรีขึ้นไป หนังสือพิมพ์ทั้ง ๒ ฉบับ ที่กระเมยกล่าวมาแล้วนั้น
ลงข่าวบิกเป็นอนทำให้กระเมยเสียหาย บอกว่านายบุญคุ้มนี้เป็นคนชั่วเหล่าเมายา เล่น

การพนันจนติดจนเงิมนิ่งกว่านั้นยังบอกว่า กระทบ นายบุญคุ้ม วิ่งเข้าวิ่งออก บ้าน
หม่อมเจตจันทร์และบ้านของ พล ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ก่อให้เกิดสมัครเลือกตั้ง
คราวนี้ เพื่อจะขอเงินไปสมัครคู่แข่งราษฎรในคราวนี้ กระทบขอประทวนกราบเรียน
ควยเกียรติยศว่าถ้าหากว่ามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ในนี้ ก็มีรับถือว่าไม่ติดตั้งไว้คอหนาเพื่อตรวจตร
นี้ กระทบก็ขอกราบเรียนว่ากระทบไม่เคยเลยครับ บาทหนึ่งสิ่งเดียวกระทบก็ไม่เคยได้รับ
จากใครทั้งนี้

นายสิงห์โต จางตระกูล (กรุงเทพมหานคร) : ประท้วงครับ ท่านประธาน
ครับ ประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วกรรมัง

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
เกียรติยศครับ คือยังไม่หมด ไม่หมดเหตุผลนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ซิ เขาบอกว่าไหวมรดกหอยและ พุค

นอกประเด็น

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ครับ เขาหลงขาผิดเป็นอันไม่มีความจริงเลย ขอกราบเรียนนะครับว่าการพนันนั้นผมเล่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นเรื่องส่วนตัวไม่เอาะครับ เรื่องส่วนตัว

พยายามพูดเลย

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : แต่ว่า
ไม่เล่นจนเสียหาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาแล้ว นี่คุณบุญคุ้มพอแล้วครับ

นายสิงห์โต จางตระกูล (กรุงเทพมหานคร) : ประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ เชิญนั่ง

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ประท้วง
ก็ประท้วง กระทบก็ไม่พูดอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็โตความแล้วนี่

นายบุญคุ้ม จันทศรีวิสุทธิวงษ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) ยังกฎ
ทานประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องส่วนตัวอย่าเอามาพูดเลย ขอเถาะ

นายบุญคุ้ม จันทศรีวิสุทธิวงษ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) ครับ ๆ
ทานประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้หนังสือพิมพ์ที่มีจรรยาบรรณ กระผม
มาเป็นผู้แทนราษฎรและมา เป็นรัฐบาลคนหนึ่งกระผมขอกราบเรียนว่ากระผมมีจรรยาบรรณ
ของนักการเมือง ถ้าหากว่ากระผมประพฤติหรือปฏิบัติสิ่งใดที่จะนำมา ซึ่งความ
เสื่อมเสียแก่ส่วนรวมของชาติบ้านเมืองจนยกยอให้ไม่ได้ นายบุญคุ้มพร้อมเสมอแม่แต่
ชีวิตก็ให้ได้ กระผมขอกราบเรียนฝากไว้ เป็นข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ผมขอทบทวนนะครับ ที่
คุณบุญคุ้ม ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕ ขอความว่าอย่างนั้นครับ "ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับใด
ลงข่าวบิดเบือนความจริง จงใจบิดเบือนความจริงโดยมีเจตนาทุจริต ให้เจ้าพนักงาน
การพิมพ์มีอำนาจปิดหนังสือพิมพ์นั้นได้"

นายบุญคุ้ม จันทศรีวิสุทธิวงษ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
"โดยเจตนาทุจริตที่จะทำให้เกิดปัญหาหนึ่งผู้ใดได้รับความเสียหาย ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์มี
อำนาจปิดหนังสือพิมพ์นั้นได้"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอทบทวนอีกทีนะครับ "มาตรา ๕ ถ้า
หนังสือพิมพ์ฉบับใด จงใจลงข่าวบิดเบือนความจริง โดยมีเจตนาทุจริตที่จะทำให้เกิดปัญหาหนึ่งผู้ใด
ได้รับความเสียหายให้เจ้าพนักงานการพิมพ์มีอำนาจปิดหนังสือพิมพ์นั้นได้"

นายจัญญ์ กุวานนท์ (ปทุมธานี) : ทานประธานที่เคารพ กระผม จัญญ์
กุวานนท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี ความจริงกระผมเอง เรื่องนี้กระผมก็เป็นผู้เสนอ
การยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติมาด้วย และกระผมก็พยายามยกมือที่จะชี้แจงเหตุผล
มาตั้งเป็นเวลานาน แต่ก็ไม่เสียใจที่ได้พูดเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้ กระผมได้ต่อสู้มา
เป็นเวลาถึง ๗ ปี ในสมัยที่กระผมเป็นเลขาธิการสมาคมหนังสือพิมพ์ ๓ ปี และเป็น
นายกสมาคมหนังสือพิมพ์มา ๔ ปี แต่เมื่อเรื่องนั้นมันผ่านไปแล้ว กระผมจะไม่พูดถึง แต่

กระผมมีความเสียใจอย่างยิ่งในฐานะที่กระผม เองก็มีอาชีพเป็นนักหนังสือพิมพ์ กระผม
 ไม่นึกเลยวามสท้านอันทรงเกียรติของเรานี้ ท่านผู้ทรงเกียรติในฐานะเป็นถึงรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม จะนำความทรงจำอันที่ท่านเกิดขึ้นจะประกาศโลกก็ตามท่าน
 มาระบายของท่านบนรัฐสภานี้ โดยที่ผู้ที่เขาเสียหายนั้น เขาไม่มีส่วนที่จะมารับรู้เห็น
 กับท่าน และกระผมเองก็ไม่ทราบว่าท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมไปได้
 อย่างไร ในเมื่อท่านระบุว่าหนังสือพิมพ์หลายฉบับจงใจโจมตีท่านต่าง ๆ นานา ใส่โคล
 ให้ท่านได้เกิดความเสียหาย ท่านเป็นรัฐมนตรีอยู่ในกระทรวงยุติธรรม ทำไมท่านไม่ฟ้อง
 และจัดการกับหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ท่านเป็นผู้รักษากฎหมายด้วยซ้ำไป และการที่ท่านเสนอ
 มาตรา ๕ เขามา กระผมก็ไม่ทราบว่าท่านเสนอเข้ามาโดยเหตุผลการใด เพราะ
 การที่เราออกพระราชบัญญัตินี้ เพื่อที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ เท่านั้น
 แต่การที่ท่านเสนอออกมา กระผมว่าท่านคิดอารมณ์ค้าง แคว่อารมณ์ค้างท่านจะเกิดจาก
 เรื่องอันใด คั้น ประชาชนทั่วไปย่อมมีทราบที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์ที่อยู่ใน
 หัวใจท่าน ท่านอย่าได้ขอเอารัฐสภาเป็นที่ระบายเลยครับ อย่าให้รัฐสภาได้เกิด
 ความทงพรอยและในฐานะที่กระผมเอง เป็นผู้เยาว์กว่า กระผมก็ควรจะขอฝากคำเตือน
 ท่านไว้แต่เพียงเท่านี้ และรู้สึกเสียใจ เป็นอย่างยิ่งครับในฐานะที่รัฐมนตรีท่านมาแสดง
 ในรัฐสภาเช่นนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใด คุณสวัสดิ์
 อะโรกณะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน เกือบจะกล่าว
 ใ้ไว้ในประวัติศาสตร์ของการมีสภาผู้แทนราษฎรนั้น เรายังไม่เคยได้ประสมผู้ใดได้ใช้
 สิทธิหน้าที่ของการเป็นผู้แทนราษฎรได้กระทำการในสภาอันมีเกียรติ ไม่แต่เฉพาะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ เอาสั้น ๆ ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : แต่ว่าจะเป็นการเพื่อประษาม
 หนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าถือว่าในฐานะที่เราเป็นสภาผู้แทนราษฎร อาจจะมีผู้แทนราษฎร-
 สักคนหนึ่งได้กระทำการใด ๆ เป็นการเสียหาย เราคงจะยอมไม่ได้ท่านประธานที่เคารพ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติไว้เพียง ๔ มาตราเท่านั้น มาตรา ๔ ท่านประธาน
 อานแล้วคงจะจำได้ว่าให้รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นอันว่าจบสิ้น
 ไม่มีทางที่จะเติมมาตรา ๕ ต่อไปได้ การที่รัฐมนตรีโดยเฉพาะช่วยว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมเสียภัย ไฉนเติมมาตรา ๕ ออกไปนี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านได้เติม
 มาตรา ๕ ภัยความบริสุทธิ์ใจของท่านเติมมาตรา ๕ ภัยต้องการใช้สถาบันนี้เพื่อก่อ
 ให้เกิดการแตกร้าวระหว่างสถาบันผู้แทนราษฎรกับสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์
 เป็นการเสียหายอย่างยิ่งต่อสถาบัน ท่านประธาน เราคงจะปล่อยให้เหตุการณ์อย่างนี้
 เป็นไปไม่ได้ เป็นการเสียหายอย่างมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของสภา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ มีสิทธิเสนอได้แล้วแต่สถาบัน สภาไม่เอา
 ก็ไม่เอา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการเสนอ
 ญัตติฉบับนี้เข้ามาในคืนมีอยู่ในพระราชบัญญัติการพิมพ์อยู่แล้ว หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ คกรกระทำ
 การฉกฉวยประมวลกฎหมายอาญาก็ ฉกพระราชบัญญัติการพิมพ์ก็ เป็นสิ่งซึ่งได้รับความ
 ความเสียหายมีสิทธิจะกล่าว โทษตามกระปิลเมืองได้อยู่แล้วอย่างชัดเจน ไม่จำเป็นจะต้อง
 มาตราไว้ในฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้ชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นการเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
 เท่านั้น แล้วอีกอย่างหนึ่งสำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพ เรากำลังที่จะสลัดเอากของ
 ประกาศคณะปฏิวัติ ซึ่งกตัญญูหนังสือพิมพ์อยู่ เราต้องการให้เลิกสิ่งเหล่านั้น แต่ท่าน
 รัฐมนตรีกำลังจะเอาสิ่งหนึ่งซึ่งกำลังจะกตัญญูหนังสือพิมพ์หนังสือพิมพ์มาแสดงออก ต่อสถาบัน
 เป็นการบังคับแล้วหรือท่านประธาน ข้าพเจ้าขอให้สถาบันได้พิจารณาถึงพฤติกรรมอันนี้
 ใ้หมากที่สุดข้าพเจ้าขอคัดค้าน แล้วขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาสั่งว รอย่ำใช้สถาบันนี้
 เพื่อประโยชน์ของตัวเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอติดกานะครับ เพื่อรวบรัด

นายบุญถม จันทศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
 เป็นเจ้าของญัตติ แล้วมีความเชื่อ กระผมขอความกรุณาครับ ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายบุญถม จันทศรีสุริยวงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กระผมขอกราบ.....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอประท้วงครับ ในการประชุม
มีข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอคืนเวลาน่า คุณนั่งฟัง เชิญคุณสุรินทร์
นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เห็นว่ามีการกระทำผิดข้อบังคับการประชุมสภาขึ้นมาก กระผมถึงยื่นทักท้วง ถ้าไม่ผิด
กระผมไม่เคยทักท้วงครับ ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายยกเลิก
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗ ในวาระที่ ๒ โดยทุกท่านเป็นกรรมาธิการเต็มสภา
โดยมีท่านประธานสภาเป็นประธานกรรมาธิการ คุณบุญคุ้ม จันทบุรีศรีวงศนัน ไขสิทธิ์
ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ประหนึ่งกรรมาธิการท่านหนึ่ง ท่านเสนอแปรญัตติ
ท่านไม่ควรมีผู้รับรอง เพราะในฐานะกรรมาธิการแต่ท่านก็ต้องทำตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอาศัยข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติอยู่ขณะนี้ ข้อบังคับของสภา
ที่ใช้อยู่ขณะนี้ ข้อ ๑๐๓ วรรคสาม ไม่เปิดโอกาสให้คุณบุญคุ้ม ซึ่งมีตำแหน่ง เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในรัฐบาลของท่านก็กฤษฎี ปราโมช โคนแปรญัตติเพิ่ม
มาตรา ๕ เพราะขัดกับข้อบังคับ กระผมจึงทักท้วง กระผมจะขอเวลาท่านประธานอ่าน
ให้ท่านฟัง ข้อ ๑๐๓ วรรคสาม การแปรญัตติเพิ่มเติมมาตราขึ้นใหม่ ต้องสอดคล้องกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น ดังนั้นคำขอแปรญัตติมาตรา ๕ นอกจากเหตุผลว่า
มาตรา ๔ ยุติไปแล้ว คำที่ท่านสมาชิกคือคุณสวัสดิ์คืออภิปรายยังขัดกับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเข้าตามขอตห้ามของข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ วรรคสาม เพราะหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๗ ลงวันที่ ๒๖
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้คือหลักการ เมื่อหลักการมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ให้ยกเลิก
ไปแล้ว ก็สมบูรณ์ตามหลักการแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมกลับมา
เพิ่มมาตรา ๕ ให้มีการลงโทษหนังสือพิมพ์เข้าไปอีก เท่ากับแปรญัตติขัดกับหลักการ
คุณบุญคุ้มจึงไม่มีสิทธิที่จะแปรญัตติ ดังนั้นกระผมถือว่าคำแปรญัตตินี้ ท่านประธานที่เคารพ
ไม่ควรมานำพิจารณาและไม่ควรมีการลงมติครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อบุญคุ้มยัง
ยกมือจะพูด กระผมก็ขอพูดต่อ หนังสือพิมพ์นั้น มีกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง กฎหมาย

การพิมพ์ กฎหมายคดีเก็บและเขาวงขน กฎหมายอื่น ๆ ควบคุมอยู่มากมายแล้ว ทำไม
ท่านต้องมาทำนิติขอมบังคับแล้วกลับ เอาข้อความอันขัดต่อหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ที่เรารับหลักการไปแล้วกลับมาแปรญัติเพิ่มเติมเข้าไปอีกอย่างนี้ ท่านประธานไปรคตัดออก
ไปได้ครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถูกต้องคุณสุรินทร์พูดถูกต้องแล้วครับ

นายบุญคุ้ม จันทกรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญคุ้ม นี่ ๆ

นายบุญคุ้ม จันทกรศรีสุริยวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

นี่กระผมเสียใจเหลือเกิน ที่กระผมมายืนพูดวันนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติต่อที่ประชุมในวาระที่ ๓ นั้นครับ

ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗
ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้

เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม
๒๕๐๑ พ.ศ. ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปเป็นเอกฉันท์หมดกระเบียดวาระแล้ว

ผมขอเลิกประชุมครับ

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- บุญมี ปารมวงค์
- พิภพ อะสีติรัตน์
- จรูญ ปราบริบูรณ์
- ประหยัด ธรรมสาคร
- อรุณ เขียมเอก
- ประเสริฐ สายพิมพ์
- เจริญ หนอง
- ประเสริฐ สุขบรรทัด
- ประเสริฐ เลิศยะโส
- สลัก สุวรรณรอด
- นิยม วรปัญญา
- ถนนม แสงสุริยจันทร์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- ธนุ บุญรังค์
- สินธุ์ชัย ชี้อัสถัยดี
- ฉันทนา ชานปลอม
- เปรมจิต บุญหล่อ
- พิลาศ จารุณี
- สมศรี ใจอ่อนน้อม
- สมชาย คาวอุดม
- สายสุนีย์ พันธนะ
- ภูษงค์ เอกบุตร
- ประเชษฐ์ ปันสิน
- ระวี รัตนใจดี
- กัลยา สารากุลศิลป์
- อุษา ชูหมนต์พิศ
- มาลี อำไพลำเลิศ
- เรณู อรัญญิก
- ลัดดาวัลย์ มิตรโสภณศิริ

ตรวจแล้ววันที่ ๑๖ / กันยายน / ๒๕๑๘

สภากรับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๖ / ๒๕๑๘ (วิสามัญ)

สุชนันท์ จิตรภักดิ์

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พันเอกสงวน คำวงษา
เลขาธิการรัฐสภา